

The Nineteenth Letter

This treatise describes more than three hundred miracles.

And as it describes the messengership of Muhammad (UWBP), itself a miracle, so is it itself a **wonder** in three or four respects, proceeding from the miracle of his messengership.

The First: Although it is more than a hundred pages in length and is based on traditions and narrations, it was written in an unusual fashion – in the mountains and countryside, completely from memory, and without referring to any book. It was completed, moreover, in a few days by working two to three hours every day, for a total of twelve hours.

The Second: Despite its length, this work did not cause tedium to its writer, nor does it lack pleasantness for its reader.

In fact, it aroused such ardour and enthusiasm in even my lazy scribes that in these hard and distressing times, as many as seventy copies were handwritten in this neighbourhood within a single year. Those aware of this property of the treatise concluded that this must be a wonder proceeding from the miracle of his messengership (Upon whom be blessings and peace).

The Third: In the copies handwritten by nine different scribes who did not communicate with one another, including one very inexperienced and unaware of coincidence 1 – it was also before we were aware of the phenomenon – the words referring to the Noble Messenger coincided to such a degree throughout the whole of the treatise, and in the fifth part for the words referring to the Qur'an, that anyone who is fair to the slightest degree would not consider it to be the result of chance.

{Coincidence' (tawâfuq) refers to the unintentional correspondence of letters or words in lines or patterns on one several pages. (Tr:)}

In fact, whoever observed it concluded that it was a mystery of the Unseen and a marvel proceeding from the miraculousness of Muhammad (Upon whom be blessings and peace).

#2

The principles explained at the beginning of this treatise have extreme importance.

As for the prophetic Hadiths related, they are accepted as authentic by the authorities on Hadith, and they report the most established phenomena concerning the messengership of Muhammad (Upon whom be blessings and peace).

Ondokuzuncu Mektub

Bu risale, üçyüzden fazla mu'cizatı beyan eder.

Risalet-i Ahmediye'nin (A.S.M.) mu'cizesini beyan ettiği gibi, kendisi de o mu'cizenin bir **kerametidir**. Üç-dört nev' ile hârika olmuştur:

Birincisi: Nakil ve rivayet olmakla beraber, yüz sahifeden fazla olduğu halde, kitablara müracaat edilmeden, ezber olarak, dağ, bağ köşelerinde, üç-dört gün zarfında her günde iki-üç saat çalışmak şartıyla mecmuu oniki saatte te'lif edilmesi, hârika bir vakiadır.

İkincisi: Bu risale, uzunluğu ile beraber ne yazması usanç verir ve ne de okuması halâvetini kaybeder.

Tenbel ehl-i kalemi öyle bir **şevk ve gayrete** getirdi ki; bu sıkıntılı ve usançlı bir zamanda, bu civarda bir sene zarfında yetmiş adede yakın nüshalar yazıldığı, o mu'cize-i Risaletin bir kerameti olduğunu, muttali olanlara kanaat verdi.

Üçüncüsü: Acemî ve tevafuktan haberi yok ve **bize de daha tevafuk tezahür etmeden evvel** onun ve başka sekiz müstensihin birbirini görmeden yazdıkları nüshalarda; Lafz-ı Resul-i Ekrem (Aleyhissalâtu Vesselâm) kelimesi bütün risalede ve Lafz-ı Kur'an beşinci parçasında öyle bir tarzda tevafuk etmeleri görüldü ki, zerre miktar insafı olan tesadüfe vermez.

Kim görmüşse kat'î hükmediyor ki; bu bir sırr-ı gaybîdir, mu'cize-i Ahmediye'nin (A.S.M.) bir kerametidir.

Şu risalenin başındaki esaslar çok mühimdirler.

Hem şu risaledeki ehadîs, hemen umumen eimme-i hadîşçe makbul ve sahih olmakla beraber, en kat'î hâdisat-ı **risaleti** beyan ediyorlar.

Now, to enumerate the **merits** of this treatise, another treatise of the same length would be needed; we therefore invite those who wish to read it, if only once.

Said Nursi

A REMINDER: In this work, I have related many Hadiths, despite having no books to refer to.

Should there be any errors in their wording, I request that they either be corrected, or be considered as **paraphrases**.

For, according to **the prevailing opinion**, "To relate the meanings of Hadiths is permissible," in which case the narrator puts the meaning of the Hadith into his own words.

This being the case, Hadiths with possible errors of wording should be regarded as paraphrases.

NOTE: *The present translation of the Nineteenth Letter is based on a translation prepared by members of the Risale-i Nur Institute of America in 1976. (Tr.)*

#3

The Miracles Of Muhammad (UWBP)

In His Name, be He glorified!

And there is nothing but it glorifies Him with praise.

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

He it is Who has sent His Messenger with guidance and the religion of truth to make it supreme over all religion: and sufficient is God as a Witness. * Muhammad is the Messenger of God... [to the end of the verse](Qur'an, 48:28-9)

[Since the Nineteenth and Thirty-First Words concerning the messengership of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) prove it with **decisive evidence**, we assign the verification of that side of the subject to those Words. As a **supplement** to them we will merely show here, in nineteen 'Signs,' some of the **flashes** of that great truth.]

First Sign

The Possessor and Master of the universe surely does everything with knowledge, disposes every affair with wisdom, **directs** everything all-seeingly, treats everything all-knowingly, and arranges everything willing the instances of wisdom, purposes, and benefits that are apparent in them..

Since, then, the One who creates knows, surely the One who knows will speak.

O risalenin **mezayasını** söylemek lâzım gelse; o risale kadar bir eser yazmak lâzım geldiğinden, müştak olanları onu bir kerre okumasına havale ediyoruz...

Said Nursî

İHTAR: Şu risalede çok ehadîs-i şerife nakletmişim. Yanımda kütüb-ü hadîsiye bulunmuyor.

Yazdığım hadîslerin lafzında yanlışım varsa; ya tashih edilsin veyahud "**hadîs-i bilmana**"dır denilsin.

Çünkü **kavl-i racih** odur ki: "Nakl-i hadîs-i bilmana caizdir." Yani: Hadîsin yalnız manasını alıp, lafzını kendi zikreder.

Madem öyledir; lafzında yanlışım varsa, hadîs-i bilmana nazarıyla bakılsın.

Mu'cizat-ı Ahmediye (A.S.M.)

بِسْمِهِ سُبْحَانَهُ

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ
الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ilâ âhir...

[Risalet-i Ahmediye'ye (A.S.M.) dair Ondokuzuncu Söz'le Otuzbirinci Söz, nübüvvet-i Muhammediyeyi (A.S.M.) **delail-i kat'iyye** ile isbat ettiklerinden, isbat cihetini onlara havale edip, yalnız onlara bir **tetimme** olarak ondokuz nükteli işaretlerle, o büyük hakikatın bazı **lem'**alarını göstereceğiz]

Birinci Nükteli İşaret

Şu kâinatın sahib ve mutasarrıfı elbette bilerek yapıyor ve hikmetle tasarruf ediyor ve her tarafı görerek **tedvir ediyor** ve her şeyi bilerek, görerek terbiye ediyor ve her şeyde görünen hikmetleri, gayeleri, faideleri irade ederek tedvir ediyor.

Madem yapan bilir; elbette bilen konuşur.

Since He will speak, surely He will speak to **those who possess consciousness** and thought, and those who will understand His speech.

Since He will speak to **those who possess thought**, surely he will speak to mankind, whose nature and awareness are the most comprehensive of all conscious beings.

#4

Since He will speak to mankind, surely He will speak to the most perfect of mankind and those most worthy of address.

Since He will speak to those who are most perfect, most worthy of address, highest in morality, and who will guide humanity;

He will certainly speak to Muhammad, **who, as friend and foe alike testify, is of the highest disposition and morality, who is obeyed by one fifth of humanity, to whose spiritual rule half of the globe has submitted, with the radiance of whose light the future of mankind has been illumined for thirteen centuries, to whom the believers, the luminous segment of humanity, renew five times daily the oath of allegiance, for whose happiness they pray, for whom they call down God's blessings and bear admiration and love in their hearts.** Certainly, He will speak to Muhammad (Upon whom be blessings and peace) and indeed He has done; He will make him the Prophet, and indeed He has done; He will make him the guide for the rest of humanity, and indeed He has done.

Second Sign

God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) declared his prophethood, and presented to humanity such a decree as the Qur'an of Mighty Stature and such **manifest miracles** as number, according to the scholars, one thousand.

{Al-'Asqalânî, Fath al-Bârî vi, 454; Muslim (Sharh: nawawî)i,2}

The occurrence of those miracles **in their entirety** is as certain as the fact that he declared himself prophet.

In fact, as is shown by the words of the most **obstinate** unbelievers quoted in various places of the Wise Qur'an, even they could not deny his miracles,

so called them – God forbid! – sorcery, in order to satisfy themselves or to deceive **their followers**.

The miracles of Muhammad (UWBP) have **the certainty of confirmation by consensus** to the hundredth degree.

The miracle is the confirmation by the Creator of the cosmos of his declaration of prophethood; it has the effect of the words, "You have spoken truly!"

Madem konuşacak, elbette **zîşuur** ve zîfikir ve konuşmasını bilenlerle konuşacak.

Madem **zîfikir**le konuşacak, elbette zîşuurun içinde en cem'iyetli ve şuuru küllî olan insan nev'i ile konuşacaktır.

Madem insan nev'i ile konuşacak, elbette insanlar içinde kabil-i hitab ve mükemmel insan olanlarla konuşacak.

Madem en mükemmel ve istidadı en yüksek ve ahlâkı ulvî ve nev'-i beşere mukteda olacak olanlarla konuşacaktır;

elbette **dost ve düşmanın ittifakıyla, en yüksek istidadda ve en âlî ahlâkta ve nev'-i beşerin humsu ona iktida etmiş ve nısf-ı Arz onun hükm-ü manevîsi altına girmiş ve istikbal onun getirdiği nurun ziyasıyla bin üçyüz sene ışıklanmış ve beşerin nuranî kısmı ve ehl-i imanı, mütemadiyen günde beş defa onunla tecdid-i biat edip, ona dua-yı rahmet ve saadet edip, ona medh ve muhabbet etmiş olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm ile konuşacak ve konuşmuş ve Resul yapacak ve yapmış ve sair nev'-i beşere rehber yapacak ve yapmıştır.**

İkinci Nükteli İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm iddia-yı nübüvvet etmiş; Kur'an-ı Azîmüşşan gibi bir fermanı göstermiş ve ehl-i tahkikin yanında bine kadar **mu'cizat-ı bahireyi** göstermiştir.

O mu'cizat, **heyet-i mecmuasıyla**, dava-yı nübüvvetin vukuu kadar vücudları kat'îdir.

Kur'an-ı Hakîm'in çok yerlerinde en **muannid** kâfirlerden naklettiği sihir isnad etmeleri gösteriyor ki; o muannid kâfirler dahi mu'cizatın vücudlarını ve vukularını inkâr edemiyorlar.

Yalnız, kendilerini aldatmak veya **etba'larını** kandırmak için, -hâşâ- sihir demişler.

Evet mu'cizat-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) yüz **tevatür** kuvvetinde bir kat'iyeti vardır.

Mu'cize ise; Hâlık-ı Kâinat tarafından onun davasına bir tasdikdir, "Sadakte" hükmüne geçer.

Suppose that you said in the assembly of a ruler, **while being observed by him**, "The ruler has appointed me to such-and-such a position." Should you be asked for a proof of your claim, the word "Yes" uttered by the ruler would be sufficient to support you.

Or, if the ruler changed his **usual practice** and attitude **at your request**, this would confirm your claim even more soundly and more definitely than would the word "Yes."

In the same way, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) claimed: "I am **the envoy** of the Creator of the universe. My proof is that He will change His **unbroken order** at my request and my prayer.

#5

Now look at my fingers: He causes them to run like a fountain with five **spigots**.

Look at the moon: by a **gesture** of my finger, He splits it in two.

Look at that tree: to affirm me and to bear witness to me, it moves and comes near to me.

Look at this **food**: although it is barely enough for two or three men, it satisfies two or three hundred." He demonstrated too hundreds of similar miracles.

However, **the evidences of this person's veracity** and **the proofs of his prophethood** are not restricted to his miracles.

All his deeds and **acts**, his **words** and behaviour, his moral conduct and **manners**, his **character** and appearance prove to the attentive his truthfulness and seriousness.

Indeed, many people such as 'Abd Allah b. Salam, the famous **scholar of the Children of Israel**, came to believe merely by seeing him, and said, "No lie can hide in this face, nor **fraud** be found in it!"

{Tirmidhî, Qiyâma 42; Ibn Mâja, Iqâma 174; At'ima 1; Dârimî, Salât 156; Isti'dhân 4; Musnad v, 451.}

Although many **scholars who have researched the matter** have concluded that the proofs of the prophethood of Muhammad (UWBP) and his miracles number about one thousand, there are thousands, perhaps hundreds of thousands, of proofs of his prophethood.

And hundreds of thousands of men **with varying opinions** have affirmed it in an equal number of ways.

The Wise Qur'an alone demonstrates a thousand of the proofs of his prophethood, in addition to its own forty **aspects of miraculousness**.

Since prophethood is a phenomenon of humanity, and hundreds of thousands of individuals who claimed prophethood and performed miracles have lived and passed away,* of a certainty Muhammad's (UWBP) prophethood is **superior to all the others**.

Nasılki sen bir padişahın meclisinde ve **daire-i nazarında** desen ki: "Padişah beni filan işe memur etmiş." Senden o davaya bir delil istenilse; padişah "Evet" dese, nasıl seni tasdik eder.

Öyle de, **âdetini** ve vaziyetini senin **iltimasınla** değiştirirse; "Evet" sözünden daha katî daha sağlam, senin davayı tasdik eder.

Öyle de, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dava etmiş ki: "Ben, şu kâinat Hâlıkının **meb'usuyum**. Delilim de şudur ki: **Müstemir âdetini**, benim dua ve iltimasıyla değiştirecek.

İşte parmaklarıma bakınız, beş **musluklu** bir çeşme gibi akıttırıyor.

Kamer'e bakınız, bir parmağımın **işaretiyle** iki parça ediyor.

Şu ağaca bakınız; beni tasdik için yanıma geliyor, şehadet ediyor.

Şu bir parça **taama** bakınız; iki-üç adama ancak kâfi geldiği halde, işte ikiyüz-üçyüz adamı tok ediyor." Ve hâkeza.. yüzer mu'cizatı böyle göstermiştir.

Şimdi, şu zâtın **delail-i sıdkı** ve **berahin-i nübüvveti** yalnız mu'cizatına münhasır değildir.

Belki ehl-i dikkat için, hemen umum harekâtı ve **ef'ali**, ahval ve **akvali**, ahlâk ve **etvarı, sîret** ve sureti, sıdkını ve ciddiyetini isbat eder.

Hattâ meşhur **ülema-i Benî İsrailiye**den Abdullah İbn-i Selâm gibi pek çok zâtlar, yalnız o Zât-ı Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sîmasını görmekle, "Şu sîmada yalan yok, şu yüzde **hile** olamaz!" diyerek imana gelmişler.

Çendan **muhakkikîn-i ülema**, delail-i nübüvveti ve mu'cizatı bin kadar demişler; fakat binler, belki yüzbinler delail-i nübüvvet vardır.

Ve yüzbinler yol ile yüzbinler **muhtelif fikirli** adamlar, o zâtın nübüvvetini tasdik etmişler.

Yalnız Kur'an-ı Hakîm'de kırk **vech-i i'cazdan** başka, nübüvvet-i Ahmediyenin (A.S.M.) bin bürhanını gösteriyor.

Hem madem nev'-i beşerde nübüvvet vardır. Ve yüzbinler zât, nübüvvet dava edip mu'cize gösterenler, gelip geçmişler. Elbette **umumun fevkinde** bir kat'iyet ile, nübüvvet-i Ahmediye (A.S.M.) sabittir.

*{Musnad v, 266; Valîyyuddîn Tabrîzî, Mishkât al-Masâbîh iii, 122; Ibn al-Qayyim al-Jawzî, Zâd al-Ma'âd(Tahqîq: al-Arnacûd)i, 43-44.}

For whatever evidences, **qualities**, and attributes made prophets such as Jesus and Moses (Upon whom be peace) be known as prophets and were the means of their messengership, they were all possessed in a **more perfect** and **comprehensive** fashion by Muhammad (Upon whom be blessings and peace).

And since the causes and **means** of **prophetic authority** were more perfectly present in the person of Muhammad (UWBP), this authority was to be found in him with more certainty than in all the others.

Third Sign

The miracles of the Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) were extremely varied. Since his messengership was universal, he was distinguished by miracles that related to almost **all species of creation**.

#6

Just as **the supreme lieutenant** of a renowned ruler, arriving **with many gifts in a city where various peoples live**, will be welcomed by a **representative** of each people, who acclaims him and bids him welcome in his own language;

so too when the supreme Lieutenant of the Monarch of Pre-Eternity and Post-Eternity **honoured** the universe by coming as an envoy to the inhabitants of the earth,

and brought with him **the light of truth** and **spiritual gifts** sent by the Creator of the universe, *which were connected to the truths of the whole universe*,

each species of creation – from water, rocks, trees, animals and human beings to the moon, the sun and the stars – each welcomed him and acclaimed his prophethood, **each in its own language** and each bearing one of his miracles.

Now it would require a voluminous work to mention all his miracles.

As punctilious, investigating scholars have written many volumes concerning the proofs of his prophethood, here we will briefly point out only the **general categories** into which fall miracles about which there are unanimous reports, both **definite and in meaning** (kat'î ve manevî mütevatir).

The **evidences** of Muhammad's (Upon whom be blessings and peace) prophethood fall into two main categories:

The First is called *irhasat* and includes **the paranormal events** that happened **at the time of his birth**, or before his prophetic mission.

Çünkü İsa Aleyhisselâm ve Musa Aleyhisselâm gibi umum resullere nebi dedirten ve risaletlerine medar olan delail ve **evsaf** ve vaziyetler ve ümmetlerine karşı muameleler; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'da **daha ekmel**, daha **câmi'** bir surette mevcuttur.

Madem **hükm-ü nübüvvetin illeti** ve sebebi, Zât-ı Ahmedî'de (A.S.M.) daha mükemmel mevcuttur. Elbette hükm-ü nübüvvet, umum enbiyadan daha vâzih bir kat'iyet ile ona sabittir.

Üçüncü Nükteli İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mu'cizâtı çok mütenevvidir. Risaleti umumî olduğu için, hemen ekser **enva'-ı kâinattan** birer mu'cizeye mazhardır.

Güya nasilki bir padişah-ı zîşanın bir **yaver-i ekremi mütenevvi hediyelerle muhtelif akvamın mecmâi olan bir şehre** geldiği vakit, her taife onun istikbaline bir **mümessil** gönderir; kendi taifesi lisanıyla ona "hoş-âmedî" eder, onu alkışlar.

Öyle de: Sultan-ı Ezel ve Ebed'in en büyük yaveri olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, âleme **teşrif** edip ve küre-i arzın ahalisi olan nev'-i beşere meb'us olarak geldiği

ve umum kâinatın Hâlıkı tarafından *umum kâinatın hakaikına karşı alâkadar olan envâr-ı hakikat ve hedaya-yı maneviye*yi getirdiği zaman;

taştan, sudan, ağaçtan, hayvandan, insandan tut tâ Ay'dan, Güneş'ten, yıldızlara kadar **her taife, kendi lisan-ı mahsusuyla** ve ellerinde birer mu'cizesini taşımasıyla, onun nübüvvetini alkışlamış ve hoş-âmedî demiş.

Şimdi o mu'cizatın umumunu bahsetmek için, cildlerle yazı yazmak lâzım gelir.

Muhakkikîn-i asfiya, delail-i nübüvvetin tafsilâtına dair çok cildler yazmışlar. Biz yalnız icmalî işaretler nev'inden, o mu'cizatın kat'î ve manevî **mütevatir** olan **küllî enva'**ına işaret ederiz.

İşte nübüvvet-i Ahmediyenin (A.S.M.) **delaili**, evvelâ iki kısımdır:

Birisi: "İrhasat" denilen nübüvvetten evvel ve **veladeti vaktinde** zuhur eden **hârikulâde hallerdir**.

The Second group pertains to all the remaining evidences of his prophethood, and contains two subdivisions:

The first are those wonders that were manifested after his departure from this world **in order to confirm his prophethood**, and

the second, those that he exhibited during the era of his prophethood. The latter has also two parts:

The first, the evidences of his prophethood that became manifest in his own personality, **his inner and outer being**, his moral conduct and perfections,

and **the second**, the miracles manifested **in the outer world**. The last part again has two branches:

One, those concerning the Qur'an and *spirituality*,

and **the other**, those relating to *materiality and the universe*. This last branch is again divided into two categories:

The first involves the paranormal happenings that occurred during his mission either to break the stubbornness of the unbelievers, or to augment the faith of the believers.

#7

This category has twenty different sorts, such as the splitting of the moon, the flowing of water from his fingers, the satisfying of large numbers with a little food, and the speaking of trees, rocks and animals. Each of these sorts also has many instances, and thus has, in meaning, the strength of confirmation by consensus (manevî tevatür).

As for **the second** category, this includes events lying in the future that occurred as he had predicted upon God's instructions. Now, starting from the last category, we will summarize a list of them.

{Unfortunately, I could not write as I had intended. Without choice, I wrote as my heart dictated, and I could not completely conform to the order of this classification.}

Fourth Sign

There is no limit to the reports God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) gave concerning the Unseen through the instruction of **the One All-Knowing of the Unseen**.

As we have mentioned the types of these reports in the Twenty-Fifth Word, which is about the miraculousness of the Qur'an, and to a degree explained and proved them, we now refer to that Word the explanation of the information he gave concerning the Unseen about past times and prophets, as well as truths concerning the Godhead, the universe, and the hereafter,

İkinci kısım: Sair delail-i nübüvvettir. İkinci kısım da iki kısımdır:

Biri: Nübüvvetinden sonra, fakat **nübüvvetini tasdikan** zuhura gelen hârikalardır.

İkincisi: Asr-ı Saadetinde mazhar olduğu hârikalardır. Şu ikinci kısım dahi iki kısımdır:

Biri: Zâtında, **sîretinde, suretinde**, ahlâkında, kemalinde zahir olan delail-i nübüvvettir.

İkincisi: Âfâkî, **haricî şeylerde** mazhar olduğu mu'cizattır. Şu ikinci kısım dahi iki kısımdır:

Biri: *Manevî ve Kur'anîdir*.

Diğeri: *Maddî ve ekvanîdir*. Şu ikinci kısım dahi iki kısımdır:

Biri: Dava-yı nübüvvet vaktinde, ehl-i küfrün inadını kırmak veyahut ehl-i imanın kuvvet-i imanını ziyadeleştirmek için zuhura gelen hârikulâde mu'cizattır.

Şakk-ı Kamer ve parmağından suyun akması ve az taamla çokları doyurması ve hayvan ve ağaç ve taşın konuşması gibi yirmi nev' ve herbir nev'i manevî tevatür derecesinde ve herbir nev'in de çok mükerrer efradı vardır.

İkinci kısım: İstikbalde ihbar ettiği hâdiselerdir ki; Cenab-ı Hakk'ın talimiyle o da haber vermiş, haber verdiği gibi doğru çıkmıştır. İşte biz de şu âhirki kısımdan başlayıp icmalî bir fihriste göstereceğiz.

{Haşiye: Maatteessüf niyet ettiğim gibi yazamadım. İhtiyarsız olarak nasıl kalbe geldi; öyle yazıldı. Şu taksimattaki tertibi tamamıyla müraat edemedim.}

Dördüncü Nükteli İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın, **Allâm-ül Guyub**'un talimiyle haber verdiği umûr-u gaybiye, hadd ü hesaba gelmez.

İ'caz-ı Kur'ana dair olan Yirmibeşinci Söz'de enva'ına işaret ve bir derece izah ve isbat ettiğimizden, geçmiş zamana dair ve enbiya-yı sâbıkaya dair ve hakaik-i İlahiyeye ve hakaik-i kevnîyeye ve hakaik-i uhrevîyeye dair ihbarat-ı gaybiyelerini Yirmibeşinci Söz'e havale edip, şimdilik bahsetmeyeceğiz.

and will point out a few of his many correct predictions about his Companions, his Family and his community.

But first, for a complete understanding of the subject, we will state Six Principles by way of an introduction.

First Principle

All the states and acts of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) testified to his veracity and prophethood, but not all of them had to be miraculous.

For God Almighty sent him in the form of a human being so that he might be a guide and leader to human beings in their social affairs, and in the acts and deeds by means of which they attain happiness in this world and the next;

and so that he might disclose to human beings the wonders of His art and His dispositive power that underlie all occurrences and are in appearance customary, but in reality are miracles of Divine power.

If, then, he had abandoned the human state in his acts and become extra-ordinary in all aspects, he could not have been a leader, or have instructed human beings with his acts, states, and conduct.

He was, indeed, honoured with paranormal phenomena in order to prove his prophethood to obstinate unbelievers, and from time to time performed miracles as the need arose.

But as required by the examinations and trials that man is set, his miracles never occurred so obviously as to compel everyone to believe, whether willingly or unwillingly.

#8

For the wisdom in man's trial and accountability necessitates that the way be shown to him without depriving him of his will; the door has to be opened to his intelligence without snatching its freedom from its hand.

If the Messenger's (UWBP) miracles had occurred in so apparent a way, intelligence would have had no choice; Abu Jahl would have believed as did Abu Bakr; coal would have had the value of diamonds, and no purpose would have remained for testing and accountability.

Yalnız, kendinden sonra Sahabe ve Âl-i Beyt'in başına gelen ve ümmetin ileride mazhar olacağı hâdisata dair pek çok ihbarat-ı sadıka-i gaybiyesi kısmından cüz'î birkaç misaline işaret edeceğiz.

Ve şu hakikat tamamıyla anlaşılacak için, altı esas mukaddime olarak beyan edeceğiz:

Birinci Esas

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın çendan her hali ve her tavrı, sıdkına ve nübüvvetine şahid olabilir; fakat her hali, her tavrı hârikulâde olmak lâzım değildir.

Çünkü Cenab-ı Hak onu beşer suretinde göndermiş, tâ insanın ahval-i içtimaiyelerinde ve dünyevî, uhrevî saadetlerini kazandıracak a'mal ve harekâtlarında rehber olsun ve imam olsun

ve herbiri birer mu'cizat-ı kudret-i İlahiye olan âdiyat içindeki hârikulâde olan san'at-ı Rabbaniyeyi ve tasarruf-u kudret-i İlahiyeyi gösterebilir.

Eğer ef'alinde beşeriyetten çıkıp hârikulâde olsaydı, bizzât imam olamazdı; ef'aliyle, ahvaliyle, etvarıyla ders veremezdi.

Fakat yalnız nübüvvetini muannidlere karşı isbat etmek için hârikulâde işlere mazhar olur ve indelhace arasına mu'cizatı gösterirdi.

Fakat sırr-ı teklif olan imtihan ve tecrübe muktezasıyla, elbette bedahet derecesinde ve ister istemez tasdik mecbur kalacak derecede mu'cize olmazdı.

Çünkü sırr-ı imtihan ve hikmet-i teklif iktiza eder ki, akla kapı açılsın ve aklın ihtiyarı elinden alınmasın.

Eğer gayet bedihî bir surette olsa, o vakit aklın ihtiyarı kalmaz. Ebu Cehil de, Ebu Bekir gibi tasdik eder. İmtihan ve teklifin faidesi kalmaz. Kömür ile elmas bir seviyede kalırdı.

It is a source of amazement that while thousands of men of different character came to believe through observing a single of his miracles, a single proof of his prophethood, or a word of his, or through merely seeing his face, some wretches are nowadays going astray, as if those thousands of proofs of his prophethood were not sufficient evidence, although they have come down to us through **authentic transmission** and with **certain proofs**, and have caused many thousands of **exacting scholars and thinkers** and different men to accept faith.

Second Principle

God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was a human being; hence he acted like a human being. He was also a messenger and prophet, and with regard to his messengership, he was an interpreter and an envoy of Almighty God. **His messengership was based upon Revelation**, which is of two kinds:

The First is explicit Revelation. In this case, the Noble Messenger is merely an interpreter and **announcer**, with no share in the content. The Qur'an and some **Sacred Hadith** are included in this kind of Revelation.

The Second is implicit revelation. The essence and **gist** of this is also based on Revelation or **inspiration**, but its explanation and description were left to the Messenger (UWBP).

When he **explained** and **described** such Revelation, sometimes he again relied on Revelation, or on inspiration, or sometimes he spoke in terms of his own **insight**.

When he resorted to his own interpretation, he either relied on **the perceptive power** given him on account of his prophetic mission, or he spoke as a human being and conformably to usage, custom and the level of **common comprehension**.

Thus, all the details of every Hadith are not necessarily derived from **pure revelation**, nor should **the lofty marks of messengership** be sought in such **thoughts and transactions** of his **as are required by his participation in the human state**.

Since some truths were revealed to him in a brief and abstract form, and he himself described them in the light of his insight and according to **common comprehension**,

the **metaphors** and **allusions** in his descriptions sometimes may need explanation, or even interpretation.

#9

There are, indeed, some truths that the human mind can grasp only by way of comparison.

Cây-ı hayrettir ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mübalağasız binler vecihte binler çeşit insan, herbiri birtek mu'cizesiyle veya bir delil-i nübüvvet ile veya bir kelâmı ile veya yüzünü görmesiyle ve hâkeza birer alâmetiyle iman getirdikleri halde, bütün bu binler ayrı ayrı insanları ve **müdakkik mütefekkirleri** imana getiren bütün o binler delail-i nübüvveti, **nakl-i sahîh** ile ve **âsâr-ı kat'iyye** ile şimdiki bedbaht bir kısım insanlara kâfi gelmiyor gibi, dalalete sapıyorlar.

İkinci Esas

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm hem beşerdir, beşeriyet itibariyle beşer gibi muamele eder; hem Resuldür, risalet itibariyle Cenab-ı Hakk'ın tercümanıdır, elçisidir. **Risaleti, vahye istinad eder**. Vahiy iki kısımdır:

Biri: "Vahy-i sarîhî"dir ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm onda sırf bir tercümandır, **mübelliğ**dir, müdahalesi yoktur. Kur'an ve bazı **ehadîs-i kudsiye** gibi...

İkinci Kısım: "Vahy-i zîmnî"dir. Şu kısmın mücmel ve **hülâsası**, vahye ve **ilhama** istinad eder; fakat tafsilâtı ve tasviratı, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a aittir.

O vahiyden gelen mücmel hâdiseyi **tafsil** ve **tasvirde**, Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm bazan yine ilhama, ya vahye istinad edip beyan eder veyahut kendi **ferasetiyle** beyan eder.

Ve kendi içtihadıyla yaptığı tafsilât ve tasviratı, ya vazife-i risalet noktasında ulvî **kuvve-i kudsiye** ile beyan eder veyahut örf ve âdet ve **efkâr-ı âmme** seviyesine göre, beşeriyeti noktasında beyan eder.

İşte her hadîste bütün tafsilâtına, **vahy-i mahz** noktasıyla bakılmaz. **Beşeriyetin muktezası** olan **efkâr ve muamelâtında**, **risaletin ulvî âsârı** aranılmaz.

Madem bazı hâdiseler mücmel olarak mutlak bir surette ona vahyen gelir, o da kendi ferasetiyle ve **tearüf-ü umumî** cihetiyle tasvir eder.

Şu tasvirdeki **müteşabihata** ve **müşkilâta** bazan tefsir lâzım geliyor, hattâ tabir lâzım geliyor.

Çünkü bazı hakikatlar var ki, temsil ile fehme takrib edilir.

For example, once in **the presence of the Prophet (UWBP)**, a loud noise was heard. The Prophet (UWBP) said, "This is the noise of a rock that has been rolling down for seventy years and has now reached the lowest depths of Hell."

{Muslim, Janna 31; Musnad iii, 341, 346.}

An hour later the news came that a famous dissembler who had recently turned seventy years old had died and gone to Hell, thus explaining the event Muhammad (Upon whom be blessings and peace) had described **by means of an eloquent comparison**.

Third Principle

If there is a consensus of opinion concerning any related tradition (Turk. *tevatür*; Ar. *tawâtur*),* it is **indisputable**. There are two kinds of this sort of report:

**{Tawatur is the kind of report that is transmitted by numerous authorities and about which there is no room for doubt, that is, a report concerning which there is a consensus of opinion. (Tr.)}*

one is those reports about which there is 'a clear, **unambiguous consensus (sarih tevatür)**,' the other is 'consensus in meaning (manevî tevatür).'

The latter is also of two kinds: the first includes those concerning which the consensus is implied 'by **silence**'.

For example, if a man in a community relates an **incident** in front of his people and the listeners do not **contradict** him, that is, they respond to him by keeping silent, this implies their acceptance of the report.

In particular, if that community is such as will not accept any error, will consider any lie reprehensible, **is ready to criticize** and, in addition, shows an interest in the reported incident,

its silence testifies strongly to the incident having occurred.

The second kind of 'consensus in meaning' is that which occurs when different people relate a particular incident, for example, one *okka** of food fed two hundred people, in different versions - one person describes in one way, another in another way, and another in yet another way, but all are unanimously agreed on **the occurrence of the incident**.

**{One okka was the equivalent of 2.8 lbs. or 1,300 gr. (Tr.)}*

Thus, its certain occurrence is supported by '**consensus in meaning**,' and is definite; its actual occurrence is not harmed by differences in detail.

Nasılki bir vakit **huzur-u Nebevîde** derince bir gürültü işitildi. Ferman etti ki: "Şu gürültü, yetmiş senedir yuvarlanıp, şimdi Cehennem'in dibine düşmüş bir taşın gürültüsüdür."

Bir saat sonra cevap geldi ki: "Yetmiş yaşına giren meşhur bir münafık ölüp, Cehennem'e gitti." Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm'ın **belig bir temsil ile** beyan ettiği hâdisenin tevilini gösterdi.

Üçüncü Esas

Naklolunan haberler eğer tevatür* suretinde olsa, **kat'îdir**. Tevatür iki kısımdır:

**{ Haşiye): Şu risalede "tevatür" lafzı, Türkçe "şâyia" manasındaki tevatür değil, belki yakîni ifade eden, yalan ihtimali olmayan kuvvetli ihbardır.}*

Biri "**sarih tevatür**", biri "**manevî tevatür**"dür.

Manevî tevatür de iki kısımdır: Biri sükûftür. Yani, **sükût** ile kabul gösterilmiş.

Meselâ: Bir cemaat içinde bir adam, o cemaatin nazarı altında bir **hâdiseyi** haber verse, cemaat onu **tekzib** etmezse, sükût ile mukabele etse, kabul etmiş gibi olur.

Hususan haber verdiği hâdisede cemaat onunla alâkadar olsa, hem **tenkide müheyya** ve hatayı kabul etmez ve yalanı çok çirkin görür bir cemaat olsa,

elbette onun sükûtu o hâdisenin vukuuna kuvvetli delalet eder.

İkinci kısım tevatür-ü manevî şudur ki: Bir hâdisenin vukuuna, meselâ "Bir kıyye taam, ikiyüz adamı tok etmiş" denilse; fakat onu haber verenler, ayrı ayrı surette haber veriyor. Biri bir çeşit, biri başka bir surette, diğeri başka bir şekilde beyan eder.. fakat umumen, aynı **hâdisenin vukuuna** müttefikler.

İşte mutlak hâdisenin vukuu; **mütevâtir-i bil-manadır**, kat'îdir. İhtilaf-ı suret ise, zarar vermez.

Apart from this, there are times when a report supplied by a single person expresses the certainty of consensus, **under certain conditions**. It also sometimes happens that single report expresses certainty when supported by other, **outside evidences**.

#10

Most of the reports concerning the miracles and evidences of the Noble Messenger's (Upon whom be blessings and peace) prophethood that have come down to us are either of the category of 'clear consensus,' or 'consensus in meaning,' or 'consensus implied by silence.'

As for the others, **although** they are the report of a single person, they also have the certainty of 'consensus' since they have received the acceptance of **the meticulous authorities on Hadith**.

Of such meticulous authorities were those geniuses who were called *al-Hafiz*, who had committed to memory at least 100,000 Hadiths, who offered for fifty years their morning prayer with the ablution of **the night prayer**, and who produced **the six accurate books of Hadith** headed by those of *Bukhari* and *Muslim*. Without doubt, any report **scrutinized** and accepted by them cannot fall short of the certainty of 'consensus'.

For they acquired such intimacy with the Noble Messenger's (Upon whom be blessings and peace) Hadiths and became so **familiar with** his exalted style and manner that they could spot at first sight a single **false Hadith** among a hundred reports, and would reject it, saying, "This cannot be a prophetic tradition; it does not have his wording."

Since they were able to recognize the precious quality of the Hadith, like an expert jeweller, there was no possibility of their **confusing** any other word with that of the Messenger (UWBP). Some researchers, however, such as Ibn al-Jawzi, went to such excesses in their criticism that they regarded many **accurate traditions** as false.

Nevertheless, this does not mean that every false wording is wrong in meaning, but that the wording itself is not that of the Messenger (UWBP).

{*'Abd al-Hayy al-Laknawi, al-Ajwibat al-Fadila (Tahqiq: Abu Ghudda) 80, 120, 163, 170.*}

Question: What is the use of **citing the chain of transmission of a tradition** so that even if it is not called for in the case of a well-known incident they say: "**So-and-so informed so-and-so, etc.**"?

Answer: Its uses and benefits are many; one is that the citing of the chain shows the concurrence of the truthful, **reliable** and exacting scholars of Hadith and the unanimity of **the discerning authorities** whose names are included; each of the scholars and authorities endorses the accuracy of the tradition, and places his seal and signature on it.

Hem bazan olur ki; **haber-i vâhid**, bazı **şerait dâhilinde** tevatür gibi kat'iyeti ifade eder. Hem bazan olur ki; haber-i vâhid **haricî emarelerle** kat'iyeti ifade eder.

İşte Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'dan bize naklolunan mu'cizati ve delail-i nübüvveti, kısm-ı a'zamı tevatür ilemdir; ya sarihî, ya manevî, ya sükûtî.

Ve bir kısmı **çendan** haber-i vâhid ilemdir. Fakat öyle şerait dâhilinde, **nekkad-ı muhaddisîn** nazarında kabule şâyan olduktan sonra, **tevatür** gibi kat'iyeti ifade etmek lâzım gelir.

Evet muhaddisînin muhakkikîninden "El-Hâfız" tabir ettikleri zâtlar, lâakal yüzbin hadîsi hıfzına almış binler muhakkik muhaddisler, hem elli sene sabah namazını **işâ** abdestiyle kılan müttaki muhaddisler ve başta Buharî ve Müslim olarak **Kütüb-ü Sitte-i Hadîsiye** sahibleri olan ilm-i hadîs dâhileri, allâmeleri **tashih** ve kabul ettikleri haber-i vâhid, tevatür kat'iyetinden geri kalmaz.

Evet fenn-i hadîsin muhakkikleri, nekkadları o derece hadîs ile hususiyet peyda etmişler ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın tarz-ı ifadesine ve üslûb-u âlîsine ve suret-i ifadesine **ünsiyet** edip meleke kesbetmişler ki; yüz hadîs içinde bir **mevzu**'u görse, "Mevzu'dur" der. "Bu, hadîs olmaz ve Peygamber'in sözü değildir" der, reddeder.

Sarraf gibi hadîsin cevherini tanır, başka sözü ona **iltibas** edemez. Yalnız İbn-i Cevzî gibi bazı muhakkikler tenkidde ifrat edip, bazı **ehadîs-i sahiha**ya da mevzu' demişler.

Fakat her mevzu' şey'in manası yanlıştır demek değildir; belki "Bu söz hadîs değildir" demektir.

Sual: An'aneli **senedin** faidesi nedir ki; lüzumsuz yerde, malûm bir vakiada "**an filan, an filan, an filan**" derler?

Elcevab: Faideri çoktur. Ezcümle, bir faidesi şudur: An'ane ile gösteriliyor ki, an'anede dâhil olan **mevsuk** ve hüccetli ve sadık ehl-i hadîsin bir nevi icmâını irae eder ve o senedde dâhil olan **ehl-i tahkikin** bir nevi ittifakını gösterir. Güya o senedde, o an'anede dâhil olan herbir imam, herbir allâme; o hadîsin hükmünü imza ediyor, **sihhatine** dair mührünü basıyor.

Question: Why were the miraculous events not transmitted through numerous chains concerning which there was a consensus of opinion and with as great emphasis as the basic injunctions of the Sacred Law, the Shari'a?

Answer: Because the majority of the injunctions of the Shari'a are needed by most people at most times, for they all are applicable to each person, like an obligation incumbent on all.

But not everyone needs to know of every miracle; even if he does, it suffices him to hear it only once. It is, in fact, like the kind of obligation the observance of which by some will absolve the rest; it is quite enough for miracles to be known only to some.

Sual: Neden hâdisat-ı i'caziye sair zarurî ahkâm-ı şer'iyeye gibi tevatür suretinde, pek çok tarîklerle, çok ehemmiyetli nakledilmemiş?

Elcevab: Çünkü ekser ahkâm-ı şer'iyeye, ekser nâs, ekser evkatta muhtaçtır. Farz-ı ayn gibi, o ahkâmın her şahsa alâkası var.

Amma mu'cizat ise; herkesin herbir mu'cizeye ihtiyacı yok. Eğer ihtiyaç olsa da, bir defa işitmek kâfi gelir. Âdeta farz-ı kifaye gibi, bir kısım insanlar onları bilse, yeter.

www.risaleglobal.com

For this reason, even if the occurrence and reality of a miracle ten times more certain than that of an injunction of the Shari'a, it will still come to us through one or two narrators, whereas the injunction is narrated by ten or twenty persons.

Fourth Principle

The future events that the Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) predicted were not isolated incidents; he rather predicted general and **recurring** events in a particular way.

Those events, however, had many sides to them and each time he mentioned them, he explained a different **side**. Then the **narrator** of the Hadiths combined all of those sides and they sometimes **appear contrary to reality**.

There are, for example, **varying narrations** concerning the Mahdi, each with different **details** and descriptions.

However, as was explained in a section of the Twenty-Fourth Word, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) gave the tidings, relying on Revelation, of a Mahdi who would come in every century to preserve **the morale of the believers**, help them not to fall into **despair** in the face of disasters, and link the hearts of the believers with the people of the Prophet's (UWBP) Family, who constitute a **luminous chain** in the world of Islam.

Every century has seen a Mahdi from the Prophet's (UWBP) Family, or several, similar to the Great Mahdi who is promised to come at the end of time. One of the 'Abbasid **Caliphs** even, who were said to be descendants of the Prophet's (UWBP) Family, was a Mahdi who possessed many of the Great Mahdi's **characteristics**.

In this way the attributes of the Mahdi's deputies and of the spiritual poles who were Mahdis who were to precede the Great Mahdi and were samples and forerunners of him, were confused with the attributes of the Great Mahdi himself, and the **narrations** concerning him were seen to conflict with one another.

Fifth Principle

Since "**None knows the Unseen save God**"*, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) could not know it himself. God Almighty communicated to him the tidings of the Unseen, and he made them known.

**{Qur'an, 27:65. See also, Tirmidhī, Thawāb al-Qur'ān, 7; Dārimī, Faḍā'il al-Qur'ān, 21}.*

And since **God Almighty** is *All-Wise* and *Compassionate*, His wisdom and mercy require that most of **the matters of the Unseen** be veiled or obscure. For in this world events disagreeable to human beings are numerous; prior knowledge of their happening would be painful.

İşte bunun içindir ki; bazı olur, bir mu'cizenin vücudu ve tahakkuku, bir hükmün vücudundan on derece daha kat'î olduğu halde, onun râvisi bir-iki olur; hükmün râvisi on-yirmi olur.

Dördüncü Esas

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın istikbalden haber verdiği bazı hâdiseler, cüz'î birer hâdiseye değil; belki **tekerrür eden** birer hâdiseye külliyyeyi, cüz'î bir surette haber verir.

Halbuki o hâdisenin müteaddid **vecihleri** var. Her defa bir vechini beyan eder. Sonra **râvi-i hadîs** o vecihleri birleştirir, **hilaf-ı vaki'** gibi görünür.

Meselâ: Hazret-i Mehdi'ye dair **muhtelif rivayetler** var. **Tafsîlât** ve tasvirat, başka başkadır.

Halbuki Yirmidördüncü Söz'ün bir dalında isbat edildiği gibi; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, vahye istinaden, her bir asırda **kuvve-i maneviye-i ehl-i imanı** muhafaza etmek için, hem dehşetli hâdiselerde **ye'se** düşmemek için, hem âlem-i İslâmiyetin bir **silsile-i nuraniyesi** olan Âl-i Beytine ehl-i imanı manevî rabtirmek için, Mehdi'yi haber vermiş.

Âhıramanda gelen Mehdi gibi, herbir asır Âl-i Beytten bir nevi Mehdi, belki Mehdiler bulmuş. Hattâ Âl-i Beytten ma'dud olan Abbasiye **Hulefası**ndan, Büyük Mehdi'nin çok **evsafına câmi'** bir Mehdi bulmuş.

İşte Büyük Mehdi'den evvel gelen emsalleri, nûmuneleri olan Hulefa-yı Mehdiyyîn ve Aktab-ı Mehdiyyîn evsafı, asıl Mehdi'nin evsafına karışmış ve ondan **rivayetler** ihtilafa düşmüş.

Beşinci Esas

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm,

لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ sırınca kendi kendine gaybı

bilmezdi; belki Cenab-ı Hak ona bildirirdi, o da bildirirdi.

Cenab-ı Hak hem *Hakîm'dir*, hem *Rahîm'dir*. Hikmet ve rahmeti ise, **umûr-u gaybiye**den çoğunun setrini iktiza ediyor, mübhem kalmasını istiyor. Çünkü şu dünyada insanın hoşuna gitmeyen şeyler daha çoktur. Vukuundan evvel onları bilmek elîmdir.

It is for this reason that death and the appointed hour of death are left **obscure**, and the calamities that are to befall human beings remain behind the veil of the Unseen.

Again, as a result of His wisdom and mercy, God Almighty did not entirely or in detail inform His Messenger (Upon whom be blessings and peace) about the dreadful events that would befall **his Family and Companions** after his demise, in order not to hurt his extremely tender compassion for his community and his firm affection for his Family.

{For example, he was not made to know about 'A'isha's taking part in **the Battle of the Camel** so that his deep love and affection toward her (May God be pleased with her) would not be hurt. He said, in fact, to his wives: "I wish I knew which one of you will be involved in that incident." Later he was apparently made aware of it to a slightly greater extent, as he once said to 'Ali (May God be pleased with him): "Some event will take place between you and 'A'isha."

[Musnad vi, 393; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 410; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vii, 234.]}

For certain Divine purposes, He made some of these significant events known to him, *but not in all their awesomeness*.

As for pleasant events, He communicated them to the Messenger (UWBP) sometimes in outline and sometimes **in detail**, and the Messenger (UWBP) in turn made them known to his Companions.

Thus those tidings were accurately transmitted to us by the scholars of Hadith who were at the height of piety, justice, and truthfulness, and who feared very much the warning of the Hadith,

*Whoever knowingly tells a lie concerning me should prepare for a seat in Hell,**

and that of the Qur'anic verse,

Who, then does more wrong than the one who utters lie concerning God? (Qur'an, 39:32.)

*{Bukhari, 'Ilm 38; Jana'iz 33; Anbiya' 50; Adab 109; Muslim, Zuhd 72; Abu Da'ud, 'Ilm 4; Tirmidhi, Fitan 70; 'Ilm 8, 13; Tafsir 1; Manaqib 19; Ibn Maja, Muqaddima 4; Darimi, Muqaddima 25, 46; Musnad i, 70, 78; ii, 159, 171; iii, 13, 44; iv, 47, 100; v, 292.}

Sixth Principle

Although some qualities and aspects of the Most Noble Messenger (UWBP) have been described **in books of history and biography**, **most of those qualities** relate to his humanness.

İşte bu sır içindir ki: Ölüm ve ecel **mübhem** bırakılmış ve insanın başına gelecek musibetler dahi, perde-i gaybda kalmış.

İşte hikmet-i Rabbaniye ve rahmet-i İlahiye böyle iktiza ettiği için Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ümmetine karşı ziyade hassas merhametini ziyade rencide etmemek ve **âl ü ashabına** karşı şedid şefkatini fazla incitmemek için, vefat-ı Nebevî'den sonra, âl ü ashabının ve ümmetinin başlarına gelen müdhiş hâdisatı, umumiyetle ve tafsilatıyla göstermemek mukteza-yı hikmet ve rahmettir.

{(Haşiye): Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'a Âişe-i Sıddika'ya karşı ziyade muhabbet ve şefkatini rencide etmemek için, **Vak'a-i Cemel** hâdisesinde o bulunacağı kat'î gösterilmediğine delil ise, Ezvac-ı Tahirata ferman etmiş ki: "Keşki bilseydim hanginiz o vak'ada bulunacak?" Fakat sonra, hafif bir surette bildirilmiş ki, Hazret-i Ali'ye (R.A.) ferman etmiş: "Senin ile Âişe beyninde bir hâdisе olsa,

{ فَارْفَقْ وَ بَلِّغْهَا مَأْمَنَهَا }

Fakat yine bazı hikmetler için mühim hâdisatı, *-fakat dehşetli bir surette değil-* ona talim etmiş. O da ihbar etmiş.

Hem güzel hâdiseleri kısmen mücmel, kısmen **tafsil ile** bildirmiş. O da haber vermiş.

Onun haberlerini de en yüksek bir derece-i takvada ve adlde ve sıdkta çalışan ve

وَمَنْ كَذَبَ عَلَىٰ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ

hadîsindeki tehdidden şiddetle korkan ve

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ

âyetindeki şiddetli tehdidden şiddetle kaçan muhaddisîn-i kâmilîn, bize sahîh bir surette o haberleri nakletmişler.

Altıncı Esas

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın ahval ve evsafı, **Siyer ve Tarih suretiyle** beyan edilmiş. Fakat o evsaf ve **ahval-i galibi**, beşeriyetine bakar.

But in reality, the spiritual personality and the sacred nature of this blessed being are so exalted and luminous that the qualities described in books fall short of his high stature.

For according to the rule, "The cause is like the doer," everyday, even at this moment, the amount of the worship performed by all his community is being added to the record of his perfections.

He is also everyday the object of the countless supplications of his vast community, in addition to being the object of infinite Divine mercy in an infinite fashion and with an infinite capacity to receive.

#13

He was, indeed, the result and the most perfect fruit of the universe, the interpreter and the beloved of the Creator of the cosmos. Hence his true nature in its entirety, and the truth of all his perfections, cannot be contained in the human qualities recorded in books of history and biography.

Certainly, the stature of a blessed person with the Archangels Gabriel and Michael as two aides-de-camp at his side in the Battle of Badr,* is not to be found in the form of a person bargaining with a beduin in the marketplace over the price of a horse, bringing forth Khuzayma as his sole witness**.

*{Bukhari, Maghazi 11; Ahmad al-Banna al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxi, 26.}

**{Abu Da'ud, 'Aqdiyya 20; Musnad v, 215.}

In order not to proceed in error, one should raise his head beyond the ordinary qualities of the Prophet (UWBP) that pertain to his participation in the human state, and behold instead his true nature and luminous stature that pertain to the rank of messengership.

Otherwise, one will either show him irreverence, or instil doubts in oneself. Listen to the following comparison for an understanding of this mystery.

Suppose that a date seed was planted in the earth, has sprouted and become a large, fruit-bearing tree, and is still continuing to grow taller and broader

Or that a peahen's egg was incubated, a chick was hatched from it and became a beautifully adorned peacock gilded all over with the imprint of power, and is still growing bigger and more beautiful.

Now, there exist qualities, properties and precisely balanced elements that belong to the seed and the egg, but are not as great and significant as those of the tree and the bird that emerge from them.

Halbuki o Zât-ı Mübarek'in şahs-ı manevîsi ve mahiyet-i kudsiyesi o derece yüksek ve nuranıdır ki; Siyer ve Tarihte beyan olunan evsaf, o bâlâ kamete uygun gelmiyor, o yüksek kıymete muvafık düşmüyor.

Çünkü

السَّبَبُ كَالْفَاعِلِ

sırrınca, her gün, hattâ şimdi de, bütün ümmetinin ibadetleri kadar bir azîm ibadet sahife-i kemalâtına ilâve oluyor.

Nihayetsiz rahmet-i İlahiyeye, nihayetsiz bir surette, nihayetsiz bir istidad ile mazhar olduğu gibi, her gün hadsiz ümmetinin hadsiz duasına mazhar oluyor.

Ve şu kâinatın neticesi ve en mükemmel meyvesi ve Hâlık-ı Kâinat'ın tercümanı ve sevgilisi olan o Zât-ı Mübarek'in tamam-ı mahiyeti ve hakikat-ı kemalâtı, Siyer ve Tarihte geçen beşerî ahval ve etvara sığışmaz.

Meselâ: Hazret-i Cebrail ve Mikâil, iki muhafız yaver hükmünde Gazve-i Bedir'de yanında bulunan bir Zât-ı Mübarek; çarşı içinde, bedevi bir arabla at mübayaasında münazaa etmek, bir tek şahid olan Huzeyfe'yi şahid göstermekle görünen etvarı içinde sığışmaz.

İşte yanlış gitmemek için; her vakit mahiyet-i beşeriyeti itibariyle işitilen evsaf-ı âdiye içinde başını kaldırıp, hakikî mahiyetine ve mertebe-i risalette durmuş nuranî şahsiyet-i maneviyesine bakmak lâzımdır.

Yoksa, ya hürmetsizlik eder veya şübheye düşer. Şu sırrı izah için şu temsili dinle:

Meselâ bir hurma çekirdeği var. O hurma çekirdeği toprak altına konup, açılarak koca meyvedar bir ağaç oldu. Hem gittikçe tevessü' eder, büyür.

Veya tavus kuşunun bir yumurtası vardı. O yumurtaya hararet verildi, bir tavus civcivi çıktı. Sonra tam mükemmel, her tarafı kudretten yazılı ve yıldızlı bir tavus kuşu oldu. Hem gittikçe daha büyür ve güzelleşir.

Şimdi o çekirdek ve o yumurtaya ait sıfatlar, haller var. İçinde incecik maddeler var. Hem ondan hasıl olan ağaç ve kuşun da, o çekirdek ve yumurtanın âdi küçük keyfiyet ve vaziyetlerine nisbeten, büyük ve âlî sıfatları ve keyfiyetleri var.

So, while describing the **qualities** of the tree and the bird together with those of the seed and the egg, one should turn one's attention from the seed to the tree, and from the egg to the bird, so that one's reason may find the description acceptable.

Otherwise, if you claim: "I have obtained thousands of dates from a seed," or, "This egg is the king of all birds," you will invite others to **contradict** and deny your words.

The humanness of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) may be likened to the seed or egg, and his essential nature, illumined with the function of messengership, to **the Tuba-tree of Paradise**, or to **the birds of Paradise**. His essential nature is, moreover, continually moving to greater perfection.

That is why, when you think of the man **who disputed** in the market with a beduin, you should also turn the eye of imagination to that luminous being who, riding the *Rafraf*, leaving Gabriel behind, reached the *Distance of Two Bowstrings*. {See: Qur'an, 53:9.}

Otherwise you will either be disrespectful toward him, or fail to convince the **evil-commanding soul**.

#14

Fifth Sign

We will cite in this Sign a few examples of Hadiths concerning **the matters of the Unseen**.

It has come down to us through a **chain of transmission the authenticity of which is agreed upon (tevatür)** that the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) declared from the **pulpit** in the presence of his Companions: "*This my grandson Hasan is a master of men by means of whom God will reconcile two great groups.*"

{Bukhari, Fitan 20; Sulh, 9; Fada'il Ashab al-Nabi 22; Manaqib 25; Darimi, Sunna 12; Tirmidhi, Manaqib 25; Nasa'i, Jum'a 27; Musnad v, 38, 44, 49, 51; 'Abd Allah Kattani, Nazm al-Mutanathir 125.}

Forty years later, when the two largest armies of Islam met each other, Hasan made peace with Mu'awiya, and thus proved the prophecy of **his noble grandfather (UWBP)**.

According to another authentic narration, the Prophet (UWBP) said to 'Ali: "*You will fight the perfidious, the just, and the deviator*,"* thus predicting the battles of the Camel and Siffin, and that fought against the Kharijites.

*{al-Hakim, al-Mustadrak, iii, 139, 140; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vii, 138; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 414.}

Şimdi o çekirdek ve o yumurtanın **evsafını**, ağaç ve kuşun evsafıyla rabtedip bahsetmekte lâzım gelir ki; her vakit akl-ı beşer, başını çekirdekten ağaca kaldırıp baksın ve yumurtadan kuşa gözünü tevcih edip dikkat etsin. Tâ işittiği evsafı onun akli kabul edebilsin.

Yoksa "Bir dirhem çekirdekten bin batman hurma aldım." ve "Şu yumurta, cevvi-âsumanda kuşların sultanıdır." dese, **tekzib** ve inkâra sapacak.

İşte bunun gibi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın beşeriyeti; o çekirdeğe, o yumurtaya benzer. Ve vazife-i risaletle parlayan mahiyeti ise, **Şecere-i Tûbâ** gibi ve **Cennet'in tayr-ı hümayunu** gibidir. Hem daima tekemmüldedir.

Onun için çarşı içinde bir bedevi ile **niza eden** o zâtı düşündüğü vakit; *Refref'e* binip, Cebraill'i arkada bırakıp, *Kab-ı Kavsey'n'e* koşup giden Zât-ı Nuranîsine, hayal gözünü kaldırıp bakmak lâzım gelir.

Yoksa ya hürmetsizlik edecek veya **nefs-i emmaresi** inanmayacak.

Beşinci Nükteli İşaret

Umûr-u gaybiyeye dair hadîslerin birkaç misalini zikrederiz:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, **nakl-i sahih** ile ve mütevatir bir derecede bize vâsıl olmuş ki; **minber** üstünde, cemaat-ı Sahabe içinde ferman etmiş ki:

إِنِّي حَسَنٌ هَذَا سَيِّدٌ سَيُصَلِّحُ اللَّهُ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ
عَظِيمَتَيْنِ

İşte kırk sene sonra İslâmın en büyük iki ordusu karşı karşıya geldiği vakit, Hazret-i Hasan Radıyallahü Anh, Hazret-i Muaviye (R.A.) ile musalaha edip, **cedd-i emcedinin** mu'cize-i gaybiyesini tasdik etmiştir.

İkincisi: Nakl-i sahih ile Hazret-i Ali'ye demiş:

سُقَاتِلُ التَّاكِيثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ

Hem Vak'a-i Cemel, hem Vak'a-i Siffin, hem Vak'a-i Havariç hâdiselerini haber vermiş.

He again said to 'Ali, when he was displaying love for Zubayr: "He will fight against you, but will be in the wrong."

{Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 213; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 366, 367; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 686, 687.}

He also said to his wives: "One among you will take charge of a rebellion; many around her will be killed."

{al-'Asqalani, Fath al-Bari xiii, 45.}

"and the dogs will bark all around her."

{Musnad vi, 52, 97; Ibn Hibban, Sahih, viii, 258 no: 6697; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 120.}

All these certain and authentic traditions are the proven predictions of the struggles of 'Ali against 'A'isha, Zubayr and Talha during the Battle of the Camel, against Mu'awiya at Siffin, and against the Kharijites at Harawra' and Nahrawan.

The Messenger (UWBP) also informed 'Ali about a man who would stain 'Ali's beard with the blood of his own head.* 'Ali knew the man; it was 'Abd al-Rahman b. Muljam the Kharijite.

{al-Hakim, al-Mustadrak iii, 113; Musnad i, 102, 103, 148, 156.}

He also mentioned a man marked with a peculiar sign, Dhu'l-Thudia. When the man was found among the dead of the Kharijites, 'Ali showed him as a proof of the rightness of his cause, declaring at the same time the miracle of the Prophet.

{Bukhari, Manaqib 25; Adab 95; Istitaba 7; Muslim, Zakat, 148, 156, 157; Abu Da'ud, Sunna 28; Musnad iii, 56, 65.}

#15

According to another authentic tradition related by Umm Salama and others, the Noble Prophet (UWBP) also predicted that Husain would be killed at Taff (Karbala).* Fifty years later the painful event took place as predicted.

{Imam Ahmad, Fada'il al-Sahaba 1357; Musnad i, 85; iii, 242, 256; vi, 294; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 702.}

He also repeatedly predicted that after his demise, his Family would face death, calamities, and exile, and gave some details.* What he had predicted later came true exactly.

{Ibn Maja, Fitan 34.}

Hem Hazret-i Ali (R.A.) Hazret-i Zübeyr ile seviştiği bir zaman dedi: "Bu sana karşı muharebe edecek, fakat haksızdır."

Hem Ezvac-ı Tahiratına demiş: "İçinizde birisi, mühim bir fitnenin başına geçecek ve etrafında çoklar katledilecek."

وَتَنْبِخُ عَلَيْهَا كِلَابُ الْحَوَائِبِ

İşte şu sahih, kat'î hadîsler; otuz sene sonra Hazret-i Ali'nin Hazret-i Âişe ve Zübeyr ve Talha'ya karşı Vak'a-i Cemel'de.. ve Muaviye'ye karşı Siffin'de.. ve Havaric'e karşı Harevra'da ve Nehrüvan'da muharebesi, o ihbar-ı gaybiyenin bir tasdik-i fiilîsidir.

Hem Hazret-i Ali'ye: "Senin sakalını senin başının kanıyla ıslattırarak bir adamı" ihbar etmiş. Hazret-i Ali o adamı tanımış; o da Abdurrahman İbn-i Mülcem-ül Haricî'dir.

Hem Haricilerin içinde Züssedye denilen bir adamı, garib bir nişanla alâmet olarak haber vermiştir ki; Havaricilerin maktulleri içinde o adam bulunmuş; Hazret-i Ali, onu hakkaniyetine hüccet göstermiş. Hem mu'cize-i Nebeviyeyi ilân etmiş.

Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm; Ümm-ü Seleme'nin, daha diğerlerin rivayet-i sahihi ile haber vermiş ki: "Hazret-i Hüseyin, Taff yani Kerbelâ'da katledilecektir." Elli sene sonra, aynı vak'a-i ciğersûz vukua gelip, o ihbar-ı gaybîyi tasdik etmiş.

Hem mükerreren ihbar etmiş ki: "Benim Âl-i Beytim, benden sonra

يَلْقَوْنَ قَتْلًا وَتَشْرِيدًا

yani; katle ve belaya ve nefye maruz kalacaklar." Ve bir derece izah etmiş, aynen öyle çıkmıştır.

In this connection, a question may be asked: although 'Ali, with his extraordinary bravery and profound knowledge in addition to his **kinship** to God's Messenger (UWBP), greatly deserved to be Caliph, why did he not **precede** others in holding the Caliphate, and why did Islam experience such **disorder** during his Caliphate?

Answer: A supreme **spiritual pole** from the Prophet's (UWBP) Family is reported as having said: "The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) had desired that 'Ali be Caliph, but it was made known to him from the Unseen that **the will of God Almighty** was different. He then abandoned his desire, submitting himself to God's will."*

*{Daylamī, Musnad al-Firdaws, v, 316; Suyūṭī, Tārīkh al-Khulafā', 64.}

One of the reasons God's will was different could have been that after the Prophet's (UWBP) demise when the Companions were more than ever in need of alliance and unity, **if 'Ali had taken the leadership**, this would most probably have aroused in many persons and tribes **a tendency to compete**, because of his **uncompromising** nature, and fearless, **ascetic**, heroic, and independent character, and **widely known courage** -as was the case during his Caliphate- and **divisions** among the believers would have resulted.

Another reason for the **delay** of 'Ali's Caliphate was the following: at the time of his Caliphate, the *Muslim* community, which had expanded rapidly through the intermingling of many **tribes** and peoples, possessed such traits as reflected the opinions of the seventy-three sects that the Noble Prophet (UWBP) had predicted would evolve in due time. Therefore, **in the face of such disturbances, someone was needed with the wondrous strength, courage, respectability and sagacity of 'Ali, who had behind him the force of the respected Hashimites and the Prophet's (UWBP) Family, so that he could resist the sedition.**

And indeed he did so, in a fashion conformable to the prediction of the Prophet, who had said to him: "*I have fought for the **revelation** of the Qur'an; you will fight for its **interpretation**.*"

{al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 244; Musnad iii, 31, 33, 82; Ibn Hibban, Sahih ix, 46 no: 6898.}

#16

A further reason for this delay was that without 'Ali, worldly rule would most probably have caused **the Umayyad kings** to go completely astray.

However, being confronted with 'Ali and the Prophet's (UWBP) Family, and having to appear equal to them and to preserve their prestige before the *Muslims*, all the leaders of the Umayyad dynasty, even if not they themselves, in any event due to their **encouragement and recommendations**, their followers and supporters, worked with all their strength to preserve and **disseminate** the truths of Islam and belief and the Qur'anic decrees.

Şu makamda bir mühim sual vardır ki; denilir ki: "Hazret-i Ali, o derece hilafete liyakatı olduğu ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a **karabeti** ve hârikulâde cesaret ve ilmi ile beraber, neden hilafette **tekaddüm** ettirilmedi ve neden onun hilafeti zamanında İslâm çok **keşmekeşe** mazhar oldu?.."

Elcevab: Âl-i Beyt'ten bir **kutb-u a'zam** demiş ki: "Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Ali'nin (R.A.) hilafetini arzu etmiş, fakat gaibden ona bildirilmiş ki: **Murad-ı İlahî** başkadır. O da, arzusunu bırakıp, murad-ı İlahîye tâbi' olmuş."

Murad-ı İlahînin hikmetlerinden birisi şu olmak gerektir ki: Vefat-ı Nebevî'den sonra, en ziyade ittifak ve ittihad gelmeye muhtaç olan Sahabeler; **eğer Hazret-i Ali başa geçseydi**, Hazret-i Ali'nin hilafeti zamanında zuhura gelen hâdisatın şهادetiyle ve Hazret-i Ali'nin **mümaşatsız**, pervasız, **zâhidane**, kahramanane, müstağniyane tavrı ve **şöhretgir-i âlem şecaatı** itibariyle, çok zâtlarda ve kabîlelerde **rekabet damarını** harekete getirip, **tefrikaya** sebep olmak kaviyyen muhtemeldi.

Hem Hazret-i Ali'nin hilafetinin **tehhür** etmesinin bir sırrı da şudur ki: Gayet muhtelif **akvamın** birbirine karışmasıyla, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın haber verdiği gibi, sonra inkişaf eden yetmişüç fırka efkârının esaslarını taşıyan o akvam içinde, **fitne-engiz hâdisatın** zuhuru zamanında, Hazret-i Ali gibi hârikulâde bir cesaret ve feraset sahibi, Hâşimî ve Âl-i Beyt gibi kuvvetli, hürmetli bir kuvvet lâzım idi ki, dayanabilsin. Evet dayandı...

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın haber verdiği gibi: "*Ben Kur'anın **tenzili** için harbettim, sen de **tevil** için harbedeceksin!*"

Hem eğer Hazret-i Ali olmasaydı, dünya saltanatı, **mülûk-u Emeviye**yi bütün bütün yoldan çıkarmak muhtemeldi.

Halbuki karşılarında Hazret-i Ali ve Âl-i Beyt'i gördükleri için, onlara karşı müvazeneye gelmek ve ehl-i İslâm nazarında mevkilerini muhafaza etmek için ister istemez Emeviye Devleti reislerinin umumu, kendileri olmasa da, herhalde **teşvik ve tasvibleri**yle etbarları ve taraftarları, bütün kuvvetleriyle hakaik-i İslâmiyeyi ve hakaik-i imaniyeyi ve ahkâm-ı Kur'aniyeyi muhafazaya ve **neşre** çalıştılar.

Thus, they produced thousands of punctilious interpreters of the Law, and authorities on Hadith, and saints and purified scholars.

Had they not been faced by the strong religiosity, sainthood, and virtuousness of 'Ali and of the Prophet's (UWBP) Family, it is possible that the Umayyads would have gone completely astray as happened at the end of their rule, and as did the 'Abbasids.

It might also be asked: "Why did the Islamic Caliphate not remain in the Prophet's (UWBP) Family, since they were the most deserving and fitted for it?"

The Answer: Worldly rule is deceptive, and the Prophet's (UWBP) Family had been appointed to preserve the decrees of the Qur'an and the truths of Islam.

Not to be deceived by power, the one who was to hold it and the Caliphate had to be as sinless as a prophet, or as purehearted and unworldly as the Four-Rightly Guided Caliphs, 'Umar b. 'Abd al-'Aziz or the Mahdi of the 'Abbasids.

In fact, the Caliphate of the Fatimid dynasty which was founded in the name of the Prophet's (UWBP) Family in Egypt, and the rule of the Almohads in Africa, and the Safavid dynasty in Iran showed that worldly rule was not suitable for the Prophet's (UWBP) Family, for it caused them to neglect their primary duty, the protection of religion and the service of Islam.

When, on the other hand, they gave up worldly rule, they served Islam and the Qur'an brilliantly and successfully.

Now see: of the poles of sainthood descended from Hasan, especially the Four Poles* and above all 'Abd al-Qadir Gilani, and the Imams of Husain's line, especially Zayn al-'Abidin and Ja'far al-Sadiq, each became like a spiritual Mahdi, dispelled wrongdoing and spiritual darkness, and spread the light of the Qur'an and the truths of belief. In so doing each showed he was a true heir of his noble forefather.

*{ The Four Poles of sainthood, namely, 'Abd al-Qadir Gilani, Ahmad Rufa'i, Ahmad Badawi, and Ibrahim Dasuqi. (Tr.)}

Yüzbinlerle müçtehidîn-i muhakkikîn ve muhaddisîn-i kâmilîn ve evliyalar ve asfiyalar yetiştirdiler.

Eğer karşılarında Âl-i Beyt'in gayet kuvvetli velayet ve diyanet ve kemalâtı olmasaydı, Abbasîlerin ve Emevîlerin âhirlerindeki gibi, bütün bütün çığırdan çıkmak kaviyyen muhtemeldi.

Eğer denilse: Neden hilafet-i İslâmiye Âl-i Beyt-i Nebevî'de takarrur etmedi? Halbuki en ziyade lâıyk ve müstehak onlardı?"

Elcevab: Saltanat-ı dünyeviye aldaticıdır. Âl-i Beyt ise, hakaik-i İslâmiyeyi ve ahkâm-ı Kur'aniyeyi muhafazaya memur idiler.

Hilafet ve saltanata geçen, ya Nebi gibi masum olmalı, veyahut Hulefa-yı Raşidîn ve Ömer İbn-i Abdülaziz-i Emevî ve Mehdi-i Abbasî gibi hârikulâde bir zühd-ü kalbi olmalı ki aldanmasın.

Halbuki Mısır'da Âl-i Beyt namına teşekkül eden Devlet-i Fatımiye Hilafeti ve Afrika'da Muvahhidîn Hükûmeti ve İran'da Safevîler Devleti gösteriyor ki; saltanat-ı dünyeviye Âl-i Beyte yaramaz, vazife-i asliyesi olan hıfz-ı dini ve hizmet-i İslâmiyeti onlara unutturur.

Halbuki saltanatı terk ettikleri zaman, parlak ve yüksek bir surette İslâmiyete ve Kur'ana hizmet etmişler.

İşte bak! Hazret-i Hasan'ın neslinden gelen aktablar, hususan Aktab-ı Erbaa ve bilhâssa Gavs-ı A'zam olan Şeyh Abdülkadir-i Geylanî ve Hazret-i Hüseyin'in neslinden gelen imamlar, hususan Zeynelâbidîn ve Cafer-i Sadık ki, herbiri birer manevî mehdi hükümüne geçmiş, manevî zulmü ve zulümatı dağıtıp, envâr-ı Kur'aniyeyi ve hakaik-i imaniyeyi neşretmişler. Cedd-i emcedlerinin birer vârisi olduklarını göstermişler.

It may then be asked: "What was the wisdom in the awesome and bloody **dissension** that was visited on blessed Islam and the luminous Age of Bliss, and what **aspect of mercy** was there in it, for they did not deserve such distress?"

The Answer: Just as a heavy spring rainstorm stirs into action the **potentialities** of all the varieties of plants, seeds, and trees, and causes them to develop, so each blossoms in its particular way and performs the duties inherent in its nature,

so too, the dissension visited on **the Companions and their successors** stirred their potentialities into action, which were all different and like seeds; it spurred them on. Exclaiming, "Islam is in danger! Fire! Fire!", it put fear into all the groups and made them hasten **to protect** Islam.

According to its abilities, each of the groups **shouldered** one of the numerous different duties of the Islamic community and strove in utmost earnestness.

Some working for the preservation of the prophetic Hadiths, some for the preservation of the Shari'a, some for the preservation of the truths of belief, some for the preservation of the Qur'an, and so on; each group undertook a particular duty.

They strove to perform the duties of Islam. Numerous multicoloured flowers opened. Through the storm, seeds were cast to **all the corners of the extensive world of Islam**; half the earth was transformed into a rose-garden. But sadly, together with the roses, the **thorns of the deviant sects** appeared in the garden.

It was as if **the Hand of Power** had shaken that era in wrath, rotated it with intense vigour, and electrified **the men of zeal**. Through **the centrifugal force** of that movement, a great many enlightened interpreters of the Law, luminous scholars of Hadith, holy memorizers of the Qur'an, gifted scholars, men of purity, and poles of sainthood were flung off and caused to emigrate to the remote corners of the world of Islam.

It fired with enthusiasm all the people of Islam **from East to West** and awakened them to the treasures of the Qur'an.. Now we return to our subject.

There are thousands of events that God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) predicted and that happened **as he foretold**. Here we shall mention a few of them:

The majority of those we will cite are agreed upon by the six well-known, most authentic books of Hadith, particularly Bukhari and Muslim. There is a **'consensus in meaning'** concerning the reports, while others, on account of being verified by **meticulous researchers**, may also be considered to have this certainty.

Eğer denilse: Mübarek İslâmiyet ve nuranî Asr-ı Saadetin başına gelen o dehşetli kanlı **fitnenin** hikmeti ve **vech-i rahmeti** nedir? Çünkü onlar, kahra lââyık değil idiler?

Elcevab: Nasılki baharda dehşetli yağmurlu bir fırtına, her taife-i nebatatın, tohumların, ağaçların **istidadlarını** tahrik eder, inkişaf ettirir; herbiri kendine mahsus çiçek açar; fitrî birer vazife başına geçer.

Öyle de: **Sahabe ve Tâbiîn**in başına gelen fitne dahi, çekirdekler hükmündeki muhtelif ayrı ayrı istidadları tahrik edip kamçıladi; "İslâmiyet tehlikededir, yangın var!" diye her taifeyi korkuttu, İslâmiyetin **hıfzına** koşturdu.

Herbiri, kendi istidadına göre câmia-i İslâmiyetin kesretli ve muhtelif vazifelerinden bir vazifeyi **omuzuna aldı**, kemal-i ciddiyetle çalıştı.

Bir kısmı hadîslerin muhafazasına, bir kısmı şeriâtın muhafazasına, bir kısmı hakaik-i imaniyenin muhafazasına, bir kısmı Kur'anın muhafazasına çalıştı ve hâkeza.. Herbir taife bir hizmete girdi.

Vezaif-i İslâmiyette hummalı bir surette sa'yettiler. Muhtelif renklerde çok çiçekler açıldı. Pek geniş olan **âlem-i İslâmiyetin aktarına**, o fırtına ile tohumlar atıldı; yarı yeri gülistana çevirdi. Fakat maatteessüf o güller ve gülistan içinde **ehl-i bid'a fırkalarının** dikenleri dahi çıktı.

Güya **dest-i kudret**, celal ile o asrı çalkaladı, şiddetle tahrik edip çevirdi, **ehl-i himmeti** gayrete getirip elektriklendirdi. O hareketten gelen bir **kuvve-i anilmerkeziye** ile pek çok münevver müçtehidleri ve nuranî muhaddisleri, kudsî hâfızları, asfiyaları, aktaabları âlem-i İslâmın aktarına uçurdu, hicret ettirdi.

Şarktan garba kadar ehl-i İslâmı heyecana getirip, Kur'anın hazinelerinden istifade için gözlerini açtırdı... Şimdi sadede geliyoruz.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmin, umûr-u gaybiyeden **haber verdiği gibi** doğru vukua gelen işler binlerdir, pek çoktur. Biz yalnız cüz'î birkaç misaline işaret edeceğiz:

İşte başta Buharî ve Müslim, sıhhatle meşhur Kütüb-ü Sitte-i Hadîsiye sahibleri, beyan edeceğimiz haberlerin çoğunda müttefik ve o haberlerin çoğu **manen mütevatir** ve bir kısmı dahi, **ehl-i tahkik** onların sıhhatine ittifak etmesiyle, mütevatir gibi kat'î denilebilir.

According to an authentic and certain narration, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said to his Companions: "You will be victorious over all your enemies, will succeed in the conquest of Mecca *1, Khaybar *2, Damascus and Iraq *3, Persia, and Jerusalem *4 and will share among yourselves the treasures of the rulers of the greatest empires, the Byzantines and the Persians."*5

*1.{Ali al-Qari, Sharh al-Bukhari i, 678, 679. See, Concordance.}

*2.{Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 679. See, Concordance.}

*3.{Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 678. See, Concordance.}

*4.{Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 678, 679. See, Concordance.}

*5.{Bukhari, Jihad 15; Manaqib 25; Iman 3; Muslim, Fitan 75, 76; Tirmidhi, Fitan 41.}

He did not say this as a matter of **conjecture** or personal opinion; he said it **as if he had seen it**, and what he said came true as predicted. This was despite the fact that at the time he foretold this he had to migrate to Madinah with a handful of followers, with the rest of the world, including the environs of Madinah, hostile to him!

He also repeatedly declared, according to authentic and certain narrations, that Abu Bakr and 'Umar would outlive him and be his Caliphs, that they would act for God's sake and **within the bounds of God's pleasure and that of the Prophet (UWBP)**, that Abu Bakr's rule would be short, and that 'Umar would remain a long time to succeed in many conquests. Thus he said: "**Incumbent upon you is following the path of those who come after me, Abu Bakr and 'Umar.**"

{Tirmidhi, Manaqib 16, 37; Ibn Maja, Muqaddima 11; Musnad v, 382, 385, 399, 402.}

He also declared: "**The earth was laid out before me, and its eastern and western extremities were displayed to me; the realm of my community shall extend over whatever was laid out before me.**"* And his words proved to be true.

*{ Muslim, Fitan 19, 20; Abu Da'ud, Fitan 1; Tirmidhi, Fitan 14; Ibn Maja, Fitan 9; Musnad iv, 123, 278, 284.}

İşte -nakl-i sahih-i kat'î ile- ashabına haber vermiş ki: "Siz umum düşmanlarınıza galebe edeceksiniz; hem Feth-i Mekke, hem Feth-i Hayber, hem Feth-i Şam, hem Feth-i Irak, hem Feth-i İran, hem Feth-i Beyt-ül Makdis'e muvaffak olacaksınız. Hem o zamanın en büyük devletleri olan İran ve Rum padişahlarının hazinelerini beyninizde taksim edeceksiniz!.."

Haber vermiş, hem "**Tahminim** böyle veya zannederim" dememiş. Belki **görür gibi** kat'î ihbar etmiş, haber verdiği gibi çıkmış. Halbuki haber verdiği vakit, hicrete mecbur olmuş. Sahabeleri az, Medine etrafı ve bütün dünya düşmandı.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- çok defa ferman etmiş:

عَلَيْكُمْ بِسِيرَةِ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِي أَبِي بَكْرٍ وَعُمَرُ

deyip, Ebu Bekir ve Ömer kendinden sonraya kalacaklar, hem halife olacaklar, hem mükemmel bir surette ve **rıza-i İlahî ve marzî-i Nebevî dairesinde** hareket edecekler. Hem Ebu Bekir az kalacak, Ömer çok kalacak ve pek çok fütuhât yapacak.

Hem ferman etmiş ki:

زُوِيَتْ لِي الْأَرْضُ فَأَرَيْتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا وَسَيَبُلُغُ
مُلْكُ أُمَّتِي مَا زُوِيَ لِي مِنْهَا

deyip: "Şarktan garba kadar benim ümmetimin eline geçecektir. Hiç bir ümmet, o kadar mülk zabtetmemiş." Haber verdiği gibi çıkmış.

According to an authentic and certain narration, before the Battle of Badr, he pointed out one by one the places where the leaders of the Quraysh would be killed, saying: "Abu Jahl will be killed here, 'Utba here, Umayya here, etc .,"

{Muslim, Jihad 83; Janna 76; Abu Da'ud, Jihad 115; Nasa'i, Jana'iz 117; Musnad i, 26; iii, 219, 258.}

and added, "I shall kill 'Ubayy b. Khalaf with my own hands."* His predictions all proved to be true.

*{ al-Hakim, al-Mustadrak ii, 327.}

Again, according to an authentic and certain narration, he informed his **Companions** about what was happening in the celebrated Battle of Mu'ta, near Damascus – at a distance of one month's journey from where he was – as if he were seeing his Companions fighting in the battle, and said: "Zayd has taken the banner and been struck; now Ibn Rawaha has taken the banner and been struck; now Ja'far has taken the banner and been struck; now one of God's swords [i.e. Khalid] has taken it."

{al-Hakim, al-Mustadrak iii, 298; Bukhari, Maghazi 44.}

#19

Two to three weeks later Ya'la b. Munabbih returned from **the battlefield**. In his presence, the Noble Prophet (UWBP) described the details of the battle, and Ya'la **swore by God that** what had taken place at the battle was exactly the same as the Prophet (UWBP) had described.

{al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 210; Ibn al-Qayyim al-Jawzi, Zad al-Ma'ad (Tahqiq: Arnavud) iii, 385.}

According to an authentic and certain narration, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said: "After me, the Caliphate will last thirty years; then it will be rapacious monarchy."

{Musnad v, 220, 221.}

"The beginning of this affair is prophethood and mercy; then it will be mercy and Caliphate; then it will be rapacious monarchy; then it will be arrogance and tyranny."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 340; Musnad iv, 273.}

He thus predicted the six-month-long caliphate of Hasan and the period of the four Rightly-Guided Caliphs, and, following that, the transition from caliphate to **monarchy** and monarchy's being plagued by intrigues and **tyranny**. This is exactly what later occurred.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- Gazâ-i Bedir'den evvel ferman etmiş:

هَذَا مَصْرَعُ أَبِي جَهْلٍ، هَذَا مَصْرَعُ عُتْبَةَ، هَذَا مَصْرَعُ
أُمِّيَّةَ، هَذَا مَصْرَعُ فُلَانٍ وَفُلَانٍ

deyip, müşrik Kureyş reislerinin herbiri neredede katledileceğini göstermiş

ve demiş: "Ben kendi elimle Übeyy İbn-i Halef'i öldüreceğim." Haber verdiği gibi çıkmış.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- bir ay uzak mesafede Şam etrafında, Mûte nam mevkiideki gazve-i meşhurede muharebe eden sahabelerini görür gibi ferman etmiş:

أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا ابْنُ رَوَاحَةَ
فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا جَعْفَرُ فَأُصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَهَا سَيْفٌ
مِنْ سِيُوفِ اللَّهِ

deyip, birer birer hâdisatı **ashabına** haber vermiş.

İki-üç hafta sonra Ya'lâ İbn-i Münebbih **meydan-ı harb**den geldi; daha söylemeden Muhbir-i Sadık (A.S.M.) harbin tafsilâtını beyan etti. Ya'lâ **kasem etti**: "Dediğin gibi aynen öyle oldu."

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş:

إِنَّ الْخِلَافَةَ بَعْدِي ثَلَاثُونَ سَنَةً ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا
عَضُوضًا وَإِنَّ هَذَا الْأَمْرَ بَدَأَ نُبُوءَةً وَرَحْمَةً

ثُمَّ يَكُونُ رَحْمَةً وَخِلَافَةً ثُمَّ يَكُونُ مُلْكًا عَضُوضًا ثُمَّ
يَكُونُ عُتُوًّا وَجَبْرُوتًا

deyip, Hazret-i Hasan'ın altı ay hilafetiyle; Cihar-ı Yâr-ı Güzin'in (Hulefa-yı Raşidîn'in) zaman-ı hilafetlerini ve onlardan sonra **saltanat** şekline girmesini, sonra o saltanattan **ceberut** ve fesad-ı ümmet olacağını haber vermiş. Haber verdiği gibi çıkmış.

Again, according to an authentic narration, he declared: "*Uthman will be killed while reading the Qur'an.*"

{ al-Hakim, al-Mustadrak iii, 103.}

"And it may be that God will cause him to be dressed in a shirt at that time. His deposal may also be sought."* These events, too, all took place exactly as predicted.

*{See, al-Hakim, al-Mustadrak iii, 100.}

Also according to an authentic narration, while cupping the Prophet (Upon whom be blessings and peace), 'Abdullah b. Zubayr tasted his blessed blood. Then the Prophet (UWBP) said: "*Woe unto the people for what shall befall them at your hands, and woe unto you for what shall befall you at their hands,*"* predicting that 'Abdullah would lead the Muslims with extraordinary bravery, would face terrible attacks, and that because of him fearsome events would befall people.

*{al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya iv, 21; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id no: 2708; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 554.}

What he foretold came about exactly: during Umayyad rule, 'Abdullah b. Zubayr declared his caliphate in Mecca, heroically fought in many battles, until finally Hajjaj the Tyrant attacked him with a large force, and following a fierce battle the illustrious hero was martyred.

#20

Again, according to an authentic narration, he foretold the emergence of the Umayyad dynasty*1 and the tyrannical rule of many of its monarchs, including Yazid and Walid,*2 and Mu'awiya's assuming the leadership of the Muslims. He advised justice and gentleness, and said: "*When ruling, act with forbearance.*"*3

*1. {Qadi Iyad, al-Shifa' i, 338; 'Ali al-Qari, i, 683; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' i, 179.}

*2. {al-Albani, Sahih al-Jami' al-Saghir no: 2579; al-Albani, Silsilat al-Ahadith al-Sahihah no: 1749; al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya no: 4528.}

*3. {al-Haythami, Majma' al-Zawa'id v, 186; Ibn Hajar, al-Matalib al-'Aliya (Tahqiq: 'Abd al-Rahman al-A'zami) no: 4085.}

He predicted that the 'Abbasid dynasty would emerge after the Umayyads to remain in power for a long time, and said: "*The 'Abbasids will come forth with black banners and rule for much longer than they [the Umayyads] rule.*"* All these predictions proved to be true.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 338; Musnad iii, 216-218; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 326.}

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş:

يُقْتَلُ عُثْمَانُ وَهُوَ يَقْرَأُ الْمُصْحَفَ وَإِنَّ اللَّهَ عَسَى أَنْ

يُلْبِسَهُ قَمِيصًا وَأَنَّهُمْ يُرِيدُونَ خَلْعَهُ

deyip, Hazret-i Osman halife olacağını ve hal'i istenileceğini ve mazlum olarak Kur'an okurken katledileceğini haber vermiş. Haber verdiği gibi çıkmış.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- hacamat edip mübarek kanını Abdullah İbn-i Zübeyr teberrüken şerbet gibi içtiği zaman ferman etmiş:

وَيْلٌ لِلنَّاسِ مِنْكَ وَوَيْلٌ لَكَ مِنَ النَّاسِ

deyip, hârika bir şecaatle ümmetin başına geçeceğini ve müdhiş hücumlara maruz kalacaklarını ve insanlar onun yüzünden dehşetli hâdiselere giriftar olacaklarını haber vermiş.

Haber verdiği gibi çıkmış. Abdullah İbn-i Zübeyr, Emevîler zamanında hilafeti Mekke'de ilân ederek kahramanane çok müsademe etmiş; nihayet Haccac-ı Zalim büyük bir ordu ile üzerine hücum ederek, şiddetli müsademedden sonra o kahraman-ı âlişan şehid edilmiş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- Emeviye Devleti'nin zuhurunu ve onların padişahlarının çoğu zalim olacağını ve içlerinde Yezid ve Velid bulunacağını ve Hazret-i Muaviye ümmetin başına geçeceğini,

وَإِذَا مَلَكَتْ فَاسْجِحْ

fermanıyla, rıfk ve adaleti tavsiye etmiş.

Ve Emeviye'den sonra

يُخْرَجُ وَلَدُ الْعَبَّاسِ بِالرَّايَاتِ السُّودِ وَيَمْلِكُونَ أضعاف

مَا مَلَكَوا deyip, Devlet-i Abbasiye'nin zuhurunu ve uzun müddet devam edeceğini haber vermiş. Haber verdiği gibi çıkmış.

According to an authentic narration, the Noble Messenger (UWBP) also said: "*Woe to the Arabs for the evil that has drawn near*"* suggesting the dreadful disorders to be caused by Jenghiz and Hulagu, and their destruction of the 'Abbasid state. All this proved to be true.

{Bukhari, Fitan 4, 28; Muslim, Fitan 1; Abu Da'ud, Fitan 1; Tirmidhi, Fitan 23; Ibn Maja, Fitan 9; Musnad ii, 390, 399; al-Hakim, al-Mustadrak i, 108; iv, 439, 483.}

According to an authentic narration, when Sa'd b. Abi Waqqas was gravely ill, the Prophet (UWBP) said to him: "*It may be that you will be spared so that some may benefit by you, and others harmed by you,*"* thus predicting that he would be a great commander winning many victories, and many peoples would benefit from him entering the fold of Islam, while others would be destroyed by him.

{Bukhari, Jana'iz 36; Manaqib al-Ansar, 49; Fara'id, 6; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 209; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 699; Abu Na'im, Hilyat al-Awliya' i, 94.}

His words proved to be true; Sa'd led the Muslim armies, **wiped out** the Persian Empire, and caused many peoples to reach guidance, the path of Islam.

Also according to an authentic narration, when the Negus, the Abyssinian ruler, who had accepted faith earlier, died in the seventh year of the Hijra, God's Prophet (Upon whom be blessings and peace) informed his Companions about it; he even performed **funeral prayers** for him.* One week later came the news confirming the death of the Negus on the very same day as the Prophet (UWBP) had said.

{Bukhari, Jana'iz 57; Manaqib al-Ansar 38; Muslim, Fara'id 14; Abu Da'ud, Jihad 133; Buyu' 9; Tirmidhi, Jana'iz 69; Nasa'i, Jana'iz 66, 67; Ibn Maja, Sadaqat 9, 13.}

According to an authentic narration, when the Noble Prophet (UWBP) was with **his closest four Companions** on the top of Mount Uhud (or Hira), the mountain began to tremble. He said, "*Steady! For on you are a prophet, a veracious one [siddiq], and a martyr*"* and foretold the martyrdom of 'Umar, 'Uthman, and 'Ali. It too proved true.

{Bukhari, Fada'il al-Sahaba 101; Ibn Maja, Jana'iz 64; Musnad iv, 240, 282, 283; Qadi Iyad, al-Shifa', i, 340.}

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş:

وَيْلٌ لِلْعَرَبِ مِنْ شَرِّ قَدِ اقْتَرَبَ

deyip, Cengiz ve Hülâgu'nun dehşetli fitnelerini ve Arab Devlet-i Abbasiyesini mahvedeceklerini haber vermiş. Haber verdiği gibi çıkmış.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- Sa'd İbn-i Ebî Vakkas gayet ağır hasta iken ona ferman etmiş:

لَعَلَّكَ تُخَلَّفَ حَتَّى يَنْتَفِعَ بِكَ أَقْوَامٌ وَيَسْتَضِرَّ بِكَ
آخَرُونَ

deyip, ileride büyük bir kumandan olacağını, çok fütuhât yapacağını, çok milletler ve kavimler ondan menfaat görüp, yani İslâm olup ve çoklar zarar görecektir, yani devletleri onun eliyle harab olacağını haber vermiş.

Haber verdiği gibi çıkmış. Hazret-i Sa'd ordu-yu İslâm başına geçti, Devlet-i İraniye'yi **zîr ü zeber etti**; çok kavimlerin daire-i İslâma ve hidayete girmelerine sebep oldu.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- imana gelen Habeş Meliki olan Necaşî, Hicretin yedinci senesinde vefat ettiği gün ashabına haber vermiş, hattâ **cenaze namazını** kıldı. Bir hafta sonra cevap geldi ki, aynı günde vefat etmiş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- **Cihar-ı Yâr-ı Güzin** ile beraber Uhud veya Hira Dağı'nın başında iken dağ titredi, zelzelelendi. Dağa ferman etti ki:

أُثْبِتُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدٌ

deyip, Hazret-i Ömer ve Osman ve Ali'nin şehid olacaklarını haber vermiş. Haber verdiği gibi çıkmış.

Now, O unfortunate, wretched man without heart who says that Muhammad (UWBP) was only a clever person and then closes his eyes to that **Sun of Truth!**

Of all his **fifteen different kinds of miracle**, you have thus far heard only the hundredth part of one kind, that relating to his predictions which have the certainty of 'consensus in meaning'.

To discover future events through one's own **perspicacity** and thus succeed in even one hundredth part of the Prophet's (UWBP) predictions, one would have to be of the **highest genius**.

Even if we merely called him a genius as you call him, could such a man have ever seen anything wrongly? Or could he have ever stooped to reporting it wrongly

Not to heed the word of such a hundredfold genius concerning happiness in both worlds and the next is therefore the sign of a hundredfold madness!

Sixth Sign

According to an authentic narration, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said to Fatima: *"You will be the first of my Family to join me [after my death]."** Six months later, what he said took place.

**{Bukhari, Manaqib 25; Muslim, Fada'il al-Sahaba 101; Ibn Maja, Jana'iz 64; Musnad vi, 240, 282, 283; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 340.}*

He also told Abu Dharr: *"You will be expelled from here [Madina], will live alone, and will die alone."** All this came true twenty years later.

**{al-Hakim, al-Mustadrak iii, 345; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 343; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 700; al-Asqalani, al-Matalib al-'Aliya iv, 116 no: 4109; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya v, 8-9; al-'Asqalani, al-Isaba iv, 64.}*

Şimdi ey bedbaht, kalbsiz, biçare adam! Muhammed-i Arabî akıllı bir adam idi diye o **Şems-i Hakikat**'a karşı gözünü yuman biçare insan!

Onbeş enva'-ı külliye-i mu'cizatından birtek nev'i olan umûr-u gaybiyeden onbeş ve belki yüz kısmından bir kısmını işittin. Manevî tevatür derecesinde kat'î bir kısmını duydun.

Şu ihbar-ı gayb kısmının yüzden birisini akıl gözüyle gören bir zâta "**dâhî-i a'zam**" denilir ki, **ferasetiyle** istikbali keşfediyor.

Binaenaleyh senin gibi haydi deha desek; yüz dâhî-i a'zam derecesinde bir deha-yı kudsiyeyi taşıyan bir adam yanlış görür mü? Yanlış haber vermeye tenezzül eder mi?

Böyle yüz derece bir deha-yı a'zam sahibinin saadet-i dâreyne dair sözlerini dinlememek, elbette yüz derece divaneliğin alâmetidir.

Altıncı Nükteli İşaret

-*Nakl-i sahih-i kat'î ile*- Hazret-i Fatıma'ya (R.A.) ferman etmiş ki:

أَنْتِ أَوَّلُ أَهْلِ بَيْتِي لِحُوقًا بِي

deyip, "Âl-i Beytimden herkesten evvel vefat edip, bana **iltihak** edeceksin." diye söylemiş. Altı ay sonra, haber verdiği gibi aynen zuhur etmiş.

Hem Eba Zer'e ferman etmiş:

سَتُخْرَجُ مِنْ هُنَا وَتَعِيشُ وَحَدَاكَ وَتَمُوتُ وَحَدَاكَ

deyip, Medine'den nefyedilip, yalnız hayat geçirip, yalnız bir sahrada vefat edeceğini haber vermiş. Yirmi sene sonra haber verdiği gibi çıkmış.

Once, as he awakened in the house of Anas b. Malik's aunt, Umm Haram, he smilingly said: "*I saw my community waging war on the seas like kings sitting on thrones.*"* Umm Haram requested: "Pray that I too will be with them." He said: "You shall be." Forty years later she accompanied her husband, 'Ubada b. Samit, on the conquest of Cyprus. She died there, and her grave has ever since been visited by the believers. Thus, what the Messenger (UWBP) foretold proved to be true.

{Bukhari, Ta'bir 12; Jihad 3, 8, 63, 75; Isti'dhan 41; Muslim, 'Imara 160, 160; Abu Da'ud, Jihad 9; Tirmidhi, Fada'il al-Jihad 15; Nasa'i, Jihad 40; Ibn Maja, Jihad 10; Darimi, Jihad 28; Muwatta', Jihad 39; Musnad iii, 240, 264; al-Albani, Sahih al-Jami' al-Saghir vi, 24 no: 6620; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 556.}

Also according to an authentic narration, he declared: "*From the tribe of Thaqif, a liar will claim prophethood, and a bloodthirsty tyrant will appear.*"* With this, he gave tidings of the infamous Mukhtar, who claimed prophethood, and of the barbarous Hajjaj, who killed a hundred thousand people.

*{Muslim, Fada'il al-Sahaba 229; Tirmidhi, Fitan 44; Manaqib 73; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 450; iv, 254.}

#22

According to an authentic narration, he said: "*Istanbul will be conquered, and blessed are the ruler and the toops that will conquer it.*"* He thus gave tidings that Istanbul would be conquered by Muslim hands, and that Mehmed the Conqueror would attain a high spiritual rank. His prediction again proved to be true.

*{al-Hakim, al-Mustadrak iv, 422; Bukhari, Ta'rikh al-Saghir, no: 139; Musnad iv, 335; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 218.}

He also said, according to an authentic narration: "*Were religion to be hung on the Pleiades, men from Persia would reach up and lay hold of it.*"* indicating that matchless scholars and saints like Abu Hanifa would emerge from Iran.

*{Bukhari, al-Tafsir 62; Tirmidhi, 47; Tafsir Sura 3.}

In addition, he foretold Imam Shafi'i, saying: "*A scholar from Quraysh who will fill all regions of the earth with learning.*"

{al-'Ajluni, Kashf al-Khafa' ii, 52, 54.}

Hem Enes İbn-i Mâlik'in halası olan Ümm-ü Haram'ın hanesinde uykudan kalkmış, tebessüm edip ferman etmiş:

رَأَيْتُ أُمَّتِي يَغْزُونَ فِي الْبَحْرِ كَالْمُلُوكِ عَلَى الْأَسِرَّةِ

Ümm-ü Haram niyaz etmiş: "Dua ediniz, ben de onlarla beraber olayım." Ferman etmiş: "*Beraber olacaksınız.*" Kırk sene sonra, zevci olan Ubade İbn-i Sâmit refakatıyla Kıbrıs'ın fethine gitmiş; Kıbrıs'ta vefat edip, mezarı ziyaretgâh olmuş. Haber verdiği gibi aynen zuhur etmiş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş ki:

يُخْرَجُ مِنْ تَقِيْفٍ كَذَّابٌ وَ مُبِيرٌ

yani: "Sakif Kabilesinden biri dava-yı nübüvvet edecek; ve bir de hunhar, zalim zuhur edecek." deyip, nübüvvet dava eden meşhur Muhtar'ı ve yüzbin adam öldüren Haccac-ı Zalim'i haber vermiş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile-

سَتُفْتَحُ الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ فَنِعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا وَنِعْمَ الْجَيْشُ جَيْشُهَا

deyip, İstanbul'un İslâm eliyle fetholacağını ve Hazret-i Sultan Mehmed Fatih'in yüksek bir mertebe sahibi olduğunu haber vermiş. Haber verdiği gibi zuhur etmiş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş ki:

إِنَّ الدِّينَ لَوْ كَانَ مَنْوُطًا بِالْأَثْرِيَّا لَنَا لَهُ رِجَالٌ مِنْ أَبْنَاءِ فَارِسَ

deyip, başta Ebu Hanife olarak İran'ın emsalsiz bir surette yetiştirdiği ülema ve evliyaya işaret ediyor, haber veriyor.

Hem ferman etmiş ki:

عَالِمٌ قُرَيْشِيٌّ يَمَلَأُ طَبَاقَ الْأَرْضِ عِلْمًا

deyip, İmam-ı Şafî'ye işaret edip haber veriyor.

According to an authentic narration, he said: "My community will be divided into seventy-three sects, and only one among them will attain salvation." **He was asked:** "Who are they?" **He replied:** "Those who follow me and my Companions ,"* meaning the Sunnis or Ahl al-Sunna wa'l-Jama'a.

*{Abu Da'ud, Sunna 1; Ibn Maja, Fitan 17; Tirmidhi, Iman 18; Musnad ii, 232; iii, 120, 148; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 679.}

He also declared: "The Qadariyya are the Magians of this community,"* foretelling the emergence of the Predestinationist (Qadariyya) sect, which would be divided into different branches and reject Divine Determining or Destiny. He also foretold the Defectors (Râfiða), who would produce various offshoots.

*{al-Albani, Sahih Jami' al-Saghir iv, 150; al-Hakim, al-Mustadrak i, 185; Abu Da'ud, Sunna 5; Suyuti, al-Fath al-Kabir iii, 23; Musnad ii, 86, 125; v, 406.}

Again according to an authentic narration, he said to 'Ali: "As was true of Jesus, two groups of people will perish on your account: one because of excessive love, the other because of excessive enmity ."*1

Christians, on account of the deep love for Jesus, transgressed the limits and called him -God forbid!- "the son of God"; while the Jews, because of their hostility, went to another extreme by denying his message and virtue. Similarly, some will also incur loss through their exaggerated affection toward you.

Christians, on account of the deep love for Jesus, transgressed the limits and called him - God forbid! - 'the son of God,' while the Jews, because of their hostility, went to the other extreme by denying his message and virtue. Similarly, some will incur loss due to their exaggerated affection toward you.

For them is the insulting name of Rafida.*2 And certain others will be excessively hostile to you. They are the Kharijites and the extremist partisans of the Umayyads, who will be called Nasiba."

*1.{al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxiii, 134; Ahmad b. Hanbal, Fada'il al-Sahaba (Tahqiq: Vasiyyullah) ii, 565; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 123.}

*2.{al-Haythami, Majma' al-Zawa'id x, 22; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxiv, 20-1.}

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş ki:

سَتَفْتَرُقُ أُمَّتِي ثَلَاثًا وَسَبْعِينَ فِرْقَةً التَّاجِيَّةُ وَاحِدَةٌ مِنْهَا.
قِيلَ مِنْهُمْ؟ قَالَ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي

deyip, ümmeti yetmişüç fırkaya inkısam edeceğini ve içinde fırka-i naciye-i kâmile, Ehl-i Sünnet ve Cemaat olduğunu haber veriyor.

Hem ferman etmiş ki:

الْقَدَرِيَّةُ مَجُوسٌ هَذِهِ الْأُمَّةُ

deyip, çok şubelere inkısam eden ve kaderi inkâr eden Kaderiye tairesini haber vermiş. Hem çok şubelere inkısam eden Râfızileri haber vermiş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- İmam-ı Ali'ye (R.A.) demiş: Sende Hazret-i İsa (A.S.) gibi iki kısım insan helâkete gider. Birisi, ifrat-ı muhabbet; diğeri, ifrat-ı adavetle.

Hazret-i İsa'ya Nasrani muhabbetinden hadd-i meşru'dan tecavüz ile hâşâ "İbnullah" dediler. Yahudi, adavetinden çok tecavüz ettiler, nübüvvetini ve kemalini inkâr ettiler. Senin hakkında da bir kısım, hadd-i meşru'dan tecavüz edecek, muhabbetinden helâkete gidecektir.

لَهُمْ نَبَزٌ يُقَالُ لَهُمُ الرَّافِضِيَّةُ

demiş. Bir kısmı, senin adavetinden çok ileri gidecekler, onlar da Havariç'tir ve Emevîlerin müfrit bir kısım tarafdarlarıdır ki, onlara Nâsibe denilir.

It may be asked here: Love for the Prophet's (UWBP) Family is a command of the Qur'an and was greatly encouraged by him. The affection of the Shi'a may therefore serve as an excuse for them, since deep affection may be likened to **intoxication**. Why, then, can the Shi'a, especially the Rafida, not benefit from their love, and why is their love described by the Prophet (UWBP) as transgression?

The Answer: Love is of two kinds:

The First is to love something or someone for the meaning it or he signifies. This means to love 'Ali, Hasan, Husain, and the Prophet's (UWBP) Family in the name of God and of His Messenger (Upon whom be blessings and peace).

This kind of love augments love of the Messenger (UWBP) and becomes a means to love God Almighty. Thus, it is permissible, and its excess is not harmful or aggressive, nor does it call for **reproach** and **hostility** towards others.

The Second Kind of love takes the means as the object, it is to love something or someone for itself or himself. In it, one does not think of the Messenger (UWBP), but devotes one's love to 'Ali on account of his bravery, and to Hasan and Husain on account of their greatness and lofty qualities, no matter if one knows the Messenger (UWBP) or recognizes God.

This love does not lead to love for God and His Messenger (UWBP); besides, when **excessive**, it results in censure of others and enmity towards them. It was on account of this kind of love that such people **held aloof** from Abu Bakr and 'Umar, and fell into loss. Their negative love, indeed, is **the source of misfortune**.

According to an authentic narration, God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) declared: "*When Persian and Roman girls serve you, then calamity and misfortune will be with you, and your struggles will be between yourselves, with the wicked preying on the virtuous.*"* After thirty years, his predictions came true.

*{Tirmidhi (Tahqiq: Ahmad Shakir) no: 2262; al-Albani, Silsilat al-Ahadith al-Sahihah 954; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id x, 232, 237.}

Eğer denilse: Âl-i Beyt'e muhabbeti, Kur'an emrediyor. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm çok teşvik etmiş. O muhabbet, Şialar için belki bir özür teşkil eder. Çünkü ehl-i muhabbet, bir derece ehl-i **sekir**dir. Ne için Şialar hususan Râfıziler, o muhabbetten istifade etmiyorlar; belki işaret-i Nebeviye ile o fart-ı muhabbetten mahkûmdurlar?

Elcevab: Muhabbet iki kısımdır:

Biri: Mana-yı harfiyle, yani: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm hesabına, Cenab-ı Hak namına, Hazret-i Ali ile Hasan ve Hüseyin ve Âl-i Beyt'i sevmektir.

Şu muhabbet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın muhabbetini ziyadeleştirir. Cenab-ı Hakk'ın muhabbetine vesile olur. Şu muhabbet **meşrudur**, ifratı zarar vermez, tecavüz etmez, başkalarının **zemmini** ve **adavetini** iktiza etmez.

İkincisi: Mana-yı ismiyle muhabbettir. Yani bizzât onları sever. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm'ı düşünmeden Hazret-i Ali'nin kahramanlıklarını ve kemalini ve Hazret-i Hasan ve Hüseyin'in yüksek faziletlerini düşünüp sever. Hattâ Allah'ı bilmesede, Peygamber'i tanımasa da yine onları sever.

Bu sevmek, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın muhabbetine ve Cenab-ı Hakk'ın muhabbetine sebebiyet vermez; hem **ifrat** olsa, başkaların zemmini ve adavetini iktiza eder. İşte işaret-i Nebeviye ile, Hazret-i Ali hakkında ziyade muhabbetlerinden, Hazret-i Ebu Bekir-is Sıddık ile Hazret-i Ömer'den **teberri ettiklerinden** hasarete düşmüşler. Ve o menfî muhabbet, **sebeb-i hasarettir**.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş ki:

إِذَا مَشَوْا الْمُطِيطَاءَ وَخَدَمْتَهُمْ بَنَاتُ فَارِسَ وَالرُّومِ، رَدَّ
اللَّهُ بِأَسْهُمُ بَيْنَهُمْ وَ سَلَطَ شِرَارَهُمْ عَلَى خِيَارِهِمْ

deyip, "Ne vakit size Fars ve Rum kızları hizmet etti; o vakit belanız, fitneniz içinize girecek, **harbiniz dâhilî olacak**; şerirleriniz başa geçip, hayırlılar ve iyileriniz musallat olacaklar!" haber vermiş. Otuz sene sonra haber verdiği gibi çıkmış.

Again, according to an authentic narration, he declared: *"The fortress of Khaybar will be conquered at 'Ali's hand."**1 As a miracle of his prophethood and beyond all expectation, the following day 'Ali ripped off the gate of the fortress of Khaybar, used it as a shield, and seized the fortress. When he threw it aside after the conquest, eight strong men -or according to another version, forty- tried to lift it, but could not do so.*2

*1.{Bukhari, Jihad 102, 143; al-Maghazi 38; Muslim, Fada'il al-Sahaba 34, 35; Musnad ii, 484; v, 333; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa iv, 205.}

*2.{Suyuti, al-Durar al-Muntathira (Mustafa al-Babi al-Halabi 1960) 118; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 189-190; al-'Ajluni, Kashf al-Khafa' i, 365.}

#24

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) also predicted the Battle of Siffin between 'Ali and Mu'awiya, saying: *"The hour shall not come until two parties with a single claim fight each other."*

{Muslim, Fitan 4; Ibn Hibban, Sahih viii, 259; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 704; al-Albani, Sahih Jami' al-Saghir vi, 174 no: 7294.}

He also declared that a group of rebels would kill 'Ammar.* When 'Ammar was killed at the Battle of Siffin, 'Ali cited this as a proof that Mu'awiya's followers were rebellious; but Mu'awiya interpreted it differently, and also 'Amr b. al-'As said: "The rebels are murderers, not all of us."

*{Bukhari, Salat 63; Muslim, Fitan 70, 72, 73; Tirmidhi, Manaqib 34; Kattani, Nazm al-Mutanathir 126; Ibn Hibban, Sahih viii, 260; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 155; iii, 191, 397; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 339; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxiii, 142.}

The Noble Prophet (UWBP) also said: *"As long as 'Umar is alive, no sedition will erupt among you."* And so it happened.

*{Bukhari, Mawaqit 4; Fitan 22; Muslim, Iman 231; Fitan 27; Ibn Maja, Fitan 9; Musnad v, 401, 405.}

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- ferman etmiş ki:

وَتَفْتَحُ خَيْبَرَ عَلَى يَدَيْ عَلِيٍّ

deyip, "Hayber Kal'asının fethi, Ali'nin eliyle olacak." Me'mulün pek fevkinde ikinci gün bir mu'cize-i Nebeviye olarak Hayber Kal'asının kapısını Hazret-i Ali çekip kalkan gibi istimal ederek, fethi muvaffak olduktan sonra kapıyı yere atmış; sekiz kuvvetli adam, o kapıyı yerden kaldıramamış; bir rivayette kırk adam kaldıramamış.

Hem ferman etmiş ki:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَقْتِلَ فِئَتَانِ دَعَاؤَهُمَا وَاحِدَةً

diye, Siffin'de Hazret-i Ali ile Muaviye'nin harbini haber vermiş.

Hem ferman etmiş ki:

إِنَّ عَمَّارًا تَقْتُلُهُ الْفِئَةُ الْبَاغِيَّةُ

diye, "Bâgî bir taife, Ammar'ı katledecek." Sonra, Siffin Harbi'nde katledildi. Hazret-i Ali, onu Muaviye'nin taraftarları bâgî olduklarına hüccet gösterdi. Fakat Muaviye tevil etti. Amr İbn-ül Âs dedi: "Bâgî yalnız onun katilleridir, umumumuz değiliz."

Hem ferman etmiş ki:

إِنَّ الْفِتْنَ لَا تَظْهَرُ مَا دَامَ عُمَرُ حَيًّا

diye, "Hazret-i Ömer sağ kaldıkça, içinizde fitneler zuhur etmez!" haber vermiş, öyle de olmuş.

Before accepting faith, Sahl b. 'Amr was once captured in a battle. 'Umar said to the God's Messenger: "Allow me to pull out his teeth, for he, with his **eloquent speech**, incited the idolatrous Quraysh to wage war against us." God's Messenger replied: "**It may be that he will assume a stance pleasing to you, O 'Umar.**"

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 704; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 218; al-'Asqalani, al-Isaba ii, 93-94; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 282.}

In fact, at the time of the Prophet's (UWBP) demise, which caused panic and agitation, Sahl, with his well-known eloquence, calmed and comforted the Companions in Mecca with an address; while in Madina Abu Bakr, with his **great firmness**, was also giving a very important address to comfort the Companions. Surprisingly, the two addresses resemble each other in regard to their wording.

To Suraqa, the Prophet (UWBP) once said: "**You will wear the two bracelets of Chosroes.**"*1 Chosroes was wiped out during the Caliphate of 'Umar. When Chosroes' jewelry arrived, 'Umar put the bracelets on Suraqa, saying, "**Praise be to God Who took these off Chosroes and put them on Suraqa.**"*2 This confirmed the report of the Prophet.

*1.{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 703; al-'Asqalani, al-Isaba no: 3115.}

*2.{'Qadi Iyad, al-Shifa' i, 344.}

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) also declared: "**Once Chosroes the Persian has gone, there will be no other.**"* So it turned out.

*{Bukhari, Iman 31; Muslim, Fitan 76; Tirmidhi, Fitan 41; Musnad ii, 233, 240; v, 92, 99; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 337; al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi (Tahqiq: 'Abd al-Wahhab) iv, 462, 663.}

#25

He once said to Chosroes' envoy: "**Chosroes has now been killed by his son Shirviya Parviz.**"* Upon investigating and finding out that he had indeed been murdered at that very time, the envoy **accepted Islam**. The name of the envoy occurs in some narrations as Firuz.

Hem Sehl İbn-i Amr daha imana gelmeden esir olmuş. Hazret-i Ömer, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a demiş ki: "**İzin ver, ben bunun dişlerini çekeceğim. Çünkü o fesahatıyla küffar-ı Kureyş'i harbimize teşvik ediyordu.**" Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etmiş ki:

وَعَسَى أَنْ يَاقُومَ مَقَامًا يَسُرُّكَ يَا عُمَرُ

diye,

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın vefatı hengâmında olan dehşet-engiz ve sabırsûz hâdisede, Hazret-i Ebu Bekir-is Sıddık nasilki Medine-i Münevvere'de **kemal-i metanette** herkese teselli verip mühim bir hutbe ile sahabeleri teskin etmiş.. aynen onun gibi: Şu Sehl o hengâmında, Mekke-i Mükerreme'de aynı Ebu Bekir-is Sıddık gibi sahabeye teskin ve teselli verip, malûm fesahatıyla Ebu Bekir-is Sıddık'ın aynı hutbesinin mealinde bir nutuk söylemiş. Hattâ iki hutbenin kelimeleri birbirine benzer.

Hem Süraka'ya ferman etmiş ki:

كَيْفَ بِكَ إِذَا الْبَيْتَ سُورَى كِسْرَى

diye, "Kisra'nın iki bileziğini giyeceksin!" Hazret-i Ömer zamanında Kisra mahvedildi, zînetleri ve şahane bilezikleri geldi; Hazret-i Ömer Süraka'ya giydirdi. Dedi:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي سَلَبَهُمَا كِسْرَى وَالْبَسَهُمَا سُرَاقَةَ

İhbar-ı Nebevîyi tasdik ettirdi.

Hem ferman etmiş ki:

إِذَا ذَهَبَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ

diye, "Kisra-yı Fars gittikten sonra, daha kisra çıkmayacak!" Haber vermiş, hem öyle olmuş.

Hem Kisra elçisine demiş: "**Şimdi Kisra'nın oğlu Şirveyh Perviz, Kisra'yı öldürdü.**" O elçi tahkik etmiş, aynı vakitte öyle olmuş; o da **İslâm olmuş**. Bazı ehadîste, o elçinin adı Firuz'dur.

**{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 343; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 211; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 700; al-Albani, Silsilat al-Ahadith al-Sahihah 1427.}*

According to an authentic narration, the Noble Messenger (UWBP) once mentioned a secret letter that Khatib b. Balta'a had sent to the Quraysh. He sent 'Ali and Miqdad to fetch it, saying, "There is a person at such-and-such a location bearing such-and-such a letter. Take it and bring it here." They went and brought exactly the letter he had described from exactly the place. The Prophet (UWBP) summoned Khatib and asked him why he had done it. Khatib apologized, and the Prophet (UWBP) pardoned him.

They went and brought exactly the letter he had described from exactly the place. The Prophet (UWBP) summoned Khatib and asked him why he had done it. Khatib apologized, and the Prophet (UWBP) pardoned him.

{Bukhari, Jihad 141; Tafsir 60:1; Maghazi 46; Muslim, Fada'il al-Sahaba, 161; Abu Da'ud, Jihad 98; Tirmidhi, lx, 1; Musnad i, 79; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 301; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 342.}

Again, according to an authentic narration concerning 'Utba b. Abi Lahab, God's Messenger (UWBP) prayed: "*May he be eaten by one of the dogs of God!*"*,* predicting the terrible fate of 'Utba.

For while on his way to the Yemen, 'Utba was devoured by a lion. Both the [malediction](#) and the prediction of the Prophet (UWBP) were thus confirmed.

**{al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 139; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 664; Suyuti, Kanz al-'Ummal nos: 438, 439.}*

At the conquest of Mecca, as is also related in an authentic narration, Bilal al-Habashi went up onto the [roof of the Ka'ba](#) and made the call to prayer, while Abu Sufyan, 'Attab b. Asid, and Harith b. Hisham, from among the leaders of the Quraysh, were sitting together nearby.

'Attab said: "My father was [fortunate](#) enough not to witness this moment."

Harith said contemptuously about Bilal: "Could Muhammad have not found someone other than this black crow to make the mu'ezzin?"

Abu Sufyan said: "I am afraid to say anything, for he will come to know of whatever I say. Even if nothing else informs him, the rocks of this Batha [Mecca] will do so."

Indeed, a little later the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) [encountered](#) them and repeated to them their conversation [word for word](#).* That very moment 'Attab and Harith became Muslims.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- Hâtib İbn-i Beltea'nın, gizli Kureyş'e gönderdiği mektubu haber vermiş. Hazret-i Ali ile Mikdad'ı göndermiş. "*Filan mevkiide bir şahısta şöyle bir mektub var. Alınız, getiriniz!*"

Gittiler, aynı yerden aynı mektubu getirdiler. Hâtib'i celbetti. "Neden yaptın?" demiş; o da özür beyan etmiş, özrünü kabul etmiş.

Hem -nakl-i sahih ile- Utbe İbn-i Ebî Leheb hakkında ferman etmiş ki:

يَا كُؤْلُهُ كُؤْبُ اللَّهِ

diye, Utbe'nin akibet-i feciasını haber vermiş.

Sonra Yemen tarafına giderken bir arslan gelip onu yemiş. Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm'ın hem [bedduasını](#), hem haberini tasdik etmiş.

Hem -nakl-i sahih ile- Feth-i Mekke vaktinde, Hazret-i Bilâl-i Habeşî, [Kâ'be damına](#) çıkıp ezan okumuş. Rüesa-yı Kureyş'ten Ebî Süfyan, Attab İbn-i Esid ve Hâris İbn-i Hişam oturup konuşmuşlar.

Attab dedi: "Pederim Esid [bahtiyar](#) idi ki, bugünü görmedi."

Haris dedi ki: "Muhammed, bu siyah kargadan başka adam bulmadı mı ki müezzin yapсын?" Hazret-i Bilâl-i Habeşî'yi tezyif etti.

Ebî Süfyan dedi: "Ben korkarım, bir şey demeyeceğim; kimse olmasa da şu Batha'nın taşları, ona haber verecek, o bilecek."

Hakikaten bir parça sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm onlara [rast geldi](#), [harfiyen](#) konuşmuşlarını söyledi. O vakit Attab ile Haris şehadet getirdiler, müslüman oldular.

*{al-Khafaji, Sharh al-Shifa' i, 219, 220; al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya no: 4366; Ibn al-Qayyim al-Jawzi, Zad al-Ma'ad (Tahqiq: al-Arnayud) iii, 409-410; Ibn Hisham, Sirat al-Nabi ii, 413.}

See, wretched denier who does not recognize the Messenger (UWBP)! Two **stubborn** leaders of the Quraysh came to believe on hearing this single report of his from the Unseen.

How corrupted your heart must be, for you hear about thousands of miracles having the certainty of 'consensus in meaning' like this one, **and still you are not completely satisfied!**.. However, to return to our subject.

#26

According to an authentic narration, 'Abbas was captured by the Companions in the Battle of Badr. When he was asked for **ransom**, he said he did not have money.

God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) said to him: "You and **your wife** Umm Fadl hid that much money [he gave the exact amount] in such-and-such a place."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 343; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 699; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 206, 207; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id iv, 85.}

'Abbas confirmed this, saying: "This was a secret known by only the two of us," and became a Muslim.

Also according to an authentic narration, a **dangerous** Jewish **sorcerer** named Labid once concocted a strong and **effective** **spell** to harass the God's Messenger (UWBP).

He wrapped hair and thread around a **comb**, **bewitched** it, and threw it into a well.

The Noble Messenger (UWBP) told his Companions including 'Ali to go and bring the spell in the well, which they did, finding it exactly as described.

As they unwrapped the hair, the Messenger's (UWBP) discomfort lessened.

{Bukhari, Tibb 47, 49, 50; Adab 56; Da'wat 57; Bad al-Khalq 11; Muslim, Salam 43; Ibn Maja, Tibb 45; Musnad vi, 57, 63, 96; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 706; Tabrizi, Mishkat al-Masabih (Tahqiq: al-Albani) iii, 174 no: 5893.}

Again, according to an authentic narration, the Noble Messenger (UWBP) once gave the news of **the awesome** **fate** of an apostate to a group that included such important persons as Abu Hurayra and Hudhayfa, saying: "One of you will enter the Fire with a tooth bigger than Mount Uhud."

İşte ey biçare mülhid! Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanımayan kalbsiz adam! Bak, Kureyş'in iki **muannid** büyükleri, bir tek ihbar-ı gaybî ile imana geldiler.

Ne kadar kalbin bozulmuş ki; manevî tevatürle, bu ihbar-ı gaybî gibi binler mu'cizatı işitiyorsun, **yine kanaat-ı tâmmen gelmiyor!**.. Her ne ise, sadede dönüyoruz.

Hem -nakl-i sahih ile- Gazve-i Bedir'de, Hazret-i Abbas sahabelerin eline esir düştüğü vakitte, **fidye**-i necat istenilmiş. O da demiş: "Param yok."

Hazret-i Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş ki: "**Zevcen** Ümm-ü Fadl yanında bu kadar parayı filan yere bırakmışsın."

Hazret-i Abbas tasdik edip, "İkimizden başka kimsenin bilmediği bir sır idi." O vakit kemal-i imanı kazanıp İslâm olmuş.

Hem -nakl-i sahih-i kat'î ile- **muzır** bir **sahir** olan Lebid-i Yahudi; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı rencide etmek için acib ve **müessir** bir **sahir** yapmış.

Bir **taraga** saçları sarmış, üstünde **sahir** yapmış, bir kuyuya atmış.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Ali'ye ve sahabelere ferman etmiş: "Gidiniz, filan kuyuda bu çeşit **sahir** âletlerini bulup getiriniz!" Gitmişler, aynen öyle bulup getirmişler.

Her bir ipi açıldıkça, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dahi rahatsızlığından hiffet buluyordu.

Hem -nakl-i sahih ile- Ebu Hüreyre ve Huzeyfe gibi mühim zâtlar bulunduğu bir heyette, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş ki:

ضَرَسُ أَحَدِكُمْ فِي النَّارِ أَعْظَمُ مِنْ أُحُدٍ

diye, birinin irtidadıyla **müdhiş** **akibetini** haber vermiş.

{Qadi Iyad, al-Shifa' iv, 342; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 203; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 289-290; Tabrizi, Mishkat al-Masabih iii, 103.}

Abu Hurayra related: "I was afraid, as later only two remained from that group, one of which was me. Finally, the other man was killed in the Battle of Yamama as one of the followers of Musaylima."* The truth of the Prophet's (UWBP) prediction was thus confirmed.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 342; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 298.}

It is related through an authentic chain of reports that 'Umayr and Safwan, before they became Muslims, once decided to kill the Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) for a handsome reward that had been offered them.

When 'Umayr arrived in Medina with this intention, the Messenger (UWBP) summoned him, and, putting his hand on 'Umayr's chest, told him about what he had planned with Safwan. 'Umayr answered, "Yes," and became a Muslim.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 342, 343; original: al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 286-7; viii, 284-6.}

#27

Like those mentioned above, many predictions which the Noble Messenger (UWBP) gave concerning the Unseen have been recorded in the six best-known, authentic books of Hadith, together with the chains of the narrators.

As for the occurrences related in this work, they are definite to the degree of 'consensus in meaning,' being related in Bukhari and Muslim -which are accepted by the scholars as the most authentic sources after the Qur'an-, and in the other collections like Tirmidhi, Nasa'i, Abu Da'ud, Mustadrak al-Hakim, Musnad al-Ahmad b. Hanbal, and Dala'il al-Bayhaqi .

Now, unthinking denier! Do not shrug these off, saying, "Muhammad the Arabian was clever!"

Because the accurate predictions of Muhammad (UWBP) concerning the Unseen cannot be explained except in either of the following two ways:

you will either suppose that this blessed person had such piercing vision and expansive genius that he saw and knew the past and the future and all the world; beheld the East, the West, and the whole universe; and discovered what happened in the past and what will happen in the future.

Such a quality is not to be found in a human being, but if it was to be, it would certainly be a wonder, a gift, bestowed on him by the Creator of the world, which would itself be the greatest of miracles.

Ebu Hüreyre dedi: "O heyetten, ben bir adamla ikimiz kaldık; ben korktum. Sonra öteki adam, Yemame Harbi'nde Müseylime tarafında bulunup, mürted olarak katledildi." İhbar-ı Nebevînin hakikati çıktı.

Hem -nakl-i sahih ile- Umeyr ve Safvan müslüman olmadan evvel, mühim bir mala mukabil, Peygamber'in (A.S.M.) katline karar verip;

Umeyr ise Peygamber'in (A.S.M.) katlini niyet ederek Medine'ye gelmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Umeyr'i gördü, yanına çağırıldı. Dedi: "Safvan ile maceranız budur!" Elini Umeyr'in göğsüne koydu; Umeyr "Evet" dedi, müslüman oldu.

Daha bunlar gibi pek çok sahih ihbarat-ı gaybiye vuku bulmuş. Meşhur Kütüb-ü Sitte-i Sahiha-i Hadîsiyede zikredilmiştir ve senedleriyle beyan edilmiştir.

Bu risalede beyan edilen vakiatın ekseri, tevatür-ü manevî hükmünde kat'îdir, yakînidirler. Başta Buharî ve Müslim -ki Kur'andan sonra en sahih kitap olduklarını, ehl-i tahkik kabul etmiş- ve sair Sahih-i Tirmizî, Nesâî ve Ebu Davud ve Müsned-i Hâkim ve Müsned-i Ahmed İbn-i Hanbel ve Delail-i Beyhakî gibi kitaplarda an'anesiyle beyan edilmiştir.

Şimdi ey mülhid-i bîhuş! "Muhammed-i Arabî (A.S.M.) akıllı bir adam idi" deyip geçme.

Çünkü şu umûr-u gaybiyeye dair ihbarat-ı sadıka-i Ahmediye (A.S.M.) iki şıktan hâlî değil;

ya diyeceksin ki: O Zât-ı Kudsi'de öyle keskin bir nazar ve geniştir bir deha var ki, mazi ve müstakbeli ve umum dünyayı görür, bilir ve etraf-ı âlemi ve şark ve garbi temaşa eder bir gözü ve geçmiş ve gelecek bütün zamanları keşfeder bir dehası vardır.

Bu hal ise, beşerde olamaz; eğer olsa, Hâlık-ı Âlem tarafından verilmiş bir hârîka, bir mevhibe olur. Bu ise, tek başıyla bir mu'cize-i a'zamdır.

Or you will believe this blessed person to be an official and a **student** of One under Whose disposal and **observation** everything stands, under Whose command are all ages and all the species and realms of beings in the cosmos,

in Whose **great ledger** is recorded everything, so that He may show and communicate them to his student whenever He wishes. Thus, Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace) instructs others as he himself is instructed by the Lord of Pre-Eternity.

It is related in an authentic narration that when the Prophet (UWBP) appointed Khalid b. al-Walid to fight against Ukaydir, the head of the Dumat al-Jandal, he informed Khalid that he would find Ukaydir on a **wild ox hunt**, and that he would be captured without resistance. Khalid captured Ukaydir in exactly this way.

{Qadi Iyad, al-Shifa' iii, 218; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 704; Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma'ad v, 538-9; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 519; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 30.}

According to an authentic narration, when the Quraysh hung up on **the wall of the Ka'ba** a leaf on which were written words against the Bani Hashim, the Prophet (UWBP) said to them: "Worms have eaten the leaf, except the parts bearing the Names of God."* They examined the leaf to find it in the same condition as had been described.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 345; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 720; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 706; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iii, 96-7; Ibn Hisham, Sirat al-Nabi i, 371.}

#28

According to an authentic narration, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said: "There will be a big **epidemic** during the conquest of Jerusalem." When Jerusalem was conquered during the Caliphate of 'Umar, a widespread epidemic caused in three days the death of about seventy thousand people.

{Bukhari, Tibb 30; Khoyal 13; Muslim, Salam 98, 100; Muwatta', Madina 22, 24; Musnad iv, 195-6; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 383; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra, ii, 477-8.}

Again, according to an authentic narration, the Prophet (UWBP) (Upon whom be blessings and peace) predicted that **Basra*1** and **Baghdad*2** would come into existence, which at that time had not been founded, that the **treasure** of the world would enter Baghdad, and that the Turks and the people living on the shores of **the Caspian Sea** would do battle with the Arabs and that the majority of them would later enter the fold of Islam,***3** and that among the Arabs they would come to dominate them.

Veyahut inanacaksın ki: O Zât-ı Mübarek, öyle bir Zât'ın memuru ve **şakirdi**dir ki, her şey O'nun **nazarında** ve tasarrufundadır ve bütün enva'-ı kâinat ve bütün zamanlar, O'nun taht-ı emrindedir..

Defter-i Kebirinde her şey yazılıdır; istediği zaman talebesine bildirir ve gösterir. Demek Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâm, Üstad-ı Ezelisinden ders alır, öyle ders verir...

Hem -nakl-i sahih ile- Hazret-i Hâlid'i, harb için Dövmet-ül Cendel Reisi olan Ükeydir'e gönderdiği vakit ferman etmiş ki:

إِنَّكَ تَجِدُهُ يَصِيدُ الْبَقْرَ

diye, **bakar-ı vahşi** avında bulacağını, kavgasız esir edileceğini ihbar etmiş. Hazret-i Hâlid gitmiş, aynen öyle bulmuş, esir etmiş getirmiş.

Hem -nakl-i sahih ile- Kureyş, Benî Hâşimî aleyhinde yazdıkları ve **Kâ'be'nin sakfına** astıkları sahife hakkında ferman etmiş ki: "Kurtlar yazılarınızı yemiş, yalnız sahifedeki Esmâ-i İlahiyeye ilişmemişler!" Haber vermiş. Sonra sahifeye bakmışlar, aynen öyle olmuş.

Hem -nakl-i sahih ile- "Beyt-ül Makdis'in fethinde büyük bir **taun** çıkacak." ferman etmişti. Hazret-i Ömer zamanında Beyt-ül Makdis fetholundu. Ve öyle bir taun çıktı ki, üç günde yetmiş bin vefiyat oldu.

Hem -nakl-i sahih ile- o zamanda vücudu olmayan Basra ve Bağdad'ın vücuda geleceklerini ve Bağdad'a dünya **hazine**lerinin gireceğini ve Türkler ve **Bahr-i Hazar** etrafındaki milletler ile Arablar muharebe edeceklerini ve sonra onlar çoklukla İslâmiyete girecek, Arablara Arablar içinde hâkim olacaklarını haber vermiş.

*1. {al-Albani, Sahih al-Jami al-Saghir vi, 268 no: 7736; Tabrizi, Mishkat al-Masabih no: 5433.}

*2. {Qadi Iyad, al-Shifa' i, 344; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 703; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya x, 102; Tabrizi, Mishkat al-Masabih no: 5433.}

*3. {Bukhari, Muslim, Abu Da'ud, Tirmidhi, and Ibn Maja narrated it. See, Tabrizi, Mishkat al-Masabih vi, 173.}

He said: "*The Persians [non-Arabs] will almost predominate among you, consuming your booty and smiting you.*"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 341; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 194; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 692; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vii, 310; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 519; Musnad ii, 288, 296, 304, 324, 377, 520, 536; iv, 66; v, 38.}

He also said: "*The ruin of my community will be at the hands of the wicked ones from Quraysh,*"* suggesting the disorder caused by the wicked leaders of the Umayyads, such as Walid and Yazid.

*{Bukhari, Manaqib 25; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 479, 527, 572; Musnad ii, 288, 296, 301, 304, 324, 377, 520, 536; iv, 66; v, 38; (different wording): Ibn Hibban, Sahih viii, 215, 252.}

He furthermore predicted that **apostasy** would take place in such areas as Yamama.

{Bukhari, Manaqib 25; Maghazi 70; Ta'bir 40; Muslim, Ru'ya 21, 22; Tirmidhi, Ru'ya 10; Musnad ii, 319, Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa v, 334-6; vi, 358, 360, 524.}

During the famous Battle of Khandaq, he declared: "*From now on, I will make assaults on the Quraysh and their confederates, not they on me.*"* This was also verified.

*{Bukhari, Maghazi 29; Musnad iv, 262; vi, 394; Ibn Hibban, Sahih vi, 272.}

According to an authentic narration, he said a few months prior to his death: "*One of God's bondsmen has been given a choice, and he chose that which is with God.*"

Demiş ki:

يُوشِكُ أَنْ يَكْتُرَ فِيكُمْ الْعَجْمُ يَا كُلُّونَ فَيَتَّكُمُ
وَيَضْرِبُونَ رِقَابَكُمْ

Hem ferman etmiş ki:

هَلَاكُ أُمَّتِي عَلَى يَدِ أَعْيِلِمَةٍ مِنْ قُرَيْشٍ

diye, Emeviye'nin Yezid ve Velid gibi şerir reislerinin fesadını haber vermiş.

Hem Yemame gibi bir kısım yerlerde, **irtidad** vuku bulacağını haber vermiş.

Hem Gazve-i Meşhure-i Hendek'te ferman etmiş ki: إِنَّ

قُرَيْشًا وَالْأَحْزَابَ لَا يَغْزُونِي أَبَدًا وَأَنَا أَغْزُوهُمْ

diye, "*Bundan sonra onlar bana değil, belki ben onlara hücum edeceğim!*" Haber vermiş, haber verdiği gibi çıkmış.

Hem -nakl-i sahih ile- vefatından bir-iki ay evvel ferman etmiş ki:

إِنَّ عَبْدًا خَيْرٌ فَاخْتَارَ مَا عِنْدَ اللَّهِ

diye, vefatını haber vermiş.

{Bukhari, Manaqib al-Ansar 45; Salat 80; Fada'il al-Sahaba 2; Tirmidhi, Manaqib 15; Abu Da'ud, Muqaddima 14; Musnad iii, 18, 478; iv, 211; v, 139; Ibn Hibban, Sahih viii, 200; ix, 58.}

#29

About Zayd b. Suwahan, he said: "*One of his limbs will precede him to Paradise.*"* In the Battle of Nihawand, one of his hands was martyred and in effect reached heaven first.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 343; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 702; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 214; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 398; al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya iv, 91 no: 4047.}

The incidents we have so far mentioned concerning predictions relating to the Unseen comprise **only one out of his ten different kinds of miracle**. Yet of this kind alone, we have not even mentioned one tenth.

In addition to what is mentioned here, four general kinds of miracle concerning predictions of the Unseen have been described **briefly** in the Twenty-Fifth Word, which is about the miraculousness of the Qur'an.

Now consider the kinds mentioned here together with the four extensive sorts communicated from the Unseen by the tongue of the Qur'an,

you will see what conclusive, indisputable, sound, brilliant, and firm proof of his messengership they form.

Indeed, anyone whose heart and mind are not corrupted will of a surety believe that **Muhammad (Upon whom be blessings and peace) was the Messenger of a Glorious One Who is the Creator of all things, the One All-Knowing of the Unseen**, and received knowledge from Him.

Seventh Sign

We will give in this Sign a few examples from among the Prophet's (UWBP) miracles that **relate to his effecting increase in food** and that are definite to the degree of 'consensus in meaning'.

But before going into the subject, some introductory comments will be appropriate.

Introduction

Each of the following examples of miracles is narrated, as authentic, through various *-sometimes as many as sixteen-* **chains of transmission**.

Most of them occurred **in the presence of large assemblies**, and were narrated by many truthful persons of good repute from among those present.

Hem Zeyd İbn-i Suvahan hakkında ferman etmiş ki:

يَسْبِقُ عَضْوُ مِنْهُ إِلَى الْجَنَّةِ

Zeyd'den evvel, bir uzvu şehid edileceğini haber vermiş. Bir zaman sonra, Nihavend Harbi'nde bir eli kesilmiş. Demek en evvel o el şehid olup, **manen** Cennet'e gitmiş.

İşte bütün bahsettiğimiz umûr-u gaybiye, **on kısım enva'-i mu'cizatından birtek nevidir**. O nev'in on kısmından bir kısmını söylemedik.

Şimdi bu kısım ile beraber i'caz-ı Kur'an'a dair Yirmibeşinci Söz'de, gayet geniş ihbar-ı gayb nev'inin dört nev'ini **icmalen** beyan etmişiz.

İşte buradaki nev'i ile beraber, Kur'anın lisanıyla gaybdan haber verilen o dört büyük nev'i beraber düşün.

Gör ki: Ne kadar kat'î, şübhesiz, parlak, kuvvetli, kavî bir bürhan-ı risalettir ki;

bütün bütün kalbi, akli bozulmayan elbette iman edecek ki: **Zât-ı Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm, Hâlık-ı Küll-i Şey ve Allâm-ül Guyub olan bir Zât-ı Zülcelal'in resulüdür ve O'ndan haber alıyor.**

Yedinci Nükteli İşaret

Mu'cizat-ı Nebeviyenin **bereket-i taam hususunda** olan kısmından birkaç kat'î ve manen mütevatir misaline işaret edeceğiz.

Bahisten evvel bir mukaddime zikri münasibdir.,

Mukaddime

Şu gelecek bereketli mu'cizat misalleri, herbiri müteaddid **tarikle, hattâ bazıları onaltı tarikle** sahih bir surette nakledilmiş.

Ekserisi, bir **cemaat-ı kesîre huzurunda** vuku bulmuş; o cemaat içinde mu'teber ve sadık insanlar onlardan bahsedip nakletmişler.

For example, from among seventy men who partook of four handfuls of food and were filled, one relates the incident, and the others do not **contradict** him. Their silence thus indicates their **confirmation**.

For if in that **era of truth and truthfulness** the Companions, who were lovers of the truth and earnest and honest, had witnessed even the **tiniest** lie, they would have rejected and denied it.

But the incidents we will be citing were narrated by many, and the others who witnessed them remained silent. *Thus, each of these incidents has the certainty of 'consensus in meaning'.*

#30

Furthermore, books of both history and **the Prophet's (UWBP) biography** testify that, next to the preservation of the Qur'an and its verses, the Companions worked with all their strength to preserve **the deeds and words of God's Most Noble Messenger** (Upon whom be blessings and peace), and especially those relating to the injunctions of the Shari'a and to miracles, paying extreme attention **to their accuracy**.

They never neglected even the tiniest aspect of his conduct, actions, and states. This and the fact that they recorded them is testified to by **books of Hadith**.

In addition, in the Era of Bliss, they wrote down and recorded very many of the Hadiths concerning the injunctions of the Law and his miracles.

The **'Seven 'Abd Allah's'** in particular recorded them in writing.

Especially 'Abd Allah b. al-'Abbas, known as *'the Interpreter of the Qur'an,'* and 'Abd Allah b. 'Amr b. al-'As some thirty to forty years later, and the thousands of exacting scholars of the generation that followed the Companions recorded the Hadiths and miracles in writing.

Still later, chiefly **the four great interpreters of the Law** and thousands of exacting scholars of Hadith related them and preserved them in writing.

Then two hundred years after the Hijra, foremost *Bukhari* and *Muslim* and **the six accepted books of tradition**, undertook the duty of their preservation.

Many severe **critics** such as Ibn al-Jawzi emerged who identified false reports which had been produced by **deniers**, the unthinking, the ignorant, or those who had recalled them wrongly.

Later, **learned** and **exacting scholars** like *Jalal al-Din al-Suyuti*, who seventy times was honoured **in a waking state** by the presence and conversation of God's Noble Messenger (UWBP), differentiated **the diamonds of authentic traditions** from other sayings and fabrications.

Meselâ: "*Sa' denilen dört avuç taamdan yetmiş adam yemişler, tok olmuşlar*" naklediyor. O yetmiş adam, onun sözünü işitiyor, **tekzib** etmiyor. Demek sükût ile **tasdik** ediyorlar.

Halbuki o **asr-ı sıdk ve hakikatta** ve o hakperest ve ciddi ve doğru adam olan sahabeler, **zerre miktar** yalanı görse, red ve tekzib ederler.

Halbuki bahsedeceğimiz vakıaları çoklar rivayet etmiş ve ötekiler de sükût ile tasdik etmişler. *Demek herbir hâdis manen mütevatir gibi kat'îdir.*

Hem sahabeler, Kur'anın ve âyetlerin hıfzından sonra en ziyade, **Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın ef'al ve akvalinin** muhafazasına, bahusus ahkâma ve mu'cizata dair ahvaline bütün kuvvetleriyle çalıştıklarını ve **sıhhatlerine** pek çok dikkat ettiklerini, Tarih ve **Siyer** şahadet ediyor.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a ait en küçük bir hareketi, bir sîreti, bir hali ihmal etmemişler. Ve etmediklerini ve kaydettiklerini, **kütüb-ü ehadîsiye** şahadet ediyor.

Hem Asr-ı Saadette, mu'cizata ve medar-ı ahkâm ehadîsi, kitabetle çoklar kaydedip yazdılar.

Hususan **Abadile-i Seb'a**, kitabetle kaydettiler. Hususan *Tercüman-ül Kur'an* olan *Abdullah İbn-i Abbas* ve *Abdullah İbn-i Amr İbn-il Âs*, bahusus otuz-kırk sene sonra, Tâbiînin binler muhakkikleri, ehadîsi ve mu'cizata yazı ile kaydettiler.

Daha ondan sonra, başta **dört imam-ı müçtehid** ve binler muhakkik muhaddisler naklettiler; yazı ile muhafaza ettiler.

Daha Hicretten ikiyüz sene sonra başta Buharî, Müslim, **Kütüb-ü Sitte-i Makbule** vazife-i hıfzı omuzlarına aldılar.

İbn-i Cevzî gibi şiddetli binler **münekkidler** çıkıp; bazı **mülhidlerin** veya fikirsiz veya hıfızsız veya nâdânların karıştırdıkları mevzu ehadîsi tefrik ettiler, gösterdiler.

Sonra ehl-i keşfin tasdikiyle; yetmiş defa Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm temessül edip, **yakaza halinde** onun sohbetiyle müşerref olan *Celeddin-i Süyutî* gibi **allâmeler** ve **muhakkikler**, **ehadîs-i sahihanın elmaslarını**, sair sözlerden ve mevzuattan tefrik ettiler.

Thus, the incidents and miracles we shall speak of, have come down to us *through numerous, perhaps uncountable, strong and trustworthy hands*, and have reached us **in sound condition**.

All praise be to God, this is from the bounty of my Lord.

It is for this reason that one's mind should be freed from the notion that these incidents have been distorted or confused in any way in being passed down all the way from that time to the present.

The First Example of definite miracles concerning the Prophet's (UWBP) increase of food through his blessing:

The six accurate books of tradition, *Bukhari* and *Muslim* included, unanimously relate that during **the feast on the occasion of the Noble Messenger's (Upon whom be blessings and peace) marriage to Zaynab**, Anas's mother, Umm Sulaym, prepared a dish by frying two handfuls of dates in oil and sent it with Anas to the Messenger (UWBP).

İşte bahsedeceğimiz hâdiseler, mu'cizeler böyle elden ele - kuvvetli, emin, müteaddid ve çok, belki hadsiz ellerden- **sağlam olarak** bize gelmiş.

الْحَمْدُ لِلَّهِ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي

İşte buna binaen; "Bu zamana kadar uzun mesafeden gelen şu zamandan tâ o zamana kadar bu hâdiseleri nasıl bileceğiz ki karışmamış ve safidir" hatıra gelmemelidir.

Berekete dair mu'cizat-ı kat'iyyenin **birinci misali**:

Başta Buharî ve Müslim, Kütüb-ü Sitte-i Sahiha müttefikân haber veriyorlar ki; **Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın Hazret-i Zeyneb ile tezevvücü velîmesinde**, Hazret-i Enes'in vâlidesi Ümm-ü Süleym, bir-iki avuç hurmayı yağ ile kavurarak bir kaba koyup Hazret-i Enes'le Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm'a gönderdi.

www.risaleglobal.com

The Messenger (UWBP) told him: "Go and invite so-and-so [naming some persons], and also invite whomever you encounter on your way." Anas invited those named and those he met. About three hundred Companions came and filled the Messenger's (UWBP) room and anteroom.

He said: "Make circles of ten." He placed his blessed hand on that little amount of food, uttered supplications, and told them to help themselves. All of them ate and was fully satisfied.

Afterwards the Messenger (UWBP) asked Anas to remove the food. Anas later related: "I could not tell if there was more of it when I set it down, or when I removed it."

{Bukhari, Nikah, 64; Muslim, Nikah 94, 95; Tirmidhi, xxxiii, 21; Nasa'i, Nikah 84; Abu Da'ud, Adab 95; Musnad iii, 29; v, 462; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 294.}

Second Example: Abu Ayyub al-Ansari, the Prophet's (UWBP) host, relates that when the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) honoured his house, he had prepared a meal for two, which would suffice the Messenger (UWBP) and Abu Bakr. But the Messenger (UWBP) told him: "Invite thirty men from among the distinguished Ansar!"

{Ansar-Helpers: those of the Madinan Companions who had the migrants from Mecca to stay in their houses. (Tr.)}

Abu Ayyub said: "Thirty men came and ate. He then said: 'Invite sixty men,' which I did, and they also came and ate.

The Prophet (UWBP) said again: 'Invite seventy more'. I invited them; they came, and when they finished eating, there was still food left in the bowls.

All who came embraced Islam and took the oath of allegiance after witnessing this miracle. One hundred and eighty men ate the food of two men."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 292; al-Haythami, al-Majma' al-Zawa'id vii, 303; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 33; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 604.}

Third Example: It is reported through many chains of transmission from 'Umar b. al-Khattab, Abu Hurayra, Salama b. Akwa', Abu 'Amrat al-Ansari and others that on one expedition, the army went hungry.

Enes'e ferman etti ki: "Filan, filanı çağır. Hem kime tesadüf etsen davet et." Enes de kime rast geldiyse çağırıldı. Üçyüz kadar sahabe gelip, Suffe ve Hücre-i Saadeti doldurdular.

Ferman etti:

تَحَلَّقُوا عَشْرَةَ عَشْرَةَ

Yani: "Onar onar halka olunuz!" Sonra mübarek elini o az taam üzerine koydu, dua etti, "Buyurun" dedi. Bütün o üçyüz adam yediler, tok olup kalktılar.

Enes'e ferman etmiş: "Kaldır!" Enes demiş ki: "Bilmedim, taam kabını koyduğum vakit mi taam çoktu, yoksa kaldırdığım vakit mi çoktu farkedemedim."

İkinci Misal: Mihmandar-ı Nebvî Ebu Eyüb-il Ensarî hanesine teşrif-i Nebvî hengâmında Ebu Eyüb der ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ve Ebu Bekir-i Sıddık'a kâfi gelecek iki kişilik yemek yaptım. Ona ferman etti:

أَدْعُ ثَلَاثِينَ مِنْ أَشْرَافِ الْأَنْصَارِ

Otuz adam geldiler, yediler. Sonra ferman etti:

أَدْعُ سِتِّينَ

Altmış daha davet ettim; geldiler, yediler.

Sonra ferman etti:

أَدْعُ سَبْعِينَ

Yetmiş daha davet ettim; geldiler, yediler. Kablarda yemek daha kaldı.

Bütün gelenler o mu'cize karşısında İslâmiyete girip, biat ettiler. O iki kişilik taamdan yüzseksen adam yediler.

Üçüncü Misal: Hazret-i Ömer İbn-il Hattab ve Ebu Hüreyre ve Seleme İbn-il Ekva' ve Ebu Amrat-el Ensarî gibi, müteaddid tarîklerle diyorlar ki: Bir gazvede ordu aç kaldı.

They referred themselves to the Noble Prophet (Upon whom be blessings and peace) and he told them: "Gather whatever food is left in your saddle-bags."

Everyone brought a few pieces of dates and put them on a mat. The most they could put together was four handfuls.

Salama related: "I estimated it amounted to the size of a sitting goat."

Then the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) announced: "Everyone bring his dish!"

They pressed forward, and no one in the whole army remained with an empty dish, all the dishes were filled. There was even some left over.

One of the Companions later said: "I realized from the way that increase was obtained that if the whole world had come, the food still would have been sufficient."

{Bukhari, Sharika 1; Jihad 123; Muslim, Iman 44, 45; Musnad iii, 11, 418.}

#32

Fourth Example: As recorded in all of the Six Books including Bukhari and Muslim, 'Abd al-Rahman b. Abu Bakr al-Siddiq relates: "We, one hundred and thirty Companions, were with the Noble Messenger (UWBP) on an expedition.

About four handfuls of dough were prepared and a goat was slaughtered and cooked, and its liver and kidneys roasted. I swear by God that from that roasted meat (the liver and kidneys) God's Messenger (UWBP) gave a small piece to each and put the cooked meat into two large bowls. After we had all eaten until we were filled there was still some left over, which I loaded onto a camel."

About four handfuls of Dough were prepared and a goat was slaughtered and cooked, and its liver and kidneys roasted.

I swear by God that from that roasted meat (the liver and kidneys) God's Messenger (UWBP) gave a small piece to each and put the cooked meat into two large bowls. After we had all eaten until we were filled there was still some left over, which I loaded onto a camel."

{Bukhari, Hiba 28; At'ima 6; Muslim, Ashriba 175; Musnad i, 197, 198; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 55.}

Fifth Example: As is recorded in the Six Books, Jabir al-Ansari related under oath: "During the Ahzab expedition on the celebrated day of Khandaq, about a thousand people ate from four handfuls of rye bread and a young cooked goat; yet food was still left over.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a müracaat ettiler. Ferman etti ki: "Heybelerinizde kalan bakiyye-i erzaki toplayınız!"

Herkes azar birer parça hurma getirdi. En çok getiren dört avuç getirebildi. Bir kilime koydular.

Seleme der ki: "Mecmuunu ben tahmin ettim, oturmuş bir keçi kadar ancak vardı."

Sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm bereketle dua edip, ferman etti: "Herkes kabını getirsin!"

Koşuştular, geldiler. O ordu içinde hiçbir kap kalmadı, hepsini doldurdular. Hem fazla kaldı.

Sahabeden bir râvi demiş: "O bereketin gidişatından anladım; eğer ehl-i Arz gelseydi, onlara dahi kâfi gelecekti."

Dördüncü Misal: Başta Buharî ve Müslim, Kütüb-ü Sahiha beyan ediyorlar ki: Abdurrahman İbn-i Ebî Bekir-i Sıddîk der: Biz yüzotuz sahabe, bir seferde Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ile beraberdik.

Dört avuç miktarı olan bir sa', ekmek için hamur yapıldı. Bir keçi dahi kesildi, pişirildi; yalnız ciğer ve böbrekleri kebab yapıldı.

Kasem ederim, o kebaptan yüzotuz sahabeden herbirisine bir parça kesti, verdi. Sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, pişmiş eti iki kâseye koydu. Biz umumumuz tok oluncaya kadar yedik, fazla kaldı. Ben fazlasını deveye yükledim.

Beşinci Misal: Kütüb-ü sahiha kat'iyetle beyan ediyorlar ki: Gazve-i Garra-i Ahzab'da, meşhur Yevm-ül Hendek'te, Hazret-i Câbir-ül Ensarî kasem ile ilân ediyor: O günde, dört avuç olan bir sa' arpa ekmeğinden, bir senelik bir keçi oğlağından bin adam yediler ve öylece kaldı.

That day the food had been cooked in my house, and after the one thousand people had left, the pot was still boiling with meat in it, and bread was being made from the dough; for the Noble Messenger (UWBP) had wetted the dough and the pot with his blessed mouth, beseeching God for plenty."

{Bukhari, Maghazi 29; Muslim, Ashriba 141; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 31; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 290; Suyuti, Kanz al-'Ummal xii, 409, 424.}

Sixth Example: According to an authentic narration from Abu Talha, the uncle of Anas who served God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), the Messenger (UWBP) fed seventy to eighty men with a small amount of rye bread that Anas had brought under his arm.

The Messenger (UWBP) ordered: "Break the bread into small pieces!", and prayed for increase. Because the house was small, they came ten at a time, and left having filled themselves.

{Bukhari, At'ima 6, 48; Muslim, Ashriba 142, 143; Musnad iii, 218; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 291, 297; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 31.}

Seventh Example: It is related as authentic in accurate books such as Shifa' al-Sharif and Muslim that Jabir al-Ansari narrated: "Once a man asked the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) for food for his household. The Messenger (UWBP) gave him a half load of barley.

For a long time he ate of the barley together with his family and guests. From time to time they would take a look at it, but it never finished. Then they measured it to see how much it had decreased.

#33

After that the blessing of abundance was gone and the barley began to dwindle rapidly. The man went to the Messenger (UWBP) and related what had happened. God's Messenger (UWBP) replied: "If you had not put it to the test by measuring it, it would have lasted you a lifetime."

{Muslim, Fada'il 3 No: 2281; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 114.}

Eighth Example: According to accurate books such as Tirmidhi, Nasa'i, Bayhaqi, and Shifa' al-Sharif, Samura b. Jundub related that a bowl of meat was brought to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). From morning to evening, many groups of men came and ate from it.

Hazret-i Câbir der ki: "O gün yemek, hanemde pişirildi; bütün bin adam o sa'dan, o oğlaktan yediler, gittiler. Daha tenceremiz dolu kaynıyor, daha hamurumuz ekme yapıyor. O hamura, o tencereye mübarek ağzının suyunu koyup, bereketle dua etmişti.

İşte şu mu'cize-i bereketi, bin zâtın huzurunda, onları ona alâkadar göstererek Hazret-i Câbir kasemle ilân ediyor. Demek şu hâdise, bin adam rivayet etmiş gibi kat'î denilebilir.

Altıncı Misal: -Nakl-i sahih-i kat'î ile- hâdim-i Nebevî Hazret-i Enes'in amucası meşhur Ebu Talha der ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm; yetmiş seksen adamı, Enes'in koltuğu altında getirdiği az arpa ekmeğinden tok oluncaya kadar yedirdi.

"O az ekmekleri parça parça ediniz!" emretti ve bereketle dua etti. Menzil dar olduğundan, onar onar gelip yediler, tok olarak gittiler.

Yedinci Misal: -Nakl-i sahih-i kat'î ile- Şifa-i Şerif ve Müslim gibi kütüb-ü sahiha beyan ederler ki: Hazret-i Câbir-ül Ensarî diyor: Bir zât, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dan iyali için taam istedi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, yarım yük arpa verdi.

Çok zaman o adam iyali ile ve misafirleriyle o arpadan yediler. Bakıyorlar, bitmiyor. Noksaniyetini anlamak için ölçtüler.

Sonra bereket dahi kalktı, noksan olmağa başladı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a geldi, vak'ayı beyan etti. Ona cevaben ferman etti:

لَوْ لَمْ تَكِلْهُ لَا كَلْتُمْ مِنْهُ وَ لَقَامَ بِكُمْ

Yani: "Eğer kile ile tecrübe etmeseydiniz, hayatınızca size yeterdi."

Sekizinci Misal: Tirmizî ve Nesaî ve Beyhakî ve Şifa-i Şerif gibi kütüb-ü sahiha beyan ediyorlar ki: Hazret-i Semuretebn-i Cündüb der: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a bir kâse et geldi. Sabahtan akşama kadar fevc fevc adamlar geldiler, yediler.

{Tirmidhi (Tahqiq: Ahmad Shakir) no: 2629; Abu Da'ud, Muqaddima 9; Musnad v, 12, 18; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 618.}

As we explained in the introduction to this section, this is not the narration of Samura alone, since he narrated this incident *on behalf of all those present, and with their approval*.

Ninth Example: It is also narrated by reliable and trusted scholars such as the well-known author of *Shifa' al-Sharif*, Ibn Abi Shayba, and Tabarani, that Abu Hurayra related: "The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) commanded me, 'Invite the poor Meccan migrants who have made the Bench [suffa]* of the Mosque their home and who number more than a hundred.'

{The People of the Bench: those among the Meccan migrants (Muhajirun) who lived in the outer part of the Mosque, who devoted their lives to the preservation and dissemination of the Qur'an, Sunna, and Hadith, and whose livelihood was provided by the Prophet (UWBP). (Tr.)}

So I went and searched for them and gathered them together. A tray of food was set before us, and we ate as much as we wanted, then we arose. The dish was as full as it had been when first set down, only, there were fingermarks on the food.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 293; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 606; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 308; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 101.}

Thus, this incident is related by Abu Hurayra in the name of all the People of the Bench, supported by their confirmation. Hence, the incident is as definite as if all the People of the Bench had related it.

Is it at all possible that if it had not been true those men of truth and perfection would have remained silent and not denied it?

Tenth Example:

According to an authentic narration from 'Ali, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) once gathered the Bani 'Abd al-Muttalib. They were about forty, including some who would eat a young camel and drink a gallon of milk in one meal. Yet for them he had prepared only a handful of food.

#34

All ate and were satisfied, and the food remained just as it had been before. Later he brought milk in a wooden bowl that would have been sufficient for only three or four persons. They all drank their fill.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 293; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 607; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 36; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 302-3; Ahmad b. Hanbal, Fada'il al-Sahaba (Tahqiq: Vasiyyullah) 1220; Musnad i, 159.}

İşte mukaddimedede beyan ettiğimiz sırra binaen; şu vakia-i bereket, yalnız Semure'nin rivayeti değil, belki Semure, o yemeği yiyen cemaatlerin mümessili gibi, onların namına ve tasdiklerine binaen ilân ediyor.

Dokuzuncu Misal: Şifa-i Şerif sahibi ve meşhur İbn-i Ebî Şeybe ve Taberanî gibi mevsuk ve sahih muhakkikler rivayetiyle, Hazret-i Ebu Hüreyre der: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm bana emretti: "Mescid-i Şerif'in suffesini mesken ittihaz eden yüzden ziyade fukara-yı muhacirîni davet et!"

Ben dahi onları aradım, topladım. Umumumuza bir tabla taam konuldu. Biz, istediğimiz kadar yedik, kalktık. O kâse konulduğu vakit nasıl idi, yine öyle dolu kaldı; yalnız parmakların izi taamda görünüyordu.

İşte Hazret-i Ebu Hüreyre, umum kâmilin-i Ehl-i Suffe tasdikine istinaden, onlar namına haber verir. Demek, manen umum Ehl-i Suffe rivayet etmiş gibi kat'îdir.

Hem hiç mümkün müdür ki, o haber hak ve doğru olmasa, o sadık ve kâmil zâtlar sükût edip, tekzip etmesinler.

Onuncu Misal: -Nakl-i sahih-i kat'î ile- Hazret-i İmam-ı Ali der: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Benî Abdülmuttalib'i cem'etti. Onlar kırk adam idiler. Onlardan bazıları bir deve yavrusunu yerdi ve dört kıyye süt içerdi. Halbuki umum onlara, bir avuç kadar bir yemek yaptı;

umum yeyip tok oldular. Yemek eskisi gibi kaldı. Sonra üç-dört adama ancak kâfi gelir ağaçtan bir kap içinde süt getirdi. Umumen içtiler, doydular. İçilmemiş gibi bâki kaldı.

A miracle of plenty as definite as 'Ali's courage and loyalty.

Eleventh Example:

According to an authentic narration, on the occasion of 'Ali's marriage to *Fatima al-Zahra*, The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) ordered Bilal al-Habashi: "Have bread made from a few handfuls of flour; also slaughter a young camel!"

Bilal relates: "I brought the food and he put his hand on it to bless it. Later, the Companions arrived in groups, ate, and left. From the remaining food, he sent a full bowl to each of his wives, saying that they should eat and feed anyone who visited them."

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 297; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 613; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa iii, 160.*}

Such blessed plenty was indeed necessary for such a blessed marriage!

Twelfth Example:

Imam Ja'far al-Sadiq related from his father Muhammad al-Baqir, and he from his father, Zayn al-'Abidin, and he from 'Ali, that Fatima al-Zahra had prepared enough food for herself and 'Ali. She then sent 'Ali to invite the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) to come and eat with them.

God's Messenger (UWBP) came and told them to send a dish of food to each of his wives. Fatima said that after a dish of food had been set aside for himself, 'Ali, Fatima, and their children, they lifted up the saucepan and it was full to overflowing. Through God's will, they ate of the food for a long time afterwards.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 294; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 608; Ibn Hajar al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya iv, 73 no: 4001.*}

Why do you not believe this miracle of increase just as if you had witnessed it with your own eyes, since it comes from this luminous, elevated chain of transmission? Satan himself could find no excuse in this face of this one.

Thirteenth Example:

Veracious authorities such as Abu Da'ud, Ahmad b. Hanbal, and Bayhaqi, narrate from Dukayn al-Ahmasi b. Sa'id al-Muzayn, and from Nu'man b. Muqarrin al-Ahmasi al-Muzayn, who with his six brothers was honoured with the Prophet's (UWBP) conversation and was a Companion, and by way of Jarir through numerous chains of transmission from 'Umar b. al-Khattab, that God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) ordered 'Umar b. al-Khattab:

İşte Hazret-i Ali'nin şecaati ve sadakatı kat'iyetinde bir mu'cize-i bereket!..

Onbirinci Misal: -Nakl-i sahih ile- Hazret-i Ali ve Fatimat-üz Zehra velîmesinde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Bilâl-i Habeşî'ye emretti: "Dört-beş avuç un ekmek yapılsın ve bir deve yavrusu kesilsin."

Hazret-i Bilâl der: Ben taamı getirdim, mübarek elini üstüne vurdu; sonra taife taife sahabeler geldiler, yediler, gittiler. O yemekten bâki kalan miktara yine bereketle dua etti, bütün Ezvac-ı Tahirat'a herbirine birer kâse gönderildi. Emretti ki: "Hem yesinler, hem yanlarına gelenlere yedirsinler."

Evet böyle mübarek bir izdivacda, elbette böyle bir bereket lâzımdır ve vukuu kat'idir!..

Onikinci Misal: Hazret-i İmam-ı Cafer-i Sadık, pederleri İmam-ı Muhammed-ül Bâkır'dan, o da pederi İmam-ı Zeynelâbidîn'den, o dahi İmam-ı Ali'den nakledeceği ki: Fatimat-üz Zehra, yalnız ikisine kâfi gelecek bir yemek pişirdi. Sonra Ali'yi gönderdi; tâ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm gelsin, beraber yesinler.

Teşrif etti ve emretti ki: O yemekten her bir ezvacına birer kâse gönderildi. Sonra kendine, hem Ali'ye, hem Fatıma ve evlâdlarına birer kâse ayrıldıktan sonra, Hazret-i Fatıma der: "Tenceremizi kaldırdık, daha dolu olup taşıyordu. Meşiet-i İlahiye ile, hayli zaman o yemekten yedik."

Acaba niçin bu nuranî, yüksek silsile-i rivayetten gelen şu mu'cize-i berekete, gözün ile görmüş gibi inanmıyorsun? Evet buna karşı, şeytan dahi bahane bulamaz.

Onüçüncü Misal: Ebu Davud ve Ahmed İbn-i Hanbel ve İmam-ı Beyhakî gibi sadûk imamlar, Dükeyn-ül Ahmesî İbn-i Said-il Müzenî'den, hem altı kardeş ile beraber sohbet müşerref ve sahabelerden olan Nu'man İbn-i Mukarrin-il Ahmesiyî-il Müzenî'den, hem Cerir'den naklederek, müteaddid tarîklerle Hazret-i Ömer İbn-il Hattab'dan naklediyorlar ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Ömer'e emretti:

"Equip four hundred horsemen from the Ahmasi tribe with **provisions** for a journey!" 'Umar replied: "O Messenger of God! What we have in hand is the equivalent of a seated young camel." The Messenger (UWBP) said: "Go and give it to them!"

So he went, and out of that half load of dates, gave the four hundred **horsemen sufficient** provisions. And he stated that it remained as before, without diminishing.

{*al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 85; Musnad v, 445; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 294; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 609; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwu, 365.*}

Thus, this miracle of plenty occurred in connection with four hundred men and 'Umar in particular. They are behind the narrations, supporting them, and **their silence confirms them**.

Do not ignore these narrations because they are related by a few individuals only, for if the incident had only been reported by a single individual, it still would have the certainty of '**consensus in meaning**'.

Fourteenth Example:

All the accurate books of tradition, and foremost *Bukhari* and *Muslim*, narrate that when Jabir's father died, he was heavily in **debt**. His creditors were Jews.

Jabir offered the **creditors** all his father's possessions but they did not accept them. The fruit produced by his orchard over many years would have been insufficient to defray **the debt**.

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said: "*Pick and gather in all the fruit in the orchard!*" They did so,

then the Noble Messenger (UWBP) walked around the crop and prayed. Then Jabir gave from the amount corresponding to his father's debt. What was left was as much as the annual produce of the orchard. And **according to another narration**, it was equal to the amount he gave the creditors. The Jews were amazed and astounded at this.

{*Bukhari, Vasaya 36; Buyu' 51; Sulh 13; Istiqrad 18; Nasa'i, Vasaya 3, 4; Musnad iii, 313, 365, 373, 391, 395, 398; Ibn Hibban, Sahih viii, 167; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 60; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 295.*}

See, this **clear miracle of plenty** was not only reported by a few narrators like Jabir; many people connected with it described and narrated it, thus giving it the degree of '**consensus in meaning**'.

Fifteenth Example:

Exact scholars, and foremost *Tirmidhi* and Imam Bayhaqi, related through a sound chain of authorities from Abu Hurayra that Abu Hurayra said: "During one expedition -*that of Tabuk according to another narration*- the army went hungry.

"*Ahmesî Kabilesinden gelen dört yüz atlıya yolculuk için zâd ü zahîre ver!*" Hazret-i Ömer dedi: "Yâ Resulallah! Mevcud zahîre, birkaç sa'dır. Kümesi, oturmuş bir deve yavrusu kadardır." Ferman etti: "*Git ver!*"

O da gitti, yarım yük hurmadan, dört yüz **süvariye kifayet derecesinde** zâd ü zahîre verdi. Ve dedi: Hiç noksan olmaması gibi eski halinde kaldı.

İşte şu mu'cize-i bereket, dört yüz adamla ve bahusus Hazret-i Ömer ile münasebetdar bir surette vukua gelmiştir. Rivayetlerin arkasında bunlar var. **Bunların sükûtu, tasdiktir**.

İki-üç haber-i vâhid deyip geçme! Böyle hâdiseler haber-i vâhid dahi olsa, **tevatür-ü manevî** hükmünde kanaat verir.

Ondördüncü Misal: Başta Buharî ve Müslim, kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Hazret-i Câbir'in pederi vefat eder; borcu çok, ziyade **medyun**. Borç sahipleri de Yahudiler.

Câbir, pederinin asıl malını **guremaya** verdi, kabul etmediler. Halbuki bağındaki meyveleri, kaç senede **deynine** kâfi gelmeyecek.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etti: "*Bağın meyvelerini koparınız, harman ediniz!*" Öyle yaptılar.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm harman içinde gezdi, dua etti. Sonra Câbir harmandan pederinin bütün guremasının borçlarını verdikten sonra, yine bir senede bağdan gelen mahsulât kadar harmanda kaldı. **Bir rivayette**, bütün guremaya verdiği kadar kaldı. O hâdiseden borç sahipleri olan Yahudiler, çok taaccüb edip hayrette kaldılar.

İşte şu **mu'cize-i bahire-i bereket**, yalnız Hazret-i Câbir gibi birkaç râvilerin haberi değil, belki manevî tevatür hükmünde, o hâdiseler ile münasebetdar, hadd-i tevatür derecesinde çok adamları temsil ederek rivayet etmişler.

Onbeşinci Misal: Başta Tirmizî ve İmam-ı Beyhakî gibi muhakkikler, Hazret-i Ebu Hüreyre'den nakl-i sahih ile beraber haber veriyorlar ki: Ebu Hüreyre demiş ki: Bir gazvede -*başka bir rivayette Gazve-i Tebük'te*- ordu aç kaldı.

God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) asked: *'Is there nothing?'* I said: 'I have one or two dates in my **saddle-bag**.' -According to another narration, it was fifteen.-

He said: *'Bring them here!'* I took them to him, and he plunged his hand into them and took a **handful**. He put them into a dish, and offered a supplication for their increase. Then he called the men in groups of ten and they all ate of them.

#36

Then he said: *'Take what you brought, hold it, and do not turn it upside down'*. I put my hand in the bag; there were in my hands as many dates as I had brought.

Later, during the lifetime of the Prophet (UWBP), and those of Abu Bakr, 'Umar, and 'Uthman, I ate of those dates." -It is narrated through another chain of transmission: "I gave several loads of those dates to be used **'in God's way'**. Later the bag containing the dates was **plundered** when 'Uthman was assassinated."

{Tirmidhi, *Manaqib* 47 no: 3839; *Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa* vi, 110 (through various lines of transmission); *Qadi Iyad, al-Shifa' i*, 295; *al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani* xx, 56; *Tabrizi, Mishkat al-Masabih* iii, 191 no: 5933.}

Abu Hurayra was a constant and important student and **disciple** among the People of the Bench, the sacred school and tekke of the Teacher of the Universe, the Pride of the World (UWBP). In addition, **that Teacher (UWBP) had prayed for his strength of memory**. The miracle of plenty he reported which occurred in a **large gathering** like the expedition of Tabuk, **should therefore be as sound and certain as the word of a whole army**.

Sixteenth Example:

Foremost Bukhari, and the accurate books relate, *through an authentic narration*, that once Abu Hurayra was hungry, so he followed the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) into **his house**.

There they saw that a cup of milk had been brought as a gift. God's Messenger said to him: *"Call all the People of the Bench!"*

Abu Hurayra relates: "I said to myself, I could drink all the milk myself, as I was most in need of it. But since it was **God's Messenger's (UWBP) order**, I **fetch**ed the People of the Bench, who numbered more than a hundred.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti:

هَلْ مِنْ شَيْءٍ؟

"Bir şey var mı?" diye emretti. Ben dedim: "Heybede bir parça hurma var." (Bir rivayette, onbeş tane imiş.)

Dedi: "Getir!" Getirdim. Mübarek elini soktu, bir **kabza** çıkardı, bir kaba bıraktı; bereketle dua buyurdular. Sonra onar onar askeri çağırıldı, umumen yediler.

Sonra ferman etti:

خُذْ مَا جِئْتَ بِهِ وَاقْبِضْ عَلَيْهِ وَلَا تَكْبَهُ

Ben aldım, elimi o heybeye soktum. Evvel getirdiğim kadar elime geçti.

Sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm hayatında, Ebu Bekir ve Ömer ve Osman hayatında, o hurmalardan yedim. *Başka bir tarikte rivayet edilmiş ki: O hurmalardan kaç yük, fisebilillah sarfettim. Sonra Hazret-i Osman'ın katlinde, o hurma kabı ile **nehb ü garat edildi**, gitti.*

İşte Hoca-i Kâinat olan Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın kudsi medresesi ve tekyesi olan Suffe'nin demirbaş bir mühim talebesi ve **müridi** ve **kuvve-i hâfızanın ziyadesi için dua-yı Nebeviyeye mazhar olan Hazret-i Ebu Hüreyre**, Gazve-i Tebuk gibi bir **mecma-i nâsta** vukuunu haber verdiği şu mu'cize-i bereket; **manen bir ordu sözü kadar kat'i ve kuvvetli olmak gerektir**.

Onaltıncı Misal: Başta Buharî, kütüb-ü sahiha -*nakl-i kat'i ile*- beyan ediyorlar ki: Hazret-i Ebu Hüreyre aç olmuş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın arkasından gidip, **menzil-i saadete** gitmişler.

Bakarlar ki bir kadeh süt, oraya hediye getirilmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm emretti ki: *"Ehl-i Suffe'yi çağır!"*

Ben kalbimden dedim ki: "Bu sütün bütünü ben içebilirim. Ben daha ziyade muhtacım." Fakat **emr-i Nebvî** için onları **topladım, getirdim**.

God's Messenger (UWBP) told me to offer them the milk. I gave the cup to each in turn, and they all drank until satisfied.

At the end, the Messenger told me, '*The rest is for me and you.*'

As I drank, God's Messenger (UWBP) kept telling me to drink more, until I said, '*I swear by the Glorious One who sent you with the truth that I am too full to drink any more.*'

Then God's Messenger (UWBP) drank the rest, invoking the name of God and offering Him thanks."* May it be a blessing for him a hundred thousand times!

{Bukhari, Riqaq 17; Tirmidhi, Sifat al-Qiyama 36 no: 2477; Musnad ii, 515; Tirmidhi (Tahqiq: Ahmad Shakir) no: 2479; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 15; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 296.}

This indubitable, manifest miracle, as pure and sweet as milk itself, is related by all Six Books with their sound narrations, and foremost Bukhari, who committed to memory five hundred thousand Hadiths.

#37

Moreover, it is

narrated by a **celebrated**, loyal, and brilliant student of the Prophet's (UWBP) blessed school of the Bench, Abu Hurayra, who also **cited as witness -rather, represented- all the other students of the Bench**. Therefore, not to regard such a report as having the certainty of 'consensus', either one's heart should be corrupted, or one's brain, destroyed!

Is it ever possible that such a truthful person as Abu Hurayra, **who devoted** all his life to the Prophet's (UWBP) Hadiths and to religion, and who heard and himself transmitted the Hadith, "*Whoever knowingly tells a lie concerning me should prepare for a seat in Hell-fire,*"*

should have related an unfounded incident or saying that would have made him the target of the People of the Bench's rebuttal, and that would have caused doubt concerning the value and **soundness** of all the other Hadiths he had memorized? God forbid!

{Bukhari, 'Ilm 39; Jana'iz 33; Anbiya' 50; Adab 109; Muslim, Zuhd 72; Abu Da'ud, 'Ilm 4; Tirmidhi, Fitan 70; 'Ilm 8, 13; Tafsir 1; Manaqib 19; Ibn Maja, Muqaddima 4; Darimi, Muqaddima 25, 46; Musnad i, 70, 78.}

O our Sustainer! For the sake of the blessings You bestowed on Your Most Noble Messenger, bestow the blessings of abundance on the favours with which You have provided us!

Yüzü müteceviz idiler. Ferman etti: "Onlara içir!" Ben de o kadehteki sütü birer birer verdim. Her birisi doyuncaya kadar içer, diğerine veririm. Böyle birer birer içirerek, bütün Ehl-i Suffe o sâfi süttten içtiler.

Sonra ferman etti ki:

بَقِيَ أَنَا وَأَنْتَ فَاشْرَبْ

Ben içtim. "İçtikçe, iç!" ferman eder; tâ ben dedim: "*Seni hak ile irsal eden Zât-ı Zülcelal'e kasem ederim, yer kalmadı ki içeyim.*"

Sonra kendisi aldı. Bismillah deyip hamdederek bakiyyesini içti. Yüzbin âfiyet olsun.

İşte şu sâfi, hâlis süt gibi latif, şübhesiz mu'cize-i bahire-i bereket, beşyüzbin hadîsi hıfzına alan Hazret-i Buharî başta olarak, Kütüb-ü Sitte-i Sahiha ile nakilleri, gözle görmek kadar kat'î olmakla beraber;

Medrese-i Kudsiye-i Ahmediye (A.S.M.) olan Suffe'nin **namdar**, sadık, hâfız bir şakirdi olan Ebu Hüreyre'nin, **umum Ehl-i Suffe'yi manen işhad ederek, âdeta umumunu temsil edip** şu ihbarı, tevatür derecesinde kat'î telakki etmeyenin ya kalbi bozuk veya akli yok.

Acaba Hazret-i Ebu Hüreyre gibi sadık ve bütün hayatını hadîse ve dine **vakfeden**,

وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ

hadîsini işiten ve nakleden;

hiç mümkün müdür ki, hıfzındaki ehadîs-i Nebeviyenin kıymetini ve **sıhhatini** şübheye düşürüp, Ehl-i Suffe'nin tekzibine hedef edecek muhalif bir söz ve asılsız bir vak'a söylesin? Hâşâ...

Yâ Rab! Şu Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bereketi hürmetine, bize ihsan ettiğin maddî ve manevî rızkımıza bereket ihsan et!..

An Important Point: It is well-known that **when assembled together**, weak things become strong. Fine threads are twisted, and they become a strong **rope**; strong ropes are wound together, and no one can break them.

In this Sign, we have shown from among fifteen different kinds of miracles only one, that related to the blessings of increase and plenty, and the sixteen examples we have given constitute barely a fifteenth of this one kind.

However, each of the examples mentioned is a proof on its own, with enough strength to prove prophethood. Even if some of them – supposing the impossible – were to be regarded as weak, they could still not properly be called such, since **whatever is united with the strong also becomes strong**.

When considered together, the sixteen examples given above constitute a great and strong miracle through the strength of definite, **indisputable** 'consensus in meaning'.

And when this miracle is **joined** by fourteen other miracles of plenty that have not been mentioned, it manifests a supreme miracle that is as indestructable as a bunch of strong ropes.

Now add this supreme miracle to the fourteen other kinds of miracle, and see what a definite, decisive and irrefutable proof they provide for the prophethood of Muhammad (UWBP)!

Thus, the pillar of Muhammad's (UWBP) prophethood, **formed by such a collection**, has the strength of a mountain.

#38

Now you have understood how unreasonable it is to regard as unstable and **liable to fall** that **lofty, firm heaven**, due to doubts arising from lack of understanding in particular matters and examples.

Certainly those miracles concerning increase and plenty show that Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace) **was the beloved official and honoured servant of One All-Compassionate and Munificent** *Who creates all sustenance and provides all beings with it*, for **contrary to His practice**, He sent him banquets of different varieties of food out of nothing, from the pure Unseen.

It is well-known that the Arabian Peninsula is a place where water and **agriculture** are scarce. For this reason, its people, and particularly the Companions in the early days of Islam, **suffered want and scarcity**. They were also frequently afflicted with thirst.

Because of this, many important, evident miracles of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) were related to food and water.

Bir Nükte-i Mühimme: Malûmdur ki; zaîf şeyler **ıçtima'** **ettikçe** kuvvetleşir. İncecik ipler topak yapılsa, kuvvetli **halat** olur. Kuvvetli halatlar topak yapılsa, kimse koparamaz.

İşte onbeş enva'-ı mu'cizattan yalnız bereket kısmındaki mu'cizatı ve o kısmın onbeş kısmından ancak bir kısmını, onbeş misal ile gösterdik.

Herbir misal, tek başıyla, nübüvveti isbat eder bir derecede kuvvetli idi. Farz-ı muhal olarak, bunların bir kısmını kuvvetsiz saysak da, yine kuvvetsiz diyemeyiz. **Çünkü kavî ile ittifak eden kavîleşir.**

Hem şu onbeş misalin ıçtima; **kat'î** şübhesiz bir tevatür-ü manevî ile, kuvvetli bir mu'cize-i kübrayı gösterir.

Şimdi şu mecmu'daki mu'cize-i kübra, bereket mu'cizelerinden zikredilmemiş olan ondört kısm-ı âhere **mezc edilse**; kuvvetli halatları topak yapmak gibi, koparılması mümkün olmayan bir mu'cize-i ekber, içinde görünür.

Sonra şu mu'cize-i ekberi, sair ondört nevi mu'cizatın mecmuuna ilâve et, gör ki: Ne derece kuvvetli, sarsılmaz, kat'î bir bürhan-ı nübüvvet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) gösterir.

İşte nübüvvet-i Ahmediyenin (A.S.M.) direği, **şu mecmu'dan teşekkül eden** dağ gibi kuvvetli bir direktir.

Şimdi cüz'iyatta ve misallerde, sû'-i fehîmden gelen şübhelerle, o **metin sakf-ı muallâ**yı sebatsız ve **kabil-i sukut** görmek ne derece akılsızlık olduğunu anladın.

Evet berekete dair o mu'cizeler gösteriyorlar ki: Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm, **umuma rızık veren ve rızıkları halkeden bir Zât-ı Rahîm ve Kerim'in sevgili memurudur, pek hürmetli bir abdidir ki**; rızkın enva'ında, **hilaf-ı âdet** olarak, ona hiçten ve sırf gaybdan ziyafetler gönderiyor.

Malûmdur ki: Ceziret-ül Arab, suyu ve **ziraati** az bir yerdir. Onun için ahali, hususan bidayet-i İslâm'daki sahabeler, **dîk-i maişete maruzdular**. Hem susuzluğa çok defa giriftar oluyorlardı.

İşte bu hikmete binaen, mu'cizat-ı bahire-i Ahmediyeyi Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mühimleri, taam ve su hususunda tezahür etmiş.

Rather than being miracles proving his claim to prophethood, these wonders were on account of need and like **Divine gifts, dominical bounty, and banquets of the Most Merciful One** for His Most Noble Messenger (UWBP).

For those who saw the miracles had already assented to his prophethood. However, **as the miracles took place, their belief increased and became more luminous.**

Eighth Sign

This section relates miracles which were manifested in connection with water.

Introduction

It is known that when events that take place among groups of people are related **individually** and not contradicted by others, it indicates the veracity of the reports. For **by virtue of his very nature, man is inclined to call a lie a lie.**

In particular since the people in question were the Companions, who were more intolerant of lies than anyone else; if the incidents **concerned** God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), and if the narrator was a **renowned Companion,**

then certainly the narrator gives his report on behalf of all who witnessed the incident.

However, **all the miracles involving water** that we will cite below were transmitted through many **channels,** entrusted by many Companions to thousands of precise scholars of the following generation, who in turn passed them down **correctly** to the great interpreters of the Law of the second century.

They too received them **with complete seriousness** and reverence, accepted them, then handed them down to **the exacting scholars of succeeding centuries.**

Hence, the traditions have reached our times, passing through thousands of strong, reliable hands.

#39

*Moreover, the texts of Hadiths written down in the Era of Bliss, the era of the Prophet, were handed down in accurate form till they reached **the brilliant scholars of the science of Hadith** like Bukhari and Muslim.*

And they, **through punctilious examination** and classification, collected together **those that were undoubtedly authentic,** and presented and taught them to us.

May God reward them abundantly!

Bu hârikalar dava-yı nübüvveti delil ve mu'cize olmaktan ziyade, ihtiyaca binaen Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a bir **ikram-ı İlahî,** bir **ihsan-ı Rabbanî,** bir **ziyafet-i Rahmaniye** hükmündedir.

Çünkü o mu'cizati görenler, nübüvveti tasdik etmişler. Fakat **mu'cize zuhur ettikçe, iman ziyadeleşir, "nurun alâ nur" olur.**

Sekizinci İşaret

Su hususunda tezahür eden bir kısım mu'cizati beyan eder.

Mukaddime

Malûmdur ki cemaatler içinde vuku bulan hâdiseler **âhâdî bir surette** nakledilse, tezkib edilmediği vakit, doğruluğunu gösterir. Çünkü **insanın fitratında yalana yalandır demeye cibillî bir meyil vardır.**

Hususan her kavimden ziyade yalana karşı sükût etmez sahabeler olsa.. hususan hâdiseler, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a **taalluk** etse ve bilhâssa nakleden, **meşahir-i sahabe**den olsa;

elbette o haber-i vâhid sahibi, o hâdiseyi gören cemaati temsil eder hükmünde rivayet eder.

Halbuki şimdi bahsedeceğimiz **mu'cizat-ı mâiye**yi, herbir misali çok **tariklerle,** çok sahabelerin ellerinden, binler Tâbiînin muhakkikleri el atıp almışlar; **sağlam olarak** ikinci asır müçtehidlerinin ellerine vermişler.

Onlar da, **kemal-i ciddiyetle** ve hürmetle el atıp, kabul edip, **arkalarındaki asrın muhakkiklerinin** ellerine vermişler.

Her tabaka, binler kuvvetli ellerden geçip, gele gele tâ asrımıza gelmiş.

*Hem Asr-ı Saadette yazılan Kütüb-ü Ehadîsiye sağlam olarak devredilip, tâ Buharî ve Müslim gibi **ilm-i hadîsin dâhî imamlarının** eline geçmiştir.*

Onlar da, **kemal-i tahkik ile** meratibini tefrik ederek, **sihhati şübhesiz olanları** cem'ederek bize ders vermişler, takdim etmişler.

جَزَاهُمْ اللهُ خَيْرًا كَثِيرًا

Thus, the flowing of water from the fingers of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) and many men drinking from it has the certainty of consensus. It is impossible that the gathering who narrated it would have agreed on a lie.

The miracle is most definite. Moreover, it was repeated three times **in the presence of three vast assemblies**.

A great many accurate scholars, primarily, *Bukhari*, *Muslim*, *Imam Malik*, *Imam Shu'ayb*, and *Imam Qatada*, recorded **from definitely authenticated narrations** from a great many of the well-known Companions, primarily, **the Prophet's (UWBP) servants**, *Anas*, *Jabir*, and *Ibn Mas'ud* how abundant water had flowed from his fingers and the army drunk from it.

We will cite here only nine examples from numerous narrations about this kind of miracle.

First Example: Accurate books of tradition, in particular *Bukhari* and *Muslim*, report from an authentic narration from *Anas*: "About three hundred of us were together with God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) in the place named *Zawra*'.

He ordered us to perform **the ablution** for the afternoon prayer, but we could find no water. He then told us to bring a little water, which we did, and he **dipped** his auspicious hands into it.

I saw water flow from his fingers like a fountain. His three hundred men performed the ablution with the water and drank from it."

{*Bukhari*, *Wudu*' 32, 46; *Manaqib* 25; *Muslim*, *Fada'il* 45, 46; *Tahara* 60; *Abu Da'ud*, *Muqaddima* 5; *Tirmidhi*, *Manaqib* 6; *Muwatta'*, *Tahara* 32; *Musnad* iii, 132, 147, 170, 215, 289; *Ibn Hibban*, *Sahih* viii, 171; *Tirmidhi* (*Ahmad Shakir*) no: 3635.}

Anas relates this incident in the name of three hundred men. Is it possible that those three hundred people did not **in effect** assent to it, or in the event of their not assenting to it, not deny it?

Second Example:

As narrated in accurate books, and foremost *Bukhari* and *Muslim*, *Jabir b. 'Abdullah al-Ansari* said: "We were one thousand five hundred men on the *Hudaybiyya* expedition, and we were thirsty.

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) performed the ablutions from a leather water-bag called a *qirba*, then he dipped his hand into it. I saw that water was flowing from his fingers like a spring.

#40

The one thousand five hundred men drank from it and filled their water-bags." Once, *Salim b. Abi'l-Ja'd* asked *Jabir*: "How many of you were there?" He replied: "The water would have been enough even if there had been a hundred thousand people, but we were fifteen hundred."

İşte Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın mübarek parmaklarından suyun akması ve pek çok adama içirmesi mütevatirdir. Öyle bir cemaat nakletmiş ki, yalana ittifakları muhaldir.

Şu mu'cize gayet kat'îdir. Hem üç defa, üç **mecma-ı azîmde** tekerrür etmiş.

Başta *Buharî*, *Müslim*, *İmam-ı Mâlik*, *İmam-ı Şuayb*, *İmam-ı Katade* gibi pek çok ehl-i sahîh bir cemaat, sahabelerden, başta **hâdim-i Nebevî** Hazret-i Enes, Hazret-i Câbir, Hazret-i İbn-i Mes'ud gibi meşahir-i sahâbenin bir cemaatından, parmaklarından suyun kesretle akması ve orduya içirmesi **nakl-i sahîh-i kat'î ile** beyan edilmiştir.

Bu nevi mu'cize-i mâiyeden, pek çok misallerinden dokuz misali beyan edeceğiz.

Birinci Misal: Başta *Buharî*, *Müslim*, kütüb-ü sahiha Hazret-i Enes'ten nakl-i sahîh ile haber veriyorlar ki: Hazret-i Enes diyor: *Zevra* nam mahalde, üçyüz kişi kadar, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ile beraberdik.

İkinci namazı için **abdest** almayı emretti. Su bulunmadı. Yalnız bir parça su emretti, getirdik. Mübarek ellerini içine **batırdı**.

Gördüm ki, parmaklarından çeşme gibi su akıyor. Sonra bütün maiyetindeki üçyüz adam geldiler, umumu abdest alıp içtiler.

İşte şu misali Hazret-i Enes, üçyüz kişiyi temsil ederek haber veriyor. Mümkün müdür ki, o üçyüz kişi, şu habere **manen** iştirak etmesinler; hem iştirak etmedikleri halde, tezkib etmesinler.

İkinci Misal: Başta *Buharî*, *Müslim*, kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Hazret-i Câbir İbn-i Abdullah-il Ensarî beyan ediyor: Biz bin beşyüz kişi, *Gazve-i Hudeybiye*'de susadık.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm kırba denilen deriden bir kap sudan abdest aldı, sonra elini içine soktu. Gördüm ki, parmaklarından çeşme gibi su akıyor.

Bin beşyüz kişi içip, kaplarını o kırbadan doldurdular. Sâlim İbn-i Ebi-l Ca'de, Câbir'den sormuş: "Kaç kişi idiniz?" Câbir demiş ki: "Yüzbin kişi de olsaydı, yine kâfi gelirdi. Fakat biz, onbeş yüz (yani bin beşyüz) idik."

{Bukhari, Manaqib 25; Maghazi 35; Tafsir Sura al-Fath 5; Ashriba 31; Muslim, 'Imara 72, 73; Musnad iii, 329; Ibn Hibban, Sahih viii, 159.}

Thus, the narrators of this clear miracle in effect number one thousand five hundred, for it is in man's nature to reject lies.

As for the Companions, who sacrificed their tribes and peoples, their fathers and mothers, their lives and all they possessed for the sake of truth and veracity, and could not have remained silent in the face of a lie, especially in the light of the warning given by the tradition, "*Whoever knowingly tells a lie concerning me should prepare for a seat in Hell-fire*".

Since they remained silent concerning this report, they accepted it, in effect joined Jabir, and confirmed him.

Third Example: Again as related in the accurate books of Hadith and foremost Bukhari and Muslim, Jabir reported: "During the Buvat expedition, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) commanded: '*Call for the ablutions!*' .

They said there was no water. He said, '*Find a small amount!*' We brought a very small amount. He held his hand over the water while reciting something I could not hear, and then commanded: '*Bring the caravan's big trough!*'

They brought it to me and I placed it before God's Messenger (UWBP). He put his hands in the trough and spread his fingers. I poured that very small amount of water onto his blessed hands, and I saw that abundant water was flowing from his blessed fingers and filling the trough.

Then I summoned those who needed water. When they had all performed the ablutions with the water and drunk from it, I told the Noble Messenger (UWBP) that there was no one else. He lifted his hands, leaving the trough full to the brim."

{Muslim, Zuhd 74 no: 3013; Ibn Hibban, Sahih viii, 159.}

This clear miracle of Muhammad (UWBP) has the certainty of 'consensus in meaning,' for since Jabir was prominent in the matter, he had the right to recount it and proclaim it in everyone else's name.

Ibn Mas'ud relates exactly the same thing in his narration: "I saw water flowing from the fingers of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) as from a spring."

İşte şu mu'cize-i bahirenin râvileri, manen bin beşyüz kadardılar. Çünkü fitrat-ı beşeriyede, yalana yalan demek bir meyl-i arzusu vardır.

Sahabeler ise sıdk ve doğruluk için, can ve mal ve peder ve vâlidelerini ve kavim ve kabîlelerini feda edip, sıdk ve hak için fedai oldukları halde; hem "*Benden bilerek yalan birşey haber veren, Cehennem ateşinden yerini hazırlasın!*" mealindeki hadis-i şerifin tehdidine karşı, yalana mukabil sükût etmeleri mümkün değildir.

Madem sükût ettiler; o haberi kabul ettiler, manen iştirak edip tasdik ediyorlar demektir.

Üçüncü Misal: Gazve-i Buvat'ta, yine Buharî, Müslim başta, kütüb-ü sahiha beyan ediyorlar ki: Hazret-i Câbir dedi ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etti:

نَادِ بِالْوُضُوءِ

"Abdest almak için nida et" dediler.

"Su yok" denildi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm dedi: "*Bir parça su bulunuz.*" Gayet az su getirdik. Sonra o az su üstüne elini kapadı, bir şeyler okudu; bilmedim ne idi. Sonra ferman etti:

رَدْنَا بِجَفْنَةِ الرَّكْبِ

Yani, kafilenin büyük teştini (tekne) getir.

Bana getirildi; ben de Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın önüne koydum. O da elini içine koydu, parmaklarını açtı. Ben de o az suyu, mübarek eli üzerine döküyordum. Gördüm ki, mübarek parmaklarından kesretle su aktı; sonra teşt doldu.

Suya muhtaç olanları çağırdım; bütün geldiler, o sudan abdest alıp içtiler. Ben dedim: "Daha kimse kalmadı." Elini kaldırdı, o cefne (yani tekne) *lebâleb dolu* kaldı.

İşte şu mu'cize-i bahire-i Ahmediye (A.S.M) manen mütevatirdir. Çünkü Hazret-i Câbir o işde başta olduğu için, birinci söz onun hakkıdır. O, umumun namına ilân ediyor. Çünkü o vakit hizmet eden o zât idi; ilân, başta onun hakkıdır.

İbn-i Mes'ud da, aynen rivayetinde diyor ki: Ben gördüm ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın parmaklarından çeşme gibi su akıyor.

{Bukhari, Manaqib 25; Tirmidhi, Manaqib 6; Tirmidhi
(Tahqiq: Ahmad Shakir) no: 3637; Darimi,
Muqaddima 5.}

If a truthful, well-known group of Companions composed of Anas, Jabir, and Ibn Mas'ud said: "We have seen it", is it possible that they should not have seen it?

Acaba meşahir-i siddikîn-i sahabeden olan Enes, Câbir, İbn-i Mes'ud gibi bir cemaat dese: "Ben gördüm." Görmemesi mümkün müdür?

www.risaleglobal.com

Now combine these three examples and see how powerful and manifest a miracle it was, and how, if the three chains of transmission are combined, it proves the flowing of water from his fingers like 'true consensus'.

Indeed, even Moses' making water flow from twelve different places in a rock cannot be equated with the water flowing from Muhammad's ten fingers, for water may gush out of rock - examples are commonplace - but there is no equivalent of, no parallel for, water flowing in abundance, like from the Spring of Kawthar, from flesh and bone.

Fourth Example:

Foremost Imam Malik in his esteemed book, *Muwatta'*, relates from the renowned Companion Mu'adh b. Jabal: "During the Tabuk expedition we came across a spring flowing as meagrely as a piece of fine string.

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) ordered: 'Collect a little of the water!' They collected some in the palms of their hands. God's Messenger (UWBP) washed his hands and face in it, and we returned it to the spring.

Suddenly the outlet of the spring opened up and water gushed forth; it was sufficient for the whole army."

{*Muwatta'*, *Safar 2*; *Musnad ii*, 308, 323; *v*, 228, 237; *Ibn Hibban*, *Sahih viii*, 167; *Bayhaqi*, *Dala'il al-Nubuwwa ii*, 64; *v*, 236}

Another narrator, even, Imam Ibn Ishaq, stated: "The water gushed forth from the spring under the earth making a roar like thunder. God's Noble Messenger told Mu'adh: 'If you live long enough, you will see that this miraculous water will transform this place into gardens.' And so it did."

Fifth Example:

Foremost *Bukhari* relates from al-Bara', and *Muslim* from Salama b. Akwa', and other authentic books of Hadith from other narrators, unanimously relate: "During the Hudaibiyya expedition we came across a well.

We numbered four hundred while the water in the well was barely sufficient for fifty. We drew the water and left nothing.

Then God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) came and sat at the head of the well. He asked for a bucket of water and we fetched one.

He put some of his blessed spittle into the bucket and prayed, then poured the water into the well.

Şimdi şu üç misali birleştir, ne kadar kuvvetli bir mu'cize-i bahire olduğunu gör ve şu üç tarîk birleşse, hakikî tevatür hükmünde parmaklarından su akmasını kat'î isbat eder.

Hazret-i Musa Aleyhisselâm'ın taştan oniki yerde çeşme gibi su akıtması, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın on parmağından on musluk suyun akmasının derecesine çıkamaz. Çünkü taştan su akması mümkündür, âdiyat içinde naziri bulunur. Fakat et ve kemikten âb-ı kevser gibi suyun kesretle akmasının naziri, âdiyat içinde yoktur.

Dördüncü Misal: Başta İmam-ı Mâlik, *Muvatta' kitab-ı mu'teberinde*, Muaz İbn-i Cebel gibi meşahir-i sahâbeden haber veriyor ki: Hazret-i Muaz İbn-i Cebel dedi ki: Gazve-i Tebük'te bir çeşmeye rast geldik, sicim kalınlığında güç ile akıyordu.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm emretti ki: "Bir parça o suyu toplayınız". Avuçlarında bir parça topladılar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, onunla elini yüzünü yıkadı; suyu çeşmeye koyduk.

Birden çeşmenin menfezi açılıp, kesretle aktı; bütün orduya kâfi geldi.

Hattâ bir râvi olan İmam İbn-i İshak der ki: Gök gürültüsü gibi, toprak altında o çeşmenin suyu gürültü yaparak öyle aktı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Hazret-i Muaz'a ferman etti ki:

يُوشِكُ يَا مُعَاذُ إِنَّ طَالَتْ بِكَ حَيَاةٌ أَنْ تَرَى مَا هَهُنَا قَدْ
مُلِيَ جِنَانًا

Yani: "Bu eser-i mu'cize olan mübarek su devam edip, buraları bağa çevirecek; ömrün varsa göreceksin." Ve öyle olmuştur.

Beşinci Misal: Başta Buharî Hazret-i Bera'dan ve Müslim Hazret-i Selemetebn-i Ekva'dan ve sair kütüb-ü sahiha başka râvilerden müttefikân haber veriyorlar ki: Gazve-i Hudeybiye'de bir kuyuya rastgeldik.

Biz dört yüz kişi idik. O kuyunun suyu, elli kişiyi ancak idare ederdi. Biz suyu çektik, içinde bir şey bırakmadık.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm geldi, kuyunun başına oturdu, bir kova su istedi; getirdik.

Kovanın içine mübarek ağzının suyunu bıraktı ve dua etti, sonra o kovayı kuyuya döktü.

Suddenly the well gushed and frothed with water, filling to the top. The whole army drank their fill and watered their animals. They also replenished their water-bags."

{Bukhari, Manaqib 25; Maghazi 35; Musnad iv, 290, 301; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa iv, 110.}

Sixth Example: Again, foremost brilliant authorities of the science of Hadith like *Muslim* and *Ibn Jarir al-Tabari*, and the authentic books of Hadith, relate from a sound narration from the famous Abu Qatada: "During the celebrated Battle of Mu'ta we were going for help when the leaders were martyred.

#42

I had a water-bag with me. The Noble Prophet (UWBP) commanded: '*Keep your water-bag carefully; there will be great need for it*.' Soon after, we began to suffer from thirst. We were seventy-two men. [According to Tabari, three hundred.]

The Messenger (UWBP) said: '*Bring me your water-bag!*' I did so, he took the bag and placed his lips on its mouth. *I do not know whether or not he blew into it.* Then seventy-two men came and drank from the bag and filled their bags. When I took it back, it was just as I had given it.

{Muslim, Masajid 311.}

See this decisive miracle of Muhammad (UWBP) and say: '*O God! Grant him blessings and peace to the number of drops of water, and to his Family!*'

Seventh Example:

The authentic books and foremost *Bukhari* and *Muslim* narrate from 'Imran b. Husain: "On one journey we and God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) were without water.

He said to me and 'Ali: '*There is a woman in such-and-such a place together with her beast which is laden with two full water-bags. Go and fetch her!*'

'Ali and I went and found the woman and the water in exactly the place described, and brought her to God's Messenger (UWBP). He ordered: '*Pour a little of the water into a vessel.*' We did so and he prayed for the blessing of increase.

He then commanded everyone to come to fill his water-bag. All the people came, drank, and filled their water-bags. Afterwards he gave an order to collect something for the woman, and they filled her skirt."

Birden kuyu coştı ve kaynadı; ağzına kadar doldu. Bütün ordu, kendileri ve hayvanatı doyuncaya kadar içtiler, kablarnını da doldurdular.

Altıncı Misal: Yine Müslim ve İbn-i Cerir-i Taberî gibi hadîsin dâhî imamları başta olarak, kütüb-ü sahiha nakl-i sahih ile meşhur Ebî Katade'den haber veriyorlar ki: Ebî Katade diyor: Mûte gazve-i meşhuresinde, reislerin şehadetleri üzerine imdada gidiyorduk.

Bende bir kırba vardı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm bana ferman etti:

إِحْفَظْ عَلَيَّ مِيضَتَكَ فَسَيَكُونُ لَهَا نَبَأٌ عَظِيمٌ

Yani: "Kırbanı sakla, onun büyük işi var". Sonra susuzluk başladı. Yetmişiki kişi idik, [Taberî'nin nakline göre, üçyüz idik] susuz kaldık.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dedi: "Kırbanı getir." Ben getirdim. O da aldı, ağzını ağzına getirdi, *içine nefes etti etmedi bilmem*; sonra yetmişiki kişi geldiler, içtiler, kablarnını doldurdular. Sonra ben aldım, verdiğim gibi kalmıştı.

İşte şu mu'cize-i bahire-i Ahmediyeyi (A.S.M.) gör,

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ بَعْدَ قَطْرَاتِ الْمَاءِ

de.

Yedinci Misal: Başta Buharî ve Müslim olarak kütüb-ü sahiha, Hazret-i İmran İbn-i Husain'dan haber veriyorlar ki: İmran der: Bir seferde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ile beraber susuz kaldık.

Bana ve Ali'ye ferman etti ki: "*Filan mevkiye bir kadın, iki kırba suyu hayvana yükletmiş gidiyor; alıp buraya getiriniz*".

Ben ve Ali beraber gittik, aynı yerde kadını, su yükü ile bulduk, getirdik. Sonra emretti: "*Bir kaba bir parça su boşaltınız*". Boşalttık. Bereketle dua etti.

Sonra yine suyu, o hayvandaki kırabaya koyduk. Ferman etti ki: "Herkes gelsin, kabını doldursun." Bütün kafile geldi, kablarnını doldurdular, içtiler. Sonra ferman etti: "Kadına birşeyler toplayınız." Kadının eteğini doldurdular.

'Imran said: "I imagined the two water-bags were constantly filling. The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) told the woman: '*You can go now. We did not take water from you; rather God gave us water from His treasury.*'"

{*Bukhari, Tayammum 6; Manaqib 25; Muslim, Masajid 312; Musnad iv, 434-5; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa iv, 216; vi, 130.*}

Eighth Example: Scholars of Hadith, primarily Ibn Khuzayma in his *Sahih*, narrate from 'Umar: "We ran out of water during the Tabuk expedition. Some people even slaughtered their camels, wrung out the innards and drank the liquid."

Abu Bakr the Veracious requested the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) to pray. The Messenger (UWBP) raised his hands, and **before he had lowered them clouds gathered**, and such rain fell that we filled our containers. Then the rain stopped, and it had not fallen beyond the limits of the army."

{*al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 194; al-Hindi, Kanz al-'Ummal xii, 353; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 190; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 600; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 63; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra ii, 105.*}

That is to say, no chance was involved in the incident; it was purely a miracle of Muhammad (UWBP).

#43

Ninth Example:

Relating from 'Amr b. Shu'ayb, the **grandson** of 'Abdullah b. 'Amr b. al-'As, on whom they relied for explanations of Hadiths, the Four Imams narrated-from a sound narration: "Before his **prophetic mission**, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) once came by camel with his uncle Abu Talib to the place called Dhu'l-Hijaz near 'Arafat. Abu Talib said he was thirsty."

The Messenger (Upon whom be blessings and peace) dismounted from the camel and struck the ground with his foot. Water gushed out and Abu Talib drank from it."

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 290; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 29; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 15-20.*}

One of the **researchers**, however, stated that this incident should be included in the category of *irhasat**, for it occurred before his prophethood. But since ever afterwards the spring of 'Arafat flowed from the spot, it may be considered a wonder of Muhammad (UWBP).

**{The wonders that took place before his prophetic mission, but which were related to it}*

İmran diyor ki: Ben tahayyül ediyordum ki, gittikçe iki kırba doluyor, daha ziyadeleşiyor. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm o kadına ferman etti ki:

إِذْهَبِي فَإِنَّا لَمْ نَأْخُذْ مِنْ مَائِكَ شَيْئًا وَلَكِنَّ اللَّهَ سَقَيْنَا

Yani: Senin suyundan almadık, belki Cenab-ı Hak bize hazinesinden su içirdi.

Sekizinci Misal: Başta meşhur İbn-i Hazm Sahih'inde, râviler Hazret-i Ömer'den naklediyorlar ki: "Gazve-i Tebük'te susuz kaldık. Hattâ bazıları devesini keser, susuzluktan içini sıkar, içerdi."

Ebu Bekir-is Sıddık, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a dua etmek için rica etti. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm elini kaldırdı; **daha elini indirmeden bulut toplandı**; yağmur öyle geldi ki, kablarmızı doldurduk. Sonra su çekildi, ordumuza mahsus olarak hududumuzu tecavüz etmedi."

Demek tesadüf içine karışmamış, sırf bir mu'cize-i Ahmediyedir. (A.S.M.)

Dokuzuncu Misal: Meşhur Abdullah İbn-i Amr İbn-il Âs'ın **hafidi** ve dört imamın ona itimad edip ve ondan tahric-i hadîs ettikleri Amr İbn-i Şuayb'dan nakl-i sahih ile haber veriyorlar ki, demiş: **Nübüvvetten** evvel, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm amucası Ebu Talib ile deveye binip Arafat civarında Zilmecaz nam mevkie geldikleri vakit Ebu Talib demiş: "Ben susadım."

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm inmiş, yere ayağını vurmuş, su çıkmış; Ebu Talib içmiştir.

Muhakkikînden birisi demiş ki: Şu hâdis nübüvvetten evvel olduğundan, **irhasat** kabîlinden olmakla beraber, bin sene sonra aynı yerde Arafat çeşmesi çıkması, o hâdiseye binaen bir keramet-i Ahmediye (A.S.M.) sayılabilir.

Similar to these nine examples, ninety different narrations – if not ninety instances – have reported miracles concerning water.

The first seven examples are as sound and definite as 'consensus in meaning.' For sure the last two are not supported by the narrations of numerous narrators or a strong chain of transmitters,

but supporting and **confirming** the incident mentioned in the eighth example as narrated by 'Umar, is another miracle reported by the authentic books of Hadith, including Bayhaqi and al-Hakim; it is as follows: "'Umar requested of God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) that he should pray for rain, because the army was in need of water.

The Messenger (UWBP) raised his hands, and at once clouds gathered and rain fell, enough for the army's needs, then they dispersed."* It was quite simply as though they were officials charged with watering the army; they came, poured down sufficient for its needs, then went.

{al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 128; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 601; Suyuti, al-Durar al-Manthur iii, 170.}

This narration corroborates the eighth example and proves it decisively. So too, the famous learned scholar, Ibn al-Jawzi, who was extremely **fastidious** in verifying Hadiths even rejecting as spurious many authentic ones, said that this event took place, but at the famous Battle of Badr.

He said that it is referred to by the verse,

"And He caused rain to descend on you from heaven to clean you therewith" (Qur'an, 8:11.)

Since that is the case, no doubt can remain concerning its certainty.

#44

Furthermore, rain fell on many occasions when the Prophet (UWBP) prayed for it, suddenly, swiftly, before he lowered his hands; it was on its own a miracle about which the reports are unanimous.

It is also narrated unanimously that several times he raised his hands while in the pulpit and that rain fell before he lowered them.

Ninth Sign

One of the various kinds of miracles of God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) is that like human beings, trees obeyed his orders, and moving from their places, came to him. There is also 'consensus in meaning' concerning the reports of these miracles, like those of water flowing from his fingers.

İşte şu dokuz misaller gibi, doksan misal olmasa da, belki doksan surette rivayetler; mu'cizat-ı maiyeyi haber vermişler.

Baştaki yedi misal, manevî tevatür gibi kat'î ve kuvvetlidirler. Âhirdeki iki misal, çendan o derece tarîkleri kuvvetli ve müteaddid değil, râvileri çok değiller.

Fakat sekizinci misalde, Hazret-i Ömer'den rivayet olunan mu'cize-i sehabiyeyi **teyid** ve takviye eden ikinci bir mu'cize-i sehabiye: Başta İmam-ı Beyhakî ve Hâkim olarak, kütüb-ü sahiha, Hazret-i Ömer'den haber veriyorlar ki: Hazret-i Ömer, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dan yağmur duasını niyaz etti. Çünkü ordu suya muhtaçtı.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm elini kaldırdı, birden bulut toplandı, yağmur geldi. Ordunun ihtiyacı kadar su verdi, gitti. Âdetâ yalnız orduya su vermek için memur idi. Geldi, ihtiyaca göre verdi gitti.

Şu hâdisе, nasilki sekizinci misali teyid ve kat'î isbat eder; öyle de: Şu hâdisede, meşhur allâmelerden ve tashihte çok **müşkilpesend**, hattâ çok sahihlere mevzu' deyip kabul etmeyen İbn-i Cevzî gibi bir muhakkik der ki: Şu hâdisе Gazve-i Meşhure-i Bedir'de vuku bulmuş.

وَيُنزِلُ عَلَيْكُم مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ

âyet-i kerimesi, o hâdiseyi beyan edip, ifade eder. Madem âyet o hâdiseyi gösterir; kat'iyetinde şübhe kalmaz.

Hem dua-i Nebevî ile, birden ve sür'atle ve daha elini indirmeden yağmurun gelmesi, çok tekerrür etmiş, tek başıyla bir mu'cize-i mütevatiredir.

Bazı defa câmide, minber üstünde elini kaldırmış, daha indirmeden yağmış; tevatür ile nakledilmiş.

Dokuzuncu İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın enva'-ı mu'cizatından birisi de, ağaçların insanlar gibi emrini dinlemeleri ve yerinden kalkıp yanına geldikleridir ki; şu mu'cize-i **şeceriye**, mübarek parmaklarından suyun akması gibi, manen mütevatirdir.

They have been narrated in numerous forms and through numerous channels. Indeed, the consensus concerning trees leaving their places and coming to him may be regarded as **clear and unambiguous**

{Kattani, Nazm al-Mutanathir 137.}

because the best-known of the Companions such as 'Ali, Ibn 'Abbas, Ibn Mas'ud, Ibn 'Umar, Ya'la b. Murra, Jabir, Anas b. Malik, Burayda, Usama b. Zayd, and Ghaylan b. Salama all reported the same miracle with certainty.

Hundreds of scholars of the succeeding generation narrated the miracle from one of the above-mentioned Companions through a different line of transmission, as though transmitting it to us in the form of 'multiple consensus.'

Thus, this miracle of the trees has decisively and indisputably the certainty of 'consensus in meaning.' We will now cite only a few examples of it, although it was repeated many times.

First Example: Foremost, *Imam Maja*, and *al-Darimi* narrate from *Anas b. Malik* and 'Ali, and *Imam Bayhaqi* from 'Umar, that the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was saddened at **the denial of the unbelievers**.

He prayed: "**O my Sustainer! Give me a sign that I shall no longer see anyone who contradicts me!**"

{*Ibn Maja, Fitan 23 no: 4028; Darimi, Muqaddima 3; Musnad i, 223; iii, 113; iv, 177; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 302; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 620; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 10; al-Hindi, Kanz al-'Ummal ii, 354.*}

According to Anas, **Gabriel** was also present, **upon whose instruction** God's Messenger called to a tree at the side of the valley. It came near him. He then told the tree to go back; it returned and settled itself in its place.

Second Example:

In *Shifa' al-Sharif*, Qadi Iyad, the leading scholar of the Maghrib, relates from 'Abd Allah b. 'Umar through an exalted and sound chain of narrators: "On one expedition, a beduin approached the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace).

Müteaddid suretleri var ve çok tariklerle gelmiştir. Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın emri için; ağaç, yerinden çıkıp yanına gelmesi, **sarih**an mütevatir denilebilir.

Çünkü meşahir-i siddikîn-i sahabeden Hazret-i Ali, Hazret-i İbn-i Abbas, Hazret-i İbn-i Mes'ud, Hazret-i İbn-i Ömer, Hazret-i Ya'lâ İbn-i Murre, Hazret-i Câbir, Hazret-i Enes İbn-i Mâlik, Hazret-i Büreyde, Hazret-i Üsâme Bin Zeyd ve Hazret-i Gaylan İbn-i Seleme gibi sahabeler; herbiri kat'iyet ile, aynı mu'cize-i şeceriyeyi haber vermiş.

Tâbiînün yüzer imamları, mezkûr sahabelerden herbir sahabeden ayrı bir tarîk ile, o mu'cize-i şeceriyeyi nakletmişler. Âdeta muzaaf tevatür suretinde bize nakletmişler.

İşte şu mu'cize-i şecere, hiçbir şübhe kabul etmez bir tevatür-ü manevî-i kat'î hükmündedir. Şimdi o mu'cize-i kübranın, tekerrür ettiği halde, birkaç sahih suretlerini, birkaç misal ile beyan edeceğiz:

Birinci Misal: Başta İmam-ı Mace ve Darimî ve İmam-ı Beyhakî nakl-i sahihle Hazret-i Enes İbn-i Mâlik'ten ve Hazret-i Ali'den ve Bezzaz ve İmam-ı Beyhakî Hazret-i Ömer'den haber veriyorlar ki: Üç sahabe demişler: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, **küffarın tekzibinden müteessir** olarak mahzun idi.

Dedi:

يَا رَبِّ أَرِنِي آيَةً لَا أَبَالِي مَنْ كَذَّبَنِي بَعْدَهَا

Enes'in rivayetinde, Hazret-i Cebrail hazır idi. Vâdi kenarında bir ağaç vardı. **Hazret-i Cebrail'in ilamıyla**, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm o ağacı çağırdı; tâ yanına geldi. Sonra git dedi. Tekrar gitti, yerine yerleşti.

İkinci Misal: Allâme-i Mağrib Kadı İyaz Şifa-i Şerif'te ulvî bir senedle, doğru ve sağlam bir an'ane ile, Hazret-i Abdullah İbn-i Ömer'den haber veriyor ki: Bir seferde Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına bir bedevi geldi.

#45

God's Messenger asked him: "**Where are you going?**"

He replied: 'To my family.'

Ferman etti:

أَيْنَ تَرِيدُ

Nereye gidiyorsun?"

Bedevi dedi: "Ehlime."

God's Messenger asked him: '*Don't you want something better than that?*'

The beduin asked: 'What is that?'

The Messenger said: '*That you bear witness that there is no god but God, He is One, He has no partner, and that Muhammad is His servant and Messenger.*'

The beduin asked: 'What is witness to this testimony?'

God's Messenger said: '*The tree beside the valley shall bear witness .*'

Ibn 'Umar said: "Shaking, the tree **cleft** the earth and came to God's Messenger (UWBP). He asked the tree three times to testify; each time it testified to his **truthfulness**. When he ordered, it went back and settled in its place."

{Qadi Iyad, *al-Shifa' i*, 298; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 615; Bayhaqi, *Dala'il al-Nubuwwa vi*, 14; al-Haythami, *Majma' al-Zawa'id viii*, 292; Ibn Kathir, *al-Bidaya wa'l-Nihaya vi*, 125; al-'Asqalani, *al-Matalib al-'Aliya iv*, 16 no: 3836; al-Hakim, *al-Mustadrak ii*, 620; Ibn Hibban, *Sahih viii*, 150.}

According to the authentic narration of Ibn Sahib al-Aslami, Burayda reports: "When we were with the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) on an expedition, a **beduin** came and asked for a sign, that is, a miracle.

The Messenger (UWBP) said: '*Tell that tree that God's Messenger summons it!*' Then he pointed to a tree; it swayed to right and left, brought itself out of the ground with its roots, and came to the presence of the Messenger (UWBP), saying: '*Peace be upon you, O Messenger of God!*'

The beduin said: 'Now let it go back to its place!' He commanded, and it went. Then the beduin said: 'Allow me to prostrate before you.' The Messenger (UWBP) replied: 'No one is permitted to do that.' The beduin said: 'Then I will kiss your hands and feet,' and he permitted him."

{Qadi Iyad, *al-Shifa' i*, 299; al-Khafaji, *Sharh al-Shifa' iii*, 49.}

Ferman etti:

هَلْ لَكَ إِلَى خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ؟

"Ondan daha iyi bir hayr istemiyor musun?"

Bedevi dedi: "Nedir?"

Ferman etti:

أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Bedevi dedi: "Bu şahadete şahid nedir?"

Ferman etti:

هَذِهِ الشَّجَرَةُ السَّمْرَةُ

"Vâdi kenarındaki ağaç şahid olacak."

İbn-i Ömer der ki: O ağaç yerinden sallanarak çıktı, yeri **şakk etti**, geldi; tâ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanına. Üç defa, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o ağacı istişhad etti. Ağaç da, **sıdkına** şahadet etti. Emretti yine yerine gidip yerleşti.

Hazret-i Büreyde İbn-i Hasib-il Eslemî tarîkinde, nakl-i sahih ile Büreyde dedi ki: Biz, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanında iken, bir seferde bir **a'rabî** geldi. Bir âyet, yani bir mu'cize istedi.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti:

قُلْ لِيَتْلِكَ الشَّجَرَةَ رَسُولُ اللَّهِ يَدْعُوكَ

Bir ağaca işaret etti; ağaç sağa ve sola meylederek köklerini yerden çıkarıp, huzur-u Nebevîye geldi.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

dedi.

Sonra a'rabî dedi: "Yine yerine gitsin." Emretti, yerine gitti. A'rabî dedi: "İzin ver, sana secde edeyim." Dedi: "İzin yok kimseye." Dedi: "Öyle ise, senin elini ayağımı öpeceğim." İzin verdi.

Third Example: Foremost the *Sahih of Muslim*, and the authentic books of Hadith relate that Jabir said: "We were together with God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) on an expedition when he searched for a place to answer the call of nature. There was nowhere **secluded**.

So he went towards two trees, caught hold of the branches of one of them, and pulled. Obeying him, the tree went together with him to the second tree. It was like an **obedient** camel being led by its reins. Having in this way brought the two trees together,

he said: '*Join together over me, with God's permission!*' The two trees joined together and **formed a screen**. After relieving himself behind them, he ordered them to go back, and they returned to their places."

{Muslim, Zuhd no: 3012.}

#46

According to another narration, Jabir said: "God's Messenger (UWBP) commanded me: '*Tell those trees to join together for the relief of God's Messenger!*' I told them to do so, and they joined together. Then, while I was waiting, God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) emerged, and indicated to left and right with his head. The two trees returned to their places."

{Darimi, Muqaddima 4; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 299; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 616; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 51.}

Fourth Example: Usama b. Zayd, one the brave commanders and servants of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), reports in an authentic narration: "We were together with God's Messenger on an expedition. There was no secluded, private place in which to answer the call of nature.

He asked: '*Can you see any trees or rocks?*'

I replied: 'Yes, I can.' He ordered: '*Speak to them and tell them to join together for the relief of God's Messenger; also tell the rocks to gather together as a wall.*'

Üçüncü Misal: Başta Sahih-i Müslim, kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki, Câbir diyor: Biz bir seferde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ile beraberdik. Kaza-yı hacet için bir yer aradı. **Settareli** bir yer yoktu.

Sonra gitti, iki ağaç yanına. Bir ağacın dalını tuttu, çekti. Ağaç itaat ederek beraber gitti, öteki ağacın yanına getirdi. **Muti** devenin yularını tutup çekildikte geldiği gibi, o iki ağacı o suretle yanyana getirdi.

Sonra dedi:

التَّمَامَا عَلَيَّ بِإِذْنِ اللَّهِ

Yani: "Üstüme birleşiniz." dedi. İkisi birleşerek **settare oldular**. Arkalarında kaza-yı hacet ettikten sonra onlara emretti, yerlerine gittiler.

İkinci bir rivayette, yine Hazret-i Câbir der ki: Bana emretti ki:

يَا جَابِرُ قُلْ لِهَذِهِ الشَّجَرَةِ يَقُولُ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ: الْحَقِّي بِصَاحِبَتِكَ حَتَّى آجَلِسَ خَلْفَكُمَا

Yani: "O ağaçlara de: Resulullah'ın haceti için birleşiniz." Ben öyle dedim, onlar da birleştiler. Sonra ben beklerken, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm çıkageldi. Başıyla sağa sola işaret etti, o iki ağaç yerlerine gittiler.

Dördüncü Misal: Nakl-i sahih ile, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın cesur kumandanlarından ve hizmetkârlarından olan Üsame Bin Zeyd der ki: Bir seferde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ile beraberdik. Kaza-yı hacet için hâlî, settareli bir yer bulunmuyordu.

Ferman etti ki:

هَلْ تَرَى مِنْ نُخْلٍ أَوْ حِجَارَةٍ

Dedim: Evet, var. Emretti ve dedi:

إِنْطَلِقْ وَقُلْ لَهُنَّ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ يَأْمُرُكُنَّ أَنْ تَأْتِينَ لِمَخْرَجِ رَسُولِ اللَّهِ وَقُلْ لِلْحِجَارَةِ مِثْلَ ذَلِكَ

I went and said as he commanded. I swear that the trees joined together and the rocks formed a wall. God's Messenger (UWBP) after relieving himself, again commanded: *'Tell them to separate!'*

I swear by the Glorious One in the grasp of Whose power I am that the trees and rocks separated, and returned to their places."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 300; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 617-9; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 51; al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya iv, 8-10 no: 3830.}

These two incidents, which were reported by Jabir and Usama, were also reported by Ya'la b. Murra, Ghaylan b. Salama al-Thaqafi, and Ibn Mas'ud, but as referring to the Battle of Hunayn..

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 301; al-Hindi, Kanz al-'Ummal xii, 403.}

Fifth Example: Reported by Imam b. Fawrak, known for his excellence in interpretation as the foremost scholar of his time and the second Shafi'i: "While travelling on horseback one night during the Ta'if expedition, sleep overcame God's Noble Messenger (UWBP).

While in that state a lote-tree loomed up before him. To make way for him and not to hurt his horse, the tree split in two, and the Noble Messenger (UWBP) passed between the two parts of the tree on the horse." The tree has remained with two trunks, in that honoured position, up to our time.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 301; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 619; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 57.}

Sixth Example: Ya'la b. Murra relates in an authentic narration: "During an expedition, a tree - called either talha or samura - came, passed around God's Noble Messenger (UWBP) as if circumambulating, and went back to its place. God's Messenger (UWBP) said: *"The tree requested of God that it should salute me"*

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 301; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 619; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 53; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 6-7; Musnad iv, 170, 172; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 617.}

Yani ağaçlara de ki: "Resulullah'ın haceti için birleşiniz" ve taşlara da de: "Duvar gibi toplanınız." Ben gittim, söyledim. Kasem ediyorum ki, ağaçlar birleştiler ve taşlar duvar oldular. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, hacetinden sonra yine emretti:

قُلْ لَهُنَّ يَفْتَرْنَ

Benim nefsim kabza-i kudretinde olan Zât-ı Zülcelal'e kasem ederim, ağaçlar ve taşlar ayrılıp yerlerine gittiler.

Şu Hazret-i Câbir ve Üsâme'nin beyan ettiği iki hâdiseyi, aynen Ya'lâ İbn-i Murre ve Gaylan İbn-i Selemet-is Sakafî ve Hazret-i İbn-i Mes'ud, Gazve-i Huneyn'de aynen haber veriyorlar.

Beşinci Misal: İmam-ı İbn-i Fûrek ki, kemal-i içtihad ve fazlından kinaye olarak Şafiyy-i Sâni ünvanını alan allâme-i asr, kat'î haber veriyor ki: Gazve-i Taif'te, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm gece at üstünde giderken uykusu geliyordu.

O halde iken, bir sidre ağacına rastgeldi. Ağaç ona yol verip, atını incitmek için, iki şakk oldu. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, hayvan ile içinden geçti. Tâ zamanımıza kadar o ağaç, iki ayak üstünde, muhterem bir vaziyette kaldı.

Altıncı Misal: Hazret-i Ya'lâ tarıkında -nakl-i sahih ile haber veriyor ki: Bir seferde, Talha veya Semure denilen bir ağaç geldi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın etrafında tavaf eder gibi döndü. Sonra yine yerine gitti. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etti ki:

إِنَّهَا اسْتَأْذَنَتْ أَنْ تُسَلِّمَ عَلَيَّ

Yani: O ağaç, Cenab-ı Hak'tan istedi ki, bana selâm etsin.

Seventh Example: Scholars of Hadith relate from Ibn Mas'ud with an authentic narration: "When, seeking guidance, the **jinn of Nusaybin** came to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) in the place called Batn al-Nakhl, a tree informed him of their coming."

Also, Imam Mujahid relates from Ibn Mas'ud in the same Hadith: "The jinn asked for a proof of his prophethood, so the Noble Messenger (UWBP) commanded the tree, and it left its place, came to him, then returned to its place."

That single miracle was sufficient for the race of jinns. So if a human being does not come to believe having heard of a thousand miracles like this one, is he not more of a devil than those described by the jinn as, "Some foolish ones among us"? (Qur'an, 72:4)

Eighth Example: Tirmidhi reports in his *Sahih* from Ibn 'Abbas through a sound line of transmission: "God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) asked a beduin: '*Will you testify that I am the Messenger of God if a branch of that tree comes to me when I call to it?*'"

He replied: 'Yes.' The Messenger (UWBP) called to the **branch**. It broke off and jumped over near him, then jumped back when he told it to do so.

{Tirmidhi, *Manaqib* 6; *al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi* no: 3707; *al-Haythami, Majma' al-Zawa'id* ix, 10.}

There are many other examples similar to these eight that are narrated through many chains of transmission. *Seven or eight strands of rope form a strong cable when they are put together.* Similarly, the miracles related to trees, which were reported on the authority of the best-known and most veracious Companions **in thus numerous chains of transmission**, certainly have the strength of 'consensus in meaning,' indeed, '**true consensus.**'

In fact, they take on the form of 'consensus' when passed down by the Companions to the following generation. In particular, the accurate books of Hadith such as Bukhari, *Muslim*, Ibn Hibban, and *Tirmidhi*, ensured that the chains of authorities leading back to the time of the Companions were so sound, and they kept them thus, that **reading a Hadith, say in Bukhari, is like hearing it directly from the Companions.**

Yedinci Misal: Muhaddisler nakl-i sahih ile İbn-i Mes'ud'dan beyan ediyorlar ki: İbn-i Mes'ud dedi: Batn-ı Nahl denilen nam mevkide, **Nusaybin ecinnileri** ihtida için Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a geldikleri vakit, bir ağaç o ecinnilerin geldiklerini haber verdi.

Hem İmam-ı Mücahid, o hadîste İbn-i Mes'ud'dan nakleder ki: O cinniler bir delil istediler. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm bir ağaca emretti; yerinden çıkıp geldi, sonra yine yerine gitti.

İşte cinn taifesine bir tek mu'cize kâfi geldi. Acaba bu mu'cize gibi bin mu'cizat işiten bir insan imana gelmezse, cinnilerin

يَقُولُ سَفِيهًا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

tabir ettikleri şeytanlardan daha şeytan olmaz mı?

Sekizinci Misal: *Sahih-i Tirmizî* nakl-i sahih ile Hazret-i İbn-i Abbas'tan haber veriyorlar ki: İbn-i Abbas dedi ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm bir a'rabiye ferman etti:

أَرَأَيْتَ إِنْ دَعَوْتُ هَذَا الْعِدْقَ مِنْ هَذِهِ التَّخْلَةِ أَتَشْهَدُ
أَتَى رَسُولَ اللَّهِ؟

"Ben, bu ağacın şu dalını çağırırsam, yanıma gelse, iman edecek misin?"

"Evet" dedi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm çağırıldı. **O urcun**, ağacının başından kopup, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına atladı, geldi. Sonra emretti, yine yerine gitti.

İşte bu sekiz misal gibi çok misaller var; çok tarîklerle nakledilmişler. Malûmdur ki; *yedi-sekiz urgan toplansa, kuvvetli bir halat olur.* Binaenaleyh şu en meşhur siddikîn-ı sahabeden, **böyle müteaddid tarîklerle** ihbar edilen **şu mu'cize-i şeceriye**, elbette tevatür-ü manevî kuvvetindedir; belki **tevatür-ü hakikîdir.**

Zâten Sahabeden sonra Tâbiînün eline geçtiği vakit, tevatür suretini alır. Hususan Buharî, Müslim, İbn-i Hibban, Tirmizî gibi kütüb-ü sahiha; tâ zaman-ı sahabeye kadar, o yolu o kadar sağlam yapmışlar ve tutmuşlar ki, meselâ **Buharî'de görmek, aynı sahabeden işitmek gibidir.**

If, as seen in the above examples, trees recognize God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) testify to his prophethood, visit and salute him, and obey his orders,

aren't those **lifeless**, unreasoning creatures who call themselves human beings yet do not recognize him or believe in him, **more worthless** than a dead tree? Do they not resemble pieces of wood, fit for the fire?

#48

Tenth Sign

Corroborating the miracles concerning trees and reported in the form of 'consensus,' is the miracle of **the moaning of the pole**.

Yes, the pole's moaning in the Prophet's (UWBP) mosque before a vast crowd because of its temporary **separation from him** both confirms and corroborates the instances of miracles related to trees.

For the pole also was of wood; their substance was the same. However, although there is a consensus of opinion concerning the reports of this miracle, the other miracles are unanimously agreed upon only as a class; there is mostly no *clear consensus* about them individually or as separate instances.

When delivering the **sermon** in the mosque, God's Noble Messenger (UWBP) used to lean against a pole consisting of a date-palm.

But when the **pulpit** was made, he began to give the sermon from there. Whereupon the pole **moaned and wailed** like a camel; the whole congregation heard it.

Only when the God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) came down from the pulpit, and placed his hand on it, speaking to it and consoling it, did the pole stop moaning. This miracle of Muhammad (UWBP) was narrated through numerous chains of transmission, and there was agreement concerning it.

Indeed, the miracle of the moaning of the pole is very **widely known** and there is 'true consensus (*hakiki mütevatir*)' concerning it.

{See, al-Kattani, Nazm al-Mutanathir 134-5.}

Hundreds of authorities on Hadith of the subsequent generation narrated the miracle **through fifteen chains of transmission** from an illustrious group of Companions, and passed it down **to succeeding centuries**.

{Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya 125-132.}

Acaba o Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a ağaçlar, -misallerde görüldüğü gibi- onu tanıyıp, risaletini tasdik edip, ona selâm ederek ziyaret edip, emirlerini dinleyerek itaat ettiği halde,

kendilerine insan diyen bir kısım **camid**, akılsız mahluklar; onu tanımazsa, iman etmezse, kuru ağaçtan **çok edna**, odun parçası gibi ehemmiyetsiz, kıymetsiz olarak ateşe lâayık olmaz mı?

Onuncu İşaret

Şu mu'cize-i şeceriye-i daha ziyade takviye eden mütevatir bir surette nakledilen, **hanin-ül ciz'** mu'cizesidir.

Evet Mescid-i Şerif-i Nebevîde kuru direğin büyük bir cemaat içinde, muvakkaten **fırak-ı Ahmedîden** (A.S.M.) ağlaması; beyan ettiğimiz mu'cize-i şeceriye-i misallerini hem teyid eder, hem kuvvet verir.

Çünkü o da ağaçtır, cinsi birdir. Fakat şunun şahsı mütevatirdir, öteki kısımlar herbirinin nev'i mütevatirdir. Cüz'iyatları, misalleri çoğu *sarih tevatür* derecesine çıkmıyor.

Evet Mescid-i Şerifte hurma ağacından olan kuru direk, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm **hutbe** okurken ona dayanıyordu.

Sonra **minber-i şerif** yapıldığı vakit, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm minbere çıkıp hutbeye başladı. Okurken, direk deve gibi **enin edip ağladı**; bütün cemaat işitti.

Tâ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm yanına geldi, elini üstüne koydu. Onunla konuştu, teselli verdi; sonra durdu. Şu mu'cize-i Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm pek çok tarîklerle, tevatür derecesinde nakledilmiştir.

Evet hanin-ül ciz' mu'cizesi çok **müntezir** ve meşhur ve hakikî mütevatirdir.

Sahabelerin bir cemaat-ı âlisinden, **onbeş tarîk ile** gelip, Tâbiînin yüzer imamları o mu'cizeyi, o tarîklerle **arkadaki asırlara** haber vermişler.

From that group, [eminent scholars among the Companions](#) and leading experts on Hadith such as Anas b. Malik*1 and Jabir b. 'Abd Allah al-Ansari*2 -both servants of the Prophet (uwbp), 'Abd Allah b. 'Umar,*3 'Abd Allah b. 'Abbas,*4 Sahl b. Sa'd,*5 Abu Sa'id al-Khudri,*6 Ubayy b. Ka'b,*7 Burayda,*8 and Umm Salama, the Mother of Believers,*9 each at the head of a chain of transmission, reported this same miracle to the Prophet's (UWBP) community.

*1.{Bukhari, *Manaqib* 25; Tirmidhi, *Manaqib* 6; *Jum'a* 10; Ibn Maja, *Iqamat al-Salat* 199; Darimi, *Muqaddima* 6; *Salat* 202; *Musnad* i, 249, 267, 363; iii, 226; *Ibn al-Asir al-Jawzi, al-Jami' al-Usul* no: 8899.}

*2.{Bukhari, *Manaqib* 25; Tirmidhi, *Manaqib* 6; *Jum'a* 10; Nasa'i, *Jum'a* 17; Ibn Maja, *Iqamat al-Salat* 199; Darimi, *Muqaddima* 6 (3 different lines from Jabir); *Salat* 202; *Musnad* iii, 293, 295, 306, 324.}

*3.{Bukhari, *Manaqib* 25; Tirmidhi, *Jum'a* 10; Tirmidhi (*Tahqiq: Ahmad Shakir*) no: 505; *Manaqib* 6; Darimi, *Muqaddima* 6.}

*4.{Tirmidhi, *Manaqib* 6; *Jum'a* 10; Darimi, *Muqaddima* 6; *Salat* 202; *Musnad* i, 249; *Musnad* i, 363.}

*5.{Tirmidhi, *Manaqib* 6; *Jum'a* 10; Darimi, *Muqaddima* 6; *Salat* 202; *al-Khafaji, Sharh al-Shifa'* iii, 62.}

*6.{Darimi, *Muqaddima* 6.}

*7.{Tirmidhi, *Jum'a* 10; Ibn Maja, *Iqamat al-Salat* 199; Darimi, *Muqaddima* 6; *Musnad* 139; *al-Khafaji, Sharh al-Shifa'* iii, 62; *al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi* iii, 22.}

*8.{Darimi, *Muqaddima* 6.}

*9.{Tirmidhi, *Manaqib* 6; *Jum'a* 10.}

#49

Foremost Bukhari, Muslim, and the authentic books of Hadith gave accounts of this great miracle, which were unanimously accepted, together with its lines of transmission for succeeding generations.

Jabir, in his chain of transmission, says: "God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) used to lean against a wooden pole called 'the palm trunk' while delivering the sermon in the mosque.

The pole could not endure it when the pulpit was made and the Messenger (UWBP) used that for the sermon, and began to moan and wail like a pregnant camel."

{See, Bukhari, *Manaqib* 25.}

Sahabenin o cemaatinden ülema-i sahabe namdarları ve rivayet-i hadîsin reislerinden Hazret-i Enes İbn-i Mâlik (hâdim-i Nebevî), Hazret-i Câbir Bin Abdullah-il Ensarî (hâdim-i Nebevî), Hazret-i Abdullah İbn-i Ömer, Hazret-i Abdullah Bin Abbas, Hazret-i Sehl Bin Sa'd, Hazret-i Ebu Said-il Hudrî, Hazret-i Übeyy İbn-il Kâ'b, Hazret-i Büreyde, Hazret-i Ümm-ül Mü'minîn Ümm-ü Seleme gibi [meşahir-i ülema-i sahabe](#) ve rivayet-i hadîsin rüesaları gibi, herbiri bir tarîkın başında, aynı mu'cizeyi ümmete haber vermişler.

Başta Buharî, Müslim, kütüb-ü sahiha; arkalarındaki asırlara, o mütevatir mu'cize-i kübrayı tarîkleriyle haber vermişler.

İşte Hazret-i Câbir tarîkında der ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm hutbe okurken, Mescid-i Şerifte

جِدْعُ النَّخْلِ denilen kuru direğe dayanıp, okurdu.

Minber-i şerif yapıldıktan sonra, minbere geçtiği vakit; direk tahammül edemeyerek, hamile deve gibi ses verip inleyerek ağladı.

In his narration, Anas says: "It moaned like a water-buffalo causing the mosque to tremble."

{See, Darimi, Muqaddima 6.}

In his narration, Sahl b. Sa'd says: "The people started weeping and crying when the pole was moaning."

In his narration, Ubayy b. Ka'b says: "It wept so much it split."

While in another narration, the Noble Messenger (UWBP) said: "It is weeping at being separated from the recitation of God's names and the mentioning of God during the sermon."

Still another narration reports that God's Messenger (UWBP) said: "If I had not embraced and consoled it, it would have wept until Doomsday at being separated from God's Messenger."

In his narration, Burayda reports: "When the pole began to moan, God's Messenger (UWBP) put his hand on it and said, "If you wish, I will return you to the grove you came from; your roots will grow and you will flourish; you will produce new fruits. Or if you wish, I will plant you in Paradise, and God's friends, the saints, will eat of your fruit."

He then listened to the pole. The people behind God's Messenger (UWBP) could hear it as it spoke, saying: 'Plant me in Paradise, where there is no decay, so that Almighty God's beloved servants will eat of my fruit.'

The Messenger said: 'I will,' and added: 'It has preferred the eternal realm to that of transitoriness.'

Abu Ishaq Isfara'ini, one of the great authorities on theology, narrated: "God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) did not go to the pole, but it came to him, at his command. Then, at his command, it returned to its place." {Qadi Iyad, al-Shifa' i, 304.}

Hazret-i Enes tarıkında der ki: Camus gibi ağladı, mescidî lerzeye getirdi.

Sehl İbn-i Sa'd tarıkında der: Hem onun ağlaması üzerine, halklarda ağlamak çoğaldı.

Hazret-i Übeyy İbn-il Kâ'b tarıkında diyor: Hem öyle ağladı ki, inşikak etti.

Diğer bir tarıkta, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti:

إِنَّ هَذَا بَكَى لِمَا فَقَدَ مِنَ الذِّكْرِ

Yani: "Onun mevkiinde okunan zikir ve hutbedeki zikir-i İlahînin iftirakındandır ağlaması."

Diğer bir tarıkta ferman etmiş:

لَوْ لَمْ أَلْتَزِمَهُ لَمْ يَزَلْ هَكَذَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ تَحْزُنًا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

Yani: "Ben onu kucaklayıp teselli vermeseydim, Resulullah'ın iftirakından kıyamete kadar böyle ağlaması devam edecekti."

Hazret-i Büreyde tarıkında der ki: Ciz' ağladıktan sonra, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, elini üstüne koyup ferman etti:

إِنْ شِئْتَ أَرُدُّكَ إِلَى الْحَائِطِ الَّذِي كُنْتَ فِيهِ تَنْبُتُ لَكَ عُرُوقُكَ وَيَكْمُلُ خَلْقُكَ وَيَجِدُّ خُوصُكَ وَثَمْرُكَ وَإِنْ شِئْتَ أَعْرِسُكَ فِي الْجَنَّةِ يَأْكُلُ أَوْلِيَاءُ اللَّهِ مِنْ ثَمْرِكَ

Sonra, o ciz'i dinledi ne söylüyor; ciz' söyledi, arkadaki adamlar da işitti:

أَعْرِسْنِي فِي الْجَنَّةِ يَأْكُلُ مِنِّي أَوْلِيَاءُ اللَّهِ فِي مَكَانٍ لَا يَبُلُّ

Yani: "Cennet'te beni dik ki; benim meyvelerimden Cenab-ı Hakk'ın sevgili kulları yesin. Hem bir mekân ki, orada beka bulup, çürümek yoktur."

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti:

قَدْ فَعَلْتُ

Sonra ferman etti:

إِخْتَارَ دَارَ الْبَقَاءِ عَلَى دَارِ الْفَنَاءِ

İlm-i Kelâm'ın büyük imamlarından meşhur Ebu İshak-ı İsfaranî naklediyor ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm direğin yanına gitmedi; belki direk onun emriyle, onun yanına geldi. Sonra emretti, yerine döndü.

Ubayy b. Ka'b says: "After this extraordinary event, God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) ordered that the pole be put under the pulpit.

It was put there and remained there until the mosque was pulled down before being rebuilt. Then Ubayy b. Ka'b took it and kept it until it decayed.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 304; Ibn Maja, Iqamat al-Salat 199; Darimi, Muqaddima 6.}

The famous scholar Hasan al-Basri would weep while teaching this miraculous event to his students, and say to them: "**A piece of wood demonstrated love and longing for God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), so you should feel more love than that.**"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 305.}

As for us, we say, **Yes, and love and longing for him is shown through following his illustrious Practices (Sunna) and sacred Shari'a.**

An Important Point

If it is asked : Why were the miracles that were displayed in connection with food – to satisfy fully a thousand men with four handfuls of food in the Battle of Khandaq, and another thousand men with water flowing from the Messenger's (UWBP) blessed fingers – not narrated through numerous chains of transmission as the miracle of the moaning of the pole was, although the former two miracles occurred in the presence of larger crowds?

The Answer:

The miracles that were manifested were of two kinds: one were manifested at the hands of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), **in order to make people assent to his prophethood.**

The moaning of the pole was of that kind. It occurred solely as a proof, an affirmation, of prophethood, to increase the believers' faith, to urge the **dissemblers** to sincerity and belief, and to bring to belief the **unbelievers**.

That is why everyone, the low and the high, saw it, and great attention was paid to broadcasting it.

However, **the miracles concerning food and water** were wonders rather than miracles, or Divine favours rather than wonders, or, more than favour, they were **banquets** bestowed by the All-Merciful One because of need.

For sure, they were proofs of his claim to prophethood and miracles, but their basic aim was this: the army was hungry so Almighty God provided a feast for a thousand men out of a handful of food from His **treasury in the Unseen**, just as He creates a thousand pounds of dates from a single seed.

Hazret-i Übeyy İbn-i Kâ'b der ki: Şu hâdise-i hârikadan sonra Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm emretti ki: "Direk, minberin altına konulsun."

Minberin altına konuldu, tâ mescid-i şerifin tamiri için hedmedilinceye kadar. O vakit Hazret-i Übeyy İbn-i Kâ'b yanına aldı, çürüyünceye kadar muhafaza edildi.

Meşhur Hasan-ı Basrî, şu hâdise-i mu'cizeyi şakirdlerine ders verdiği vakit, ağlardı ve derdi ki: "**Ağaç, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a meyl ve iştihak gösteriyor.. sizler daha ziyade iştiyaka, meyle müstehaksınız.**"

Biz de deriz ki: **Evet hem ona iştihak ve meyl ve muhabbet, onun Sünnet-i Seniyesine ve Şeriat-ı Garrasına ittiba' iledir.**

Bir Nükte-i Mühimme

Eğer denilse: Neden Gazve-i Hendek'te dört avuç taamla bin adamı doyurmak olan mu'cize-i taamiye ve mübarek parmaklarından akan su ile, bin beşyüz kişiye suyu doyuruncaya kadar içiren mu'cize-i mâiye, neden şu hanin-i ciz' mu'cizesi gibi şaşaa ile çok kesretli tarîklerle nakledilmemiş? Halbuki o ikisi, bundan daha ziyade bir cemaatte vuku bulmuş...

Elcevab: Zuhur eden mu'cizeler, iki kısımdır. Bir kısmı, **nübüvveti tasdik ettirmek için**, Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm elinde izhar ediliyor.

Hanin-i ciz' şu nevidendir ki, sırf nübüvvetin tasdiki için bir hüccet olarak zuhura gelmiş ki; mü'minlerin imanını ziyadeleştirmek ve **münafıkları** ihlâsa ve imana sevk etmek ve **küffarı** imana getirmek için zahir olmuş.

Onun için avam ve havas herkes onu gördü, onun neşrine fazla ihtimam edildi.

Fakat **şu mu'cize-i taamiye ve mu'cize-i mâiye** ise, mu'cizeden ziyade bir keramettir, belki kerametten ziyade bir ikramdır, belki ikramdan ziyade ihtiyaca binaen bir **ziyafet-i Rahmaniye**dir.

Onun için çendan dava-yı nübüvveti delildir ve mu'cizedir; fakat asıl maksad: Ordu aç kalmış; bir çekirdekten bin batman hurmayı halkettiği gibi, Cenab-ı Hak **hazine-i gayb**dan bir sa' taamdan, bin adama ziyafet veriyor.

And for a thirsty army fighting in His way, He caused water to flow like the water of Kawthar from the fingers of **the Commander-in-Chief**, and gave them to drink.

Hem susuz kalmış mücahid bir orduya, **kumandan-ı a'zam**ın parmaklarından, âb-ı kevser gibi su akıttırıp içiriyor.

www.risaleglobal.com

It is for this reason that all the examples of the miracles concerning food and water do not attain the degree of the miracle of the moaning of the pole. However, in their entirety, the various kinds of those two miracles are as numerous and unanimously reported as the moaning of the pole.

Moreover, not everyone could see the increase of food and water flowing from his fingers; they could only see the results. Whereas everyone heard the pole moaning, so it was more widely broadcast.

If it is asked: All the actions and conduct of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) were recorded and transmitted by his Companions with extreme care. Why then were such great miracles only narrated through ten or twenty chains of transmission, when they should have been narrated through a hundred?

Also, why were many narrated from Anas, Jabir, and Abu Hurayra, and few related from Abu Bakr and 'Umar?

The Answer: The answer to the first part of the question has been given in the Third Principle in the Fourth Sign.

Regarding the second part: just as someone in need of medicine goes to a doctor, mathematicians are consulted on mathematical problems, and questions to do with the Shari'a are asked of the Mufti, and so on;

so too, some of the scholars among the Companions were charged with the duty of instructing succeeding centuries in the Hadiths of the Prophet, working with all their strength for this end.

Yes, **Abu Hurayra devoted his entire life to memorizing Hadiths**, while 'Umar was occupied with the world of politics and the Caliphate.

'Umar therefore narrated very few traditions, relying on persons like Abu Hurayra, Anas, and Jabir, to teach the Hadiths to the Muslim community.

Furthermore, on a well-known, truthful, sincere, honest, and trusted Companion reporting an incident through one chain, it was regarded as sufficient, and no need remained for anyone else to narrate it. This is why some significant events were narrated through only two or three chains of transmission.

Eleventh Sign

As the Tenth Sign explained miracles of the Prophet (UWBP) related to trees, the eleventh Sign will describe how rocks and mountains among **lifeless creatures** also demonstrated prophetic miracles. Here we cite a few instances out of many.

İşte şu sır içindir ki, mu'cize-i taamiye ve mu'cize-i mâiyenin her bir misali, hanin-i ciz' derecesine çıkmıyor. Fakat o iki mu'cizenin cinsleri ve nevileri külliyet itibarıyla, hanin-i ciz' gibi mütevatir ve kesretlidir.

Hem taamın bereketini ve parmaklarından suyun akmasını herkes göremiyor, yalnız eserlerini görüyor. Direğin ağlamasını ise herkes işitiyor. Onun için fazla intişar etti.

Eğer denilse: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın her hal ve hareketini kemal-i ihtimam ile sahabeler muhafaza ederek nakletmişler. Böyle mu'cizat-ı azîme, neden on-yirmi tarîk ile geliyor? Yüz tarîk ile gelmeli idi.

Hem neden Hazret-i Enes, Câbir, Ebu Hüreyre'den çok geliyor; Hazret-i Ebu Bekir ve Ömer az rivayet ediyor?

Elcevab: Birinci şikkın cevabı: Dördüncü İşaretin Üçüncü Esasında geçmiş.

İkinci şikkın cevabı ise: Nasılki insan, bir ilâca muhtaç olsa, bir tabibe gider; hendese için mühendise gider, mühendisten nakleder; mes'ele-i şer'iyeye, müftüden haber alınır ve hâkeza...

Öyle de, sahabe içinde ehadîs-i Nebeviyeyi gelecek asırlara ders vermek için, ülema-i sahabeden bir kısım, ona manen muvazzaf idiler. Bütün kuvvetleriyle ona çalışıyorlardı.

Evet **Hazret-i Ebu Hüreyre bütün hayatını, hadîsin hıfzına vermiş**; Hazret-i Ömer, siyaset âlemiyle ve hilafet-i kübra ile meşgul imiş.

Onun için, ehadîsi ümmete ders vermek için, Ebu Hüreyre ve Enes ve Câbir gibi zâtlara itimad edip; ondan, rivayeti az ederdi.

Hem madem sıddık, sadûk, sadık ve musaddak bir sahabenin meşhur bir namdarı, bir tarîk ile bir hâdiseyi haber verse; yeter denilir, başkasının nakline ihtiyaç da kalmaz. Onun için bazı mühim hâdiseler, iki-üç tarîk ile geliyor.

Onbirinci İşaret

Onuncu İşaret, nasılki şecer taifesindeki mu'cize-i Nebeviyeyi gösterdi. Onbirinci İşaret dahi, **cemadatta taş ve dağ taifesinin mu'cize-i Nebeviyeyi gösterdiklerine işaret edecek**. İşte biz de, o çok kesretli misallerinden yedi-sekiz misali zikredeceğiz:

First Example: The great scholar of the Maghrib, Qadi Iyad, in his al-Shifa' al-Sharif, with a celebrated chain of authorities, and great imams like Bukhari report through an authentic line of transmission, from Ibn Mas'ud, the Prophet's (UWBP) servant: "While eating together with God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), we used to hear the food glorifying God."

{Bukhari, Manaqib 25; Tirmidhi, Manaqib 6 (Tahqiq: Ibrahim A'wad) no: 3633; Musnad i, 460; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 306; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 627; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 97-8, 133.}

#52

Second Example: Accurate books of Hadith report from Anas and Abu Dharr through an authentic line of transmission: "Anas, the Prophet's (UWBP) servant, said: 'We were together with God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) when he took up a handful of small stones and they began to praise God in his blessed palm. Then he put them in Abu Bakr the Veracious's hand and again they glorified God.'"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 306; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 70; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 627.}

In his line of transmission, Abu Dharr al-Ghifari says: "Then he put them into 'Umar's hand, and again they glorified God. Then he took them and put them on the ground, and they were silent. Then he again took them, and put them in 'Uthman's hand, where again they began to glorify God."

Abu Dharr and Anas relate: "He put them in our hands and they were silent."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 306; al-Haythami, Majma al-Zawa'id v, 179; vii, 298-9; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 132-3.}

Third Example: It is established by a sound report from 'Ali, Jabir, and 'A'isha al-Siddiqa: "Rocks and mountains would say to God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), 'Peace be upon you, O Messenger of God!'"

In 'Ali's chain of narration, it says: "Whenever we went around in the environs of Mecca in the early of days of his prophethood, the trees and rocks we encountered would declare: 'Peace be upon you, O Messenger of God!'"

{Tirmidhi, Manaqib 6; Darimi, Muqaddima 4; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 260; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 607; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 628.}

While in his chain of transmission, Jabir says: "Whenever the Noble Messenger (UWBP) came across rocks and trees, they would prostrate before him, that is, demonstrating obedience to him, they would declare: 'Peace be upon you, O Messenger of God!'"

Birinci Misal: Allâme-i Mağrib Hazret-i Kadı-yı Iyaz, Şifa-i Şerif'inde ulvî bir senedle ve Buharî sahibi gibi mühim imamlardan nakl-i sahih ile haber veriyorlar ki: Hâdim-i Nebevî Hazret-i İbn-i Mes'ud der ki: "Biz, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanında taam yerken, taamin tesbihlerini işitiyorduk."

İkinci Misal: Nakl-i sahih ile, Enes ve Ebu Zerr'den kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Hazret-i Enes (hâdim-i Nebevî) demiş ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanında idik. Avucuna küçük taşları aldı, mübarek elinde tesbih etmeye başladılar. Sonra Ebu Bekir-is Sıddık'ın eline koydu, yine tesbih ettiler.

Ebu Zerr-i Gıffarî tarıkında der ki: Sonra Hazret-i Ömer'in eline koydu, yine tesbih ettiler. Sonra aldı yere koydu, sustular. Sonra yine aldı, Hazret-i Osman'ın eline koydu, yine tesbihe başladılar.

Sonra Hazret-i Enes ve Ebu Zerr diyorlar ki: "Ellerimize koydu, sustular."

Üçüncü Misal: Hazret-i Ali ve Hazret-i Câbir ve Hazret-i Âişe-i Sıddıka'dan nakl-i sahih ile sabittir ki: Dağ, taş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a "Esselâmü aleyke ya Resulallah" diyorlardı.

Hazret-i Ali'nin tarıkında diyor ki: Bidayet-i nübüvvette, nevahi-i Mekke'de, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ile beraber gezdiğimizde, ağaç ve taşta rast geldiğimiz vakit, "Esselâmü aleyke yâ Resulallah" diyorlardı.

Hazret-i Câbir, tarıkında der ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm taş ve ağaca rast geldiği vakit, ona secde ediyordular; yani inkiyad edip, "Esselâmü aleyke yâ Resulallah" diyorlardı.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 307; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 71.}

In one of Jabir's narrations, the Messenger said: "*I know a rock that salutes me.*" Some said that he intended **the Black Stone of the Ka'ba**.

{Muslim, Fada'il 2; Tirmidhi, Manaqib 5; Musnad v, 89, 95, 105; Ibn Hibban, Sahih viii, 139.}

In her line of transmission, 'A'isha said: "God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) said: *When Gabriel brought me the message, I would never pass by a rock or a tree without it saying, 'Peace be upon you, O Messenger of God!'*"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 307; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 71; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 259.}

#53

Fourth Example: Reported through an authentic line of narrators from 'Abbas: "God's Messenger (UWBP) covered 'Abbas and his four sons ('Abdullah, 'Ubaydullah, Fadl, and Qutham) with a piece of cloth called *mula'at*,

praying: *'O my Sustainer! This is my uncle; protect through me these his sons and veil them from the Fire, as I veil them with this cloth!'*

The roof, door, and the walls of the house joined in the prayer at once, saying, Amen! Amen!"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 608; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 628; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 309; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 269-70.}

Fifth Example: Accurate books, notably Bukhari, Ibn Hibban, Abu Da'ud, and Tirmidhi, unanimously report from Anas,*1 Abu Hurayra,*2 'Uthman Dhi'n-Nurayn,*3 and Sa'd b. Zayd,*4 from among the ten promised Paradise: "God's Noble Messenger (UWBP) climbed Mount Uhud together with Abu Bakr al-Siddiq, 'Umar al-Faruq, and 'Uthman Dhi'n-Nurayn.

Either due to their awesomeness, or out of its own joy and happiness, the mountain **began to tremble and stir**. God's Messenger said: *'Steady! For upon you are a prophet, a veracious one (siddiq), and two martyrs!'*

Câbir'in bir rivayetinde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş:

إِنِّي لَأَعْرِفُ حَجْرًا كَانَ يُسَلِّمُ عَلَيَّ

Bazıları demişler ki: O, **Hacer-ül Esved**'e işaretir.

Hazret-i Âişe'nin tarîkında demiş: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş:

لَمَّا اسْتَقْبَلَنِي جَبْرَائِيلُ بِالرِّسَالَةِ جَعَلْتُ لَأَمْرٍ بِحَجَرٍ
وَلَا شَجَرٍ إِلَّا قَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Dördüncü Misal: Nakl-i sahih ile Hazret-i Abbas'tan haber veriyorlar ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Abbas'ı ve dört oğlunu (Abdullah, Ubeydullah, Fazl, Kusaym) beraber, mülâet denilen bir perde altına alarak, üzerlerine örttü.

Dedi:

يَا رَبِّ هَذَا عَمِّي وَصَنُؤُ أَبِي وَهُؤُلَاءِ بَنُوهُ فَاسْتُرْهُمْ مِنِ
النَّارِ كَسْتُرِي إِيَّاهُمْ بِمِلَاتِي

deyip, dua etti. Birden evin damı ve kapısı ve duvarları, "Âmîn, Âmîn" diyerek duaya iştirak ettiler.

Beşinci Misal: Başta Buharî, İbn-i Hibban, Davud, Tirmizî gibi kütüb-ü sahiha müttefikân Hazret-i Enes'ten, Ebu Hüreyre'den, Osman-ı Zinnureyn'den, Aşere-i Mübeşşere'den Said İbn-i Zeyd'den haber veriyorlar ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Ebu Bekir-is Sıddık, Ömer-ül Faruk ve Osman-ı Zinnureyn ile Uhud Dağı'nın başına çıktılar.

Cebel-i Uhud ya onların mehabetlerinden veya kendi sürur ve sevincinden **lerzeğe geldi, kımıldandı**. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti ki:

أَثْبُتْ يَا أَحَدُ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ نَبِيٌّ وَصِدِّيقٌ وَشَهِيدَانِ

*1.{Bukhari, Fada'il al-Ashab 5, 6, 7; Tirmidhi, Manaqib 19, no: 3697; Abu Da'ud, Sunna 9 (Bab: Fi'l-Khulafa').}

*2.{Muslim, Fada'il al-Sahaba 6 no: 2417; Tirmidhi, Manaqib 19.}

*3.{Tirmidhi, Manaqib 19.}

*4.{Tirmidhi, Manaqib 19; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 450.}

This tradition is giving news from the Unseen that 'Umar and 'Uthman were going to be martyred.

As a supplement to this tradition, it is narrated that when God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) migrated from Mecca pursued by the unbelievers, they climbed the mountain called Thubir.

The mountain said: "Leave me, O Messenger of God! I am afraid that God will **punish** me if they strike you on me."

Then Mount Hira called to him: "**Come to me, O Messenger of God!**" For this reason, men of intuition feel **fear** on Mount Thubir and a sense of safety on Mount Hira.

As can be understood from this example, **these vast mountains are each an individual servant of God; each glorifies and praises Him; each is charged with duties. They recognized and loved God's Messenger; they are not without purpose or owner.**

Sixth Example: Reported through an authentic narration from 'Abd Allah b. 'Umar:*1"While delivering the sermon from the pulpit, God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) recited the verse:

No just estimate have they made of God, such as is due to Him: on the Day of Judgement the whole earth will be but His handful, and the heavens will be rolled up in His right hand ,(Qur'an, 39:67.)

#54

and said: 'God the Compeller is exalting Himself and saying: I am the Compeller! I am the Compeller! I am the Mighty! I am the Most High!' As he said this, the pulpit so trembled and shook that we were frightened that God's Messenger (UWBP) would fall." *2

Şu hadîs, Hazret-i Ömer ve Osman şehid olacaklarına bir ihbar-ı gaybîdir.

Şu misalin tetimmesi olarak nakledilmiş ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Mekke'den hicret ettiği ve küffarlar takibe çıktıkları vakit, Sebir namındaki dağa çıktılar.

Sebir dedi: "Ya Resulallah, benden ininiz! Korkarım, benim üstümde sizi vururlarsa, Allah beni **tazib** eder. Onun için korkarım."

Cebel-i Hira çağırdı:

يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلَيَّ

"Bana gel." Bu sır içindir ki, ehl-i kalb, Sebir'de **havf** ve Hira'da da emniyeti hissederler.

Bu misalden anlaşılır ki: **O koca dağlar, birer müstakil abddir, müsebbihtir ve vazifedardırlar. Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanır ve severler; başıboş değillerdir.**

Altıncı Misal: Nakl-i sahih ile Abdullah İbn-i Ömer'den haber veriyorlar ki, demiş: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm minberde hutbe okurken

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ

âyetini okudu.

Ve dedi:

إِنَّ الْجَبَّارَ يُعْظِمُ نَفْسَهُ وَيَقُولُ أَنَا الْجَبَّارُ أَنَا الْجَبَّارُ أَنَا
الْكَبِيرُ الْمُتَعَالَى

dediği vakit, minber öyle sarsıldı ve öyle lertzeye geldi ve titredi, korktuk ki; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı düşürecek bir derecede sallandı.

*1. {Qadi Iyad, al-Shifa' i, 308; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 75.}

*2. {Muslim, Sifat al-Qiyama 19-26; Musnad ii, 88; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 252; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 308; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 75; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 630; Ibn Hibban, Sahih ix, 214.}

Seventh Example: It is reported through an authentic narration from Ibn 'Abbas,*1 known as 'the Scholar of the Muslim Community' and 'Interpreter of the Qur'an,' and Ibn Mas'ud, the Prophet's (UWBP) servant and one of the great scholars of the Companions,*2 that they said: "On the conquest of Mecca, there were three hundred and sixty idols around the Ka'ba, fixed with lead to the stone.

*1. {Muslim, Jihad 87 no: 1781.}

*2. {Bukhari, Maghazi 48; Mazalim 32; Tafsir al-Qur'an 12; Tirmidhi, Tafsir al-Qur'an 18 (Bab: Sura Bani Isra'il); Ibn Hibban, Sahih no: 1702.}

That day, the Noble Prophet (Upon whom be blessings and peace) pointed to each of the idols in turn with a stick he was holding curved like a bow, saying,

The Truth has arrived and falsehood has perished; indeed, falsehood is ever bound to perish. (Qur'an, 17:81.)

Whichever one he pointed to, it fell down.*1 If he pointed to the face of the idol, it fell backwards; otherwise it fell on its face. Thus they all toppled over and fell to the ground.*2

*1. {In Bukhari, Muslim, Tirmidhi, and other books, this much is recorded. Only in the following is the Hadith complete.}

*2. {al-Haythami, Majma' al-Zawa'id wa'l-Manba' al-Fawa'id vi, 176 (from Ibn Masud).}

Eighth Example: This is the famous story of the well-known monk Bahira. Before the beginning of his prophethood, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was travelling towards Damascus to trade together with his uncle Abu Talib and some of the Quraysh. They rested when they came near the church of Bahira the monk.

Bahira, who was a hermit and did not mix with people, suddenly came out. He saw Muhammad the Trustworthy (UWBP) among the caravan, and said: "He is the Lord of the World; he will be a prophet."

The Quraysh asked: "How do you know?" The holy monk replied: "I saw a small cloud over the caravan as you were coming. When you sat down, the cloud moved toward him and cast its shadow over him.

I also saw trees and rocks prostrate themselves before him, which they only do before prophets."

Yedinci Misal: Nakl-i sahih ile, Habr-ül Ümme ve Tercüman-ül Kur'an olan Hazret-i İbn-i Abbas ve hâdim-i Nebvî ve ülema-i azîme-i sahabeden olan İbn-i Mes'ud'dan haber veriyorlar ki, demişler: Feth-i Mekke gününde, Kâ'be ve etrafında, taşta rasasla mihlanmış üçyüz altmış sanem vardı.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm elinde kavse benzer bir değnekle, o sanemlere birer birer işaret ederek

جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

deyip,

hangisine işaret etti, yere düştü. Sanemin yüzüne işaret ettiyse, arkasına düşer; arkasına işaret ettiyse, yüzüstüne düşer ve hâkeza.. sanemler yere yuvarlandılar.

Sekizinci Misal: Meşhur Buheyra-yı Rahib'in meşhur kıssasıdır ki: Nübüvvetten evvel, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, amucası Ebu Talib ve bir kısım Kureyşî ile beraber, Şam tarafına ticarete gidiyorlar. Buheyra-yı Rahib'in Kilisesi civarına geldikleri vakit oturdular.

İnsanlar ile ihtilat etmeyen münzevi Buheyra-yı Rahib birden çıkageldi. Kafile içinde Muhammed-ül Emin'i (A.S.M) gördü. Kafileye dedi: "Şu Seyyid-ül Âlemîn'dir ve peygamber olacaktır."

Kureyşîler dediler: "Neden biliyorsun?" Mübarek rahib dedi ki: "Siz gelirken baktım ki, havada üstünüzde bir parça bulut vardı. Siz otururken, şu Muhammed-ül Emin (A.S.M.) tarafına bulut meyletti, gölge yaptı.

Hem görüyordum ki: Taş, ağaç ona secde eder gibi bir vaziyet gördüm. Bu ise, nebilere yapılır."

There are at least eighty examples similar to these eight instances. When they are put together, they form a chain so strong that no doubt can break it or shake it.

Taken as a whole, this sort of miracle, that is, the speaking of inanimate beings in order to testify to Muhammad's (UWBP) prophethood, expresses the same certainty as 'consensus in meaning.'

Each example is strengthened by the whole. Yes, a slender pole becomes strong when put together with stout poles. If he joins the army and becomes a soldier, a weak, powerless man gains strength enough to challenge a thousand men.

Twelfth Sign

This consists of three examples related to the Eleventh Sign, but are of the greatest importance.

First Example:

And when you threw, it was not you who threw; it was rather God that threw. (Qur'an, 8:17.)

As established by the researches of all Qur'anic commentators and the reports of the scholars of Hadith, this verse refers to the following incident that occurred during the Battle of Badr:

God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) took up a handful of earth and small stones and threw them at the army of the unbelievers, saying: "*May your faces be deformed!*"

and just as these words entered the ears of all of them despite being a single phrase, so too the handful of earth entered all their eyes.

They all became preoccupied with their eyes, and although on the attack, the army suddenly turned tail and fled.

{al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 84.}

İşte bu sekiz misal gibi, belki seksen misal var. Bu sekiz misal birleştirilse; öyle kopmaz bir zincir olur ki, hiçbir şübhe onu koparamaz ve sarsamaz.

Şu cins mu'cize umumiyeti itibariyle, yani cemadatın dava-yı nübüvvet'e delil olarak konuşmaları, manevî tevatür hükmünde yakîni ve kat'iyeti ifade eder.

Herbir misal, mecmuun kuvvetinden, kendi kuvvetinden fazla bir kuvvet daha alır. Evet **zaîf bir direk**, kuvvetli direklerle omuz omuza geldiği vakit, muhkemleşir. Zaîf, kuvvetsiz bir adam, asker olup orduya girse; öyle kuvvetleşir ki, bin adama meydan okur.

Onikinci İşaret

Onbirinci İşaret'le alâkadardır olan üç misal, fakat gayet mühim misallerdir.

Birinci misal:

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ

nass-ı kat'isiyle ve ehl-i tahkik umum müfessirlerin tahkikiyle ve umum ehl-i hadîsin ihbarıyla, Gazve-i Bedir'de, şu âyet haber veriyor ki;

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm bir avuç toprak ile küçük taşları aldı, küffar ordusunun yüzüne attı,

شَاهَتِ الْوُجُوهُ

dedi.

شَاهَتِ الْوُجُوهُ

kelimesi bir kelâm iken, onların herbirinin kulağına gitmesi gibi; o bir avuç toprak dahi, herbir kâfirin gözüne gitti.

Herbiri kendi gözü ile meşgul olup, hücumda iken birden kaçtılar.

Also during the Battle of Hunayn,

the authorities on Hadith and foremost Imam *Muslim* report that like at the Battle of Badr, he again threw a handful of earth while the unbelievers were staging a fierce attack. Saying: "*May your faces be deformed!*", the handful of earth struck the faces of each of them, with *God's leave*, the same as words of the phrase entered all their ears. Busy with their eyes, they retreated and fled.

That is, the event was outside human power. It occurred, not through human agency but in an extraordinary manner, through divine power.

{*Muslim, Jihad 76, 81 (Bab: Shahat al-Vujuh); Musnad v, 286.*}

Since this extraordinary event at Badr and Hunayn is not within man's power and *ordinary causes*, the Qur'an of Miraculous Exposition states,

When you threw, it was not you who threw; it was rather God that threw.

That is, the event was outside human power. It occurred, not through human agency, but *in an extraordinary manner*, through Divine power."

Second Example: The accurate books and foremost Bukhari and *Muslim* narrate that during the Khaybar expedition, a Jewess roasted a goat, filling it with a very strong poison. She then sent it to God's Messenger (Upon whom be blessings and peace). The Companions had begun to eat it.

#56

When the Prophet (UWBP) suddenly said: "*Withdraw your hands! It tells me it is poisoned!*"

Everyone pulled back his hand. But Bishr b. al-Bara' had eaten a single morsel and died from the effects of the severe poison.

The Noble Messenger sent for the Jewess called Zaynab and asked her why she had done it. *The inauspicious woman* said: "I considered that if you were a prophet, it would not harm you; and if you were a king, I would save the people from you."

Hem Gazve-i Huneyn'de, başta İmam-ı Müslim olarak ehl-i hadîs haber veriyorlar ki: Gazve-i Huneyn'de -Bedir gibi- küffar, şiddetle hücum ederken, yine bir avuç toprak atıp,

شَاهَتِ الْوُجُوهُ

diyerek, herbirinin kulağına bir

شَاهَتِ الْوُجُوهُ

kelimesi girdiği gibi; *biiznillah*, herbirinin yüzüne bir avuç toprak gitti. Gözleriyle meşgul olup, kaçtılar.

İşte Bedir'de ve Huneyn'deki hârika olan şu hâdis, *esbab-ı âdi* ve kudret-i beşer dâhilinde olmadığından, Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى

ferman eder.

Yani "O hâdis, kudret-i beşer haricindedir. Kuvve-i beşeriye ile değil; belki *fevkalâde bir surette*, kudret-i İlahiye ile olmuştur."

İkinci Misal: Başta Buharî, Müslim, kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Gazve-i Hayber'de bir Yahudi kadını, bir keçiye biryan yapıp pişirmiş, gayet müessir bir zehir ile zehirlemiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a göndermiş. Sahabeler yemeye başladılar.

Birden fermandı etti:

ارْفَعُوا أَيْدِيَكُمْ إِنَّهَا أَخْبَرْتَنِي أَنَّهَا مَسْمُومَةٌ

Yani "Pişirilen keçi bana der ki: 'Ben zehirliyim' diye haber veriyor."

Herkes elini çekti. Fakat o şiddetli zehirin tesirinden, Bişr İbn-il Berra' aldığı bir tek lokmadan vefat etti.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o Zeyneb ismindeki kadını çağırdı. Fermandı etti: "Neden böyle yaptın?" *O menhuse* dedi: "Eğer peygamber isen, sana zarar vermeyecek; eğer padişah isen, insanları senden kurtarmak için yaptım."

{From Abu Hurayra: Bukhari, Tibb 55; Jizya 7; Maghazi 41; Abu Da'ud, Diyat 6 nos: 4509, 4511, 1512; Darimi, Muqaddima 11; Musnad ii, 451.

From Anas: Muslim, no: 2992; Bukhari, al-Hiba 28; Abu Da'ud, Diyat, 6 no: 4508.

From Jabir b. 'Abd Allah: Darimi, Muqaddima 11; Abu Da'ud, Diyat 6 no: 4510.

For the lines of transmission and narrations about this Hadith, see, Abu Da'ud, Diyat 6.}

According to some narrations, the Prophet (UWBP) did not have her put to death, but left her to Bishr's family to be killed.

{al-Hakim, al-Mustadrak iii, 219; iv, 109; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 256, 264; Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma'ad iii, 336.}

Now listen to a few points demonstrating aspects of the miraculousness in this **extraordinary incident**:

The First: According to one narration, some of the Companions also heard the goat speaking.

{al-Tabrizi, Mishkat al-Masabih no: 5931; Abu Da'ud, Diyat 6; Darimi, Muqaddima 11; al-Jizri, Jami' al-Usul No: 8888; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 295-6.}

The Second: According to another narration, God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) said: "Say, Bismillah, then eat; the poison will not affect you."* Ibn Hajar al-'Asqalani does not accept this narration, but others do.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 317-9; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 645.}

The Third: The treacherous Jews wanted to deal a sudden blow at God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) and **his close Companions**, but being informed about this from the Unseen, the Prophet's (UWBP) warning proved true, and their plot was uncovered and brought to naught.

And when Muhammad (UWBP), from whom the Companions never heard an untrue statement, said: "This goat tells me that..., " everyone believed him with conviction as sure as if they themselves had heard the goat.

Third Example: This consists of three instances of another miracle which resembles 'the Shining Hand' and 'Staff' of Moses:

The First: Imam Ahmad b. Hanbal, explaining and authenticating a narration from Abu Sa'id al-Khudri, reports: "One dark and stormy night, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) gave Qatada b. al-Nu'man a staff,

Bazı rivayette onu öldürtmemiş, bazı tarikte öldürtmüş. Ehl-i tahkik demiş ki: Kendi öldürtmemiş; fakat Bişr'in veresesine verilmiş, onlar öldürmüşler.

Şu **vak'a-i acib**edeki vech-i i'cazı gösterecek iki-üç noktayı dinle:

Birincisi: Bir rivayette var ki, o keçinin kolu haber verdiği vakit, bazı sahabeler de işittiler.

İkincisi: Hem bir rivayette vardır ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm haber verdikten sonra dedi: "Bismillah deyiniz, ondan sonra yiyiniz. Zehir daha tesir etmeyecektir." Şu rivayeti çendan İbn-i Hacer-i Askalanî kabul etmemiş, fakat başkaları kabul etmişler.

Üçüncüsü: Hem dessay Yahudiler, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a ve **mukarrebîn-i Sahabeye** birden darbe vurmak istedikleri halde, birden gaibden haber verilmiş gibi, hâdisenin inkişafı ve desiselerinin akîm kalması ve o ihbarın ifade ettiği vakıa doğru çıkması

ve hiçbir vakit sahabeleri nazarında mütehalif bir haberi görülmeyen Zât-ı Ahmediyenin "Şu keçinin kolu bana söylüyor" demesi; herkesin kulağıyla o keçiden, o sözü işitmesi kadar kanaat-ı kat'iyeleri olmuş.

Üçüncü Misal: Hazret-i Musa Aleyhisselâm'ın "**yed-i beyza**" ve "asâ" mu'cizesine nazire olarak, üç hâdisede bir mu'cize-i Ahmediyeye:

Birincisi: Hazret-i İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel, Ebî Said-il Hudrî'den tahrir ve tashih eder ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Katade İbn-i Nu'man'a karanlıklı, yağmurlu bir gecede bir değnek verir

saying: 'This staff will light up ten yards all around you. You will see a dark shadow when you arrive at your house; it is Satan. Throw him out of the house and drive him away!' Qatada took the staff and set off. It cast a light like Moses' shining hand. He came to his house, where he saw the shadowy figure, and he drove it away."

{Musnad iii, 65; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 66-7; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ii, 166-7; al-Hindi, Kanz al-'Ummal xii, 376; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 3323; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 671; al-'Asqalani, al-Isaba no: 7076.}

The Second: While fighting the idolators during the great Battle of Badr, itself a source of wonders, 'Ukkasha b. Muhassin al-Asadi had his sword broken. God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) gave him a stout staff in place of it, saying: "Fight with this!"

Suddenly, with God's leave, the staff became a long white sword, and he fought with it. He carried the sword on his person for the rest of his life until he fell as a martyr during the Battle of al-Yamama.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 333; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 671; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 156; Ibn Hisham, Sirat al-Nabi i, 637; Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma'ad (Tahqiq: Arnavudi) iii, 186.}

This incident is certain, because throughout his life he carried the sword with pride and it became famous with the name of 'Succour.' Thus, two proofs of this incident are 'Ukkasha's pride, and the sword's name, 'Succour' and its widespread fame.

The Third: It is narrated by authorities on Hadith like Ibn 'Abd al-Barr,* a celebrated scholar known as 'the Scholar of the Age,' that at the Battle of Uhud a cousin of the God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), 'Abd Allah b. Jahsh's sword was broken. God's Prophet (UWBP) gave him a staff which became a sword in his hand. He fought with it, and after the battle that product of a miracle remained a sword.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 333; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 157; Ibn Sayyid al-Nas, 'Uyun al-Athar ii, 20; al-'Asqalani, al-Isaba no: 4583.}

In his Siyar, the well-known Ibn Sayyid al-Nas reports that some time later 'Abd Allah sold the sword to a man called Bugha' al-Turki for two hundred liras. Thus these two swords were each miracles like the Staff of Moses. But while no aspect of miraculousness remained in his staff after Moses' death, these swords remained unchanged.

ve ferman eder ki: "Sana lâmba gibi, onar arşın her tarafta ışık verecek. Evine gittiğin zaman, bir siyah şahıs gölge göreceksin. O, şeytandır. Onu hanenden çıkar, tardedet." Katade değneği alır, gider. Yed-i beyza gibi ışık verir. Evine gider; o siyah şahsı görür, tardeder.

İkincisi: Bir menba'-ı garaib olan Gazve-i Kübra-yı Bedir'de, Ukkâşe İbn-il Mihsan-il Esedî'nin müşriklerle döğüşürken kılıncı kırıldı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona kılınca mukabil kalınca bir değnek verdi. Dedi: "Bununla harbet."

Birden değnek, biiznillah uzun, beyaz bir kılıncı oldu. Onunla harbetti. Hayatı mikdarınca, tâ Yemame Harbi'nde şehid oluncaya kadar boynunda taşıdı.

Şu hâdisenî kat'îdir. Çünkü Ukkâşe bütün hayatında onunla iftihar etmiş ve o kılıncı "El-Avn" namıyla meşhur olmuş. İşte Hazret-i Ukkâşe'nin iftiharî ve kılıncın Avn namıyla, kılıncıların fevkinde iştiharî, şu hâdisenin iki hüccetidir.

Üçüncüsü: İbn-i Abd-il Berr gibi bir allâme-i asır ve ehl-i tahkikin büyüklerinden nakl ve tashih ediyorlar ki: Gazve-i Uhud'da Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın halazadesi olan Abdullah İbn-i Cahş harbederken kılıncı kırıldı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona bir değnek verdi. O değnek, onun elinde bir kılıncı oldu. Onun ile harbetti. O eser-i mu'cize olan kılıncı, bâki kaldı.

Meşhur İbn-i Seyyid-in Nas siyerinde haber veriyor ki: Bir zaman sonra, Abdullah o kılıncı Bugay-ı Türkî namında bir adama, ikiyüz liraya sattı. İşte bu iki kılıncı asâ-yı Musa gibi birer mu'cizedir. Fakat asâ-yı Musa, vefat-ı Musa'dan sonra vech-i i'cazı kalmadı. Fakat şunlar bâki kaldılar.

Another of the miracles of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) of which there are numerous instances, which are reported unanimously, is the sick and the wounded being healed through his blessed breath.

The reports of this kind of miracle are, as a whole, 'unanimous in meaning.' Some of the instances of these miracles also are considered to be 'unanimous in meaning.'

And if the others are single reports, since they have been rendered and confirmed as authentic by the exacting authorities of the science of Hadith, they afford **the certainty of science**. We shall mention a few instances of the miracles out of many.

First Example: The learned scholar of the Maghrib, Qadi Iyad, in his *Shifa' al-Sharif*,* narrates through an elevated chain of authorities and numerous lines of transmission that Sa'd b. Abi Waqqas, the Prophet's (UWBP) servant and commander, and commander-in-chief of the army of Islam in the time of 'Umar, the conqueror of Iran, and one of the ten promised Paradise, said:

"I was at the Noble Prophet's side during the Battle of Uhud. He shot **arrows** at the unbelievers until his bow broke. Then he gave arrows to me, telling me to shoot them.

**{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 322; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 651; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 113; Muslim, Fada'il al-Sahaba 42 no: 2412; Ibn Hibban, Sahih ix, 65.}*

The arrows he gave me were without **flights**, that is, without the **feathers** which help them fly. He was ordering me to shoot them, which I did, and they flew like flighted arrows, hitting the unbelievers' bodies and piercing them.

At that point, Qatada b. Nu'man was hit in the eye by an arrow; it was struck out of his head, so that it was sitting on the side of his face.

God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) took the eye in his blessed, healing hand and placed it in its socket; it was healed as though nothing had happened to it and became the better of his two eyes.

Mu'cizat-ı Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm'ın hem mütevatir, hem misalleri pek çok bir nev'i dahi; hastalar ve yaralılar nefes-i mübarekiyle şifa bulmalarıdır.

Şu nevi mu'cize-i Ahmediye (Aleyhissalâtu Vesselâm), nev'i itibariyle manevî mütevatirdir. Cüz'iyatları, bir kısmı dahi manevî mütevatir hükmündedir.

Diğer kısmı âhâdî ise de, ilm-i hadîsin müdakkik imamları tashih ve tahrir ettikleri için, **kanaat-ı ilmiye** verir. Biz de pek çok misallerinden birkaç misalini zikredeceğiz:

Birinci Misal: Allâme-i Mağrib Kadı-yı Iyaz, Şifa-i Şerif'inde, ulvî bir an'ane ile ve müteaddid tariklerle, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın hâdimi ve bir kumandanı ve Hazret-i Ömer'in zamanında ordu-yu İslâmın baş kumandanı ve İran'ın fâtihi ve Aşere-i Mübeşşere'den olan Hazret-i Sa'd İbn-i Ebî Vakkas diyor:

"Gazve-i Uhud'da ben Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanında idim. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, o gün kavsi kırılıncaya kadar küffara **oklar** attı. Sonra bana okları veriyordu. "At!" diyordu.

Nasl'sız, yani okun uçmasına yardım eden **kanatları** olmayan okları verirdi. Ve bana emrederdi: "At!" Ben de atardım. Kanatlı oklar gibi uçardı, küffarın cesedine yerleşirdi.

O halde iken, Katade İbn-i Nu'man'ın gözüne bir ok isabet etmiş, gözünü çıkarıp, gözünün hadekası yüzünün üstüne indi.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm mübarek, şifalı eliyle onun gözünü alıp, eski yuvasına yerleştirip, iki gözünden en güzeli olarak, hiçbir şey olmamış gibi şifa buldu.

This event became very widely known. A grandson of Qatada, even, once described himself to 'Umar b. 'Abd al-'Aziz as, "I am the grandson of one who, when God's Most Noble Messenger placed his eye back in its socket after it had been struck out, it was suddenly healed and became his best eye."* He said this in verse, introducing himself to 'Umar in that way.

Şu vakia çok iştihar etmiş. Hattâ Katade'nin bir hafidi, Ömer İbn-i Abd-il Aziz'in yanına geldiği vakit, kendini şöyle tarif etmiş: "Ben öyle bir zâtın hafidiyim ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm onun çıkmış gözünü yerine koyup, birden şifa buldu. En güzel göz o olmuş." diye, nazm suretinde Hazret-i Ömer'e söylemiş; onun ile kendini tanıttırılmış.

{(Haşiye):

أَنَا ابْنُ الَّذِي سَأَلْتُ عَلَى الْحَدِّ عَيْنُهُ فَرَدَّتْ بِكَفِّ
الْمُصْطَفَى أَحْسَنَ الرَّدِّ فَعَادَتْ كَمَا كَانَتْ لِأَوَّلِ أَمْرِهَا
{ فَيَا حُسْنَ مَا عَيْنٍ وَيَا حُسْنَ مَا رَدَّ }

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 322; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 113; al-Hindi, Kanz al-'Ummal xii, 377; Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma'ad (Tahqiq: Arnavudi) iii, 186-7; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 295.}

It is also related through an authentic narration that during the battle known as the Yawm Dhi-Qarad, Abu Qatada was hit in the face by an arrow. God's Prophet (UWBP) touched his face with his blessed hand. Abu Qatada said: "I felt no pain at all, nor did the wound fester."

Hem nakl-i sahih ile haber verilmiş ki: Meşhur Ebî Katade'nin, Yevm-i Zikarad denilen gazvede, bir ok mübarek yüzüne isabet etmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, mübarek eliyle meshetmiş. Ebî Katade der ki: "Kat'iyyen ve aslâ ne acısını ve ne de cerahatini görmedim."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 322; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 113; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 653.}

#59

Second Example: The authentic books of Hadith, and foremost Bukhari and Muslim, report that the Noble Prophet (Upon whom be blessings and peace) had appointed 'Ali al-Haydari as standard-bearer during the Battle of Khaybar, but his eyes were aching severely due to illness.

İkinci Misal: Başta Buharî ve Müslim, kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Gazve-i Hayber'de, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Aliyy-i Haydarî'yi bayraktar tayin ettiği halde, Ali'nin gözleri hastalıktan çok ağrıyordu.

The moment the Noble Messenger applied his healing spittle to his eyes, they were cured, with no trace of the discomfort remaining.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm tiryak gibi tükürüğünü gözüne sürdüğü dakikada, şifa bularak hiçbir şey kalmadı.

{Bukhari, Jihad 102, 144; Maghazi 38; Fada'il al-Sahaba 32, 34; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 38.}

The following morning, 'Ali conquered the citadel of Khaybar by removing its extremely heavy gate and using it in his hand as a shield.

Sabahleyin Hayber Kal'asının pek ağır demir kapısını çekip, elinde kalkan gibi tutup, Kal'a-i Hayber'i fethetti.

During the same battle, Salama b. al-Akwa's leg was struck and split open by a sword; God's Messenger breathed onto it, and the leg was at once healed.

Hem o vakıada, Seleme İbn-i Ekva'ın bacağına kılıç vurulmuş, yarılmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona nefes edip, birden ayağı şifa bulmuş.

{Bukhari, Maghazi 38 (from Yazid b. 'Ubayd); Abu Da'ud, Tibb 19; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani Sharh al-Musnad xxii, 259.}

Third Example: Authorities on the Prophet's (UWBP) life, and foremost Nasa'i, report from 'Uthman b. Hunayf, who said: "A blind man came to God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) and said: 'Pray so that my eyes may be healed and I may see!' The Prophet (UWBP) said:

'Go and take the ablutions, then pray two rak'ats, and say: O God! I beseech you and I turn to you, for the sake of the Prophet (UWBP) Muhammad, the Prophet (UWBP) of Mercy. O Muhammad! I turn to your Sustainer, for your sake and through you, asking that He uncover my sight. O God, make him my intercessor!'

He went and did this, and when he returned, we saw that his eyes had opened and he could see very well."

{Tirmidhi, Da'wat 119 no: 3578; al-Hakim, al-Mustadrak i, 526; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 166; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 322.}

Fourth Example: A great authority, Ibn Wahab, reports: "The hero Mu'awwidh b. 'Afra', one of the fourteen martyrs of the Battle of Badr, had his hand cut off by Abu Jahl the Accursed while fighting with him. He took the hand with his other hand and went to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). God's Messenger stuck the hand in its place and spread his spittle over it. It was at once healed. Mu'awwidh went again to fight and continued to do so until he was martyred."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 656; Ibn Sayyid al-Nas, 'Uyun al-Athar i, 261.}

#60

Imam Jalil b. Wahab also reports: "During that same battle, Hubayb b. Yasaf was struck on the shoulder by a sword so that he received a grievous wound with part of it almost severed. The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) joined the arm and shoulder back together again and breathed on it, and it was healed.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 656; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 164; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 134.}

Thus, for sure these two incidents are separate, single reports, but if an authority like Ibn Wahab considered them to be sound, and if they occurred during a battle like that of Badr, which was a spring of miracles, and if there are many other examples which resemble these two incidents, for sure it may be said that they definitely occurred.

Indeed, there are perhaps a thousand examples established in authentic traditions for which the blessed hand of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) was healing.

Üçüncü Misal: Başta Nesaî olarak erbab-ı Siyer, Osman İbn-i Huneyf'ten haber veriyorlar ki: Osman diyor ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına bir a'ma geldi, dedi: "Benim gözlerimin açılması için dua et." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ona ferman etti:

فَأَنْطَلِقُ وَتَوَضَّأْتُ ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ وَقُلِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِكَ إِلَى رَبِّكَ أَنْ يَكْشِفَ عَنِّي بَصَرِي اللَّهُمَّ شَقِّعْهُ فِيَّ

O gitti öyle yaptı, geldi. Gözü açılmış, güzel görüyormuş, gördük.

Dördüncü Misal: Büyük bir imam olan İbn-i Vehb haber veriyor ki: Gazve-i Bedr'in ondört şehidinden birisi olan Muavviz İbn-i Afra', Ebu Cehil ile döğüşürken; Ebu Cehil-i Laîn, o kahramanın bir elini kesmiş. O da öteki eliyle elini tutup, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına gelmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm onun elini yine yerine yapıştırdı, tükürüğünü ona sürdü; birden şifa buldu. Yine harbe gitti, şehid oluncaya kadar harbetti.

Hem yine İmam-ı Celil İbn-i Vehb haber veriyor ki: O gazvede Hubeyb İbn-i Yesaf'ın omuz başına bir kılıç vurulmuş ki, bir şakkı ayrılmış gibi dehşetli bir yara açılmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm onun kolunu omuzuna eliyle yapıştırmış, nefes etmiş; şifa bulmuş.

İşte şu iki vakia, çendan âhâdîdir ve haber-i vâhidir; fakat İbn-i Vehb gibi bir imam tashih etse, Gazve-i Bedir gibi bir menba'-ı mu'cizat olan bir gazvede olsa, hem bu iki vakıayı andırarak çok misaller bulunsa; elbette şu iki vakia, kat'î ve vaki'dir denilebilir.

İşte ehadis-i sahiha ile sübut bulan belki bin misal var ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın mübarek eli ona şifa olmuş.

A Passage Worthy Of Being Written In Gold And Diamonds

Yes, it was mentioned above:

small stones glorifying praising God in his hand;

in accordance the verse, "When you threw, it was not you who threw," earth and small stones in the same hand becoming missiles and projectiles against the enemy, routing them;

and according to the verse, "And the moon split," the moon splitting at a sign of the fingers of the same hand;

and water flowing like a spring from the ten fingers of the same hand, and their providing a whole army with water;

and the same hand being healing to the sick and wounded

-all this shows what a wondrous miracle of Divine Power that blessed hand was.

It was as if, for friends its palm was a small place for the remembrance of God, for as soon as small stones entered it, they glorified God and recited His Names;

while in the face of enemies, it was a small dominical ammunitions store which when pebbles and earth entered it, they were transformed into missiles and projectiles.

And for the sick and the wounded it was a small pharmacy of the most Merciful One which was a cure for whatever ills it touched.

When it rose with Glory, it split the moon, giving it the shape of two bows,

while when it was lowered with Beauty, it became like a spring of mercy with ten spigots pouring forth the water of Kawthar.

If the single hand of such one is the means of those wondrous miracles, is not then to be understood clearly how acceptable he is before the Creator of the Univers, and how loyal he is to his cause, and how fortunate are those who declare their allegiance to him?

A Question: You describe many things as being reported unanimously through many channels, but we are hearing most of them for the first time. Surely something the various reports of which are numerous and unanimous cannot remain thus secret?

Bu Parça Altun Ve Elmas İle Yazılsa Liyakatı Var

Evet sâbıkan bahsi geçmiş:

Avucunda küçük taşların zikir ve tesbih etmesi;

وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ

sırrıyla aynı avucunda, küçücük taş ve toprak, düşmana top ve gülle hükmünde onları inhizama sevk etmesi;

وَأَنْشَقَّ الْقَمَرَ

nassı ile aynı avucunun parmağıyla Kamer'i iki parça etmesi;

ve aynı el, çeşme gibi on parmağından suyun akması ve bir orduya içirmesi;

ve aynı el, hastalara ve yaralılara şifa olması,

elbette o mübarek el, ne kadar hârika bir mu'cize-i kudret-i İlahiye olduğunu gösterir.

Güya, ahbab içinde o elin avucu küçücük bir zikirhane-i Sübhanîdir ki, küçücük taşlar dahi içine girse, zikir ve tesbih ederler.

Ve a'daya karşı küçücük bir cephane-i Rabbanîdir ki; içine taş ve toprak girse, gülle ve bomba olur.

Ve yaralılar ve hastalara karşı küçücük bir eczahane-i Rahmanîdir ki, hangi derde temas etse derman olur.

Ve celal ile kalktığı vakit, Kamer'i parçalayıp Kab-ı Kavseyin şeklini verir;

ve cemel ile döndüğü vakit, âb-ı kevser akıtan on musluklu bir çeşme-i rahmet hükmüne girer.

Acaba böyle bir zâtın bir tek eli, böyle acib mu'cizata mazhar ve medar olsa; o zâtın Hâlık-ı Kâinat yanında ne kadar makbul olduğu ve davasında ne kadar sadık bulunduğu ve o el ile biat edenler, ne kadar bahtiyar olacakları, bedahet derecesinde anlaşılabilir mi?..

Bir Sual: Deniliyor ki: Sen çok şeylere mütevatir dersin, halbuki biz onların çoğunu yeni işitiyoruz. Mütevatir bir şey böyle gizli kalmaz?

The Answer: There are numerous things concerning which there is consensus in their various reports and which are self-evident to the learned scholars of the Shari'a, but are unknown to those who are not one of them. For the scholars of Hadith there are many such things, which for poets have not even the status of isolated reports, and so on.

The specialists of all the sciences explain the theories and axioms of their science, and the ordinary people rely on them, and either submit to them, or become one of them and see for themselves.

Now, the events the reports of which we describe as forming 'true consensus,' 'consensus in meaning,' or which express certainty like 'consensus,' have been shown to be thus by both the scholars of Hadith, and the scholars of the Shari'a, and the scholars of the principles of religion, and by most of the other levels of the 'ulama.

If ordinary people in their heedlessness or the ignorant who close their eyes to the truth do not know this, the fault is theirs.

Fifth Example: Having explained and authenticated it, Imam Baghawi relates: "At the Battle of Khandaq, 'Ali b. al-Hakam's leg was broken by the blow of an unbeliever. The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) rubbed it. At the moment he did so, it was healed so that 'Ali b. al-Hakam did not even dismount from his horse."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 656; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 118; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id iv, 134.}

#62

Sixth Example: The scholars of Hadith, and foremost Imam Bayhaqi, relate: "Ali was very ill. In his distress, he was moaning and praying for himself.

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) came and said: '*O God! Grant him healing,*' and touched 'Ali with his foot. He told him to stand, and 'Ali was at once cured. He stated: 'I never again suffered from that illness.'"

{Tirmidhi, Da'wat 1121; Musnad i, 83, 107, 128; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 323; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 656; Ibn Hibban, Sahih ix, 47; al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi 3635.}

Seventh Example: This is the well-known story of Shurahbil al-Ju'fi. He had a morbid growth in the palm of his hand so that he could hold neither his sword nor the reins of his horse. God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) rubbed the growth with his blessed hand and massaged it; not a trace of it remained.

{al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 298; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 657.}

Elcevab: Ülema-i Şeriat yanında çok mütevatir ve bedihî şeyler var ki, onlardan olmayana göre meçhuldür. Ehl-i hadîs yanında da çok mütevatir var, sairlerin yanında âhâdî de olmuyor ve hâkeza...

Her fennin ehl-i ihtisası, o fenne göre bedihiyatı, nazariyatı beyan edilir. Umum halk ise, o fennin ehl-i ihtisasına itimad eder, teslim olur veya içine girer, görür.

Şimdi haber verdiğimiz hakikî mütevatir veya manevî mütevatir veya tevatür hükmünde kat'iyeti ifade eden vakıalar, hem ehl-i hadîs, hem ehl-i şeriat, hem ehl-i Usûlüddin, hem ekser tabakat-ı ülemada hükmünü öyle göstermiş.

Gaflette bulunan avam veya gözünü kapayan nâdanlar bilmezlerse, kabahat onlara aittir.

Beşinci Misal: İmam-ı Bagavî tahrîci ve tashihi ile haber veriyor ki: Aliyy-ibn-il Hakem'in Gazve-i Hendek'te küffarın darbesiyle ayağı kırıldı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm meshetti. Dakikasında öyle şifa buldu ki, atından inmedi.

Altıncı Misal: Başta İmam-ı Beyhakî, ehl-i hadîs haber veriyorlar ki: İmam-ı Ali gayet hasta idi. Izdırabından kendi kendine dua edip inliyordu.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm geldi, dedi:

اللَّهُمَّ اشْفِهِ

Ve ayağıyla Hazret-i Ali'ye dokundu, "Kalk!" dedi. Birden şifa buldu. İmam-ı Ali der ki: "Ondan sonra o hastalığı hiç görmedim."

Yedinci Misal: Şürehbil-el Cuhfi'nin meşhur kıssasıdır ki: Avucunda etten bir ur vardı ki, kılıncı ve atın dizginini tutamıyordu. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm eliyle avucundaki uru meshetti ve mübarek eliyle oğdu. O urdan hiçbir eser kalmadı.

Eighth Example: Six children each the object of a different miracle of Muhammad (UWBP).

The First: Ibn Abi Shayba, a meticulous researcher and well-known scholar of Hadith, relates that a woman brought her child to God's Messenger (Upon whom be blessings and peace). The child had an affliction; he could not speak and was an idiot.

God's Messenger rinsed his mouth with water and washed his hands, then gave the water to the woman, telling her to give it to the child to drink. After the child had drunk it, nothing remained of his illness and affliction, and he became so intelligent, he surpassed even the brightest of the rest.

{Ibn Maja, Tibb 40 no: 3532; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 657.}

The Second: According to an authentic narration, Ibn 'Abbas said: "An insane child was brought to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). He placed his blessed hand on the child's chest and the child suddenly vomited a small black object like a cucumber. The child was healed and went home."

{Darimi, Muqaddima 4; Musnad iv, 172; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 657; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 2; Tabrizi, Mishkat al-Masabih iii, 188.}

The Third: Imam Bayhaqi and Nasa'i relate through an authentic chain of transmission that a child called Muhammad b. al-Hatib had been scalded by a pan of boiling water and his whole arm burnt. God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) touched the arm, spreading his spittle over it; the same instant it was healed.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 324; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 657; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 121; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 415; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya i, 295; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 62-3.}

#63

The Fourth: A child who was not young but was mute came to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). He asked the child: "Who am I?" The child, who had been mute from birth, replied: "You are the Messenger of God," and started to speak.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 319; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 105; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 158-9.}

Sekizinci Misal: Altı çocuğun herbiri ayrı ayrı birer mu'cize-i Ahmediyeye mazhar oldu.

Birincisi: İbn-i Ebî Şeybe (muhakkik-i kâmil ve muhaddis-i meşhur) haber veriyor ki: Bir kadın bir çocuğu, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına getirdi. O çocukta bir bela vardı, konuşmuyordu, aptal idi.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm bir su ile mazmaza etti, elini yıkadı. O suyu kadına verdi, çocuğa içirsin ferman etti. Çocuk o suyu içtikten sonra, hastalığından ve belasından bir şey kalmadı. Öyle bir akıl ve kemal sahibi oldu ki, ukalâ-yı nâsın fevkine çıktı.

İkincisi: Nakl-i sahih ile, Hazret-i İbn-i Abbas demiş ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a mecnun bir çocuk getirildi. Mübarek elini onun göğsüne koydu; birden çocuk istifra' etti. İçinden küçük hıyar kadar siyah bir şey çıktı, çocuk şifa bulup gitti.

Üçüncüsü: İmam-ı Beyhakî ve Nesaî nakl-i sahih ile haber veriyorlar ki: Muhammed İbn-i Hâtib isminde bir çocuğun koluna kaynayan tencere dökülmüş, bütün kolunu yakmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm meshedip tükürüğünü sürdü, dakikasında şifa buldu.

Dördüncüsü: Büyümüş fakat lisanı yok, büyükçe bir çocuk Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına geldi. Çocuğa ferman etmiş: "Ben kimim?" Hiç konuşmayan dilsiz çocuk,

أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ

deyip tekellüme başlamış.

The Fifth: Jalal al-Din Suyuti, who was honoured with conversing with God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) on many occasions while awake and was the leading scholar of his age, explaining and authenticating a narration, reports: Soon after being born, a famous person called Mubarak al-Yamama was taken to the Prophet. On his **turning to** the baby, it started to speak, saying: "**I testify that you are the Messenger of God.**" The Prophet (UWBP) exclaimed: "**May God bless you!**"

The child never spoke again in his infancy, and later became famous as Mubarak al-Yamama (the blessed one, Yamama), since he had been the object of this miracle of the Prophet (UWBP) and his prayer.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 319; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 105; Suyuti, Kanz al-'Ummal iv, 379; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 159.}

The Sixth: One time, an ill-mannered youth interrupted the prayer of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), by passing in front of him while he was performing it. God's Messenger said: "**O God, cut short his paces!**" After this the child was unable to walk as a punishment for his bad behaviour.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 328; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 137; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 663.}

The Seventh: A shameless woman, who was like a child, asked for a piece of the food God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) was eating. He gave her some, but she said: "No, I want a piece from your mouth." So he gave her a piece, and, after eating the **morsel**, she became the most modest and bashful woman in Madinah.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 325; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 657; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 312.}

There are not eighty but perhaps eight hundred further examples of this miracle similar to the eight mentioned above, most of which are related in the Hadith books and books of the Prophet's (UWBP) biography.

For sure, since **the blessed hand** of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) was **like a pharmacy of Luqman the Wise**, and **his spittle was like a spring of Khidr's water of life**, and **his breath soothing and healing like that of Jesus** (Upon whom be peace), certainly many people would have recourse to him;

and the sick, children, and the insane did flock to him in great numbers, and they were all healed.

Beşinci çocuk: Âlem-i yakazada Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'la mükerrer surette müşerref olan Celaledin-i Süyutî ve asrın imamı tahric ve tashih ile Mübarek-ül Yemame ismiyle meşhur bir zâtı, daha yeni dünyaya geldiği vakit, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanına getirmişler. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona **mütevccih** olmuş. Çocuk tekellüme başlamış,

أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ

demiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm "Bârekâllah" demiş.

Çocuk ondan sonra büyüünceye kadar daha konuşmamış. O çocuk, bu mu'cize-i Ahmediyeye ve "Bârekâllah" dua-yı Nebevîsine mazhar olduğundan, "Mübarek-ül Yemame" ismiyle şöhret bulmuş.

Altıncı çocuk: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm namaz kılariken, hırçın bir çocuk, namazını kat'edip geçtiğinden, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm

اللَّهُمَّ اقْطَعْ أَثْرَهُ

demiş. Ondan sonra çocuk daha yürümemiş öyle kalmış, hırçınlığının cezasını bulmuş.

Yedinci çocuk: Çocuk tabiatında hayâsız bir kadın, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm yemek yerken lokma istemiş, vermiş. Demiş: "Yok, senin ağzındakini istiyorum." Onu da vermiş. O gayet hayâsız kadın, o **lokma**yı yedikten sonra, en hayâlî kadın ve Medine kadınlarının fevkinde bir hayâ sahibi oldu.

İşte bu sekiz misal gibi, seksen değil, belki sekizyüz misalleri var. Çoğu kütüb-ü Siyer ve ehadîste beyan edilmiştir.

Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın **mübarek eli Hakîm-i Lokman'ın bir eczahanesi gibi** ve **tükürüğü Hazret-i Hızır'ın âb-ı hayat çeşmesi gibi** ve **nefesi Hazret-i İsa Aleyhissalâm'ın nefesi gibi** meded-res ve şifa-resan olsa ve nev'-i beşer çok musibet ve belalara giriftar olsa; elbette Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a hadsiz müracaatlar olmuş.

Hastalar, çocuklar, mecnunlar pek kesretli gelmişler, cümlesi şifa bulup gitmişler.

Abu 'Abd al-Rahman al-Yamani, known as 'Tavus', even, who made the Hajj forty times and for forty years performed the morning prayer with the ablution of the preceding night prayers, and who met with many of the Companions and was one of the greatest scholars of the generation following them, stated and made the certain report that however many lunatics came to God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), placing his hand on their chests, they were all healed; not one was not cured.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 335; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 676.}

Thus, since a great scholar such as that who had direct connections with the era of the Prophet, made such definite and general statements, for sure, none of the sick who came to God's Prophet (UWBP) were not healed; they were all healed. Since this was the case, certainly thousands would have had recourse to him.

Fourteenth Sign

Another numerous sort of the various kinds of miracle of God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) were the wonders manifested as a result of his prayers.

This kind is definite and there is 'true consensus' in their many reports. The instances and examples of it are so numerous as to be incalculable,

and many of these have reached the degree of 'consensus,' or have become famous as such.

Others have been related by such authorities that they bear the same certainty as well-known 'consensus.'

As examples, we shall quote only some of the numerous instances of this kind of miracle that are very well-known and nearest in degree to 'consensus,' giving some particulars of each instance.

First Example: The fact that prayers of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) for rain were always accepted has been transmitted by authorities of Hadith, primarily *Bukhari* and *Muslim*.

There were times when in the pulpit he raised his hands to pray for rain, and before he had lowered them even, rain began to fall.

As mentioned above, once or twice when the army had run out of water, the clouds came and poured forth rain.

Before his prophetic mission, even, during his childhood, the Prophet's (UWBP) grandfather 'Abd al-Muttalib would go to pray for rain with him, and the rain came out of respect for Muhammad (UWBP).

The fact became celebrated through a poem of 'Abd al-Muttalib.

Hattâ kırk defa hacceden ve kırk sene sabah namazını yatsı abdestiyle kılan, Tâbiînün azîm imamlarından ve çok sahabelerle görüşen, Taus denilen Ebu Abdurrahman-il Yemanî, kat'iyyen haber verir ve hükmeder ve demiş ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a ne kadar mecnun gelmişse, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm sinesine elini koymuş ise, kat'iyyen şifa bulmuştur; şifa bulmayan kalmamış.

İşte Asr-ı Saadete yetişmiş böyle bir imam, böyle kat'î ve küllî hükmetmişse; elbette ona gelen hiçbir hasta kalmamış ki, illâ şifa bulmuş. Madem şifa bulmuş, elbette müracaatlar binler olacaktır.

Ondördüncü İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın enva'-ı mu'cizatından bir nev'-i azîmi, duasıyla zahir olan hârikalardır.

Evet şu nevi, kat'î ve hakikî mütevatirdir. Cüz'iyat ve misalleri o kadar çoktur ki, hesap edilmez.

Misallerin çokları var ki, onlar da mütevatir derecesine çıkmışlar. Belki tevatüre yakın meşhur olmuşlar.

Bir kısmını öyle imamlar nakletmiş ki, meşhur mütevatir gibi, kat'iyyeti ifade eder.

Biz şu pek çok misallerinden, tevatüre yakın ve meşhur derecesinde münteşir bazı misalleri, nümune olarak ve her misalinde birkaç cüz'iyatını zikredeceğiz:

Birinci Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yağmur duası, tevatür derecesinde ve çok defa tekrar ile, daima sür'atle kabul olması, başta İmam-ı Buharî ve İmam-ı Müslim, eimme-i hadîs nakletmişler.

Hattâ bazı defa minber-i şerif üstünde, yağmur duası için elini kaldırıp, indirmeden yağmış.

Sâbikan zikrettiğimiz gibi, bir-iki defa ordu susuz kaldığı vakit bulut geliyordu, yağmur veriyordu.

Hattâ nübüvvetten evvel, cedd-i Nebi Abdülmuttalib, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın küçüklük zamanında mübarek yüzüyle yağmur duasına giderdi.

Onun yüzü hürmetine gelirdi ki; o hâdise, Abdülmuttalib'in bir şiiri ile iştilar bulmuş.

And after the Prophet's (UWBP) death, 'Umar prayed making 'Abbas the means, saying: "O our Sustainer! This is the uncle of your **Beloved**. Send us rain for his sake!" And it rained.

{Bukhari, Istisqa' 3; Fada'il Ashab al-Nabi 11.}

Bukhari and Muslim also relate that God's Messenger was asked to pray for rain. He did so and such rain fell that they were compelled to ask him to pray for it to stop. He did so, and it stopped at once.

{Bukhari, Istisqa' 19; Ibn Maja, Iqama 154; Muslim, Salat al-Istisqa' 8 no: 897; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 91-2; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 327.}

Second Example: It is almost as well-known as those incidents about which there are many unanimous reports that when the number of Companions and believers **had still not reached forty**, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) prayed secretly while performing his worship: "O God! **Strengthen Islam by means of either 'Umar b. al-Khattab or 'Umar b. Hisham.**"

A few days later, 'Umar b. al-Khattab came to believe and was the means to **proclaiming and upholding** Islam, so that he acquired the title of **Faruq** [Discerner between truth and falsehood].

{Tirmidhi, Manaqib 18 no: 1683; al-Albani, Mishkat al-Masabih no: 6036; al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi no: 3766; Ibn Asir al-Jizri, Jami' al-Usul no: 7428; Ibn Hibban, Sahih ix, 17; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 465; iii, 83, 502; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 327; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 215.}

Third Example: God's Messenger prayed for various **distinguished Companions** for different purposes. His prayers were all accepted in so brilliant a fashion that **the wonders of these prayers** reached the degree of a miracle.

For instance, foremost Bukhari and Muslim relate that he prayed for Ibn 'Abbas as follows: "O God! **Give him knowledge of religion and teach him interpretation.**"

{Bukhari, Vudu' 10; 'Ilm 17; Fada'il al-Ashab 24; Muslim, Fada'il al-Sahaba 138; Ibn Hibban, Sahih ix, 98; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 327; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 661; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 130; Ibn al-Asir, Jami' al-Usul ix, 63; Musnad i, 264, 314, 328, 330; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 534.}

This supplication was accepted in such a way that Ibn 'Abbas gained **the glorious title** of **'Interpreter of the Qur'an'** and reached the elevated degree of 'learned scholar of the Muslim community.' When still very young even, 'Umar used to include him in the gatherings of the religious scholars and leading Companions.

Hem vefat-ı Nebevîden sonra, Hazret-i Ömer, Hazret-i Abbas'ı vesile yapıp demiş: "Yâ Rab! Bu senin **habibinin** amucasıdır. Onun yüzü hürmetine yağmur ver." Yağmur gelmiş.

Hem İmam-ı Buharî ve Müslim haber veriyorlar ki: Yağmur için dua talep edildi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dua etti. Yağmur öyle geldi ki, mecbur oldular: "Aman dua et, kesilsin." Dua etti, birden kesildi.

İkinci Misal: Tevatüre yakın meşhurdur ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, sahabe ve imana gelenler **daha kırka vâsıl olmadan** ve gizli ibadet etmekte iken dua etti:

اللَّهُمَّ أَعِزَّ الْإِسْلَامَ بِعُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ أَوْ بِعُمَرَ ابْنِ
الْهَشَامِ

Bir-iki gün sonra, Hazret-i Ömer İbn-il Hattab imana geldi ve İslâmiyeti **ilân ve i'zaz** etmeye vesile oldu. "**Faruk**" ünvan-ı âlisini aldı.

Üçüncü Misal: Bazı **sahabe-i güzine**, ayrı ayrı maksadlar için dua etmiş. Duası öyle parlak bir surette kabul olmuş ki, o **keramet-i duaiye**, mu'cize derecesine çıkmış.

Ezcümle, başta Buharî ve Müslim haber veriyorlar ki: İbn-i Abbas'a şöyle dua etmiş:

اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ وَعَلِّمَهُ التَّأْوِيلَ

Duası öyle makbul olmuş ki; İbn-i Abbas, **Tercüman-ül Kur'an** ünvan-ı zîşanını ve Habr-ül Ümme, yani allâme-i ümmet rütbe-i âlisini kazanmış. Hattâ çok genç iken, Hazret-i Ömer, onu ülema ve kudema-yı sahabe meclisine alıyordu.

{Musnad i, 338; Ahmad b. Hanbal, Fada'il al-Sahaba no: 1871; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 535; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 661.}

#66

Also, foremost Bukhari and the writers of books of authentic Hadith relate that the mother of Anas entreated God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace): "Pray that your **servant** Anas will be blessed with abundant wealth and offspring."

The Prophet (UWBP) prayed, saying: "**O God! Grant increase to his wealth and offspring and bless what you bestow on him.**"

Towards the end of his life, Anas said swearing by God: "I have buried a hundred of my **progeny** with my own hand. No one has been as **fortunate** as myself in regard to wealth and possessions. You can see that my wealth is truly abundant. All these are the result of Prophet's prayer for the blessing of plenty."

{Bukhari, Da'wat 19, 26, 47; Muslim, Fada'il al-Sahaba 141, 142 nos: 2480-1; Musnad iii, 190; vi, 430; Ibn Hibban, Sahih ix, 155; al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi x, 330.}

Also, foremost Imam Bayhaqi, and the scholars of Hadith relate that God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) prayed that one of the ten promised Paradise, 'Abd al-Rahman b. 'Awf, be blessed with **abundance of wealth**. Through the blessing of that prayer, he acquired such wealth that on one occasion he **donated** seven hundred camels together with their loads to **God's cause**.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 326; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 659; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 125.}

See the blessings of plenty resulting from the Prophet's (UWBP) prayer, and say: "How great are God's blessings!"

Also, narrators of Hadiths, and foremost Bukhari, relate: "God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) prayed that 'Urwa b. Abi al-Ja'da might do profitably at trade.

'Urwa said: 'Sometimes I would go to the **marketplace** in Kufa and come home in the evening having made a forty thousandfold profit.'

Imam Bukhari says: "If he took earth in his hand, he still would make a profit from it!"

{Bukhari, Manaqib 28; Ibn Maja, Sadaqat 7; Musnad iv, 375; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 327; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxii, 326.}

Also, he prayed that 'Abd Allah b. Ja'far would acquire an abundance of wealth, and he became so rich he was **famous** for it.

Hem başta İmam-ı Buharî, ehl-i kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Enes'in vâlidesi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a niyaz etmiş ki: "Senin **hâdimin** olan Enes'in evlâd ve malı hakkında bereket ile dua et."

O da dua etmiş:

اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ وَبَارِكْ لَهُ فِي مَا أَعْطَيْتَهُ

demiş.

Hazret-i Enes âhir ömründe kalem ile ilân ediyor ki: "Ben kendi elimle yüz **evlâdımı** defnetmişim. Benim malım ve servetim itibariyle de, hiçbirisi benim gibi **mes'ud** yaşamamış. Benim malımı görüyorsunuz ki pek çoktur. Bunlar, bütün dua-yı Nebeviyenin bereketindedir."

Hem başta İmam-ı Beyhakî, ehl-i hadîs haber veriyorlar ki: Aşere-i Mübeşşere'den Abdurrahman Bin Av'fa, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm **kesret-i mal** ve bereketle dua etmiş. O duanın bereketiyle o kadar servet kazanmış ki, bir defa yedi yüz deveyi yükleriyle beraber "**fîsebilillah**" **tasadduk etmiş**.

İşte dua-yı Nebeviyenin bereketine bakınız, "Bârekâllah" deyiniz.

Hem İmam-ı Buharî başta olarak râviler naklediyorlar ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Urve İbn-i Ebî Ca'de'ye ticarete kâr ve kazanç için bereketle dua etmiş.

Urve diyor ki: Ben bazı Kûfe **çarşısında** duruyordum, bir günde kırkbin kazanıyordum, sonra evime dönüyordum.

İmam-ı Buharî der ki: "Toprağı da eline alsa, onda bir kazanç bulurdu."

Hem Abdullah İbn-i Cafer'e, kesret-i mal ve bereket için dua etmiş. Hazret-i Abdullah İbn-i Cafer, o derece servet kazanmış ki, o asırda **şöhretgâr** olmuş.

He also became as famous for his **generosity** as he was for the wealth he obtained through the Prophet's (UWBP) prayer for the blessing of plenty.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 327; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 661; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id v, 286; Ibn Hajar al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya no: 4077-8.}

There are numerous instances of this sort of miracle, but we consider the four described above to be sufficient as examples.

#67

Also, foremost Imam Tirmidhi relates: "The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) prayed for Sa'd b. Abi Waqqas: '**O God, answer his prayer!**'* After that everyone feared his **malediction**, and the answering of his prayers also became famous.

*{Tirmidhi, Manaqib 27 no: 3751; Ibn Hibban, Sahih no: 12215; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 499; Abu Na'im, Hilyat al-Awliya' i, 93; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa iii, 206; al-Albani, Mishkat al-Masabih iii, 251 no: 6116; al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi x, 253-4 no: 3835; Ahmad b. Hanbal, Fada'il al-Sahaba ii, 750 no: 1038; Ibn al-Asir, Jami' al-Usul x, 16 no: 6535.}

On another occasion, God's Messenger prayed for the famous Abu Qatada that he might remain young: "**May God prosper your face! O God, bless his hair and his skin!**" When he died at the age of seventy, he was like a youth of fifteen.* This is related through a sound narration.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 327; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 660; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 128.}

Also, **the famous story** of the poet Nabigha. He recited one of his poems before God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), which ran: "**Our glory and praise have reached to the skies; we want to ascend even higher.**"

O bereket-i dua-yı Nebevî ile hasıl olan serveti kadar, **sehavetle** de iştihar etmiş.

Bu neviden çok misaller var. Nümune için bu dört misalle iktifa ediyoruz.

Hem başta İmam-ı Tirmizî, haber veriyor ki: Sa'd İbn-i Ebî Vakkas için Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm dua etmiş:

اللَّهُمَّ اجِبْ دَعْوَتَهُ

demiş. Sa'd'ın duasının kabulü için dua etmiş. O sırada, Sa'd'ın **bedduasından** herkes korkuyordu. Duasının kabulü de şöhret buldu.

Hem meşhur Ebu Katade'ye ferman etmiş:

أَفْلَحَ اللَّهُ وَجْهَكَ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُ فِي شَعْرِهِ وَبَشْرِهِ

diye, genç kalmasına dua etmiş. Ebu Katade yetmiş yaşında vefat ettiği vakit onbeş yaşında bir genç gibi olduğu, nakl-i sahih ile şöhret bulmuş.

Hem meşhur şâir Nâbiga'nın **kıssa-i meşhuresidir** ki, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanında bir şiirini okumuş. Şu fıkra:

بَلَّغْنَا السَّمَاءَ مُجْدًا وَسَنَائِنَا وَإِنَّا نُرِيدُ فَوْقَ ذَلِكَ مَظْهَرًا

Yani: "Şerefimiz göğe çıktı, biz daha üstüne çıkmak istiyoruz!"

God's Messenger asked jokingly: "Where, beyond the skies?" Nabigha replied: "To Paradise." He then recited another of his meaningful poems,

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, mülatafe suretinde ferman etti:

إِلَىٰ آيِنَ يَا أَبَا لَيْلَا؟

Dedi:

إِلَىٰ الْجَنَّةِ يَا رَسُولَ اللَّهِ

Yani: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm latife olarak dedi: "Gökten öbür tarafa nereyi istiyorsun ki, şiiirinde orayı niyet ediyorsun?" Nâbiga dedi: "Göklerin fevkinde Cennet'e gitmek istiyoruz." Sonra bir manidar şiiirini daha okudu.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dua etti:

لَا يَفْضُضُ اللَّهُ فَآكَ

Yani, "Senin ağzın bozulmasın." İşte o dua-yı Nebevînin bereketiyle, o Nâbiga yüzyirmi yaşında bir dişi noksan olmadı. Hattâ bazı bir dişi düştüğü vakit, yerine bir daha geliyordu.

and the Prophet (UWBP) prayed: "May God not spoil your mouth!" It was through the blessing of this prayer of the Prophet (UWBP) that he did not have a single tooth missing when he was one hundred and twenty years old. Whenever he lost a tooth, another would appear in its place.

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 661; Ibn Hajar, al-Isaba fi Tamyiz al-Sahaba no: 8639; al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya no: 4060; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l Nihaya vi, 168.}

Also, it is related through an authentic narration that he prayed for Imam 'Ali: "O God, protect him from heat and cold!"

Hem nakl-i sahih ile İmam-ı Ali için dua etmiş ki:

اللَّهُمَّ اكْفِهِ الْحَرَّ وَالْقَرَّ

Yani: "Ya Rab! Soğuk ve sıcakın zahmetini ona gösterme."

Through the blessing of this prayer, Imam 'Ali used to wear summer clothes in winter, and winter clothes in summer. He used to say: "I never suffer from heat or cold, thanks to that prayer."

İşte şu dua bereketiyle, İmam-ı Ali kışta yaz libasını giyerdi, yazda kış libasını giyerdi. Der idi ki: O duanın bereketiyle hiçbir soğuk ve sıcakın zahmetini çekmiyorum.

{al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 122; Ahmad b. Hanbal, Fada'il al-Sahaba no: 950; Ibn Maja, Muqaddima ii, 117; Musnad i, 99, 133; Musnad (Tahqiq: Ahmad Shakir) ii, 120 no: 1114; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 133.}

Also, he prayed for Fatima: "O God, do not give her the pains of hunger!" And Fatima used to say: "I never suffered from hunger after that prayer."

Hem Hazret-i Fatıma için dua etmiş:

اللَّهُمَّ لَا تُجْعَلْهَا

Yani: "Açlık elemiini ona verme." Hazret-i Fatıma der ki: "O duadan sonra açlık elemiini görmedim."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 328; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 134; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 203.}

Also, Tufayl b. 'Amr asked God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) for a miracle to show to his tribe. The Prophet (UWBP) prayed: "*O God, illuminate him!*",

Hem Tufeyl İbn-i Amr, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dan bir mu'cize istedi ki, götürüp kavmine göstereyim. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm,

اللَّهُمَّ تَوَرَّأَهُ

demiş.

#68

and a light appeared between his eyes. Later it was transferred to the end of his staff, and he became famous as *Dhi'l-Nur, the Possessor of Light*.^{*} These incidents are all from well-known Hadiths that are certain.

**{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 328; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 134; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 662.}*

Also, Abu Hurayra once **complained** to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) that he sometimes suffered from **forgetfulness**.

God's Messenger told him to spread out a piece of cloth. He then made some movements with his blessed hand as though taking some invisible objects and putting them on the cloth.

He repeated this two or three times, then told him to gather up the cloth. Abu Hurayra later swore that through **the mystery of this prayer of the Prophet's (UWBP)**, he never again forgot anything.^{*} This event is also among well-known Hadiths.

**{Bukhari, Ilm 42; Manaqib 28; Buyu' 1; Harth 21; Muslim, Fada'il al-Sahaba 159 no: 2492; Tirmidhi, Manaqib 46, 47; Musnad ii, 240, 274, 428; al-Mubarakfuri, Tuhfat al-Ahwazi x, 334 no: 3923; Ibn al-Asir, Jami' al-Usul (Tahqiq: Arnavud) ix, 95; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 162; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxii, 405, 409-10; Abu Na'im, Hilyat al-Awliya' i, 381; al-'Asqalani, al-Isaba no: 1190.}*

Fourth Example: We shall describe here a few events regarding maledictions of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace).

The First: The Persian Shah Parviz tore up the letter sent to him by the Prophet.

When God's Prophet (UWBP) received news of this, he prayed: "*O God, rend him as he rent my letter!*"

{Bukhari, 'Ilm 7; Jihad 101; Maghazi 82; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 328; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxii, 159.}

İki gözü ortasında bir nur zuhur etmiş. Sonra değneği ucuna naklolmuş. Bunun ile "**Zinnur**" diye iştihar bulmuş. İşte bu vakıalar, ehadis-i meşhuredendir ki, kat'iyet peyda etmişler.

Hem Ebu Hüreyre, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a **şekva etmiş** ki, "**Nisyan** bana ârız oluyor."

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş, bir mendil şeklinde bir şey açmış. Sonra mübarek avucu ile gaibden bir şey alır gibi, öyle avucunu oraya boşaltmış.

İki-üç defa öyle yaparak Ebu Hüreyre'ye demiş: "Şimdi mendili topla." Toplamış. Bu **sırr-ı manevî-i dua-yı Nebevî** ile Ebu Hüreyre kasem eder ki: "Ondan sonra hiçbir şey unutmadım." İşte bu vakıalar, ehadis-i meşhuredendirler.

Dördüncü Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bedduasına mazhar olmuş birkaç vakıayı beyan ederiz:

Birincisi: Perviz denilen Fars padişahı, name-i Nebeviyeyi yırtmış.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a haber geldi. Şöyle beddua etti:

اللَّهُمَّ مَرِّقُهُ

"Yâ Rab! Nasıl mektubumu paraladı, sen de onu ve onun mülkünü parça parça et."

It was as a result of this malediction that Chosroes Parviz's son Shirviya cut him to pieces with a dagger. And Sa'd b. al-Waqqas broke his kingdom apart, so that in no part of the Sasanid empire did his sovereignty remain.

However, the Emperor of Byzantium and other kings did not perish since they respected the Prophet's (UWBP) letters.

The Second: An event almost as well-known as those reported unanimously, which some verses of the Qur'an allude to, is this: in the early days of Islam, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was performing the prayers in the Masjid al-Haram, when the chiefs of the Quraysh gathered and maltreated him.

At the time, God's Prophet (UWBP) called down curses on them. Ibn Mas'ud stated: "I swear that at the Battle of Badr I saw the corpses of all those who had ill-treated him and received his curse."

{Bukhari, Salat 109; Manaqib al-Ansar 45; Muslim, Jihad 107 no: 1794; Musnad i, 417.}

#69

The Third: On their denying him, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) prayed that a large Arab tribe called the Mudariyya would be afflicted with drought and famine. All rain ceased and drought and famine occurred.

Then the Quraysh, a branch of the Mudariyya, pleaded with the Noble Messenger (UWBP), and he prayed. Whereupon the rains came and put an end to the drought.* The incident was well-known enough to be reported unanimously.

{Bukhari, Tafsir 30; 28:3; 44:3-4; Da'wat 58; Istisqa' 13; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 328; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 663; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 324.}

Fifth Example: The fact that the Messenger's (UWBP) maledictions against particular persons were accepted and realized in a dreadful way is illustrated by numerous instances. We shall recount three of these by way of example.

The First: He uttered the following curse against 'Utba b. Abi Lahab: "O God, beset a dog on him from among your dogs!" Some time later 'Utba went on a journey during which a lion sought him out from among the caravan, and tore him to pieces.* This incident was famous and is narrated as authentic by the authorities on Hadith.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 329; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 664.}

İşte şu bedduanın tesiriyledir ki; o Kısra Perviz'in oğlu Şirveyh, hançer ile onu parladı. Sa'd İbn-i Ebî Vakkas da, saltanatını parça parça etti. Sasaniye Devleti'nin hiçbir yerde şevketi kalmadı.

Fakat Kayser ve sair melikler, name-i Nebeviyeye hürmet ettikleri için, mahvolmadılar.

İkincisi: Tevatüre yakın meşhurdur ve âyât-ı Kur'aniye işaret ediyor ki: Bidayet-i İslâm'da Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Mescid-ül Haram'da namaz kılarken; rüesa-yı Kureyş toplandılar, ona karşı gayet bed bir muamele ettiler.

O da, o vakit onlara beddua etti. İbn-i Mes'ud der ki: Kasem ederim, o bed muameleyi yapan ve onun bedduasına mazhar olanların, Gazve-i Bedir'de birer birer lâşelerini gördüm.

Üçüncüsü: Mudariye denilen Arabın büyük bir kabilesi, Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tekzip ettikleri için, onlara kaht ile beddua etti. Yağmur kesildi, kaht u galâ başgösterdi.

Sonra Mudariye kavminden olan Kabile-i Kureyş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a iltimas ettiler. Dua etti; yağmur geldi, kahtlık kalktı. Bu vakia tevatür derecesinde meşhurdur.

Beşinci Misal: Hususî adamlara bedduasının dehşetli kabulüdür. Bunun çok misalleri var. Kat'î üç misali nümune olarak beyan ederiz:

Birincisi: Utbe İbn-i Ebî Leheb hakkında şöyle beddua etti:

اللَّهُمَّ سَلِّطْ عَلَيْهِ كَلْبًا مِنْ كِلَابِكَ

Yani: "Yâ Rab! Ona bir itini musallat et." Sonra Utbe sefere giderken, bir arslan gelip, kafile içinde onu arayıp bulmuş, parçalamış. Şu vakia meşhurdur. Eimme-i hadîs, nakl ve tashih etmişler.

The Second: This is Muhallim b. Jaththama: he unjustly killed 'Amir b. Adbat, whom God's Messenger (UWBP) had sent him as the commander of a force to fight in God's way.

When the news of this reached the Messenger (UWBP), he was angry and **cursed** Muhallim, saying: "**O God, do not grant forgiveness to Muhallim!**"

Muhallim died a week later. They put him in his grave, but the grave cast him out. They buried him in several different places, but each time the grave rejected him. Finally they built a strong wall between two rocks, and in this way the corpse was housed.

{Ibn Maja, Fitan 1 no: 3930; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 329; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 665; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 142; Ibn Hisham, Sirat al-Nabi iv, 247; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 224-6.}

The Third: Once God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) saw a man eating with his left hand. He **ordered him to eat with his right hand**. The man replied: "I can't." The Messenger (UWBP) said as a malediction: "**Henceforth you will be unable to raise it.**" And after that he was unable to use it.

{Muslim, Ashriba 107 no: 2021; Ibn Hibban, Sahih viii, 152; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 328-9; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 666.}

Sixth Example: Here, out of the numerous wonders resulting from prayers of the Noble Messenger (UWBP), and from his touch, we shall mention several incidents which are certain.

#70

The First:

God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) gave Khalid b. al-Walid, known as God's Sword, several of his hairs and prayed for his **victory** in battle.

Khalid put them in his cap. As the result of the hairs and the blessings of the prayer, there was never a battle in which he then fought, but he was **victorious**.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 331; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 349; al-'Asqalani, al-Matalib al-Aliya iv, 90 no: 4044; al-Hakim, al-Mustradrak iii, 289.}

İkincisi: Muhallim İbn-i Cüsame'dir ki, Âmir İbn-i Azbat'ı gadr ile katletmişti. Halbuki Âmir'i Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm onu cihad ve harb için kumandan edip, bir bölük ile göndermişti. Muhallim de beraberdi.

Bu gadrin haberi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a yettiği vakit hiddet etmiş.

اللَّهُمَّ لَا تَغْفِرْ لِمُحَلِّمٍ

diye **beddua** buyurmuş.

Yedi gün sonra o Muhallim öldü. Kabre koydular, kabir dışarıya attı. Kaç defa koydularsa yer kabul etmedi. Sonra mecbur oldular; iki taş ortasında muhkemce bir duvar yapılmış, o surette yer altında setredilmiş.

Üçüncüsü: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm görüyordu bir adam sol eliyle yemek yer. **Ferman etmiş:**

كُلْ بِيَمِينِكَ

"Sağ elinle ye." demiş. O adam demiş:

أَسْتَطِيعُ

"Sağ elimle yapamıyorum." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm demiş:

أَسْتَطَعْتُ

diye beddua etmiş. "Kaldıramayacaksın." İşte ondan sonra o adam sağ elini hiç kaldıramamış.

Altıncı Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hem duası, hem temasından zuhur eden pek çok hârikalarından, kat'iyet kesbetmiş birkaç hâdiseyi zikredeceğiz:

Birincisi: Hazret-i Hâlid İbn-i Velid'e (Seyfullah'a) birkaç saçını verip, **nusretine** dua etmiş.

Hazret-i Hâlid, o saçları külâhında hıfz etmiş. İşte o saç ve duanın bereketi hürmetine, hiçbir harbe girmemiş illâ **muzaffer** çıkmış.

The Second: Salman al-Farsi had formerly been a **slave** of the Jews. His masters had asked for a very high ransom, saying: "To gain your freedom, you must plant three hundred **date-palms**, and after they bear fruit, give us forty *okkas** of gold in addition to the fruit."

{1 okka was the equivalent of 1,282 gr. or 2.8 lbs. (Tr.)}

He went to the Noble Messenger (UWBP) and **explained his situation**. God's Messenger (UWBP) then planted the three hundred palms in the region of Medina; only one of them was planted by someone else.

That year, all three hundred trees bore fruit, with the exception of the one planted by the other person. The Messenger (UWBP) uprooted it and planted another, and it too bore fruit.

He then rubbed some of his spittle on a piece of gold the size of a hen's egg, and offered a prayer. He gave it to Salman, telling him to go and give it to the Jews. Salman al-Farsi went and gave them forty *okkas* of gold out of that piece, while it remained in its original state.

{*Musnad v, 441-2; Ibn Sa'd, Tabaqat al-Kubra, iv, 53-7; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 332-6; Qadi Iyad, al-Shifa' 332; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 16.*}

This miraculous incident, which was narrated by the most trustworthy and respected authorities, was the most significant event in **Salman's entire life**.

The Third:

A woman Companion called Umm Malik used to give the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) butter from a leathern bag called an *'ukka*, as a gift. On one occasion God's Messenger (UWBP) uttered a prayer over it while returning it to her, and told her not to empty it and squeeze it.

Umm Malik took the *'ukka*, and thereafter as a result of the blessing of the Prophet's (UWBP) prayer, butter was found in it whenever her children asked for it. This continued for a long time, until they **squeezed it**, and the blessing disappeared.

{*Muslim, Fada'il 8 no: 2280; Musnad iii, 340, 347; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 332.*}

Seventh Example: There were also many examples of water becoming sweet and **emitting a pleasant smell** as a result of the Prophet's (UWBP) prayer and his touching it; we shall mention several by way of example:

The First: Scholars of Hadith, and foremost Imam Bayhaqi, report that the well known as Bi'r al-Quba would sometimes dry up. On God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) pouring **the water with which he had taken ablutions** into the well and offering a prayer, its water became abundant and it never again dried up.

{*Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi*}

İkincisi: Selman-ı Farisî, evvelce Yahudilerin **abdi** imiş. Onun seyyidleri, onu âzad etmek için çok şeyler istediler. "Üçyüz **hurma** fidanını dikip meyve verdikten sonra, kırk okıyye altun vermekle âzad edilirsin" dediler.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a geldi, **beyan-ı hâl etti**. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kendi eliyle, Medine civarında üçyüz fidanı dikti. Yalnız bir tanesini başkası dikti.

O sene zarfında, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın diktiği bütün fidanlar meyve verdi. Yalnız bir tek başkası dikmişti, o tek meyve vermedi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm onu çıkardı, yeniden dikti. O da meyve verdi.

Hem tavuk yumurtası kadar bir altunu, ağzının tükürüğünü ona sürdü, dua etti, Selman'a verdi. Dedi: "Git Yahudilere ver." Selman-ı Farisî gidip o altundan kırk okıyyeyi onlara verdi; o tavuk yumurtası kadar olan altun, eskisi gibi bâki kaldı.

İşte şu vakıa, **Hazret-i Selman-ı Pâk'in sergüzeşte-i hayatının** en mühim bir hâdise-i mu'cizekâranesidir. Muteber ve mevsuk imamlar haber vermişler.

Üçüncüsü: Ümm-ü Mâlik isminde bir sahabiye, "ukke" denilen küçük bir yağ tulumundan, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a yağ hediye ederdi. Bir defa Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona dua edip ukkeyi vermiş; ferman etmiş ki: "Onu boşaltıp sıkmayınız."

Ümm-ü Mâlik ukkeyi almış. Ne vakit evlâdları yağ isterlerse, bereket-i dua-yı Nebvî ile ukkede yağ bulurlardı. Hayli zaman devam etti. Sonra **sıktılar**, bereket kesildi.

Yedinci Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın duasıyla ve temasıyla, suların tatlılaşması ve **güzel koku vermesinin** çok hâdiseleri var. İki-üç taneyi, nümune olarak beyan ederiz:

Birincisi: İmam-ı Beyhakî başta, ehl-i hadîs haber veriyorlar ki: Bi'r-i Kubâ denilen kuyunun suyu bazı kesiliyordu. Yani bitiyordu. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm **abdest suyunu** içine koyup dua ettikten sonra, kesretle devam etti, daha hiç kesilmedi.

The Second: Scholars of Hadith, including Abu Na'im in his *Dala'il al-Nubuwwa* (Evidences of Prophethood), report that when God's Messenger (UWBP) spat into the well in Anas' house and prayed, it became the sweetest water in Madinah.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 331; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 668.*}

The Third: Ibn Maja reports that a bucketful of water from the spring of Zamzam was brought to the Messenger (UWBP). He took a little of it into his mouth then emptied it into the bucket. The bucket then emitted a **sweet scent** like musk.

{*Ibn Maja, Tahara 136 no: 659; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 332; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 669.*}

The Fourth: Imam Ahmad b. Hanbal reports that a bucketful of water was drawn from a well. After God's Messenger (UWBP) had put some of his spittle in the bucket and poured it into the well, it began to emit a sweet scent like musk.

{*al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxii, 667.*}

The Fifth: *Hammad b. Salama, who was a man of God* and was trusted and accepted by *Imam Muslim* and the scholars of the Maghrib, reports that the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) **filled a leather bag with water, and breathed into it while praying.**

He then tied it up and gave it to some of the Companions, saying: "*Do not open it except when you perform the ablutions!*" When they opened the bag to take ablutions, they saw pure milk with cream at its opening.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 334; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 160.*}

Thus, these five instances have been narrated by well-known and important authorities. **Together with those that are not mentioned here**, they prove the occurrence of this kind of miracle as definitely as those about the various reports concerning which there is consensus in meaning.

Eighth Example: There were numerous instances of **barren** and dry goats producing milk, and abundantly at that, through the touch and prayers of God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). We shall mention only two or three which are well-known and certain, as examples::

The First: All **the reliable books** of the Prophet's (UWBP) biography relate that when God's Prophet (UWBP) and Abu Bakr the Veracious were migrating to Madinah, they came to the house of Umm Ma'bad, called Atika Bint Khalid al-Khuza'i.

İkincisi: Başta Ebu Nuaym Delail-i Nübüvvet'te, ehl-i hadîs haber veriyorlar ki: Enes'in evindeki kuyuya, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm tükürüğünü içine atıp dua etmiş, Medine-i Münevvere'de en tatlı su o olmuş.

Üçüncüsü: İbn-i Mâce haber veriyor ki: Mâ-i Zemzem'den bir kova su, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a getirdiler. Bir parça ağzına aldı, kovaya boşalttı. Kova misk gibi **râyiha** verdi.

Dördüncüsü: İmam-ı Ahmed İbn-i Hanbel haber veriyor ki: Bir kuyudan, bir kova su çıkardılar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm içine ağzının suyunu akıtıp kuyuya boşalttıktan sonra, misk gibi **râyiha** vermeğe başladı.

Beşincisi: **Ricalullahtan** ve İmam-ı Müslim ve ülema-i Mağrib'in mutemedi ve makbulü olan *Hammad İbn-i Seleme* haber veriyor ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm deriden **bir tuluğa su doldurup ağzına üflemiş, dua etmiş.**

Bağladı, bir kısım sahabeye verdi. "**Ağzını açmayınız! Yalnız abdest aldığınız vakit açınız.**" demiş. Gitmişler, abdest almak vaktinde ağzını açmışlar. Görüyorlar ki, hâlis bir süt, ağzında da kaymak yağ.

İşte bu beş cüz'ü; bazıları meşhur, bazı da mühim imamlar naklediyorlar. **Bunlar ve burada nakledilmeyenlerle mecmuu;** manevî tevatür gibi bir mu'cize-i mutlakanın tahakkukunu gösteriyorlar.

Sekizinci Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın mesh ve duasıyla, sütsüz ve **kısır** keçilerin mübarek elinin temasıyla ve duasıyla sütlü, hem çok sütlü olmaları misalleri ve cüz'iyatları çoktur. Biz yalnız meşhur ve kat'i iki-üç misali, nümune olarak zikrediyoruz:

Birincisi: Ehl-i Siyer'in bütün **muteber** kitabları haber veriyorlar ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Ebu Bekir-is Sıddık ile beraber hicret ederken, Âtiket Bint-il Huzaiye denilen Ümm-ü Mabel hanesine gelmişler.

There was an extremely thin, barren, and dry goat there. God's Messenger asked Umm Ma'bad: "Has this no milk?"

She replied: "It has no blood in its body, how should it produce milk?" The Prophet (UWBP) stroked its loins and teets, and prayed.

Then he said: "Bring a vessel, and milk it." They milked it, and after the Messenger and Abu Bakr had drunk, all the people of the house drank to repletion. The goat grew strong, and remained thus blessed.

{Tabrizi, Mishkat al-Masabih (Tahqiq: al-Albani) no: 5943; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 58; viii, 313; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 109; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iii, 190-1; Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma'ad iii, 55, 57; Ibn Sa'd, Tabaqat al-Kubra i, 230-1.}

The Second:

This is the famous story of Shat b. Mas'ud: before becoming a Muslim, Ibn Mas'ud used to act as a shepherd for a number of people. God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) went together with Abu Bakr the Veracious to the place where Ibn Mas'ud and his goats were.

God's Messenger (UWBP) asked Ibn Mas'ud for some milk. On replying that they were not his but someone else's, the Messenger (UWBP) told him to bring him a barren, dry goat.

So he brought a nanny-goat who had not been mated for two years. God's Messenger (UWBP) stroked its teets with his hand and prayed. Then they milked it, and obtained sweet milk which they drank. Ibn Mas'ud came to believe after witnessing this miracle.

{Musnad (Tahqiq: Ahmad Shakir) v, 210 no: 3598; Ibn Hibban, Sahih viii, 149; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 102.}

The Third: This is the well-known story of Halima Sa'diya, the foster mother, that is, wet-nurse, of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). There was drought where the tribe was found, and all the animals were thin and without milk. They could not find sufficient to eat.

But when the Messenger (UWBP) was sent to his foster mother there, through the blessing he brought, Halima Sa'diya's goats would return in the evening with both their stomachs and their teets full, contrary to everyone else's.

{al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 192-3; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 220-1; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 111-3; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 273; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 366; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 750; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 313.}

Gayet zaif, sütsüz, kısır bir keçi orada vardı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Ümm-ü Mabed'e ferman etti: "Bunda süt yok mudur?"

Ümm-ü Mabed demiş ki: "Bunun vücudunda kan yoktur, nereden süt verecek?" Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm gidip o keçinin beline elini sürmüş, memesini de meshetmiş, dua etmiş.

Sonra demiş: "Kap getiriniz, sağınız!" Sağdılar. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, Ebu Bekir-is Sıddık ile içtikten sonra, o hane halkı da doyuncaya kadar içmişler. O keçi kuvvetlenmiş, öyle de mübarek kalmış.

İkincisi: Şât-ı İbn-i Mes'ud'un meşhur kıssasıdır ki: İbn-i Mes'ud İslâm olmadan evvel, bazılarının çobanı idi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Ebu Bekir-is Sıddık ile beraber, İbn-i Mes'ud'un keçileriyle bulunduğu yere gitmişler.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, İbn-i Mes'ud'dan süt istemiş. O da demiş: "Keçiler benim değil, başkasının malıdır." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm demiş: "Kısır, sütsüz bir keçi bana getir."

O da iki senedir teke görmemiş bir keçi getirdi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm eliyle onun memesine meshedip dua etmiş. Sonra sağmışlar, hâlis bir süt almışlar, içmişler. İbn-i Mes'ud bu mu'cizeyi gördükten sonra iman etmiş.

Üçüncüsü: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın murdiası yani süt annesi olan Halîme-i Sa'diye'nin keçilerinin kıssa-i meşhuresidir ki; o kabîlede bir derece kahtlık vardı. Hayvanat zaif ve sütsüz oluyordular ve tok oluncaya kadar yemiyorlardı.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm oraya, süt annesinin yanına gönderildiği zaman, onun bereketiyle, Halîme-i Sa'diye'nin keçileri, akşam vakti başkalarının hilafına olarak, hem tok ve memeleri dolu olarak geliyorlardı.

There are further instances in the books of biography similar to these, but these examples are sufficient for our purpose.

Ninth Example: We shall recount here a few out of many instances of wonders which were manifested after God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) had touched the faces and heads of certain people, and prayed.

#73

The First: He passed his hand over the head of 'Umar b. Sa'd, and prayed. When the man died at the age of eighty, through the blessing of that prayer, there was not a single grey hair on his head.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 334; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 673.}

The Second: He placed his hand on Qays b. Zayd's head, and prayed. Through the blessing of the prayer and effect of his touch, when Qays reached a hundred years of age, his head was white except for where God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) had placed his hand; that had remained totally black.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 334; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 674.}

The Third: 'Abd al-Rahman b. Zayd b. al-Khattab was both small and ugly. God's Messenger (UWBP) touched his head with his hand and prayed. Through the blessing of his prayer, 'Abdurrahman acquired the loftiest stature and most beautiful form.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 335; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 676-7.}

The Fourth: 'A'idh b. 'Amr received a wound on the face during the Battle of Hunayn. God's Messenger (UWBP) wiped away the blood on his face with his hand. The part of his face that the Messenger (UWBP) had touched acquired a shining brilliance, which the scholars of Hadith described as **resembling a white blaze on a chestnut horse**.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 334; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 412; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 487.}

The Fifth: He passed his hand over Qatada b. Malhan's face and prayed, and Qatada's face began to shine like a mirror.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 334; al-Asqalani, al-Isaba iii, 225; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id v, 319.}

The Sixth: When Zaynab, the daughter of the Mother of Believers Umm Salama and the **stepdaughter** of God's Messenger (UWBP) was a child, he sprinkled some of his ablution water on her face. With the touch of the water, her face acquired **an extraordinary beauty**.

İşte bunun gibi Siyer kitaplarında daha başka cüz'iyatları var; fakat bu nümuneler, asıl maksada kâfidir.

Dokuzuncu Misal: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, bazı zâtların başını ve yüzünü mübarek eliyle meshedip dua ettikten sonra, zahir olan hârikaların çok cüz'iyatından iştihar bulmuş birkaçını nümune olarak beyan ediyoruz:

Birincisi: Ömer İbn-i Sa'd'ın başına elini sürmüş, dua etmiş. Seksen yaşında o adam, o duanın bereketiyle, öldüğü vakit başında beyaz yoktu.

İkincisi: Kays İbn-i Zeyd'in başına elini koyup, meshedip dua etmiş. O duanın bereketiyle, yüz yaşına girdiği vakit, meshin tesiriyle, bütün başı beyaz, yalnız Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın elini koyduğu yer simsiyah olarak kalmış.

Üçüncüsü: Abdurrahman İbn-i Zeyd İbn-il Hattab hem küçük, hem çirkin idi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm eli ile başını meshedip dua etmiş. O duanın bereketiyle; kametçe en bâlâ kamet ve suretçe en güzel bir surete girmiş.

Dördüncüsü: Âiz İbn-i Amr'ın Gazve-i Huneyn'de yüzü yaralanmış. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, eliyle yüzündeki kanı silmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın elinin temas ettiği yer, parlak bir nuraniyet vermiş ki, muhaddisler **كُغْرَةَ الْفَرَسِ** tabir etmişler. Yani, **doru atın alnındaki beyaz gibi**, temas yeri öyle parlıyordu.

Beşincisi: Katade İbn-i Milhan'ın yüzüne elini sürmüş, dua etmiş. Katade'nin yüzü âyine gibi parlamayağa başlamış.

Altıncısı: Ümm-ül Mü'minîn Ümm-ü Seleme'nin kızı ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın **üvey kızı** Zeyneb'e, küçükken Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm onun yüzüne abdest suyu atıp taltif etmiş. O suyun temasından sonra, Zeyneb'in hüsn ü cemali acib suret almış, **bedî'ül cemal** olmuş.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 334; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 163; al-Haythami, Majma al-Zawa'id ix, 259.}

There are numerous further examples similar to these, most of which have been narrated by the leading scholars of Hadith. Even if we suppose each of these instances to be a single report and weak, as a whole they still demonstrate an absolute miracle of Muhammad (UWBP) that has the certainty of 'consensus in meaning.'

For if an event is narrated in numerous different forms, the occurrence of the basic event becomes definite. Even if each is weak, it still proves the basic event.

#74

For example, a noise was heard; some people said that a house had collapsed. Others said it was a different house, and so on. Each narration may be a single report, and weak, and **untrue**, but the basic event was that a house had collapsed; that was certain and they were **unanimous** concerning it.

However, the six instances we enumerated above were both authentic, and some of them became famous.

Suppose we consider each of them to be weak, all together they demonstrate the certain occurrence of an absolute miracle of Muhammad (UWBP), like the absolute collapse of the house in the comparison.

Thus, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) performed definite and clear miracles from every category. The instances of them are the forms or examples of those **universal and absolute miracles**.

Just as the Messenger's (UWBP) hand, fingers, spittle, breath, and speech, that is, his prayer, were the means of numerous miracles,

so too, his other **subtle faculties** and emotions and senses were the means of many wonders. The books of biography and history have described them and demonstrated that in his conduct, physical being, and senses were many **evidences of his prophethood**.

Fifteenth Sign

Just as rocks, trees, the moon and the sun recognized him and affirmed his prophethood by each demonstrating a miracle,

so too, *animals*, the *dead*, the *jinn*, and the *angels* recognized that blessed being and affirmed his prophethood. For by each of those species of beings displaying a number of miracles, they demonstrated that they recognized him and proclaimed their affirmation of his prophethood. This Fifteenth Sign contains three Branches.

First Branch

İşte şu cüz'iyatlar gibi daha çok misaller var. Onların çoğunu eimme-i hadîs nakletmişler. Bu cüz'iyatın herbirini, haber-i vâhid ve zaîf farzetsek dahi, yine **mecmuu** manevî bir tevatür hükmünde, mutlak bir mu'cize-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı gösterir.

Çünkü bir hâdis, ayrı ayrı ve çok suretlerle nakledilse, asıl hâdisenin vukuu kat'î olur. Suretlerin herbiri zaîf dahi olsa, yine asıl hâdiseyi isbat ediyor. Meselâ:

Bir gürültü işitildi. Bazılar dediler ki, filan ev harab oldu; diğeri, başka ev harab oldu dedi; daha başkası, başka bir evi söyledi ve hâkeza... Herbir rivayet, haber-i vâhid de, zaîf de, **hilaf-ı vaki'** de olabilir. Fakat asıl vakıa ki: Bir ev harab olmuş, o kat'îdir; onda bütün **müttefik**tirler.

Halbuki bahsettiğimiz şu altı cüz'iyat; hem sahihtirler, hem bazıları şöhret derecesine çıkmışlar.

Faraza bunların herbirini zaîf addetsek, temsilde mutlak bir hane harab olması gibi, yine cüz'iyatın mecmuunda, mutlak bir mu'cize-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ın vücudunu kat'iyen gösterir.

İşte Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mu'cizat-ı bahiresi, her bir nevide kat'î olarak mevcuttur. Cüz'iyatı dahi, o **küllî ve mutlak mu'cizenin** suretleri veyahut nümuneleridir.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nasilki eli, parmakları, tükürüğü, nefesi, sözü yani duası çok mu'cizatın mebdei oluyor.

Aynen öyle de, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın sair **letaifi** ve duyguları ve cihazatı, çok hârikalara medardır. Kütüb-ü Siyer ve Tarih, o hârikaları beyan etmişler; sîret ve suret ve duygularında, çok **delail-i nübüvvet** bulunduğunu göstermişler.

Onbeşinci İşaret

Nasilki taşlar, ağaçlar, Kamer, Güneş onu tanıyorlar; birer mu'cizesini göstermekle, nübüvvetini tasdik ediyorlar.

Öyle de: *Hayvanat* taifesi, *ölüler* taifesi, *cinler* taifesi, *melaikeler* taifesi o Zât-ı Mübarek'i tanıyorlar ve nübüvvetini tasdik ediyorlar ki; onlar, onu tanıdıklarını, herbir taifesi, bazı mu'cizatını göstermekle gösteriyorlar ve nübüvvetinin tasdikini ilân ediyorlar. Şu Onbeşinci İşaret'in üç şubesi var:

Birinci Şubesi

The animal realm recognized God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) and displayed his miracles.

There are numerous examples of this Branch. Here as examples, we shall mention only those which are well-known and definite to the degree of 'consensus in meaning,' or have been accepted by authoritative scholars, or **have been deemed acceptable by the Muslim community.**

The First Incident: This is well-known to the degree of 'consensus in meaning,' and concerns the two **pigeons** coming and waiting at the entrance to **the cave of Hira**, where God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) and Abu Bakr the Veracious hid from the pursuing unbelievers, and the spider veiling the entrance with a thick web, like a **curtain holder.**

#75

Ubayy b. Khalaf, one of the leaders of the Quraysh whom God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) killed with his own hand at the Battle of Badr, looked at the cave.

When his companions suggested that they enter, he replied: "Why should we? I see a large spider's web which appears to have been there since **before Muhammad was born.** And look, those two pigeons are there. Would they perch there if there was someone in the cave?"

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 313; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 368; Musnad i, 248; San'ani, al-Musannaf v, 389; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iii, 179-81; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vii, 27; Ibn al-Qayyim, Zad al-Ma'ad (Tahqiq: Arnavudi) iii, 52; al-Tabrizi, Mishkat al-Masabih no: 5934; Maruzi, Musnad Abu Bakr al-Siddiq no: 73; Zayla', Nasb al-Ra'ya i, 123; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 52-3.*}

In an instance similar to this, a blessed pigeon cast a shadow over the head of God's Messenger (UWBP) during the conquest of Mecca, which was related by Imam Jalil b. Wahab.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 313; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 637.*}

Also according to a sound narration, 'A'isha al-Siddiqa relates: "We had a bird in our house called a *dajin*, similar to a pigeon. When God's Messenger was present it would stay quiet, but as soon as he left the house, it would start hopping to and fro without stopping."*

Thus, the bird was obedient to the Messenger (UWBP), remaining quiet in his presence.

*{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 309; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 632; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 79; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 403.*}

Hayvanat cinsi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ı tanıyorlar ve mu'cizatını da izhar ediyorlar.

Şu şubenin çok misalleri var. Biz yalnız burada, meşhur ve manevî tevatür derecesinde kat'î olmuş veya muhakkikîn-i eimmenin makbulü olmuş veya **ümmet telakki-i bilkabul etmiş** olan bir kısım hâdiseleri, nümune olarak zikredeceğiz:

Birinci Hâdis: Manevî tevatür derecesinde bir şöhretle, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Ebu Bekir-is Sıddık ile, küffarın takibinden kurtulmak için tahassun ettikleri **Gâr-ı Hira**'nın kapısında, iki nöbetçi gibi iki **güvercin** gelip beklemeleri ve örümcek dahi **perdedar** gibi, hârika bir tarzda, kalın bir ağ ile mağara kapısını örtmesidir.

Hattâ rüesa-yı Kureyş'ten, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın eli ile Gazve-i Bedir'de öldürülen Übeyy İbn-i Halef mağaraya bakmış.

Arkadaşları demişler: "Mağaraya girelim." O demiş: "Nasil girelim? Burada bir ağ görüyorum ki, Hazret-i Muhammed **tevellüd etmeden** bu ağ yapılmış gibidir. Bu iki güvercin işte orada duruyor, adam olsa orada dururlar mı?"

İşte bunun gibi, mübarek güvercin taifesi, Feth-i Mekke'de dahi Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın başı üzerinde gölge yaptıklarını, İmam-ı Celil İbn-i Vehb naklediyor.

Hem nakl-i sahih ile Hazret-i Âişe-i Sıddıka haber veriyor ki: Güvercin gibi, Dâcin denilen bir kuş hanemizde vardı. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm hazır olsa idi hiç debelenmezdi, sükûtle dururdu. Ne vakit Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm çıksa idi, o kuş başlardı harekete; giderdi gelirdi, hiç durmuyordu.

Demek o kuş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ı dinliyordu, huzurunda temkin ile sükût ederdi.

The Second Incident: This is [the extraordinary story](#) of the wolf, which has been narrated through a number of chains of transmission from some well-known Companions and about which there is 'consensus in meaning.'

In short, Abu Sa'id al-Khudri, Salama b. al-Akwa', Ibn Abi Wahab, and Abu Hurayra, and Uhban, a shepherd who was involved in another event, relate [through numerous chains](#) of transmission:

"A wolf seized a goat and the shepherd saved it from the wolf.

The wolf exclaimed: 'Don't you fear God? You have deprived me of my sustenance!' The shepherd muttered to himself: 'How strange! Can wolves speak?'

The wolf said to him: 'You're the strange one, for beyond the hill someone is calling you to Paradise. He is a Messenger of God, yet you do not recognize him!'"

Although all the lines of transmission agree on the wolf's speech, in his report, which has a strong line, Abu Hurayra says:

"The shepherd said to the wolf: 'I am going to see him, but who will look after my goats?' The wolf replied: '*I'll look after them.*'"

So the shepherd handed over the herd to the wolf and went to see the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), [believed in him](#), and returned to his herd. The shepherd found the wolf; [not a goat had been lost](#). So he slaughtered one for the wolf, for it had become his teacher."

{*Musnad iii, 83, 88; Musnad (Tahqiq: Ahmad Shakir) xv, 202-3, nos: 8049, 11864, 11867; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 310; al-Hakim, al-Mustadrak iv, 467; Ibn Hibban, Sahih viii, 144; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 291-2; al-Saati, al-Fath al-Rabbani xx, 240; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 141.*}

#76

According to one chain of transmission, one of the chiefs of Quraysh, Abu Sufyan, and Safwan saw a wolf pursuing a [gazelle](#) into [the enclosure of the Ka'ba](#).

As it returned, the wolf spoke, telling of the prophethood of Muhammad (UWBP). [They were astonished](#).

Abu Sufyan said to Safwan: '*Don't let's tell anyone about this; I'm frightened everyone will join him and Mecca will be emptied.*'

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 311; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 84.*}

In Short: The story of the wolf gives one complete conviction, and is as certain as those unanimous reports about which there is 'consensus in meaning.'

İkinci Hâdise: Beş-altı tarikle manevî bir tevatür hükmünü almış kurd hâdisesidir ki; bu [kıssa-i acibe](#) çok tariklerle meşhur sahabelerden nakledilmiş.

Ezcümle: Ebu Said-il Hudrî ve Seleme İbn-il Ekva' ve İbn-i Ebî Vehb ve Ebu Hüreyre ve bir vak'a sahibi çoban (Uhban) gibi [müteaddid tariklerle](#) haber veriyorlar ki:

Bir kurd, keçilerden birisini tutmuş; çoban, kurdun elinden kurtarmış.

Zi'b demiş: "Allah'tan korkmadın, benim rızkımı elimden aldın." Çoban demiş: "Acaib, zi'b konuşur mu?"

Zi'b ona demiş: "Acib senin halindedir ki, bu yerin arka tarafında bir zât var ki; sizi Cennet'e davet ediyor, peygamberdir, onu tanıyorsunuz!"

Bütün tarikler kurdun konuşmasında müttelik olmakla beraber, kuvvetli bir tarik olan Ebu Hüreyre ihbarında diyor ki:

Çoban kurda demiş: "Ben gideceğim; fakat kim benim keçilerime bakacak?" Zi'b demiş: "*Ben bakacağım.*"

Çoban ise, çobanlığı kurda devredip gelmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı görmüş, [iman etmiş](#), dönüp gitmiş. Zi'bi çoban bulmuş. [Zayiat yok](#). Bir keçi ona kesmiş, çünkü ona üstadlık etmiş.

Bir tarikte: Rüesa-yı Kureyş'ten Ebu Süfyan ile Safvan bir kurdu gördüler, bir [ceylanı](#) takib edip [Harem-i Şerif'e](#) girdi.

Kurd dönmüş, sonra [taaccüb etmişler](#). Kurd konuşmuş, risalet-i Ahmediyeyi haber vermiş.

Ebu Süfyan, Safvan'a demiş ki: "*Bu kıssayı kimseye söylemeyelim, korkarım Mekke boşalıp onlara iltihak edecekler.*"

Elhasıl, kurd kıssası kat'î ve manevî mütevatir gibi kanaat verir.

The Third Incident: This is the narrative of **the camel**, which was unanimously related through some five or six chains of transmission by such famous **Companions** as Abu Hurayra, Tha'laba b. Malik, Jabir b. 'Abdullah, 'Abdullah b. Ja'far, and 'Abdullah b. Abi Awfa, **who are at the start of the chains**.

A camel approached God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), prostrated itself before him **as if saluting him**, and spoke.

According to a number of lines of transmission, the camel had been angered in a garden, and become wild, attacking anyone who approached it. When God's Messenger (UWBP) appeared, it came to him, **prostrated as a sign of respect**, and **knelt down**.

He put a **bridle** on it, and the camel said to him: "*They made me do the heaviest work and now they want to slaughter me. That's why I went wild.*"

The Messenger asked its owner if this was true. "Yes," he replied.

{Darimi, Muqaddima 4; Musnad iv, 173; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 4; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xxii, 50-1; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 87; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 135; al-Albani, Silsilat al-Ahadith al-Sahihah 485; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 99, 100, 618.}

Also, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) had a camel called '**Adba**'. After he died, out of its grief, the camel neither ate nor drank, till it died.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 313.}

A number of important authorities including Abu Ishaq Isfara'ini related that it spoke with the Messenger (UWBP) about a certain story.

{Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 637.}

In another instance, *in an authentic narration*, Jabir b. 'Abd Allah's camel became exhausted on a journey and could no longer continue.

#77

God's Messenger (UWBP) gave it **a slight prod**. Such joy and **nimbleness** did the camel receive from that prod of the Prophet (UWBP) that due to its speed it could not be caught up with, nor could its reins be seized.

{Muslim, Mithaqat 109 no: 715; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 145.}

The Fourth Incident: The authorities on Hadith and foremost Bukhari report that **it was rumoured** one night that the enemy was attacking outside Medina.

Üçüncü Hâdise: Beş-altı tarikle mühim sahabelerden nakledilen **cemel** hâdisesidir ki: Ezcümle: Ebu Hüreyre ve Sa'lebe İbn-i Mâlik ve Câbir İbn-i Abdullah ve Abdullah İbn-i Cafer ve Abdullah İbn-i Ebî Evfa gibi müteaddid tarikler ve **o tariklerin başındaki sahabeler** müttefikan haber veriyorlar ki:

Deve gelmiş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a **tahiyye-i ikram nev'inden** secde edip konuşmuş.

Ve birkaç tarikte haber veriliyor ki: O deve bir bağda kızmış, vahşi olmuş; yanına kimseyi sokmuyor, hücum ediyordu. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm girdi; deve geldi, **ikramen secde etti**, yanında **ihdi**.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm **yular** taktı. Deve, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a dedi: "*Beni çok meşakkatli şeylerde çalıştırdılar, şimdi de beni kesmek istiyorlar. Onun için kızdım.*"

Deve sahibine söyledi: "Böyle midir?"

"Evet" dediler.

Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın **Adbâ** ismindeki devesi, vefat-ı Nebevîden sonra kederinden ne yedi, ne içti, tâ öldü.

Hem o deve, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ile mühim bir kıssayı konuştuğunu, Ebu İshak-ı İsfaranî gibi bazı mühim imamlar haber vermişler.

Hem *nakl-i sahih ile*; Câbir İbn-i Abdullah'ın bir seferde devesi çok yorulmuştu, daha yürüyemiyordu.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm o deveye **ufak bir dürtmek** ile dürttü. O deve, o iltifat-ı Ahmedîden o kadar bir **çeviklik**, bir sevinçlik peyda etti ki; daha sür'atinden dizgini zabtedilmiyor, yolda yetişilmiyordu. Hazret-i Câbir haber veriyor.

Dördüncü Hâdise: Başta İmam-ı Buharî, eimme-i hadîs haber veriyorlar ki: Bir defa gecede, Medine-i Münevvere'nin haricinde, düşman hücum ediyor gibi mühim bir hâdise **işaa edildi**.

Brave horsemen went out to investigate. On the way they saw someone coming. They looked and saw that it was the Messenger (Upon whom be blessings and peace).

He told them there was nothing. He had mounted Abu Talha's famous horse, as his **sacred courage** impelled him to, and had gone before everyone else to investigate, then returned.

He told Abu Talha: "**Your horse is extremely swift and unfaltering.**" Whereas previously it had been extremely slow. After that night, there was no horse to compete with it.

{Bukhari, Jihad 46, 82; Adab 39; Muslim, Fada'il 48 no: 2307; Ibn Maja, Jihad 9; Abu Da'ud, Adab 87 no: 4988; Tirmidhi, Fada'il al-Jihad nos: 1685-7.}

On another occasion, as related in an authentic narration, while on a journey at the time for prayer, the Noble Messenger (UWBP) told his horse to stop.

It stopped, and until he had finished praying the horse did not make the slightest movement.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 315; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 95.}

The Fifth Incident:

Safina, the servant of the Noble Prophet (Upon whom be blessings and peace), was commanded by him to go to the Governor of Yemen, Mu'adh b. Jabal. He set off and on the way encountered a lion.

Safina said to it: "I am the servant of God's Messenger!" Upon which the lion made a sound as if saying something, and left without molesting him.

{Tabrizi, Mishkat al-Masabih iii, 199 no: 5949; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 606; al-'Asqalani, al-Matalib al-'Aliya iv, 125 no: 4127; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 366-7; Abu Na'im, Hilyat al-Awliya' i, 368-9; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 147.}

According to another narration, Safina lost his way when returning, and met with a lion. Not only did the lion not molest him, it showed him the way.

Also, it is narrated from 'Umar that he said: "A beduin came to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). He was holding a **lizard**.

He said: 'If this reptile testifies to you, I shall believe in you; otherwise I will not.' God's Messenger (UWBP) asked the lizard, and it testified to his messengership most **eloquently**."

Sonra cesur atılar çıktılar, gittiler. Yolda görüyorlar, bir zât geliyor. Baktılar, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dır.

Ferman etmiş: "Birşey yoktur." Meşhur Ebu Talha'nın atına binip, **şecaat-ı kudsiyesi** muktezasınca, herkesten evvel gitmiş, tahkik etmiş ve dönmüştü.

Ebu Talha'ya ferman etmiş:

وَجَدْتُ فَرَسَكَ بُحْرًا

Yani: "Senin atın sarsmadan, gayet çabuktur." Halbuki Ebu Talha'nın atı, katuf tabir edilen yürüyüşsüz kısmından idi. O geceden sonra, hiçbir at ona karşı yürüyüşte mukabele edemiyordu.

Hem nakl-i sahih ile; bir defa, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm seferde namaz kılacak vaktinde atına dedi: "Dur."

O da durdu. Namaz bitinceye kadar hiçbir azasını kimildatmadı.

Beşinci Hâdise: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hizmetkârı Sefine, Yemen Valisi Muaz İbn-i Cebel'in yanına gitmek için, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'dan emir alıp gitmiş. Yolda bir arslan rast gelmiş.

O Sefine, ona demiş: "Ben, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hizmetkârıyım." Arslan ses verip ayrılmış. İlişmemiş.

Diğer bir tarîkte haber veriyorlar ki: Sefine döndüğü vakit yolu kaybetmiş, bir arslana rast gelmiş; arslan ona ilişmemekle beraber, yolu da göstermiş.

Hem Hazret-i Ömer'den haber veriyorlar ki demiş: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanına bir bedevi geldi. Arabça "dabb" denilen bir **susmar**, yani **keler** elinde idi.

Dedi: "Eğer bu hayvan sana şهادet etse, ben sana iman getiririm; yoksa iman getirmem." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, o hayvandan sordu; o susmar **fasih bir dille**, risaletine şهادet etti.

{al-Haythami, *Majma' al-Zawa'id* viii, 293-4; al-Hindi, *Kanz al-'Ummal* xii, 358; Ibn Kathir, *al-Bidaya wa'l-Nihaya* vi, 149-60; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa'* i, 632; al-Khafaji, *Sharh al-Shifa'* iii, 79.}

#78

Also, the Mother of Believers, Umm Salama relates: "A gazelle spoke with the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), and testified to his messengership."

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 314; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 91; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 295.*}

Thus, there are numerous examples similar to these. We have described a few that are famous and certain. To those who do not recognize and obey the Noble Messenger (UWBP), we say this:

O man! Take a lesson from these! The lion and the wolf recognized and obeyed him; you, then, should try not to fall lower than an animal!

Second Branch

This concerns corpses, jinns, and angels recognizing God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace).

There were very many instances of this. We shall describe a few examples which are famous and have been related by reliable scholars, firstly about corpses.

As for jinns and angels, the many reports concerning them are unanimous, and examples of them number not one but a thousand.

And so, examples of the dead speaking:

The First is this: Hasan al-Basri, an important and loyal student of Imam 'Ali and the greatest authority among the scholars of the external and esoteric sciences in the time of the generation subsequent to the Companions, related:

"A man came weeping to God's Messenger (UWBP). He said: 'I had a little girl; she drowned in such-and-such stream nearby. I left her there.'

He pitied the man and said they would go there together. They went,

and the Messenger (UWBP) called to the dead girl, saying her name. At once the dead girl replied: '*I am present and answer your call gladly.*'

He asked her: '*Do you want to return to your father and mother?*' She replied: '*No, I have found something better here!*'"

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 320; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 106.*}

Hem Ümm-ül Mü'minîn Ümm-ü Seleme haber veriyor ki: Bir ceylan, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ile konuşmuş ve risaletine şehadet etmiş.

İşte bunun gibi çok misaller var. Hem de kat'i şöhret bulmuş birkaç nümuneyi gösterdik. Ve Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanımayana ve itaat etmeyene deriz:

Ey insan! İbret alınız... Kurt, arslan; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanıyor, itaat ediyorlar. Sizlerin hayvandan, kurttan aşağı düşmemeye çalışmanız iktiza eder.

İkinci Şube

Cenazelerin ve cinlerin ve melaikelerin, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanımalıdır.

Bunun da çok hâdiseleri var. Nümune için, şöhret bulmuş ve mevsuk imamlar haber vermiş birkaç nümuneyi, evvelâ cenazelerden göstereceğiz.

Amma cinn ve melaike ise, o mütevatirdir.. onların misalleri bir değil, bindir.

İşte ölülerin konuşması misallerinden:

Birincisi şudur ki: Ülema-i zahir ve bâtının, Tâbiîn zamanında en büyük reisi ve İmam-ı Ali'nin mühim ve sadık bir şakirdi olan Hasan-ı Basrî haber veriyor ki:

Bir adam, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanına gelerek ağlayıp sızladı. Dedi: "Benim küçük bir kızım vardı, şu yakın derecede öldü, oraya attım."

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona acıdı. Ona dedi: "Gel oraya gideceğiz." Gittiler.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm o ölmüş kızı çağırıldı: "Yâ filane!" dedi. Birden o ölmüş kız, "*Lebbeyke ve sa'deyk*" dedi.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti: "*Tekrar peder ve vâlidenin yanına gelmeyi arzu eder misin?*" O dedi: "Yok, ben onlardan daha hayırlısını buldum."

The Second: Important authorities like Imam Bayhaqi and Imam b. 'Adiyy relate from Anas b. Malik: Anas said: "An elderly woman had a single son who suddenly died.

The righteous woman was very grieved and prayed: 'O God, I left my home and migrated here only to obtain Your pleasure and to pay allegiance to God's Noble Messenger (UWBP) and to serve him.

For the sake of Your Messenger, return my son to me, who was the only person to look after me." Anas said: "The dead man rose up and came and ate with us."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 320; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 292.}

#79

In the following lines from the celebrated poem *Qasida al-Burda*, Imam Busiri refers to this extraordinary event: *Were his wonders to correspond to his virtue in greatness / Mere mention of his name would have animated decayed bones .*

The Third: Scholars like Imam Bayhaqi relate from 'Abdullah b. 'Ubaydullah al-Ansari: 'Abdullah said: "I was present when Thabit b. Qays b. Shammās fell as a martyr in the Battle of Yamama and was buried.

As he was being put in his grave, a voice suddenly came from him, saying: 'Muhammad is the Messenger of God, Abu Bakr is the Veracious [Siddiq], Umar, the martyr, and 'Uthman, pious and merciful.'

We uncovered him and looked: he was dead and lifeless, yet he was foretelling 'Umar's martyrdom even before he had succeeded to the Caliphate.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 320; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 649; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya vi, 157-8.}

The Fourth: Imam Tabarani, and Abu Na'im in his *Dala'il al-Nubuwwa*, relate from Nu'man b. Bashir: "Zayd b. Kharija suddenly dropped down dead in the marketplace.

We took his body to his house. That evening between sunset and the night prayer, while the women were weeping all around him, he exclaimed: 'Silence! Silence!'

İkincisi: İmam-ı Beyhakî ve İmam-ı İbn-i Adıyy gibi bazı mühim imamlar, Hazret-i Enes İbn-i Mâlik'ten haber veriyorlar ki: Enes demiş: Bir ihtiyare kadının birtek oğlu vardı, birden vefat etti.

O sâliha kadın çok müteessir oldu, dedi: "Yâ Rab! Senin rızan için, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın biatı ve hizmeti için hicret edip buraya geldim.

Benim hayatımda istirahatımı temin edecek tek evlâdcığımı, o Resul'ün hürmetine başışla." Enes der: O ölmüş adam kalktı, bizimle yemek yedi.

İşte şu hâdise-i acibeye işaret ve ifade eden, İmam-ı Busirî'nin Kaside-i Bürde'de şu fıkrasıdır:

لَوْ نَأَسَبْتُ قَدْرَهُ آيَاتُهُ عِظْمًا أَحْيَى اسْمُهُ حِينَ يُدْعَى
دَارِسَ الرَّيْمِ

Yani: "Eğer alâmetleri, onun kadrine muvafık derecesinde azametini ve makbuliyetini gösterse idiler; değil yeni ölmüşler, belki onun ismiyle çürümüş kemikler de ihya edilebilirdi."

Üçüncü Hâdise: Başta İmam-ı Beyhakî gibi râviler, Abdullah İbn-i Ubeydullah-il Ensari'den haber veriyorlar ki: Abdullah demiş: Sabit İbn-i Kays İbn-i Şemmas'ın Yemame Harbi'nde şehid düştüğü ve kabre koyduğumuz vakit, ben hazırımdım.

Kabre konurken, birden ondan bir ses geldi:

مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ وَعُمَرُ الشَّهِيدُ
وَعُثْمَانُ الْبُرِّ الرَّحِيمُ

dedi.

Sonra açtık, baktık; ölü, cansız. İşte o vakit, daha Hazret-i Ömer hilafete geçmeden, **şehadetini** haber veriyor.

Dördüncü Hâdise: İmam-ı Taberani ve Ebu Nuaym *Delail-i Nübüvvet*'te Nu'man İbn-i Beşir'den haber veriyorlar ki: Zeyd İbn-i Harice, çarşı içinde birden düşüp vefat etti.

Eve getirdik. Akşam ve yatsı arasında etrafında kadınlar ağlarken birden

أَنْصِتُوا أَنْصِتُوا

"Susunuz!" dedi.

Then, saying: 'Muhammad is God's Messenger! Peace be upon you, O Messenger of God!', he spoke most eloquently for a while. We looked: he was dead, without life."

{Ibn Kathir, *al-Bidaya wa'l-Nihaya* viii, 291 (through various lines); *al-Haythami, Majma' al-Zawa'id* v, 179-80 (through two lines of transmission).}

Thus, if lifeless corpses affirm his prophethood and the living do not, for sure they are more dead than the dead and more lifeless than corpses!

As regards angels appearing and serving God's Messenger (UWBP), and jinns believing in him and obeying him, these facts have been reported numerous and unanimously. They have been stated explicitly in many verses of the Qur'an*.

*{Qur'an, 3:123-5; 72:1-2; 46:29.}

At the Battle of Badr, according to the Qur'an*, five thousand angels served him as soldiers in the front line, like the Companions.

*{Qur'an, 3:123-5.}

Indeed, those angels acquired distinction among the angels, like the men who fought in that battle.* There are two aspects to be considered in this matter:

*{Bukhari, Maghazi 11.}

The First is the fact that the existence of the different sorts of jinn and angels is as definite as that of the varieties and species of animals and human beings, and that they have relations with us. We have proved this decisively in the Twenty-Ninth Word as certainly as two plus two equals four, and we refer their proof to that Word.

#80

The Second Aspect is members of God's Messenger's (UWBP) community seeing them and speaking with them, as a miracle of his.

Thus, the leading scholars of Hadith, and foremost *Bukhari* and *Muslim*, unanimously relate: "One time, an angel, that is, **Gabriel, appeared in the form of a man dressed in white**. He approached God's Messenger (UWBP), who was sitting among his Companions,

and asked: 'What is Islam? What is belief? And what is goodness? Explain them.' The Messenger (UWBP) explained them, and the Companions gathered there both received valuable instruction, and saw the person clearly.

Sonra fasih bir lisanla:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

diyerek bir mikdar konuştu. Sonra baktık ki, cansız vefat etmiş.

İşte cansız cenazeler onun risaletini tasdik etse; canlı olanlar tasdik etmese; elbette o cânî canlılar, cansızlardan daha cansız ve ölülerden daha ölüdürler.

Amma melaikelerin, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a hizmeti ve görünmesi ve cinnîlerin ona iman ve itaati, mütevatirdir. Nass-ı Kur'an ve çok âyâtla musarrahtır.

Gazve-i Bedir'de beşbin melaike, -nass-ı Kur'an ile- önde, sahabeler gibi ona hizmet edip, asker olmuşlar.

Hattâ o melekler, melaikeler içinde, Ashab-ı Bedir gibi şeref kazanmışlar. Şu mes'eledede iki cihet var:

Birisi: Cinn ve melaikenin taifeleri, hayvan ve insanın taifeleri gibi, vücudları kat'î ve bizimle münasebetdar olduğu, Yirmidokuzuncu Söz'de iki kerre iki dört eder derecesinde bir kat'iyetle isbat etmişiz. Onların isbatını, o Söz'e havale ederiz.

İkinci cihet: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın şerefiyle, *eser-i mu'cizesi olarak, efrad-ı ümmeti* onları görmek ve konuşmaktır.

İşte başta Buharî ve İmam-ı Müslim, eimme-i hadîs müttefikân haber veriyorlar ki: Bir defa melek yani **Hazret-i Cebrail, beyaz libaslı bir insan suretinde gelmiş**. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm sahabeleri içinde otururken, yanına gitmiş,

demiş:

مَا الْإِسْلَامُ وَمَا الْإِيمَانُ وَمَا الْإِحْسَانُ

Yani: "İman, İslâm, ihsan nedir? Tarif et." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm tarif etmiş. Oradaki cemaat-ı sahabe hem ders almış, hem de o zâtı iyi görmüşler.

Although he seemed like a traveller, he displayed no sign of a journey. He suddenly rose and disappeared. God's Messenger (UWBP) then said: 'Gabriel did that in order to teach you!'"

{Bukhari, Iman 37; Muslim, Iman 1-7.}

Also, the authorities on Hadith relate through certain and authentic narrations about which there is 'consensus in meaning:' "The Companions saw Gabriel with God's Messenger (UWBP) many times in the form of Dihya, who was very handsome."

For instance, 'Umar, Ibn 'Abbas, Usama b. Zayd, Harith, 'A'isha al-Siddiqa, and Umm Salama established and related certainly: "We frequently saw Gabriel with the God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) in the form of Dihya."

{Bukhari, Fada'il al-Ashab 30; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 276-7; Ahmad b. Hanbal, Fada'il al-Sahaba (Tahqiq: Vasiyyullah) no: 1817, 1853, 1918; Musnad i, 212; al-'Asqalani, al-Isaba i, 598.}

Is it at all possible that such people would say that they had seen him if they had not?

Also, the conqueror of Persia, Sa'd b. Abi Waqqas, who was one of the ten promised Paradise, relates in an authentic narration: "At the Battle of Uhud we saw two white-dressed persons either side of God's Messenger (UWBP), guarding him like sentries. We understood that they were the angels, Gabriel and Michael."

{Bukhari, Maghazi 18; Libas 24; Muslim, Fada'il 46-7 no: 2306; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 361.}

Is it possible that if such a hero of Islam says he saw them, he had not seen them?

Also, Abu Sufyan b. Harith b. 'Abd al-Muttalib, the Prophet's (UWBP) cousin, relates in an authentic narration: "At the Battle of Badr, we saw horsemen dressed in white between the sky and the earth."

{Musnad i, 147, 353; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 362; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 281; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 735.}

Also, Hamza pleaded with the Noble Messenger (UWBP) to see Gabriel. So he showed him to Hamza in the Ka'ba, but he could not endure it and fell to the ground unconscious.

Qadi Iyad, al-Shifa' i, 362; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 282; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 736.

O zât misafir gibi görünürken, üstünde alâmet-i sefer eseri hiç yoktu. Kalktı, birden kayboldu. O vakit Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman etmiş ki: "Size ders vermek için Cebrail böyle yaptı."

Hem haber-i sahih ile ve haber-i kat'î ile ve manevî tevatür derecesinde, eimme-i hadîs haber veriyorlar ki: "Hazret-i Cebrail'i çok defa, **hüsn ü cemal sahibi olan Dihye suretinde**, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanında sahabeler görüyorlardı.

Ezcümle, Hazret-i Ömer ve İbn-i Abbas ve Üsâme İbn-i Zeyd ve Hâris ve Âişe-i Sıddıka ve Ümm-ü Seleme, kat'iyyen sabittir ki, bunlar kat'iyyen haber veriyorlar ki: Biz Hazret-i Cebrail'i Dihye suretinde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanında çok görüyoruz.

Acaba hiç mümkün müdür ki, bu zâtlar, görmeden görüyoruz desinler?

Hem nakl-i sahih-i kat'î ile, Aşere-i Mübeşşere'den, İnan fâtihi Sa'd İbn-i Ebî Vakkas haber veriyor ki: "Gazve-i Uhud'da, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın iki tarafında, iki beyaz libaslı, ona nöbetdar gibi muhafız suretinde gördük. İkisi de anlaşıldı ki, meleklerdir. Ve Hazret-i Cebrail ile Mikâil olduğunu anladık."

Acaba böyle bir kahraman-ı İslâm gördük dese, görmemek mümkün müdür?

Hem Ebu Süfyan İbn-i Hâris İbn-i Abdülmuttalib (ammizade-i Nebevî) nakl-i sahih ile haber veriyor ki: "Gazve-i Bedir'de, gök ile yer arasında, beyaz libaslı atlı zâtları gördük."

Hem Hazret-i Hamza Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'dan niyaz etti ki: "Ben Cebrail'i görmek istiyorum." Kâ'be'de ona gösterdi. Dayanamadı, bîhuş oldu, yere düştü.

There were numerous occurrences like these of angels being seen. They all demonstrated one sort of the Miracles of Muhammad (UWBP), and show that *the angels too were like moths drawn to the lamp of his prophethood*.

When it comes to jinns, it was not only the Companions, it frequently happens that **ordinary members of the Muslim community** meet with them and see them.

But the most certain and authentic reports are given us by the leading scholars of Hadith, who say: Ibn Mas'ud related: "I saw the jinn on **the night they accepted Islam** at Batn al-Nakhl. I likened them to the Zut, a tall-statured Sudanese tribe; they resembled them."

{*Musnad (Tahqiq: Ahmad Shakir) vi, 165 no: 4353; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 343; ii, 361.*}

There was also the incident concerning Khalid b. al-Walid, which is famous and has been authenticated and accepted by the leading scholars of Hadith: when the idol called 'Uzza was destroyed, a jinn came out of it in the form of a black woman.

Khalid cut it into two with his sword. The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) said in connection with this: "*They used to worship it inside the idol 'Uzza; it can no longer be worshipped.*"

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 362; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 287; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 738; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 316; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 176.*}

Also, is a narration from 'Umar: he said: "While we were with God's Messenger (UWBP), a jinn called *Hama* came in the form of an old man carrying a **staff**; he accepted Islam.

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) instructed him in some of the short Suras of the Qur'an, which he listened to and then departed."

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 363; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 287; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa v, 416-8.*}

Some scholars of Hadith have questioned this last incident, but the most important of them declared it to be authentic. In any event, it is unnecessary to describe this sort at length, for the examples of it are many.

We would only add this:

Through the light of God's Noble Messenger (UWBP), through his training and through following him, thousands of **spiritual poles** and **purified scholars** like Shaikh 'Abd al-Qadir Gilani have met and spoken with angels and jinn. This fact has reached the degree of consensus a hundred times over through innumerable instances.

{*Ibn Taymiyya, al-Tawassul wa'l-Wasila 24; Ibn Taymiyya, Majmu' al-Fatawa xi, 307.*}

Bu çeşit melâikeleri görmek vukuatı çoktur. Bütün bu vukuat, bir nevi mu'cize-i Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm'ı gösteriyor ve delalet ediyor ki; onun **misbah-ı nübüvvetine** melâikeler dahi pervanelerdir.

Cinniler ise; onlar ile görüşmek ve görmek, değil sahabeler, belki **avam-ı ümmet** dahi çocukları ile görüşmeleri çok vuku buluyor.

Fakat en kat'î, en sahih haber ile eimme-i hadîs bize diyorlar ki: İbn-i Mes'ud "Batn-ı Nahl'de ecinnilerin **ihtidası gecesinde**, ecinnileri gördüm ve Sudan kabîlesinden Zutt denilen uzun boylu taifeye benzettim, onlara benziyorlardı."

Hem meşhurdur ve hadîs imamları tahrîc ve kabul ettikleri Hazret-i Hâlid İbn-i Velid vak'asıdır ki: Uzza denilen sanemi tahrib ettikleri vakit, siyah bir kadın şeklinde, o sanem içinden bir cinniyeye çıktı.

Hazret-i Hâlid, bir kılıncı ile o cinniyeyi iki parça etti. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, o hâdis için ferman etmiş ki: "*Uzza sanemi içinde ona ibadet ediliyordu, daha ona ibadet edilmez.*"

Hem Hazret-i Ömer'den meşhur bir haberdur ki, demiş: "Biz Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanında iken, ihtiyar şeklinde, elinde bir **asâ**, "*Hâme*" isminde bir cinnî geldi, iman etti.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ona kısa surelerden birkaç sureyi ders verdi. Dersini aldı, gitti.

Şu âhîrki hâdiseye, çendan bazı hadîs imamları ilişmişler; fakat mühim imamlar, sıhhatine hükmetmişler. Her ne ise, bu nevide uzun söylemeye lüzum yok; misalleri çoktur.

Hem deriz ki:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın nuruyla, terbiyesiyle ve onun arkasında gitmesiyle, binler Şeyh-i Geylanî gibi **aktablar**, **asfiyalar** melâikeler ve cinler ile görüşmüşler ve konuşuyorlar ve bu hâdiseye, yüz tevatür derecesinde ve çok kesrettedir.

Yes, members of Muhammad's (UWBP) community being in contact with angels and jinn, and speaking with them, occurs through the miraculous guidance and instruction of the Noble Messenger (UWBP).

#82

Third Branch

The protection and preservation of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) was a clear miracle, and many instances of it are indicated by the clear truth of the verse, *And God will defend you from men.* (Qur'an, 5:70.)

For sure, when God's Messenger (UWBP) appeared, he was not only challenging one group, or one people, or a few rulers, or one religion; he was rather challenging single-handed all kings and the people of all religions.

And yet until he died in perfect ease and happiness and rose to the heavenly court, for twenty-three years he was without guard or protector and was exposed to numerous plots, with his own uncle his greatest enemy and his own tribe and people hostile to him.

This shows what a powerful truth the above-mentioned verse expresses and what a firm point of support it was. We shall mention as examples only a few events classed as definite.

First Event:

Scholars of Hadith and the Prophet's (UWBP) biography report **unanimously** that the Quraysh had made a certain agreement to kill God's Messenger (Upon whom be blessings and peace).

Scholars of Hadith and the Prophet's (UWBP) biography report unanimously that the Quraysh had made a certain agreement to kill God's Messenger (Upon whom be blessings and peace).

Upon the suggestion of a demon in human form, so as to prevent discord within the Quraysh, at least one member of every branch of the tribe formed a group of nearly two hundred men **under the leadership** of Abu Jahl and Abu Lahab, and they staged a surprise attack on the Messenger's (UWBP) house.

'Ali was together with him. He had told him to sleep that night in his bed.

The Messenger (UWBP) waited till the Quraysh came and completely surrounded the house, then he went out and threw a handful of earth at their heads, and not one of them saw him. He passed through them and disappeared.

Evet ümmet-i Muhammed'in (A.S.M.) melaike ve cinlerle temasları ve **tekellümleri** ise, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın terbiye ve irşad-ı iczâkâranesinin bir eseridir.

Üçüncü Şube

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın hıfzı ve ismeti, bir mu'cize-i bahiredir.

وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ

âyet-i kerimesinin **hakikat-ı bahiresi**, çok mu'cizata gösterir.

Evet Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm çıktığı vakit, değil yalnız bir taifeye, bir kavme, bir kısım ehl-i siyasete veya bir dine; belki umum padişahlara ve umum ehl-i dine tek başıyla meydan okudu.

Halbuki onun amucası en büyük düşman ve kavim ve kabilesi düşman iken; yirmüç sene nöbetdarsız, tekellüfsüz, muhafazasız ve pek çok defa sû'-i kasde maruz kaldığı halde, kemal-i saadetle, rahat döşeğinde vefat edip, Mele-i A'lâ'ya çıkmasına kadar hıfz u ismeti,

وَاللَّهُ يَعِصُكَ مِنَ النَّاسِ

ne kadar kuvvetli bir hakikatı ifade ettiğini ve ne kadar **metin bir nokta-i istinad** olduğunu, güneş gibi gösterir. Biz yalnız nümune için, kat'iyet kesbetmiş birkaç hâdiseyi zikredeceğiz:

Birinci Hâdis: Ehl-i siyer ve hadîs, **müttefikan** haber veriyorlar ki: Kureyş kabilesi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ı öldürtmek için, kat'î ittifak ettiler.

Hattâ insan suretine girmiş bir şeytanın tedbiriyle, Kureyş içine fitne düşmemek için, her kabileden lâakal bir adam içinde bulunup, ikiyüze yakın, Ebu Cehil ve Ebu Leheb'in **taht-ı hükmünde olarak**, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın hane-i saadetini bastılar.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanında Hazret-i Ali vardı. Ona dedi: "Sen bu gece benim yatağında yat."

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm beklemiş, tâ Kureyş gelmiş, bütün hanenin etrafını tutmuşlar. O vakit çıktı, bir parça toprak başlarına attı. Hiç birisi onu görmedi, içlerinden çıktı gitti.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 349; Musnad (Tahqiq: Ahmad Shakir) iv, 269 no: 2009; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ii, 228.}

When he reached the cave of Hira, two pigeons and a spider became his guards, and protected him against all the Quraysh.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 349; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 236;}

The Second Event:

It certainly occurred that when they emerged from the cave and set off towards Medina, they were followed by a very brave man called Suraqa, who, for a large reward, had been sent by the leaders of the Quraysh to kill them.

God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) and Abu Bakr the Veracious had seen Suraqa coming when they came out of the cave. Abu Bakr had been anxious, but God's Messenger (UWBP) said: "*Do not be anxious, God is with us!*", (Qur'an, 9:40.) as he had in the cave.

#83

Abu Bakr looked at Suraqa: his **horse's hooves** were stuck in the sand. He was freed and started following them again. Then again the horse became transfixed, and something like **smoke** was rising from where its hooves were stuck.

At that point he understood that it was beyond his power and anyone else's power to harm God's Messenger (Upon whom be blessings and peace). He cried for mercy. The Messenger (UWBP) freed him, but said: "*Go back, but make sure no one else comes after us.*"

{Bukhari, Anbiya' (Bab: 'Alamat al-Nubuwwa fi'l-Islam, Fada'il Ashab al-Nabi, Manaqib al-Muhajirin wa Fadlihim, Hijrat al-Nabi wa Ashabihi); Muslim, no: 2009; Ibn Hibban, Sahih 65; ix, 11. See, Concordance.}

In connection with this incident, we should also mention that a shepherd spotted them and immediately set off for Mecca to inform the Quraysh.

But on arriving at the city, he forgot why he had come. No matter how much he tried, he could not remember. He was obliged to return. Then later he understood that he had been made to forget it.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 351; Âli al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 715.}

Gâr-ı Hira'da iki güvercin ve bir örümcek, bütün Kureyş'e karşı ona nöbetdar olup, muhafaza ettiler.

İkinci Hâdise: Vakıat-ı kat'iyyedendir ki, mağaradan çıkıp Medine tarafına gittikleri vakit, Kureyş rüesası mühim bir mal mukabilinde, Süraka isminde gayet cesur bir adamı gönderdiler; tâ takib edip, onları öldürmeye çalışsın.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, Ebu Bekir-i Sıddık ile beraber gârdan çıkıp giderken gördüler ki, Süraka geliyor. Ebu Bekir-i Sıddık telaş etti. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm mağarada dediği gibi

لَا تُحْزَنُ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا

dedi.

Süraka'ya bir baktı, Süraka'nın **atının ayakları** yere saplandı kaldı. Tekrar kurtuldu, yine takib etti. Tekrar atının ayaklarının saplandığı yerden **duman** gibi birşey çıkıyordu.

O vakit anladı ki: Ne onun elinden ve ne de kimsenin elinden gelmez ki, ona ilişsin. "El-Aman!" dedi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm aman verdi. Fakat dedi: "*Git öyle yap ki, başkası gelmesin!*"

Şu hâdise münasebetiyle bunu da beyan ederiz ki: Sahih bir surette haber veriyorlar: Bir çoban, onları gördükten sonra Kureyş'e haber vermek için Mekke'ye gitmiş.

Mekke'ye dâhil olduğu vakit, ne için geldiğini unutmuş. Ne kadar çalışmış ise, hatırına getirememiş. Mecbur olmuş dönmüş. Sonra anlamış ki, ona unutturulmuş.

The Third Event: The leading scholars of Hadith relate through many chains of transmission that at the Battle of Ghatafan and Anmar, a bold tribal chief called Ghurath got close to the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) without anyone seeing him, his sword ready in his hand. He said to God's Messenger (UWBP): "Who will save you from me?"

God's Messenger (UWBP) replied: "God!" Then he prayed: "O God, save me from him, if You thus will!"

Suddenly, Ghurath received a blow from the Unseen between the shoulders and his sword fell to the ground.

The Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) picked up the sword and said: "Now who will save you from me?" Then he forgave him.

The man returned to his tribe. Everyone was astonished at the bold, valiant fighter, and asked him what had happened to him and why he had done nothing.

He replied to them: "That's the way it happened. I have come now from the best of men."

{Bukhari, Jihad 84, 87; Maghazi 31-2; Muslim, Salat al-Musafirin, 311 no: 843; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 347-8; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id ix, 7-8; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 29-30.}

In an incident similar to this at the Battle of Badr, a dissembler approached the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) from behind when no one was aware of it. Just as he was raising his sword to strike, God's Messenger (UWBP) turned and looked at him; the man trembled and his sword slipped to the ground.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 347; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 710.}

#84

The Fourth Event:

This is well-known almost to the degree of 'consensus in meaning,' and is given by most Qur'anic commentators as the immediate reason for the revelation of the verse,

Indeed We have put yokes round their necks right up their chins, so that their heads are forced up [and they cannot see]. And We have put a bar in front of them and a bar behind them, and further, We have covered them up, so that they cannot see. (Qur'an, 36:8-9.)

It is also related by the most learned commentators and scholars of Hadith. They relate that Abu Jahl took an oath, saying: "I shall strike Muhammad with a stone if I see him prostrating."

He took a large stone and went to find God's Messenger (UWBP). He lifted his hands to cast the stone when he saw him prostrating, and they remained raised.

Üçüncü Hâdise: Gazve-i Gatafan ve Enmar'da müteaddid tariklerle eimme-i hadîs haber veriyorlar ki: Gavres isminde cesur bir kabîle reisi, kimse görmeden tam Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın başı üzerine gelerek, yalın kılınc elinde olduğu halde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'a dedi: "Kim seni benden kurtaracak?"

Demiş: "Allah!" Sonra böyle dua etti:

اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِ بِمَا شِئْتَ

Birden o Gavres, iki omuzu ortasına gaibden bir darbe yer; o kılınc elinden düşer, yere yuvarlanır.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm kılıncı eline alır, "Şimdi seni kim kurtaracak?" der, sonra afveder.

O adam gider taifesine. O pek cür'etkâr, cesur adama herkes hayrette kalır. "Ne oldu sana, ne için bir şey yapamadın?" dediler.

O dedi: "Hâdise böyle oldu. Ben şimdi, insanların en iyisinin yanından geliyorum."

Hem şu hâdise gibi, Gazve-i Bedir'de bir münafık, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı bir gaflet vaktinde kimse görmeden, tam arkasından kılınc kaldırıp vururken, birden Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm bakmış. O titreyip, kılınc elinden yere düşmüş.

Dördüncü Hâdise: Manevî tevatüre yakın bir şöretle ve ekser ehl-i tefsirin

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَعْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

âyetinin sebab-i nüzülü

ve ehl-i tefsir allâmeleri ve ehl-i hadîs imamları haber veriyorlar ki: Ebu Cehil yemin etmiş ki: "Ben secdede Muhammed'i görsem, bu taşla onu vuracağım."

Büyük bir taş alıp gitmiş. Secdede gördüğü vakit kaldırıp vurmakta iken, elleri yukarıda kalmış.

God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) stood up on completing the prayers, and Abu Jahl's hand was released. He could move it either because the Messenger (UWBP) permitted, or because there was no longer any need for it to remain thus.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 351; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 241; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 227; Muslim, No: 2797; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iii, 42-3.*}

In another similar incident, a man from the same tribe as Abu Jahl, al-Walid b. Mughira according to one narration, went to the Ka'ba with a large stone in his hand, to strike the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) while he was prostrating, but the man's eyes were sealed

and he could not see the Messenger (UWBP) entering, nor was he able to see the people who had sent him; he could only hear their voices. When God's Messenger (UWBP) finished praying, his eyes were opened, for no need remained for them to be sealed.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 351; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 242.*}

Also, it is related through an authentic narration from Abu Bakr the Veracious that after the Sura about Abu Lahab had been revealed, his wife, *Hammalat al-Hatab* (the wood carrier) Umm Jamil, came to the Ka'ba with a stone in her hand.

She saw Abu Bakr, who was sitting beside the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), and asked him, "Where's your friend? I hear that he mocked me. If I see him, I will hit him in the mouth with this rock." She could not see God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), although he was sitting beside him.

{*Qadi Iyad, al-Shifa' i, 349; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 233; al-Haythami, Majma al-Zawa'id i, 353; Ibn Hibban, Sahih viii, 152; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 361.*}

Of course, a wood-carrier of Hell like that could not enter the presence of the 'Sultan of Lawlak,'* who was under Divine protection, and see him. How could she?

{*This refers to the Hadith Qudsi: "But for thee, but for thee, I would not have created the spheres."(Tr.)*}

#85

The Fifth Event: It is related through a sound narration that 'Amir b. Tufayl and Arbad b. Qays conspired to assassinate God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). 'Amir said: "I'll keep him busy, and you strike him."

They went, but Arbad did not do anything. Amir asked him later why he did not strike him. Arbad answered: "How could I? Every time I intended to hit him, I saw you between us. How could I have struck you?"

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm namazı bitirdikten sonra kalkmış, Ebu Cehil'in eli çözülmüş. O ise; ya Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın müsaadesiyle veyahut ihtiyaç kalmadığından çözülmüş.

Hem yine Ebu Cehil kabîlesinden -bir tarikte- Velid İbn-i Mugire, yine Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ı vurmak için, büyük bir taşı alıp secdede iken vurmaya gitmiş; gözü kapanmış.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ı Mescid-i Haram'da görmedi, geldi. Onu gönderenleri de görmüyordu, yalnız seslerini işitiyordu. Tâ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm namazdan çıktı, ihtiyaç kalmadığından onun gözü de açıldı.

Hem nakl-i sahih ile Ebu Bekir-i Sıddık'tan haber veriyorlar ki: Sure-i **تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ** nâzil olduktan sonra, Ebu Leheb'in karısı Ümm-ü Cemil denilen "*Hammalet-el Hatab*" bir taş alıp, Mescid-i Haram'a gelmiş.

Ebu Bekir ile Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm orada oturuyorlarmış. Gözü Ebu Bekir-i Sıddık'ı görüyor, soruyor: "Yâ Ebâ Bekir! Senin arkadaşın nerede? Ben işitmişim ki, beni hicvetmiş. Ben görsem, bu taşı ağzına vuracağım." Yanında iken Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtu Vesselâm'ı görmemiş.

Elbette hıfz-ı İlahîde olan bir Sultan-ı Levlak'i, böyle bir Cehennem oduncusu, onun huzuruna girip göremez. Ağzına mı düşmüş!..

Beşinci Hâdise: Haber-i sahih ile haber veriliyor ki: Âmir İbn-i Tufeyl ve Erbed İbn-i Kays ikisi ittifak ederek Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın yanına gitmişler. Âmir demiş: "Ben onu meşgul edeceğim, sen onu vuracaksın!"

Sonra bakıyor ki, birşey yapmıyor. Gittikten sonra arkadaşına dedi: "Neden vurmadın?" Dedi: "Nasıl vuracağım, ne kadar niyet ettim, bakıyorum ki, ikimizin ortasına sen geçiyorsun. Seni nasıl vuracağım?"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 353; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 249; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa v, 318.}

The Sixth Event: It is related through an authentic narration that at the battle either of Uhud or Hunayn, Shayba b. 'Uthman al-Hajabayya, whose uncle and father Hamza had killed, crept up stealthily on the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) in order to avenge them.

On his raising his drawn sword, it suddenly slipped from his hand. God's Messenger (UWBP) turned and looked at him, putting his hand on his chest.

Shayba later said: "At that moment there was no one in the world I loved more." He believed in him. The Messenger (UWBP) told him to go and fight..

Shayba said: "I went and fought in front of God's Messenger (UWBP). If I had come across my own father at that time, I would have struck him!"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 353; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 248; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id vi, 183-4; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 718; al-'Asqalani, al-Isaba ii, 157.}

Also, on the day of the conquest of Mecca, a man called Fadala approached God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) with the intention of striking him. The Messenger (UWBP) looked at him, and said, smiling: "What have you told yourself?", praying that he might be forgiven. Fadala became a believer, and said: "At that moment there was no one in the world I loved more."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 353; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 248; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 718.}

The Seventh Event: According to a sound narration, at the very moment some Jews, with the intention of **assassinating** him, were going to drop down a large rock on God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), while he was sitting, he rose through Divine protection; so the plot came to nothing.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 353; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 243; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 176; Abu Naim, Dala'il al-Nubuwwa ii, 489-90.}

Altıncı Hâdise: Nakl-i sahih ile haber veriliyor ki: Gazve-i Uhud'da veya Huneyn'de Şeybe İbn-i Osman-el Hacebî -ki, Hazret-i Hamza, onun hem amucasını, hem pederini öldürmüştü- intikamını almak için gizli geldi.

Tâ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın arkasından yalın kılıncı kaldırdı. Birden kılıncı elinden düştü. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona baktı, elini göğsüne koydu.

Şeybe der ki: "O dakikada dünyada ondan daha sevgili adam bana olmazdı." İmana geldi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etti: "Haydi git, harbet!"

Şeybe dedi: "Ben gittim, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm önünde harbettim. Eğer o vakit pederim de rast gelseydi, vuracaktım."

Hem Feth-i Mekke gününde Fedale namında birisi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın yanına vurmak niyetiyle geldi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ona bakıp tebessüm etti, "Nefsinle ne konuştun?" dedi ve Fedale için taleb-i mağfiret etti. Fedale imana geldi ve dedi ki: "O vakit ondan daha ziyade dünyada sevgilim olmazdı."

Yedinci Hâdise: -Nakl-i sahih ile- Yahudiler sû'-i kasd niyetiyle, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın oturduğu yere üstünden büyük bir taş atmak ânında, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm o dakikada hıfz-ı İlahî ile kalkmış; o sû'-i kasd de akîm kalmış.

There were many events similar to these seven. The scholars of Hadith, and foremost *Imam Bukhari* and *Imam Muslim*, relate from 'A'isha that after the verse, "*And God will defend you from men*" (Qur'an; 5:67) was revealed, God's Messenger told those who guarded him from time to time: "*O men, leave me, for God, the Great and Mighty, protects me!*"

Bu yedi misal gibi çok hâdiseler vardır. Başta İmam-ı Buharî ve İmam-ı Müslim ve eimme-i hadîs, Hazret-i Âişe'den naklediyorlar ki:

وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ

âyeti nâzil olduktan sonra, arasına Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı muhafaza eden zâtlara ferman etti:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ انصَرِفُوا فَقَدْ عَصَمَنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ

Yani: "Nöbetdarlığa lüzum yok, benim Rabbim beni hifzediyor."

{*Tirmidhi, v, 351 no: 3406; Tirmidhi (Tahqiq: Ahmad Shakir) no: 3049; Qadi İyad, al-Shifa' i, 352; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 313.*}

#86

Thus, from the beginning up to here, this treatise shows that every species of being, every **realm** of creation in the universe, recognized the Noble Messenger (UWBP), and was connected with him.

His miracles were manifested in every one of them. This means that the person of Muhammad (UWBP) was the official and Messenger of God Almighty, *but in regard to His titles of Creator of the Universe and Sustainer of all Creatures.*

For example, every office or department of government knows and recognizes a high-ranking official, an **inspector**, of the king, and whichever of them he enters, those in it show an interest in him, for he acts in the name of the king of all of them.

If he is only an inspector in the **judiciary**, then only that department of government recognizes him; the other offices do not. And if he is an inspector in the army, the civil service does not recognize him.

It is understood, then, that all the realms and **spheres of Divine rule**, every species and group from the angels to the flies and spiders, knew and recognized God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), or had been informed about him.

That is to say, he was the Seal of the Prophets and **the Messenger of the Sustainer of All the Worlds**. And his messengership was more comprehensive and all-embracing than those of the preceding prophets.

Sixteenth Sign

The wonders that took place before his prophetic mission, but which were related to it, are called *irhasat*, and these too were indications and proofs of his prophethood. They were of three kinds:

The First Kind

İşte şu risale de, baştan buraya kadar gösteriyor ki: Şu kâinatın her nev'i, her **âlemi**; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanır, alâkadardır.

Herbir nev'-i kâinatta, onun mu'cizâtı görünüyor. Demek o Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) Cenab-ı Hakk'ın *-fakat kâinatın Hâlıkı itibariyle ve bütün mahlukatın Rabbi ünvanıyla-* memurudur ve resulüdür.

Evet nasilki bir padişahın büyük ve **müfettiş** bir memurunu herbir daire bilir ve tanır; hangi daireye girse, onunla münasebetdar olur. Çünkü umumun padişahı namına bir memuriyeti var.

Eğer meselâ yalnız **adliye** müfettişi olsa, o vakit adliye dairesiyle münasebetdar olur. Başka daireler onu pek tanımaz. Ve askeriye müfettişi olsa, mülkiye dairesi onu bilmez.

Öyle de, anlaşılıyor ki; bütün **devair-i saltanat-ı İlahiyede**, melekten tut tâ sineğe ve örümceğe kadar herbir taife onu tanır ve bilir veya bildirilir.

Demek Hâtem-ül Enbiya ve **Resul-i Rabb-il Âlemîn**'dir. Ve umum enbiyanın fevkinde risaletinin şümülü var.

Onaltıncı İşaret

İrhasat denilen; bi'set-i nübüvvetten evvel fakat nübüvvetle alâkadar olarak vücuda gelen hârikalar dahi, delail-i nübüvvetir. Şu da üç kısımdır:

Birinci Kısım

This kind of *irhasat* comprises the tidings of Muhammad's (UWBP) prophethood given by *the Torah, the Bible, the Psalms of David, and the scriptures revealed to other prophets, as stated by the Qur'an.*

Indeed, since those Books are revealed scriptures and those who brought them were prophets, it is necessary and certain that they should have mentioned *the one who would supersede their religions*, change the shape of the universe, and illuminate half the earth with the light he brought.

Is it possible that those scriptures, which foretold insignificant events, would not speak of the most important phenomenon of humanity, the prophethood of Muhammad (UWBP)?

Yes, since they would certainly speak of it, they would either **denounce** it as a falsehood and so save their religions from **destruction** and their books from **abrogation**,

#87

or they would affirm it, and through that man of truth, save their religions from **superstition** and **corruption**.

Now, both friend and foe agree that there is no sign of any such denouncement in the scriptures, in which case there must be affirmation.

And since there is certain affirmation, and since there is **a definite reason** and **fundamental cause** for such affirmation, we too shall demonstrate through three **categorical proofs** the existence of this affirmation:

First Proof: God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) says to them through the tongue of the Qur'an: "Your scriptures describe and confirm me; they confirm me in the things I say."

He challenges them with verses such as,

Say, "Bring the Torah and read it, if you are men of truth!" (Qur'an, 3:93)

Say, "Come, let us gather together, our sons and your sons, our women and your women, ourselves and yourselves; then let us earnestly pray and invoke the curse of God on those who lie!" (Qur'an, 3:61.)

Despite his continuously taunting them with verses such as these, no Jewish scholar or Christian **priest** was able to show he had made any error.

If they had been able to, those very numerous and very obdurate and jealous unbelievers and dissembling Jews and **the whole world of unbelief** would have proclaimed it everywhere.

The Messenger (UWBP) also said: "Either you find any error of mine, or I shall fight you until I destroy you!"

Nass-ı Kur'anla; Tevrat, İncil, Zebur ve Suhuf-u Enbiyanın, nübüvvet-i Ahmediye Aleyhissalâtu Vesselâm'a dair verdikleri haberdir.

Evet madem o kitablar semavîdirler ve madem o kitab sahipleri enbiyadılar; elbette ve herhalde **onların dinlerini nesheden** ve kâinatın şeklini değiştiren ve yerin yarısını getirdiği bir nur ile ışıklandıran *bir zâttan* bahsetmeleri, zarurî ve kat'îdir.

Evet küçük hâdiseleri haber veren o kitablar, nev'-i beşerin en büyük hâdisesi olan hâdis-i Muhammediye Aleyhissalâtu Vesselâm'ı haber vermemek kabil midir?

İşte madem bilbedahe haber verecekler, herhalde ya **tekzib** edecekler, tâ ki dinlerini **tahrib**den ve kitaplarını **nesh**den kurtarınlar..

veya tasdik edecekler, tâ ki o hakikatlı zât ile, dinleri **hurafattan** ve **tahrifattan** kurtulsun.

Halbuki dost ve düşmanın ittifakıyla, tekzib emaresi hiç bir kitabda yoktur. Öyle ise, tasdik vardır.

Madem mutlak bir surette tasdik vardır ve madem şu tasdikün vücudunu iktiza eden **kat'i bir illet** ve **esaslı bir sebep** vardır; biz dahi, o tasdikün vücuduna delalet eden üç **hüccet-i katia** ile isbat edeceğiz:

Birinci Hüccet: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Kur'anın lisanıyla onlara der ki: "Kitablarınızda, benim tasdikim ve evsafım vardır. Benim beyan ettiğim şeylerde, kitaplarınız beni tasdik ediyor."

قُلْ فَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ تَعَالَوْا
نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا
وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ

gibi âyetlerle, onlara meydan okuyor. "Tevratınızı getiriniz, okuyunuz ve geliniz; biz çoluk ve çocuğumuzu alıp Cenab-ı Hakk'ın dergâhına el açıp, yalancılar aleyhinde lanetle dua edeceğiz!" diye

mütemadiyen onların başına vurduğu halde, hiç Yahudi bir âlim veya Nasrani bir **kissîs**, onun bir yanlısını gösteremedi.

Eğer gösterseydi, pek çok kesrette bulunan ve pek çok inadlı ve hasedli olan kâfirler ve münafık Yahudiler ve **bütün âlem-i küfür**, her tarafta ilân edeceklerdi.

Hem demiş: "Ya yanlısımı bulunuz veyahut sizinle mahvoluncaya kadar cihad edeceğim!"

And they chose war and wretchedness. That means they could not find any error. For if they had, they would have been saved from all that.

Second Proof: The words of the Torah, the Bible, and the Psalms do not have the **miraculousness** of those of the Qur'an. They have also been translated again and again, and a great many **alien words** have become intermingled with them.

Also, the words of commentators and their false interpretations have been confused with their verses.

In addition, the **distortions** of the ignorant and **the hostile** have been incorporated into them.

In these ways, the corruptions and **alterations** have multiplied in those Books.

In fact, Shaykh Rahmat Allah al-Hindi, the well-known scholar, proved to Jewish and Christian scholars and priests thousands of corruptions in them, and **silenced them**.

Nevertheless, despite these corruptions, in our times the celebrated Husain Jisri (*May God have mercy on him*) **found** one hundred and fourteen allusions to the prophethood of Muhammad (UWBP), and included them in his *Risalat al-Hamidiya*. This was translated into Turkish by the late Ismail Hakkı of Manastr; whoever wishes may refer to it.

#88

Also, many Jewish and Christian scholars acknowledged and admitted that the **attributes** of Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace) were written in their scriptures.

The famous Roman Emperor Heraclius, who was a **non-Muslim** himself, said: "Jesus foretold Muham-mad's coming."

{*Ibn Sayyid al-Nas, 'Uyun al-Athar ii, 26; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 364.*}

Also, another Roman ruler called Muqawqis, the Governor of Egypt, and celebrated Jewish scholars and leaders such as Ibn Suriya, Zubayr b. Batiya, Ibn Akhtab and his brother Ka'b b. Asad, although remaining non-Muslim, **admitted**: "He is described in our Books."

{*Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra ii, 139; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 366; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 744-5; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya iv, 80, 81, 272; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa iii, 362; Waqidi, Kitab al-Maghazi 403-4; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 85.*}

Halbuki bunlar, harbi ve perişaniyeti ve hicreti ihtiyar ettiler. Demek yanlışını bulamadılar. Bir yanlış bulunsaydı, onlar kurtulurlardı.

İkinci Hüccet: Tevrat, İncil ve Zebur'un ibareleri; Kur'an gibi **i'cazları** olmadığından, hem mütemadiyen tercüme tercüme üstüne olduğundan, pek çok **yabanî kelimeler** içlerine karıştı.

Hem müfessirlerin sözleri ve yanlış tevilleri, onların âyetleriyle iltibas edildi;

hem bazı nâdanların ve bazı **ehl-i garazın tahrifatı** da ilâve edildi.

Şu surette o kitablarda tahrifat, **tağyirat** çoğaldı.

Hattâ Şeyh Rahmetullah-i Hindî (allâme-i meşhur) kütüb-ü sâbikanın binler yerde tahrifatını, keşişlerine ve Yahudi ve Nasara ülemasına isbat ederek, **iskât etmiş**.

İşte bu kadar tahrifatla beraber, şu zamanda dahi meşhur Hüseyin-i Cisrî (*Rahmetullahi Aleyh*) o kitablardan yüz ondört delil nübüvvet-i Ahmediyeye dair **çıkarmıştır**. "Risale-i Hamîdiye"de yazmış. O risaleyi de, Manastırlı Merhum İsmail Hakkı tercüme etmiş. Kim arzu ederse, ona müracaat eder, görür.

Hem pek çok Yahudi üleması ve Nasara üleması, ikrar ve itiraf etmişler ki: "Kitablarımızda Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ın **evsafi** yazılıdır."

Evet **gayr-ı müslim** olarak başta meşhur Rum Meliklerinden Hirakl itiraf etmiş, demiş ki: "Evet İsa Aleyhisselâm, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dan haber veriyor."

Hem Rum Meliki Mukavkis namında Mısır hâkimi ve ülema-i Yehud'un en meşhurlarından İbn-i Suriya ve İbn-i Ahtab ve onun kardeşi Kâ'b Bin Esed ve Zübeyr Bin Bâtiya gibi meşhur ülema ve reisler, gayr-ı müslim kaldıkları halde **ikrar etmişler** ki: "Evet kitablarımızda onun evsafı vardır, ondan bahsediyorlar."

Also, some of the well-known Jewish scholars and Christian priests gave up their obduracy on seeing Muhammad's (UWBP) attributes as described in the above-mentioned books, and believed in him. They then pointed out these references to other Jewish and Christian scholars, and convinced them.

Among them were the famous 'Abdullah b. Salam, Wahb b. Munabbih, Abu Yasir, the two sons of Sa'ya, Asid and Tha'laba, and Shamul. The latter lived at the time of Tubba', the ruler of Yemen. Shamul became a believer before Muhammad's prophetic mission and without ever seeing him, just as Tubba' did.*2

*1. {Qadi Iyad, *al-Shifa'* i, 366; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa'* i, 744-5; Ibn Kathir, *al-Bidaya wa'l-Nihaya* iv, 80-1; Bayhaqi, *Dala'il al-Nubuwwa* iii, 361-2; Waqidi, *al-Maghazi* 405-4; Ibn Jawzi, *Sifat al-Safwa* iii, 361-2; Abu Na'im, *Dala'il al-Nubuwwa* i, 79; ii, 492.}

*2. {Bayhaqi, *Dala'il al-Nubuwwa* i, 367; ii, 526; vi, 240-9; al-Hindi, *Kanz al-'Ummal* xi, 401; xii, 390-408; Qadi Iyad, *al-Shifa'* i, 364; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa'* i, 739-43; al-Haythami, *Majma' al-Zawa'id* viii, 240.}

While the guest of the Bani Nadir before the prophetic mission, a gnostic called Ibn al-Hayyaban, declared: "A prophet will soon appear, and this is the place he will emigrate to." He died there.

Later, when that tribe was at war with God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), Asid and Tha'laba came forward and cried out to the tribe: "By God, he is the one Ibn al-Hayyaban promised would come. Don't fight him!"* But they did not heed him, and paid the penalty.

*{Bayhaqi, *Dala'il al-Nubuwwa* ii, 80-1; iv, 31; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa'* i, 744-5; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 137; Abu Na'im, *Dala'il al-Nubuwwa* i, 82; Ibn al-Jawzi, *Sifat al-Safwa*, i, 87.}

#89

Also, many Jewish scholars like Ibn Yasin, Mikhayriq, and Ka'b al-Ahbar, became believers on seeing the prophetic attributes in their Books, and silenced those who did not accept faith.

{Qadi Iyad, *al-Shifa'* i, 364; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa'* i, 739; Ibn al-Jawzi, *Sifat al-Safwa* i, 87; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 87-8, 135; Bayhaqi, *Dala'il al-Nubuwwa* 161-3; Abu Na'im, *Dala'il al-Nubuwwa* i, 78-9.}

Hem Yehud'un meşhur ülemasından ve Nasara'nın meşhur kıssislerinden, kütüb-ü sâbıkada evsaf-ı Muhammediyeyi (A.S.M.) gördükten sonra inadı terkedip imana gelenler, evsafını Tevrat ve İncil'de göstermişler ve sair Yahudi ve Nasrani ülemasını onunla ilzam etmişler.

Ezcümle, meşhur Abdullah İbn-i Selâm ve Vehb İbn-i Münebbih ve Ebî Yâsir ve Şâmul (ki bu zât, Melik-i Yemen Tübbâ' zamanında idi. Tübbâ' nasıl gıyaben ve bi'setten evvel iman getirmiş, Şâmul de öyle.)

ve Sa'ye'nin iki oğlu olan Esid ve Sa'lebe ki; İbn-i Heyban denilen bir ârif-i billah bi'setten evvel Benî Nadîr Kabilesine misafir olmuş.

قَرِيبٌ ظُهُورُ نَبِيِّ هَذَا دَارُ هِجْرَتِهِ

demiş, orada vefat etmiş.

Sonra o kabîle Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ile harbettikleri zaman Esid ve Sa'lebe meydana çıktılar, o kabîleye bağırıldılar:

وَاللَّهِ هُوَ الَّذِي عَاهَدَ إِلَيْكُمْ فِيهِ ابْنُ هَيْبَانَ

Yani: "İbn-i Heyban'ın haber verdiği zât budur; onunla harbetmeyiniz!" Fakat onlar onları dinlemediler, belalarını buldular.

Hem ülema-i Yehud'dan İbn-i Bünyamin ve Muhayrik ve Kâ'b-ül Ahbar gibi çok ülema-i Yehud, evsaf-ı Nebeviyeyi kitaplarında gördüklerinden, imana gelmişler; sair imana gelmeyenleri de ilzam etmişler.

Also, the famous Christian scholar and monk, Bahira, who was mentioned above.* God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) was twelve years old when he went to Damascus with his uncle, and it was for his sake that Bahira invited the Quraysh.

{Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 24; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 158.}

For he had seen a cloud casting its shadow on the travelling caravan. When it continued to do so, he realized that the one he was seeking had remained with the caravan, and had sent someone to fetch him.

He told Abu Talib: "Return to Mecca! The Jews are **exceedingly jealous** and **will resort to treachery**, for his attributes are described in the Torah."

Also, Nestor the Abyssinian, and the ruler of that country, the Negus, came to believe on seeing Muhammad's (UWBP) attributes written in their Books.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 364; 'Ali al-Qari Sharh al-Shifa' i, 744.}

Also, a well-known **Christian scholar** called Daghatr became a believer on seeing the description of the Prophet (Upon whom be blessings and peace), and was martyred when he proclaimed this among the Byzantines.

Also, from the Christian **leaders**, Harith b. Abi Shumar al-Ghasani and the prominent rulers and religious leaders of Damascus such as Sahib al-Ilya, Heraclius, Ibn Natur and al-Jarud, entered the fold of Islam after seeing the Prophet's (UWBP) description in their Books. Of them, only Heraclius concealed his belief for the sake of worldly rule.

{Bukhari, Bad' al-Wahy 6; Shahadat 28; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 744; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 121, 150-1; Qastalani, al-Mawahib al-Ladunniya vi, 198; Tabarani, al-Mu'jam al-Kabir iii, 2108; Ibn 'Adiyy, al-Kamil fi'l-Du'afa iii, 1094; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 101-2.}

Also, like these, Salman al-Farsi had also formerly been a Christian. He searched for the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) after seeing his description.

{al-'Asqalani, Fath al-Bari, vii, 222; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 82; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 310-6; Musnad v, 437; Ibn Hisham, Sirat al-Nabi i, 233; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa no: 213; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 604; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 364; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 670; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 144; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 258-64.}

Hem ülema-i Nasara'dan, bahsi geçen meşhur Buheyra-i Rahib ki; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Şam tarafına amucasıyla gittiği vakit oniki yaşında idi. Buheyra-i Rahib, onun hatırı için Kureyşileri davet etmiş.

Baktı ki, kafilere gölge eden bir parça bulut, daha kafilere yerinde gölge ediyor. "Demek aradığım adam orada kalmış!" Sonra adam göndermiş, onu da getirtmiş.

Ebu Talib'e demiş: "Sen dön Mekke'ye git! Yahudiler **hasûd**durlar; bunun evsafı Tevrat'ta mezkûrdur; **hıyanet ederler**."

Hem Nastur-ul Habeşe ve Habeş Reisi olan Necaşî, evsaf-ı Muhammediyeyi (A.S.M.) kitaplarında gördükleri için, beraber iman etmişler.

Hem Dağatır isminde meşhur bir **Nasrani âlimi**; evsafını görmüş, iman etmiş; Rumlar içinde ilân etmiş, şehid edilmiş.

Hem Nasrani **rüesasından** Hâris İbn-i Ebî Şümer-il Gasanî ve Şam'ın büyük dinî reisleri ve melikleri, yani Sahib-i İlya ve Hirakl ve İbn-i Natur ve Cârud gibi meşhur zâtlar, kitaplarında evsafını görmüşler ve iman etmişler. Yalnız Hirakl, dünya saltanatı için imanını izhar etmemiş.

Hem bunlar gibi Selman-ül Farisî, o da evvel Nasrani idi. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın evsafını gördükten sonra, onu arıyordu.

Also, a famous scholar called Tamim, and the well-known Abyssinian ruler, the Negus, and the Abyssinian Christians, and the priests of Najran, **all unanimously declared** that they had seen the Prophet's (Upon whom be blessings and peace) description in their scriptures, and had come to believe in him.

{Musnad i, 461; Abu Da'ud, Jana'iz 58; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 364; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 744-6; Jisri, Risale-i Hamidiye (Turkish trans.) i, 240; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 163.}

The Third Proof: Here, as examples, we shall point out from the Gospel, the Torah, and the Psalms, a few instances of verses concerning our Prophet (Upon whom be blessings and peace).

First: In the Psalms, there is the following verse:

O God, send to us after the period between prophets one who will establish an exemplary model.

Here, "One who will establish an exemplary model" refers to the Prophet Muhammad (UWBP).

{Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 104, 115.}

A verse from the Gospels says:

The Messiah said: "I am leaving for my father and your father, so that He may send you the Paraclete," that is, Ahmad Muhammad.

{Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 352; Jisri, Risale-i Hamidiye (Turkish trans.) i, 250; Qastalani, al-Mawahib al-Ladunniya vi, 201.}

A second verse from the Gospels:

I ask from my Lord for the Paraclete that he may abide with you forever.

Paraclete, meaning 'the distinguisher of good from evil,' is the name of our Prophet (UWBP) in those Books.

{Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 743; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 99; Jisri, Risale-i Hamidiye i, 255; Gospel of John, 14:16.}

Hem Temim namında mühim bir âlim, hem meşhur Habeş Reisi Necaşî, hem Habeş nasarası, hem Necran papazları; bütün **müttefikane haber veriyorlar** ki: "Biz, evsaf-ı Nebeviyeyi kitablarımızda gördük, onun için imana geldik."

Üçüncü Hüccet: İşte bir nümune olarak Tevrat, İncil, Zebur'un Peygamberimiz Aleyhissalâtu Vesselâm'a ait âyetlerinin birkaç nümunesini göstereceğiz:

Birincisi: Zebur'da şöyle bir âyet var:

اللَّهُمَّ ابْعَثْ لَنَا مُقِيمَ السُّنَّةِ بَعْدَ الْفِتْرَةِ

"Mukîm-üs Sünne" ise, ism-i Ahmedîdir.

İncil'in âyeti:

قَالَ الْمَسِيحُ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى أَبِي وَابْعَثْ لَكُمْ
الْفَارَقْلِيظَا

Yani: "Ben gidiyorum, tâ size Faraklit gelsin!" Yani, Ahmed gelsin.

İncil'in ikinci bir âyeti:

إِنِّي أَطْلُبُ مِنْ رَبِّي فَارَقْلِيظَا يَكُونُ مَعَكُمْ إِلَى الْأَبَدِ

Yani: "Ben Rabbimden; hakkı bâtıdan farkedenden bir peygamberi istiyorum ki, ebede kadar beraberinizde bulunsun." Faraklit,

الْفَارِقُ بَيْنَ الْحَقِّ وَالْبَاطِلِ

manasında Peygamber'in o kitablarda ismidir.

A verse from the Torah says:

Verily God told Abraham that Hagar -the mother of Isma'il- will bear children. There will emerge from her sons one whose hand will be above all, and the hands of all will be opened to him in reverence.

Tevrat'ın âyeti:

إِنَّ اللَّهَ قَالَ لِأَبْرَاهِيمَ إِنَّ هَاجَرَ تَلِدُ وَيَكُونُ مِنْ وَلَدِهَا
مَنْ يَدُهُ فَوْقَ الْجَمِيعِ وَيَدُ الْجَمِيعِ مَبْسُوطَةٌ إِلَيْهِ بِالْخُشُوعِ

Yani: "Hazret-i İsmail'in vâlidesi olan Hacer, evlâd sahibesi olacak ve onun evlâdından öyle birisi çıkacak ki, o veledin eli, umumun fevkinde olacak ve umumun eli huşu' ve itaatle ona açılacak."

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 743; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 105-6; Genesis, Chap. 16.}

www.risaleglobal.com

Another verse from the Torah:

And He said to Moses: "O Moses, verily I shall send them a prophet like you, from the sons of their brothers [the children of Isma'il]; I shall place My word in his mouth, and shall punish whoever does not accept the words of the one who will speak in My name."

{'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 743; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 86*; Halabi, *al-Sirat al-Halabiya i*, 347.}

A third verse from the Torah:

Moses said: "O Lord! Verily I have found in the Torah the best of communities that will emerge for the benefit of humanity, that will enjoin good and forbid wrong, and that will believe in God. Let it be my community!" God said: "That is the community of Muhammad."

{'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 746; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 107-18*}

A REMINDER: In those books, the name of Muhammad is given in **Syriac** form, such as *Mushaffah*, *Munhamanna*, *Himyata*, and names meaning Muhammad in **Hebrew**. Otherwise the name of Muhammad is explicitly mentioned only in a few places and was also altered by the jealous Jews.

{Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 112-3*; Qastalani, *al-Mawahib al-Ladunniya vi*, 189.}

A verse from the Psalms of David states:

O David! A prophet will appear after you, named Ahmad Muhammad; he will be truthful, and he will be a chief, and his Community will be forgiven.

{Halabi, *al-Sirat al-Halabiya i*, 353; Kandahlawi, *Hayat al-Sahaba i*, 18; Ibn Kathir, *al-Bidaya wa'l-Nihaya ii*, 326; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 739; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 122*.}

One of the **Seven 'Abd Allah's**, 'Abd Allah b. 'Amr b. al-'As, who made extensive studies of **the earlier scriptures**, and 'Abd Allah b. Salam, who was the earliest to accept Islam from among the famous Jewish scholars, and the famous scholar *Ka'b al-Ahbar* from among the Children of Israel, all pointed out in the Torah, which was not then corrupted to its present extent, the following verse,

Tevrat'ın ikinci bir âyeti:

وَقَالَ يَا مُوسَىٰ إِنِّي مُقِيمٌ لَهُمْ نَبِيًّا مِنْ بَنِي إِخْوَتِهِمْ مِثْلَكَ
وَأَجْرِي قَوْلِي فِي فَمِهِ وَالرَّجُلُ الَّذِي لَا يَقْبَلُ قَوْلَ النَّبِيِّ
الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِاسْمِي فَأَنَا أَنْتَقِمُ مِنْهُ

Yani: "Benî İsrail'in kardeşleri olan Benî İsmail'den senin gibi birini göndereceğim. Ben sözümü onun ağzına koyacağım, benim vahyimle konuşacak. Onu kabul etmeyene azab vereceğim."

Tevrat'ın üçüncü bir âyeti:

قَالَ مُوسَىٰ رَبِّ اِنِّي اَجِدُ فِي التَّوْرَةِ اُمَّةٌ هُمْ خَيْرُ اُمَّةٍ
اُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَيُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ فَاَجْعَلْهُمْ اُمَّةً لِّىْ قَالَ تِلْكَ اُمَّةٌ مُحَمَّدٍ

İHTAR: Muhammed ismi, o kitablarda "*Müşeffah*" ve "*El-Münhamenna*" ve "*Himyata*" gibi **Süryanî** isimler suretinde, "Muhammed" manasındaki **İbranî** isimleriyle gelmiş. Yoksa sarîh Muhammed ismi az vardı. Sarîh miktarını dahi, hasûd Yahudiler tahrif etmişler.

Zebur'un âyeti:

يَا دَاوُدُ يَا تِي بَعْدَكَ نَبِيٌّ يُسَمَّى أَحْمَدًا وَمُحَمَّدًا صَادِقًا سَيِّدًا
أُمَّتُهُ مَرْحُومَةٌ

Hem **Abadile-i Seb'**adan ve **kütüb-ü sâbıkada** çok tedkikat yapan *Abdullah İbn-i Amr İbn-il Âs* ve meşhur ülema-i Yehud'dan en evvel İslâm'a gelen *Abdullah İbn-i Selâm* ve meşhur *Kâ'b-ül Ahbar* denilen Benî İsrail'in allâmelerinden; o zamanda daha çok tahrifata uğramayan Tevrat'ta aynen şu gelecek âyeti ilân ederek göstermişler.

which after addressing Moses, then addresses the Prophet-yet-to-come:

O Prophet, verily We have sent you as a witness, a bearer of glad tidings, a warner and a protection for the unlettered. You are My bondsman, and I have named you the Reliant on God. You shall not be harsh, stern, and clamorous in the market places, nor shall you requite evil with evil, but instead pardon and forgive. God shall not take you unto Himself until you straighten a crooked people by causing them to say, "No god but God."

{Bukhari, Buyu' 5; Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 346; Darimi, Muqaddima 2; Kandahlawi, Hayat al-Sahaba i, 17; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 326; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 105, 135; al-'Ajurri, al-Shari'a 444, 452; Qastalani, Mawahib al-Ladunniya vi, 192; Isaiah, chap. 42.}

Another verse from the Torah:

Muhammad is God's Messenger, his birthplace is Mecca, he will emigrate to Tayba, his rule will be in Damascus, and his Community will constantly praise God.

In this verse, a Syriac word meaning Muhammad is mentioned for the word Muhammad.

{Darimi, Muqaddima 2; Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 346-51; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 739; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 116; Abu Naim, Dala'il al-Nubuwwa i, 72.}

Here is another verse from the Torah:

You are My bondsman and messenger, and I have named you 'Reliant on God,' which is addressed to a prophet who is to come after Moses, and is from the progeny of Isma'il, the brother of Isaac.

In the following verse from the Torah,

My chosen bondsman is not harsh or stern, the meaning of Mukhtar (chosen) is the same as 'Mustafa,' a name of Muhammad.*

*{Darimi, Muqaddima 2; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 105, 119; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 739.}

In several places in the Gospels, a Prophet (UWBP) who will come after Jesus is referred to as "the Master of the World." He is described as:

He will have with him a staff of iron with which he will fight, as will his people.

{Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 99, 114.}

Âyetin bir parçası şudur ki: Hz. Musa ile hitabdan sonra, gelecek peygambere hitaben şöyle diyor:

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَحِرْزًا
لِلْأُمِّيِّينَ أَنْتَ عَبْدِي سَمِيْتُكَ الْمُتَوَكَّلَ لَيْسَ بِفِظٍّ وَلَا
غَلِيظٍ وَلَا صَخَّابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَدْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ
السَّيِّئَةَ بَلْ يَعْفُو وَيَغْفِرُ وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ حَتَّى يُقِيمَ بِهِ
الْمِلَّةَ الْعُوجَاءَ بَانَ يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Tevrat'ın bir âyeti daha:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ مَوْلَاهُ بِمَكَّةَ وَهَجَرْتُهُ بِطَيْبَةَ وَمُلْكُهُ
بِالشَّامِ وَأُمَّتُهُ الْحَمَّادُونَ

İşte şu âyette "Muhammed" lafzı, Muhammed manasında Süryanî bir isimde gelmiştir.

Tevrat'ın diğer bir âyeti daha:

أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي سَمِيْتُكَ الْمُتَوَكَّلَ

İşte şu âyette, Benî İshak'ın kardeşleri olan Benî İsmail'den ve Hazret-i Musa'dan sonra gelen peygambere hitab ediyor.

Tevrat'ın diğer bir âyeti daha:

عَبْدِي الْمُخْتَارُ لَيْسَ بِفِظٍّ وَلَا غَلِيظٍ

İşte "Muhtar"ın manası; "Mustafa"dır, hem ism-i Nebevîdir.

İncil'de, İsa'dan sonra gelen ve İncil'in birkaç âyetinde "Âlem Reisi" ünvanıyla müjde verdiği Nebinin tarifine dair:

مَعَهُ قَضِيبٌ مِنْ حَدِيدٍ يُقَاتِلُ بِهِ وَأُمَّتُهُ كَذَلِكَ

This verse indicates that a Prophet (UWBP) will come with a sword, charged with waging jihad.

Qadib min hadid (literally, staff of iron) means sword. And so will be his community. In agreement with the Biblical verse mentioned above, and referring to it as well as some other verses, the following Qur'anic verse at the end of Sura al-Fath also states that his community, like him, will be commanded to wage jihad:

And their similitude in the Gospel is like a seed that sends forth its blade, then makes it strong; it then becomes thick, and it stands on its own stem, filling the sowers with wonder and delight. As a result, it fills the unbelievers with rage at them. (Qur'an, 48:29)

In the Thirty-Third Chapter* of the Fifth Book of the Torah, there is the following verse:

The Lord came from Sinai, rose up unto us from Sa'ir, and shined forth from Mount Paran. (Deuteronomy, 33:2.)

{Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 348; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 113.}

In this verse, with the phrase "the Lord came from Sinai," the prophethood of Moses is mentioned; with the phrase "rose up unto us from Sa'ir" (Sa'ir being a mountain near Damascus), the prophethood of Jesus is indicated.

And the phrase "He shined forth from Mount Paran" (the Paran Mountains being the mountains of Hijaz), gives tidings of the prophethood of Muhammad (UWBP), as all will agree.

Moreover, confirming the sentence, "This is their similitude in the Torah," (Qur'an, 48:29) is the following verse of the Torah concerning the Prophet's (UWBP) Companions, who would shine forth from the Paran Mountains:

The flags of the blessed ones will be with him, and they will be on his right.

{Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 348; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 113; Deuteronomy, 33:2.}

In this verse, the Companions are described as "the blessed ones," that is, his Companions are blessed, righteous men, the beloved ones of God.

In the Forty-Second Chapter of the Book of Isaiah, there are the following verses:

See My servant, whom I uphold; My Chosen One, in whom I delight. He will reveal justice to the nations of the world.... He will encourage the fainthearted, those tempted to despair. He will see full justice given to all who have been wronged. He will not be satisfied until truth and righteousness prevail throughout the earth, nor until even distant lands beyond the seas have put their trust in him.

(Isaiah, 42:1, 2, 3, 4, 10.)

İşte şu âyet gösteriyor ki: "Sahib-üs seyf ve cihada memur bir peygamber gelecektir."

Kadîb-i Hadîd, kılınc demektir. Hem ümmeti de onun gibi sahib-üs seyf, yani cihada memur olacağını, Sure-i Feth'in âhirinde

وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ

âyeti, İncil'in şu âyeti gibi, başka âyetlerine işaret edip, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm sahib-üs seyf ve cihada memur olduğunu İncil ile beraber ilân ediyor.

Tevrat'ın Beşinci Kitabının Otuzüçüncü Babında şu âyet var: "Hak Teâlâ, Tur-i Sina'dan ikbal edip bize Sâîr'den tulû' etti ve Fâran Dağlarında zahir oldu."

İşte şu âyet nasilki "Tur-i Sina'da ikbal-i Hak" fıkrasıyla nübüvvet-i Museviye'yi ve Şam Dağları'ndan ibaret olan "Sâîr'den tulû-u Hak" fıkrasıyla, nübüvvet-i İseviye'yi ihbar eder.

Öyle de bil'ittifak Hicaz Dağları'ndan ibaret olan Fâran Dağları'ndan zuhur-u Hak fıkrasıyla, bizzarure risalet-i Ahmediye'yi (A.S.M.) haber veriyor.

Hem Sure-i Feth'in âhirinde

ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ

hükümünü tasdiklan, Tevrat'ta Fâran Dağları'ndan zuhur eden peygamberin sahabeleri hakkında şu âyet var: "Kudsilerin bayrakları beraberindedir ve onun sağındadır."

"Kudsiler" namıyla tavsif eder. Yani: "Onun sahabeleri kudsî, sâlih evliyalar"dır."

Eşîya Peygamber'in kitabında, Kırkikinci Babında şu âyet vardır: "Hak Sübhanehu âhir zamanda, kendinin istifagerde ve bergüzidesi kulunu ba's edecek ve ona Ruh-ul Emîn Hazret-i Cibril'i yollayıp, din-i İlahîsini ona talim ettirecek. Ve o dahi, Ruh-ül Emîn'in talimi vechile nâsa talim eyliyecek ve beyn-en nâs hak ile hükmedecektir. O bir nurdur, halkı zulûmattan çıkaracaktır. Rabbin bana kabl-el vuku' bildirdiği şeyi, ben de size bildiriyorum." (Eski Ahit, İşaya, Bab: 42; Ayet: 1, 4, 7, 9.)

Here, the verses explicitly describe Muhammad (Upon whom be blessings and peace), the Prophet (UWBP) of the end of time.

In the Fourth Chapter of the Book of Micah, are the following verses:

But in the last days it shall come to pass that the mountain of the House of God will be the most renowned one of all the mountains of the world, praised by all nations; people from all over the world will make pilgrimage there. "Come," they will say to one another, "let us go up to the mountain of God and the House of God." (Micah, 4:1-2.)

These verses obviously describe the most blessed mountain in the world, **Mount 'Arafat**, and the worship and **proclamations of "God is Most Great!"** of those making the Hajj, who will flock there from all climes, and **the Community of Muhammad** (Upon whom be blessings and peace), famous for the Divine Mercy it will receive.

In the Seventy-Second Chapter of the Psalms, there are the following verses:

*And he will reign **from sea to sea**... And from the River to the ends of the earth... The kings of Yemen and the Islands... All will bring their gifts... And to him all the kings will prostrate themselves... All the nations will serve him... And he will live... And on his behalf prayer will be made constantly... All day long he will be praised... His name will prove to be to time indefinite... **It will continue as long as the sun**... All will be blessed in him... All nations will praise him*

{Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 91-104; Jisri, Risale-i Hamidiye (Turkish trans.) i, 410; Psalms, 72:8, 10, 11, 15-17.}

These verses describe the Glory of the World, the Prophet Muhammad (UWBP) most evidently.

#95

Apart from Muhammad the Arabian, what prophet has come since David (Upon whom be peace) who has spread his religion from East to West, **made kings pay tribute**, and **brought rulers to submission as though prostrating**; to whom every day **one fifth of mankind** offer benedictions and prayers, and whose lights have irradiated from Medina? Has there been any other?

Again, the Turkish translation of John's Gospel, Chapter Fourteen verse twenty, says: (14:30. (Tr.))

I shall not speak with you for much longer, for the ruler of the world is coming, and I am nothing compared with him.

Thus, the title "Ruler of the World" means Glory of the World. And the title Glory of the World is one of the most famous of Muhammad the Arabian's (Upon whom be blessings and peace) titles.

İşte şu âyet gayet sarîh bir surette, Âhîrzaman Peygamberi olan Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'ın evsafını beyan ediyor.

Mișail namıyla müsemma Mihail Peygamber'in kitabının Dördüncü Babında şu âyet var: "**Âhîrzamanda bir ümmet-i merhume kaim olup, orada Hakk'a ibadet etmek üzere, mübarek dağı ihtiyar ederler. Ve her iklimden orada birçok halk toplanıp, Rabb-ı Vâhid'e ibadet ederler. Ona şirk etmezler.**" (Eski Ahit, Mika, Bab:4 ; Ayet: 1, 2, 5.)

İşte şu âyet, zahir bir surette dünyanın en mübarek dağı olan **Cebel-i Arafat** ve orada her iklimden gelen hacıların **tekbir** ve ibadetlerini ve ümmet-i merhume namıyla şöhretşiar olan **ümmet-i Muhammediyeyi** tarif ediyor.

Zebur'da Yetmişikinci Babında şu âyet var:

*"**Bahreden bahre** mâlik ve nehîrlerden, Arz'ın makta' ve müntehasına kadar mâlik ola.. ve kendisine Yemen ve Cezayir Mülûkü hediyeler götürerler.. ve **padişahlar ona secde ve inkiyad edeler**.. ve her vakit ona salât ve her gün kendisine bereketle dua oluna.. ve envârı Medine'den münevîr ola.. ve zikri ebed-ül âbâd devam ede.. Onun ismi, şemsin vücudundan evvel mevcuddur.. **Onun adı, güneş durdukça münteşir ola**..." (Eski Ahit, Mezmurlar, Bab: 72; Ayet: 8-19)*

İşte şu âyet, pek aşîkâr bir tarzda Fahr-i Âlem Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tavsif eder.

Acaba Hazret-i Davud Aleyhisselâm'dan sonra Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'dan başka hangi nebi gelmiş ki; şarktan garba kadar dinini neşretmiş ve **mülûkü cizyeye bağlamış** ve **padişahları kendine secde eder gibi bir inkiyad altına almış** ve her gün **nev'-i beşerin humsu**nun salavat ve dualarını kendine kazanmış ve envârı Medine'den parlamış kim var? Kim gösterilebilir?

Hem Türkçe Yuhanna İncili'nin Ondördüncü Bab ve otuzuncu âyeti şudur: "**Artık sizinle çok söyleşmem, zira bu âlemin reisi geliyor. Ve bende, onun nesnesi aslâ yoktur!**" (Yeni Ahit, Yuhanna, Bab:14; Ayet:30)

İşte "Âlemin Reisi" tabiri, "Fahr-i Âlem" demektir. Fahr-i Âlem ünvanı ise, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ın en meşhur ünvanıdır.

Again in John's Gospel, chapter sixteen verse seven, it says:

But I am telling you the truth. My departure is but for your benefit. For, unless I depart, the Comforter will not come.

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 743; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 99.}

Now see, who other than Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace) is the Ruler of the World and true consoler of men?

Yes, the Glory of the World is he, and he is the one who will save transitory man from eternal extinction and thus comforts him.

Again, the eighth verse of Chapter Sixteen in John's Gospel:

When he comes, he will give the world convincing evidence concerning its sin, its righteousness, and its judgement.

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 743; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 99.}

Who other than Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace) has turned the world's wrongdoing into righteousness, saved men from sin and associating partners with God, and **transformed** politics and world rule?

Also from the Gospel of John, the eleventh verse of Chapter Sixteen:

There is deliverance from judgement, for the Ruler of this World has already been judged.

{Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 95-7; al-Anwar al-Muhammadiyah.}

Here "the Ruler of the World" is certainly Ahmad Muhammad (UWBP), for he is known as the **Master of Humanity**.

{Yes, he is such a lord and ruler that in most centuries for one thousand three hundred and fifty years he has had **at least** three hundred and fifty million **followers** and subjects, who have obeyed his commands in **complete submission**, and every day renew their allegiance to him by calling down God's blessings on him.}

#96

Also, in John's Gospel, the thirteenth verse of Chapter Twelve:

But when he, the Spirit of Truth, comes, he will guide you all to the truth, for he will not be presenting his own ideas, but will be passing onto you what he has heard. He will tell you about the future. (16:13. (Tr.))

{Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 346; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 743.}

Yine İncil-i Yuhanna, Onaltıncı Bab ve yedinci âyeti şudur: *"Amma ben, size hakkı söylüyorum. Benim gittiğim, size faidelidir. Zira ben gitmeyince, tesellici size gelmez."*

İşte bakınız! Reis-i Âlem ve insanlara hakikî teselli veren, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'dan başka kimdir?

Evet Fahr-i Âlem odur ve fâni insanları i'dam-ı ebediden kurtarıp teselli veren odur.

Hem İncil-i Yuhanna, Onaltıncı Bab, sekizinci âyeti: *"O dahi geldikte; dünyayı günaha dair, salaha dair ve hükme dair ilzam edecektir."*

İşte dünyanın fesadını salaha çeviren ve günahlardan ve şirkten kurtaran ve siyaset ve hâkimiyet-i dünyayı **tebdil** eden Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'dan başka kim gelmiş?

Hem İncil-i Yuhanna, Onaltıncı Bab, onbirinci âyet: *"Zira bu âlemin reisinin gelmesinin hükmü gelmiştir."*

İşte "Âlemin Reisi" elbette **Seyyid-ül Beşer** olan Ahmed-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dır.

{Haşiye): Evet, o Zât, öyle bir reis ve sultandır ki; binüçyüz elli senede ve ekser asırlardan herbir asırda, **lâakal** üçyüz elli milyon **tebaası** ve raiyeti var. **Kemal-i teslim ve inkiyadla**, evamirine itaat ederler, her gün ona selâm etmekle teccid-i biat ederler.}

Hem İncil-i Yuhanna, Onaltıncı Bab ve onüçüncü âyet:

"Amma o Hak ruhu geldiği zaman, sizi bilcümle hakikata irşad edecektir. Zira kendisinden söylemiyor. Bilcümle işittiğini söyleyerek, gelecek nesnelere size haber verecek."

This verse is **explicit**. Who apart from Muhammad the Arabian (UWBP) has called all men to the truth, whose every statement was based on **Revelation**, has spoken what he had heard from Gabriel, and informed man in **detail** about the resurrection of the dead and the hereafter? Who other than he could do this?

Also, the Books of other prophets include names in Syriac and Hebrew that correspond to the various names of the Noble Messenger (UWBP), such as Muhammad, Ahmad, Mukhtar.

For example, in the scriptures of the Prophet Shu'ayb, his name is *Mushaffah*,*1 and means 'Muhammad.'

In the Torah, he is mentioned as Munhamanna, which again means 'Muhammad,' and as *Himyata*,*2 which means 'the Prophet of al-Haram.'

In the Psalms, he is called *al-Mukhtar*.*3

Again in the Torah, the name is *al-Hatam al-Khatam*.*4

Both in the Torah and in the Psalms, it is *Muqim al-Sunna*,*5

in the scriptures of Abraham and in the Torah, he is mentioned as *Mazmaz* ,*6

and again in the Torah, as "Ahyad".

*1.{Halabi, *al-Sirat al-Halabiya* i, 353; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 112; Qastalani, *Mawahib al-Ladunniya* vi, 189.}

*2.{Halabi, *al-Sirat al-Halabiya* i, 346, 354; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 112-3.}

*3.{Halabi, *al-Sirat al-Halabiya* i, 353; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 112; Qastalani, *al-Mawahib al-Ladunniya* vi, 189; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 739.}

*4.{Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 114.}

*5.{Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 115.}

*6.{Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 113; Halabi, *al-Sirat al-Halabiya* i, 353.}

God's Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) himself said: "*In the Qur'an, my name is Muhammad, in the Bible, Ahmad, and in the Torah, Ahyad.*"

{Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 108, 112; Halabi, *al-Sirat al-Halabiya* i, 353.}

In fact, the Bible refers to him as "The one with the sword and the staff."

{Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 114; Halabi, *al-Sirat al-Halabiya* i, 353.}

İşte bu âyet **sarih**dir. Acaba umum insanları birden hakikata davet eden ve her haberini **vahiy**den veren ve Cebrail'den işittiğini söyleyen ve kıyamet ve âhiretten **tafsilen** haber veren, Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'dan başka kimdir ve kim olabilir?

Hem Kütüb-ü Enbiya'da, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın Muhammed, Ahmed, Muhtar manasında Süryanî ve İbranî isimleri var.

İşte: Hazret-i Şuayb'ın suhufunda ismi, Muhammed manasında "Müşeffah"tır.

Hem Tevrat'ta yine Muhammed manasında "Münhamenna", hem Nebiyy-ül Haram manasında "Himyata".

Zebur'da "El-Muhtar" ismiyle müsemmadır.

Yine Tevrat'ta "El-Hâtem-ül Hâtem".

Hem Tevrat'ta ve Zebur'da "Mukîm-üs Sünne".

Hem Suhuf-u İbrahim ve Tevrat'ta "Mazmaz"dır.

Hem Tevrat'ta "Ahyed"dir.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm demiş:

إِسْمِي فِي الْقُرْآنِ مُحَمَّدٌ وَفِي الْإِنْجِيلِ أَحْمَدُ وَفِي التَّوْرَةِ
أَحِيدُ

buyurmuştur.

Hem İncil'de, Esma-i Nebevîden "Sahib-ül Kadîbi ve-l Herave" yani "seyf ve asâ sahibi."

Indeed, the greatest of the prophets who wielded the sword, and was charged with fighting in God's way together with his community, was God's Messenger (Upon whom be blessings and peace).

The Gospels also describe him as "wearing a crown."

{Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 113, 114; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 739.}

#97

Yes, this title is particular to God's Messenger, for "crown" means **turban**, for in former days, it was the Arabs who as a people, all wore the turban and **headband**. This definitely therefore refers to God's Messenger (UWBP).

The term Paraclete in the Gospel, or Faraqlit, is defined in Biblical interpretation as "the one who distinguishes truth from falsehood."* It is therefore the name of one who in the future will lead people to the truth.

*{Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 112.}

In one place in the Gospels, Jesus (Upon whom be peace) says: "I am going so that the Lord of the World may come."

Who other than the Noble Prophet (Upon whom be blessings and peace) has come after Jesus who will be the Ruler of the World, distinguish and **separate** truth from falsehood, and **guide** mankind in place of Jesus?

That is to say, Jesus (Upon whom be peace) was constantly giving his community the good news: "Another will come; no need will remain for me. I am his forerunner and herald."

Confirming this is the following verse of the Qur'an:

And remember, Jesus, the son of Mary, said: "O Children of Israel! I am the Messenger of God unto you, confirming that which was revealed before me in the Torah and bringing the good tidings of a Messenger to come after me, whose name is Ahmad [the Praised One]." (Qur'an, 61:6.)

Yes, in the Gospels, Jesus gave the glad tidings many times, that the greatest leader of mankind would come.

He is mentioned with various names, in, of course, Syriac and Hebrew - which scholars have seen, which bear the meaning of Ahmad, Muhammad, and the **Distinguisher between Truth and Falsehood**.

That is to say, on many occasions Jesus (Upon whom be peace) told of the coming of Ahmad (Upon whom be blessings and peace).

{At the site of the tomb of Sham'un al-Safa, the famous traveller Evliya Chelebi came across the following verses from the Gospels, written on gazelle hide:

Evet sahib-üs seyf enbiyalar içinde en büyüğü; ümmetiyle cihada memur, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'dır.

Yine İncil'de "Sahib-üt Tâc"dir.

Evet "Sahib-üt Tâc" ünvanı, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'a mahsustur. Tâc, "amâme" yani **sarık** demektir. Eski zamanda milletler içinde, milletçe umumiyet itibariyle sarık ve **agel** saran, Kavm-i Arabdır. İncil'de "Sahib-üt Tâc", kat'î olarak "Resul-i Ekrem" (Aleyhissalâtu Vesselâm) demektir.

Hem İncil'de "El-Baraklit" veyahut "El-Faraklit" ki İncil tefsirlerinde, "**Hak ve bâtili birbirinden tefrik eden hakperest**" manası verilmiş ki; sonra gelecek insanları, hakka sevkedecek zâtın ismidir.

İncil'in bir yerinde, İsa Aleyhisselâm demiş: "Ben gideceğim; tâ dünyanın reisi gelsin."

Acaba Hazret-i İsa Aleyhisselâm'dan sonra dünyanın reisi olacak ve hak ve bâtili fark ve **temyiz** edip Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın yerinde insanları **irşad** edecek, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'dan başka kim gelmiştir?

Demek Hazret-i İsa Aleyhisselâm ümmetine daima müjde ediyor ve haber veriyor ki: "Birisi gelecek, bana ihtiyaç kalmayacak. Ben, onun bir mukaddimesiyim ve müjdecisiyim."

Nasılki şu âyet-i kerime:

إِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ

Evet İncil'de Hazret-i İsa Aleyhisselâm, çok defalar ümmetine müjde veriyor.

İnsanların en mühim bir reisi geleceğini ve o zâtı da bazı isimler ile yâdediyor. O isimler, elbette Süryanî ve İbranîdirler. Ehl-i tahkik görmüşler. O isimler, "Ahmed, Muhammed, **Farik-un Beyn-el Hakk-ı Ve-l Bâtil**" manasındadırlar.

Demek İsa Aleyhisselâm, çok defa Ahmed Aleyhissalâtu Vesselâm'dan beşaret veriyor.

{(Haşiye): **أُمَّتُهُ الْحَمَّادُونَ** Seyyah-ı meşhur Evliya

Çelebi; Hazret-i Şem'un-u Safa'nın türbesinde, ceylan derisinde yazılı İncil-i Şerifte, bu gelen âyeti okumuştur.

"A youth from the progeny of Abraham is to be a prophet.

He will not be a liar; his birthplace will be Mecca; he will come with piety;

his blessed name is Ahmad Muhammad; those who obey him will prosper in this world and the next."

The word, written as Mawamit, was corrupted from Mamad, itself a corruption of Muhammad. }

Question: Why is it that while the other prophets foretell the coming of Muhammad (UWBP), Jesus (UWP) does so more fully and in the form of good news?

The Answer: Because Ahmad (UWBP) defended Jesus (UWP) against the fearsome denials and slander of the Jews, and saved his religion from corruption.

#98

Furthermore, in the face of the burdensome Shari'a of the Children of Israel, who did not recognize Jesus, he came with an elevated Shari'a which was easy, all-encompassing, and completed the deficiencies of Jesus' Shari'a.

For these reasons, Jesus often gave the good news, the Ruler of the World will come!

Now it is clear that in the Torah, the Gospels, the Psalms of David, and in the scriptures of other prophets, there are numerous discussions of a prophet who is to come at a later time, many verses mentioning him. Just as we pointed out examples of these, showing that he is mentioned in these Books under various names.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm hakkında nâzil olan âyet:

ایتون Bir oğlan,

ازریون yani: İbrahim neslinden ola,

پروفتون Peygamber ola,

لوغسلین yalancı olmaya,

بنت onun

افزولات mevlidi Mekke ola,

که کالوشیر sâlihlikle gelmiş ola,

تونومنین onun mübarek adı

موامیت Ahmed Muhammed ola.

(Bu "Mevamit" kelimesi "Memed"den ve "Memed" dahi "Muhammed"den tahrif edilmiş.)

اسفدوس Ona uyanlar,

تا کردیس bu cihan ıssı olalar.

بیست بیث dahi, ol cihan ıssı ola.}

Sual: Eğer desen: "Neden Hazret-i İsa Aleyhisselâm, her nebiden ziyade müjde veriyor; başkalar yalnız haber veriyorlar, müjde sureti azdır."

Elcevab: Çünkü Ahmed Aleyhissalâtü Vesselâm, İsa Aleyhisselâm'ı Yahudilerin müdhiş tekzibinden ve müdhiş iftiralarından ve dinini müdhiş tahrifattan kurtarmakla beraber..

İsa Aleyhisselâm'ı tanımayan Benî İsrail'in suubetli şeriatına mukabil, sühuletli ve câmi' ve ahkâmca Şeriat-ı İseviye'nin noksanını ikmal edecek bir şeriat-ı âliyye sahibidir.

İşte onun için çok defa, "Âlemin Reisi geliyor!" diye müjde veriyor.

İşte Tevrat, İncil, Zebur'da ve sair suhuf-u enbiyada çok ehemmiyetle, âhirde gelecek bir peygamberden bahisler var, çok âyetler var. Nasıl bir kısım nümunelerini gösterdik. Hem çok namlar ile o kitaplarda mezkûrdur.

Who, other than Muhammad (UWBP), the Prophet of the end of time, could it be that these scriptures of the prophets speak of so repeatedly in their verses, and with such importance?

The Second Kind

The signs of prophethood that were manifested by way of *irhasat* also include those tidings of his coming given before his prophetic mission in that time between prophets by the soothsayers and certain people known as saints and gnostics at that time; they published their claims and passed them down to subsequent generations in their poetry.

These are numerous, and we shall mention some that are well-known, and have been accepted and narrated by the scholars of history and the Prophet's life.

First: One of the rulers of Yemen, called Tubba', saw descriptions of God's Messenger (UWBP) in former scriptures, and believed in him.

He announced this by means of a poem, which went like this:

I bear witness to Ahmad, for he is a Messenger from God, the Creator of man;

*Were I to live long enough to see him, I would be a minister and a cousin of his.**

(That is, I would have been like 'Ali.)

{Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 166; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 363; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 740; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 388; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 138.}

Second: Quss b. Sa'ida was the most renowned and most significant orator of the Arabs, a monotheist, and man of enlightened mind. Before Muhammad's (UWBP) prophetic mission, he announced his messengership with these lines:

#99

Ahmad shall be sent forth amongst us, the best prophet ever sent;

God's blessings be upon him, whenever a riding party sets out amidst cries!

{Suyuti, al-Fath al-Kabir ii, 133; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 230; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 363; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 740; Tabarani, al-Majmu' al-Kabir xii, 1254; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 101; Abu Naim, Dala'il al-Nubuwwa i, 105.}

Acaba bütün bu Kütüb-ü Enbiyada bu kadar ehemmiyetle, mükerrer âyetlerde bahsettikleri, Âhirzaman Peygamberi Hazret-i Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm'dan başka kim olabilir?

İkinci Kısım

irhasattan ve delail-i nübüvvetten maksad şudur ki: Bi'set-i Ahmediyeden evvel, zaman-ı fetrette kâhinler, hem o zamanın bir derece evliya ve ârif-i billah olan bir kısım insanları; Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın geleceğini haber vermişler ve ihbarlarını da neşretmişler, şiirleriyle gelecek asırlara bırakmışlar.

Onlar çoktur; biz, ehl-i siyer ve tarihin nakil ve kabul ettikleri meşhur ve münteşir olan bir kısmını zikredeceğiz. Ezcümle:

Yemen padişahlarından Tübba' isminde bir melik, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın evsafını eski kitaplarda görmüş, iman etmiş.

Şöyle bir şiirini ilân etmiş:

شَهِدْتُ عَلَى أَحْمَدَ أَنَّهُ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ

فَلَوْ مَدَّ عُمْرِي إِلَى عُمْرِهِ لَكُنْتُ وَزِيرًا لَهُ وَابْنَ عَمِّ

Yani: "Ben Ahmed'in (A.S.M.) risaletini tasdik ediyorum. Ben onun zamanına yetişseydim, ona vezir ve ammizade olurdu."

(Yani, Ali gibi ona fedai bir hâdim olurdu.)

İkincisi: Meşhur Kuss İbn-i Sâide ki, kavm-i Arabın en meşhur ve mühim hatibi ve muvahhid bir zât-ı ruşenzamirdir. İşte şu zât da, bi'set-i Nebevîden evvel risalet-i Ahmediyeyi şu şiirle ilân ediyor:

أَرْسَلَ فِينَا أَحْمَدَ خَيْرَ نَبِيِّ قَدْ بُعِثَ صَلَّى عَلَيْهِ اللَّهُ مَا

عَجَّ لَهُ رَكْبٌ وَ حُتَّ

Third: Ka'b b. Lu'ayy, one of the forefathers of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), announced Muhammad's (UWBP) prophethood by way of inspiration as follows:

*Suddenly, Muhammad the Prophet will appear,
Giving tidings most true.*

{Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 244; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 364; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 740; Abu Naim, Dala'il al-Nubuwwa i, 89-90.}

Fourth: Sayf b. Dhi-Yazan, one of the rulers of Yemen, read descriptions of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) in the old scriptures, and believing in him, longed to see him.

When 'Abd al-Muttalib, Muhammad's grandfather, went to Yemen with some of the Quraysh, Sayf summoned them and said:

"A child will be born in Hijaz, with a mark between his shoulders resembling a seal. He will be the leader of all humanity."

Then, in private he told 'Abd al-Muttalib: "You are his grandfather,"* foretelling his mission in a wondrous way.

*{Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 328; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 343; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 740; al-Hakim, al-Mustadrak ii, 388; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 95-6; Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 187.}

Fifth: Waraqa b. Nawfal was a cousin of Khadija. When the first Revelation came, the Noble Messenger (UWBP) was deeply shaken. Khadija described the event to the well-known Waraqa b. Nawfal, who told her to send him to him.

God's Messenger (UWBP) went to Waraqa and told him how the Revelation had come. Waraqa Said: "Good news, O Muhammad! I testify that you are the awaited prophet who was foretold by Jesus."* That is, Don't worry! It was truly the coming of Revelation.

*{Bukhari, Bad' al-Wahy 3; Anbiya' 21; Ta'bir 1; Musnad (Tahqiq: Ahmad Shakir) iv, 304 no: 2846; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 363; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 743; 'Ajurri, al-Shari'a 443; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 217.}

Üçüncüsü: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın ecdadından olan Kâ'b İbn-i Lüeyy, nübüvvet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) ilham eseri olarak şöyle ilân etmiş:

عَلَى غَفْلَةٍ يَأْتِي النَّبِيُّ مُحَمَّدٌ فَيُخْبِرُ أَخْبَارًا صَدُوقًا
خَيْرُهَا

Yani: "Füc'eten, Muhammed-ün Nebi gelecek, doğru haberleri verecek."

Dördüncüsü: Yemen padişahlarından Seyf İbn-i Zîyezen, kütüb-ü sâbıkada Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın evsafını görmüş; iman etmiş, müştak olmuş idi.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın cediti Abdülmuttalib Yemen'e kabile-i Kureyş ile gittiği zaman, Seyf İbn-i Zîyezen onları çağırması. Onlara demiş ki:

ذَا وُلِدَ بَيْتِهَامَةَ وَلَدٌ بَيْنَ كَتْفَيْهِ شَامَةٌ كَانَتْ لَهُ الْإِمَامَةُ
وَإِنَّكَ يَا عَبْدَ الْمُطَّلِبِ لِحَدُّهُ

Yani: "Hicaz'da bir çocuk dünyaya gelir. Onun iki omuzu arasında hâtem gibi bir nişan var. İşte o çocuk umum insanlara imam olacak!"

Sonra gizli Abdülmuttalib'i çağırması, "O çocuğun cediti de sensin" diye kerametkârane, bi'setten evvel haber vermiş.

Beşincisi: Varaka İbn-i Nevfel (Hatice-i Kübra'nın ammizadelerinden) bidayet-i vahiyde Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm telaş etmiş. Hatice-i Kübra o hâdiseyi, meşhur Varaka İbn-i Nevfel'e hikâye etmiş. Varaka demiş: "Onu bana gönder."

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Varaka'nın yanına gitmiş, mebde-i vahiydeki vaziyeti hikâye etmiş. Varaka demiş:

بَشِّرْ يَا مُحَمَّدُ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ النَّبِيُّ الْمُنْتَظَرُ وَبَشِّرْ
بِكَ عَيْسَى

Yani: "Telaş etme, o halet vahiydir. Sana müjde! İntizar edilen Nebi sensin! İsa, seninle müjde vermiş."

Sixth: Before the prophetic mission, a gnostic called Athkalan al-Himyari asked the Quraysh when he saw them: "Is there anyone among you who claims prophethood?" They replied in the negative.

He again asked them **at the start of his mission**, and this time their reply was affirmative. Athkalan said: "The world is awaiting him!"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 363; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 742; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 140.}

#100

Seventh: Ibn al-'Ala, a famous Christian scholar, told of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) before his mission, never having seen him.

He later came, saw the Messenger (Upon whom be blessings and peace), and said: "*By the One Who sent you in truth, I found your description in the Gospels, and the Son of Mary gave glad tidings of your coming.*"

{Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 744; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 121, 208.}

Eighth: Mentioned above was the Negus of Abyssinia, who declared: "*Would that I had been the servant of Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace), rather than a king. To serve him would have been far superior to this sovereignty.*"

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 365; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 115; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 285.}

In addition to these tidings given by these learned men through Divine inspiration from the Unseen, soothsayers too gave news from the Unseen of the coming of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace), and of his prophethood, by means of jinn and **spirit beings**.

These are numerous also, and we shall mention a few which are well-known, have reached the degree of 'consensus in meaning,' and are related in most of the books of history and the Prophet's (UWBP) biography. Referring the lengthy accounts of them to those books, we shall give only a summary of them.

The First is the famous soothsayer, Shiqq, who had only one eye, one arm, and one leg; he was quite simply half a man.

His repeated predictions concerning Muhammad's (Upon whom be blessings and peace) messengership have passed into the history books, with the certainty of consensus in meaning.

Altıncısı: Askelân-ul Himyerî nam ârif-i billah, bi'setten evvel Kureyşîleri gördüğü vakit, "İçinizde dava-yı nübüvvet eden var mı?" "Yok" derlerdi.

Sonra **bi'set vaktinde** yine sormuş; "Evet" demişler, "Biri dava-yı nübüvvet ediyor." Demiş: "İşte âlem onu bekliyor."

Yedincisi: Nasara ülema-yı benamından İbn-ül Alâ, bi'setten ve Peygamber'i görmeden evvel haber vermiş.

Sonra gelmiş. Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ı görmüş, demiş:

وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَقَدْ وَجَدْتُ صِفَتَكَ فِي الْأَنْجِيلِ
وَبَشَّرَ بِكَ ابْنُ الْبَتُولِ

Yani: "Ben senin sıfatını İncil'de gördüm, iman ettim. **İbn-i Meryem**, İncil'de senin geleceğini müjde etmiş."

Sekizincisi: Bahsi geçen Habeş padişahı Necaşi demiş:

لَيْتَ لِي خِدْمَتُهُ بَدَلًا عَنِ هَذِهِ السَّلْطَنَةِ

Yani: "Keşki şu saltanata bedel Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ın hizmetkârı olsaydım. O hizmetkârlık, saltanatın **pek fevkindedir.**"

Şimdi ilham-ı Rabbanî ile gaibden haber veren bu âriflerden sonra; gaibden **ruh** ve cinn vasıtasıyla haber veren kâhinler, pek sarîh bir surette Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın geleceğini ve nübüvvetini haber vermişler.

Onlar çoktur; biz, onlardan meşhurları ve manevî tevatür hükmüne geçmiş ve ekser tarih ve siyerde nakledilmiş birkaçını zikredeceğiz. Onların uzun kıssalarını ve sözlerini siyer kitaplarına havale edip, yalnız icmalen bahsedeceğiz.

Birincisi: Şikk isminde meşhur bir kâhindir ki; bir gözü, bir eli, bir ayağı varmış. Âdeta yarım insan...

İşte o kâhin, manevî tevatür derecesinde kat'î bir surette tarihlere geçmiş ki; risalet-i Ahmediye Aleyhissalâtü Vesselâm'ı haber verip, mükerreren söylemiştir.

{Qadi Iyad, *al-Shifa' i*, 364; Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 747; Yusuf Nabhani, *Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin* 168-72; Abu Naim, *Dala'il al-Nubuwwa i*, 123, 125.}

The Second is the famous soothsayer of Damascus, Satih, who was a monstrosity lacking bones, and even limbs, whose face was in his chest and who lived a very long time.

He was highly reputed at that time for the correct information he gave concerning the Unseen.

The Persian king, Chosroes, even, sent a learned envoy called Mubezan to ask Satih to interpret a **strange** dream he had at the time of Muhammad's (UWBP) birth, in which the fourteen **pinnacles** of his palace collapsed.

Satih said: "Fourteen men will rule over you, then your empire will be destroyed. Also someone will come who will announce a religion; he will abolish both your religion and your empire," sending news of this to Chosroes.* In this way, Satih explicitly foretold the coming of the Prophet (UWBP) of the end of time.

*{Ibn Kathir, *al-Bidaya wa'l-Nihaya ii*, 355-69; Bayhaqi, *Dala'il al-Nubuwwa ii*, 126, 129; Abu Na'im, *Dala'il al-Nubuwwa i*, 125; Qadi Iyad, *al-Shifa' i*, 365; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 747; Suyuti, *al-Khasa'is al-Kubra i*, 128-30; al-Haythami, *Majma' al-Zawa'id viii*, 848-9, 851.}

İkincisi: Meşhur Şam kâhini Satih'tir ki; kemiksiz, âdeta âzâsız bir vücud, yüzü göğsü içinde bir acube-i hilkat ve çok da yaşamış bir kâhindir.

Gaibden verdiği doğru haberler, o zaman insanlarda şöhret bulmuş.

Hattâ Kısra (yani Fars padişahı) gördüğü **acib** rü'yayı ve veladet-i Ahmediye (A.S.M.) zamanında sarayın ondört **şerefesinin** düşmesinin sırrını Satih'ten sormak için, Muyzan denilen âlim bir elçisini göndermiş.

Satih demiş: "Ondört zât sizlerde hâkimiyet edecek, sonra saltanatınız mahvolacak. Hem birisi gelecek, bir din izhar edecek. İşte o sizin din ve devletinizi kaldıracak!" mealinde Kısra'ya haber göndermiş. İşte o Satih, sarih bir surette, âhirzaman peygamberinin gelmesini haber vermiş.

www.risaleglobal.com

As written in detail in the books of history and the Prophet's (UWBP) biography, soothsayers like Sawad b. Qarib al-Dawsi, Khunafir, Af'a Najran, Jidhl b. Jidhl al-Kindi, Ibn Khalasat al-Dawsi, and Fatima bint al-Nu'man al-Najariyya, foretold the coming of the Prophet of the end of time, stating that that Prophet was Muhammad (UWBP).

{Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 335; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 248; Abu Na'im, Dala'il al-Nubuwwa i, 125; Qadi Iyad, al-Shifa' i, 365; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 747; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 128-30; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 248-9, 251.}

Also, one of 'Uthman's relations, Sa'd b. bint al-Kurayz, received knowledge from the Unseen by means of soothsaying about the prophethood of Muhammad (Upon whom be blessings and peace).

In the early days of Islam, he told 'Uthman Dhi'l-Nurayn to go and accept faith. 'Uthman did so and entered the fold of Islam at the beginning. Sa'd expressed the event with a poem, which went like this:

Through my words, God has guided 'Uthman to the source

That yields righteousness; truly God guides to the truth.

{Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 258.}

Like soothsayers, jinns who were invisible but whose voices were heard, called *hatif*, repeatedly foretold the coming of God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace). For example:

An invisible jinn shouted out the following to Dhayab b. al-Harith, and was the reason of he and others accepting Islam: "O Dhayab! O Dhayab! Listen to the oddest thing: Muhammad has appeared with the Book. He is calling on Mecca, yet they do not respond to him!"

{Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 335-7; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 358; Yusuf Nabhani, Hujjat Allah 'ala'l-'Alamin 181.}

Another unseen jinn called out to Sama' b. Qarrat al-Ghatafani, "The truth has come in manifest radiance, the false is destroyed and uprooted," and caused him and some others to believe.

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 748; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 252.}

Such messages and good tidings of unseen jinns are extremely well-known and numerous.

Hem kâhinlerden Sevad İbn-i Karib-id Devsî ve Hunafir ve Ef'asiye Necran ve Cizl İbn-i Cizl-il Kindî ve İbn-i Halasat-ed Devsî ve Fatıma Bint-i Nu'man-ı Neccariye gibi meşhur kâhinler, *siyer ve tarih kitaplarında tafsilen beyan ettikleri vecih üzere*; âhırzaman peygamberinin geleceğini, o peygamber de, Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm olduğunu haber vermişler.

Hem Hazret-i Osman'ın akrabasından Sa'd İbn-i Bint-i Küreyz kâhinlik vasıtasıyla, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nübüvvetini gaibden haber almış.

Bidayet-i İslâmiyette Hazret-i Osman-ı Zinnureyn'e demiş ki: "Sen git iman et." Osman bidayette gelmiş, iman etmiş. İşte o Sa'd, o vakiayı böyle bir şiir ile söylüyor:

هَدَى اللَّهُ عُثْمَانَ بِقَوْلِي إِلَى الَّتِي بِهَا رُشِدُهُ وَاللَّهُ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ

Hem kâhinler gibi; "hâtif" denilen, şahsı görünmeyen ve sesi işitilen cinnîler, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın geleceğini *mükerreren* haber vermişler. Ezcümle:

Zeyyab İbn-ül Haris'e *hâtif-i cinnî* böyle bağırmış, onun ve başkasının sebep-i İslâmı olmuş:

يَا ذِيَابُ يَا ذِيَابُ اسْمِعِ الْعَجَبَ الْعَجَابَ
بُعِثَ مُحَمَّدٌ بِالْكِتَابِ يَدْعُو بِمَكَّةَ فَلَا يُجَابُ

Yine bir hâtif-i cinnî, Sâmia İbn-i Karret-il Gatafanî'ye böyle bağırmış, bazılarını imana getirmiştir:

جَاءَ الْحَقُّ فَسَطَعَ وَدَمَّرَ بَاطِلٌ فَانْقَمَعَ

Bu hâtiflerin beşaretleri ve haber vermeleri pek meşhurdur ve çoktur.

Just as the voices of jinns and the soothsayers foretold him, so too **idols** and **sacrifices slaughtered for the idols** gave news of the prophethood of God's Messenger (Upon whom be blessings and peace). For example:

#102

One is the famous story of the idol of the Mazan tribe, who shouted out: *"This is the Prophet (UWBP) who has been sent; he comes with the revealed truth,"** telling of Muhammad's (UWBP) prophethood.

**{Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 255; Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 325; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 337; al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 242; Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 747; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 252-71.}*

Another is the well-known incident which caused 'Abbas b. Mardas to accept Islam: there was an idol called Dimar, which one day called out: *"Dimar was worshipped before the declaration of Muhammad; that misguidance can no longer continue."*

**{al-Haythami, Majma' al-Zawa'id viii, 246; Ibn Kathir, al-Bidaya wa'l-Nihaya ii, 341-2; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa i, 118.}*

Before he accepted Islam, 'Umar heard an animal sacrificed to an idol exclaim: *"O sacrificer, the means of success are at hand: an eloquent man proclaiming, No god but God!"*

**{Bukhari, Manaqib al-Ansar 35; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 2030.}*

There are very many more examples like these, which have been accepted as authentic and narrated in reliable books.

And just as soothsayers, gnostics, invisible jinns, and even idols and sacrifices told of Muhammad's (Upon whom be blessings and peace) messengership, and each instance was the cause of people coming to believe in him,

so too inscriptions on stones over and in graves, and on **gravestones**, like *"Muhammad, a worker of righteousness, the trustworthy,"* were the means of some people coming to believe.

Hem nasıl kâhinler, hâtifler haber vermişler; öyle de **sanemler** dahi ve **sanemlere kesilen kurbanlar** dahi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın risaletini haber vermişler. Ezcümle:

Kıssa-i meşhuredendir ki: Mâzen Kabilesinin sanemi bağırıp demiş:

هَذَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ جَاءَ بِالْحَقِّ الْمُنَزَّلِ

diyerek, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) haber vermiş.

Hem Abbas İbn-i Mirdas'ın sebep-i İslâmiyeti olan meşhur vakıa şudur ki: Dımar namında bir sanemi varmış; o sanem, bir gün böyle bir ses vermiş:

أُودَى ضِمَارٌ وَكَانَ يُعْبَدُ مُدَّةً قَبْلَ الْبَيَانِ مِنَ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ

Yani: "Muhammed gelmeden evvel bana ibadet ediliyordu, şimdi Muhammed'in beyanı gelmiş; daha o dalalet olamaz."

Hazret-i Ömer, İslâmiyetten evvel saneme kesilen bir kurbandan böyle işitmiş:

يَا آلَ الدَّبِيحِ أَمْرٌ نَجِيحٌ رَجُلٌ فَصِيحٌ يَقُولُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

İşte bu nûmuneler gibi çok vakıalar var, mevsuk kitablar kabul edip nakletmişler.

Nasilki kâhinler, ârif-i billahlar, hâtifler, hattâ sanemler ve kurbanlar, risalet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) haber vermişler; herbir hâdise dahi, bir kısım insanların imanına sebep olmuş.

Öyle de, bazı taşlar üstünde ve kabirlerde ve kabirlerin **mezar taşlarında** hatt-ı kadim ile **مُحَمَّدٌ مُصْلِحٌ أَمِينٌ** gibi ibareler bulunmuş; onunla bir kısım insanlar imana gelmişler. Evet hatt-ı kadim ile bazı taşlarda bulunan

مُحَمَّدٌ مُصْلِحٌ أَمِينٌ, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu

Vesselâm'dan ibarettir.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 467; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 467; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 749; Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 354.}

Because, in the time shortly before Muhammad (Upon whom be blessings and peace) lived, there were only seven men bearing that name, and not one of them deserved the epithet of **righteous and trustworthy**.

{Halabi, al-Sirat al-Halabiya i, 131-4.}

The Third Kind

These are *irhasat* including the wondrous events which occurred at the time of, and in conjunction with, **the birth of God's Noble Messenger** (Upon whom be blessings and peace).

There were also events that occurred before his prophetic mission which were miracles. They were many and we shall mention a few examples that became famous, have been accepted by the authorities on Hadiths, and whose authenticity have been established.

#103

The First: *On the night of the Prophet's (UWBP) birth, both his mother, and the mothers of 'Uthman b. al-'As and 'Abd al-Rahman b. 'Awf, who were with her, saw a brilliant, widely scattered light, about which they said: "At the time of his birth we saw such a light that it lit up the east and the west for us."*

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 466; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 750; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 311; al-Sa'ati, al-Fath al-Rabbani xx, 2030.}

The Second : That night most of the idols in the Ka'ba toppled over and fell to the ground.

{Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 119-31; ii, 272; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa i, 19.}

The Third: That night the famous aywan of Chosroes' palace shook and cracked apart, and its fourteen pinnacles collapsed.

{'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 750; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa i, 126; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 128; ii, 272.}

The Fourth: That night the small lake of Saveh which was considered to be holy, sank into the ground,*

and at Istakhrabad the fire which, burning continuously for a thousand years, the Zoroastrians had worshipped, was extinguished.**

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 367; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 751; 'Ali al-Qari al-Makki, al-Masnu' fi Ma'rifat al-Hadith al-Mawdu' 'al-Mawdu'at al-Sughra' (Tahqiq: Abu Ghudda) 18.}

**{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 367; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 751; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa i, 127; Suyuti, al-Khasa'is al-Kubra i, 128.}

Çünkü ondan evvel, zamanına pek yakın, yalnız yedi Muhammed ismi var, başka yoktur. O yedi adamın hiçbir cihetle "**Muslih-i Emin**" tabirine liyakatları yoktur.

Üçüncü Kısım

İrhasattan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın veladeti hengâmında vücuda gelen hârikalardır ve hâdiselerdir. O hâdiseler, onun **veladeti**yle alâkadar bir surette vücuda gelmiş.

Hem bi'setten evvel bazı hâdiseler var ki, doğrudan doğruya birer mu'cizesidir. Bunlar çoktur. Nümune olarak, meşhur olmuş ve eimme-i hadîs kabul etmiş ve sıhhatleri tahakkuk etmiş birkaç nümuneyi zikredeceğiz:

Birincisi: *Veladet-i Nebevî gecesinde hem annesi, hem annesinin yanında bulunan Osman İbn-il Âs'ın annesi, hem Abdurrahman İbn-i Avf'ın annesinin gördükleri azîm bir nurdur ki; üçü de demişler: "Veladeti ânında biz öyle bir nur gördük ki; o nur, maşrik ve mağribi bize aydınlattırdı."*

İkincisi: O gece Kâ'be'deki sanemlerin çoğu başı aşağı düşmüş.

Üçüncüsü: Meşhur Kisra'nın eyvanı (yani saray-ı meşhuresi) o gece sallanıp inşikak etmesi ve ondört şerefesinin düşmesidir.

Dördüncüsü: Sava'nın takdis edilen küçük denizinin o gecede yere batması

ve İstahr-Âbad'da bin senedir daima iş'al edilen, yanan ve sönmeyen, Mecusilerin mabud ittihaz ettikleri ateşin, veladet gecesinde sönmesi.

These four events indicated that the person who had just been born would abolish fire-worship, destroy the palace of the Persian kings, and prevent those things **being sanctified** that God did not permit.

The Fifth: Although they did not coincide with the night of Muhammad's (UWBP) birth, certain events that took place not long before it are also included in the *irhasat*.

One is the War of the Elephant, which is mentioned in the Qur'an in Sura al-Fil. Abraha, **the king of Abyssinia**, came to destroy the Ka'ba, driving a **huge** elephant called Mahmudi before his forces. When they came close to Mecca, the elephant was unable to move. They could not make it move forward, and had to retreat.

While retreating, a flock of birds attacked and routed them, and they fled. This extraordinary story is recorded in detail in the history books.

The event was one of the proofs of Muhammad's (UWBP) prophethood, for it occurred close in time to his birth and saved **the Holy Ka'ba**, his qibla, **birthplace**, and native land from Abraha's destruction.

The Sixth: According to the testimony of Halima al-Sa'diya and her **husband**, when God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) was with them in his childhood, they frequently saw a cloud above him shielding him from the sun. They told everyone this, and it was well-known and authenticated.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 368; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 318; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 753.}

#104

Also, as testified to by the monk Bahira, when the Noble Messenger went to Damascus at the age of twelve, he saw a cloud casting a shadow over his head, and he pointed this out.

Again before his prophetic mission, one time God's Messenger returned from a trading journey he made together with Khadija's servant, Maysara, when Khadija saw two angels shading him like clouds.

She mentioned this to her servant Maysara, and he replied: "I observed the same thing throughout our journey."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 368; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 318; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 753; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa ii, 65.}

The Seventh: It is established in a sound narration that before his prophetic mission, God's Messenger (Upon whom be blessings and peace) sat down under a tree. Although the place was dried up, **it suddenly grew green**. The tree's branches inclined over his head, twisting back and shading him.

İşte şu üç-dört hâdise işaretir ki: O yeni dünyaya gelen zât; ateşperestliği kaldıracak, Fars saltanatının sarayını parçalayacak, izn-i İlahî ile olmayan şeylerin **takdisini** men'edecektir.

Beşincisi: Çendan veladet gecesinde değil, fakat veladete pek yakın olduğu cihetle, o hâdiseler de irhasat-ı Ahmediyedir ki (A.S.M.),

Sure-i **الْم تَرَ كَيْفَ** de nass-ı kat'î ile beyan edilen

"Vak'a-i Fil"dir ki; Kâ'be'yi tahrib etmek için, Ebrehe namında **Habeş Meliki** gelip, Fil-i Mahmudî namında **cesîm** bir fili öne sürüp gelmiş. Mekke'ye yakın olduğu vakit fil yürümemiş. Çare bulamamış, dönmüşler.

Ebabil kuşları onları mağlub etmiş ve perişan etmiş, kaçmışlar. Bu kıssa-i acibe, tarih kitaplarında tafsilen meşhurdur.

İşte şu hâdise, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın delail-i nübüvvetindedir. Çünkü veladete pek yakın bir zamanda, kiblesi ve **mevlidi** ve sevgili vatani olan **Kâ'be-i Mükerrerme**, gaybî ve hârika bir surette Ebrehe'nin tahribinden kurtulmuştur.

Altıncısı: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm küçüklüğünde Halîme-i Sa'diye'nin yanında iken, Halîme ve Halîme'nin **zevcinin** şehadetleriyle; güneşten rahatsız olmamak için, çok defa üstünde bir bulut parçasının ona gölge ettiğini görmüşler ve halka söylemişler ve o vakia sıhhatle şöhret bulmuş.

Hem Şam tarafına oniki yaşında iken gittiği vakit, Buheyra-yı Rahib'in şehadetiyle, bir parça bulut, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın başına gölge ettiğini görmüş ve göstermiş.

Hem yine bi'setten evvel Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, bir defa Hatice-i Kübra'nın Meysere isimindeki hizmetkârıyla ticaretten geldiği zaman, Hatice-i Kübra, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın başında iki meleğin bulut tarzında gölge ettiklerini görmüş.

Kendi hizmetkârı olan Meysere'ye demiş. Meysere dahi Hatice-i Kübra'ya demiş: "Bütün seferimizde ben öyle görüyordum."

Yedincisi: Nakl-i sahih ile sabittir ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, bi'setten evvel bir ağacın altında oturdu; o yer kuru idi, **birden yeşillendi**. Ağacın dalları, onun başı üzerine eğilip kıvrılarak gölge yapmıştır.

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 368; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 318; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 753. See, Concordance.}

The Eighth: When the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was small, he stayed in Abu Talib's house. Whenever he ate together with Abu Talib and his household, they would eat to repletion; whereas when he was not present, they were not satisfied.* This is both well-known and definite.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 367; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 315; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 751; Abū Nu'aym, Dala'il al-Nubuwwa i, 166.}

Also, Umm Ayman, who looked after and served the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) when he was small, said: "God's Messenger (UWBP) never complained about being hungry or thirsty, neither when small nor when he was older."

{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 368; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 325; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 752; Bayhaqi, Dala'il al-Nubuwwa vi, 125.}

The Ninth: It is both well-known and definite that unlike other members of her tribe, his **wet-nurse** Halima al-Sa'diya's goats and possessions were very productive and abundant.

#105

Also, flies did not bother him; they **never alighted** on his clothes or blessed body* -just as one of his progeny, Sayyid 'Abd al-Qadir Gilani, received this **legacy** from his forefather, for flies never alighted on him either.

*{Qadi Iyad, al-Shifa' i, 368; al-Khafaji, Sharh al-Shifa' iii, 319; 'Ali al-Qari, Sharh al-Shifa' i, 753; Sha'rani, al-Tabaqat al-Kubra i, 109.}

The Tenth: After God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was born, and especially on the night of his birth, there was a great increase in falling stars. As shown with decisive proofs in the Fifteenth Word, **falling stars are a sign and indication of jinns and devils being barred from receiving news of the Unseen.**

Thus, since God's Messenger had appeared in the world together with Revelation, it was necessary to prevent the knowledge about the Unseen being transmitted by soothsayers, diviners, and jinn, which was **inaccurate** and **mixed with lies**, so that their knowledge should not cause any doubts about Revelation, and should not resemble it.

Before the prophetic mission, soothsaying was widespread. Then with its revelation, the Qur'an brought it to an end. Indeed, many soothsayers accepted Islam, for they could no longer find their **informers**, who were jinns. **That is, the Qur'an had put an end to it.**

And these days a new type of soothsaying has appeared in the form of mediums among **the spiritualists** of the West. But we shall not go into that now.

Sekizincisi: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ufak iken, Ebu Talib'in evinde kalıyordu. Ebu Talib, çoluk ve çocuğu ile onunla beraber yerlerse, karınları doyardı. Ne vakit o zât yemekte bulunmazsa, tok olmuyorlardı. Şu hâdise hem meşhurdur, hem kat'îdir.

Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın küçüklüğünde ona bakan ve hizmet eden Ümm-ü Eymen demiş: "Hiçbir vakit Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm açlık ve susuzluktan şikayet etmedi, ne küçüklüğünde ve ne de büyüklüğünde."

Dokuzuncusu: **Murdiası** olan Halîme-i Sa'diye'nin malında ve keçilerinin sütünde, kabîlesinin hilafına olarak çok bereketi ve ziyade olmasıdır. Bu vakıa hem meşhurdur, hem kat'îdir.

Hem sinek onu taciz etmezdi, onun cesed-i mübarekine ve libasına **konmazdı**. Nasilki evlâdından olan Seyyid Abdülkadir-i Geylanî (K.S.) dahi, ceddinden o hali **irsiyet** almıştı; sinek ona da konmazdı.

Onuncusu: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm dünyaya geldikten sonra, bahusus veladet gecesinde, yıldızların düşmesinin çoğalmasındır ki; şu hâdise Onbeşinci Söz'de kat'iyyen bürhanlarıyla isbat ettiğimiz üzere; **şu yıldızların sukutu, şeyatîn ve cinlerin gaybî haberlerden kesilmesine alâmet ve işarettir.**

İşte madem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm vahiy ile dünyaya çıktı; elbette **yarım yamalak** ve **yalanlar ile karışık**, kâhinlerin ve gâibden haber verenlerin ve cinlerin ihbaratına sed çekmek lâzımdır ki, vahye bir şübhe îras etmesinler ve vahye benzemesin.

Evet bi'setten evvel kâhinlik çoktu. Kur'an nâzil olduktan sonra onlara hâtime çekti. Hattâ çok kâhinler imana geldiler. Çünkü daha cinler taifesinden olan **muhbirlerini** bulamadılar. **Demek Kur'an hâtime çekmişti.**

İşte eski zaman kâhinleri gibi, şimdi de medyumlar suretinde yine bir nevi kâhinlik Avrupa'da **ispiritizmacıların** içlerinde baş göstermiş. Her ne ise...

In Short: Very many events occurred and persons appeared confirming and causing others to confirm the prophethood of the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) before the commencement of his mission.

For sure, before the appearance of **the one who was going to be the ruler of the world*** and **would change the world's spiritual shape**, and **would make this world into the tillage for the next**, and **proclaim the high value of the creatures of the world**, and show to man and jinn the way to eternal happiness..

{Yes, the Sultan of Lawlak was such a leader that his rule has been continuing for one thousand three hundred and fifty years.

Every century after the first, he has had at least 350 million followers and subjects.

With half the globe under his banner, every day his followers renew their allegiance to him in perfect submission by calling down on him peace and blessings, and obey his commands.}

and **save them from everlasting extinction**, and solve the obscure talisman of the world and riddle of the wisdom in its creation, and **would know and make known the purposes of the universe's Creator**, and **recognize the Creator and acquaint Him to all men**-before such a one appeared,
#106

surely everything, all species and realms of beings would be happy at his coming, would await him and welcome and applaud him, and if his coming was made known to them by their Creator, they in turn would announce it.

Indeed, we saw in the above Signs and examples how each realm of creature displayed his miracles as if welcoming him, and confirmed his prophethood through the tongue of miracles.

Seventeenth Sign

After the Qur'an, the greatest miracle of God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was his own self.

That is, **the elevated moral virtues** brought together in his person which as friend and foe agreed *was in all respects of the very highest degree.*

A hero of the greatest bravery, 'Ali, said **again and again**: "Whenever the fighting grew fierce, we would take refuge behind God's Messenger (Upon whom be blessings and peace)."

Like this, his was the highest and unattainable degree **in all praiseworthy qualities.**

Elhasıl: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın nübüvvetinden evvel nübüvvetini tasdik ettiren ve tasdik eden pek çok vakıalar, pek çok zâtlar zahir olmuşlar.

Evet **dünyaya manen reis olacak*** ve **dünyanın manevî şeklini değiştirecek** ve **dünyayı âhirete mezraa yapacak** ve **dünyanın mahlukatının kıymetlerini ilân edecek** ve cinn ü inse saadet-i ebediyeye yol gösterecek..

**{(Haşiye): Evet Sultan-ı Levlâke Levlâk, öyle bir reistir ki: Bin üçyüz elli senedir saltanatı devam ediyor.*

Birinci asırdan sonra herbir asırda lâakal üçyüz elli milyon tebaası ve raiyeti vardır.

Küre-i Arz'ın yarısını bayrağı altına almış ve tebaası, kemal-i teslimiyetle ona hergün salât ü selâm ile tecdid-i biat ederek emirlerine itaat ederler.}

ve **fâni cinn ü insi i'dam-ı ebedîden kurtaracak** ve **dünyanın hikmet-i hilkatini ve tılsım-ı muğlakını ve muammasını açacak** ve **Hâlık-ı Kâinat'ın makasını bilecek ve bildirecek** ve **o Hâlık'ı tanıyıp umuma tanıttırarak bir zât;**

elbette o daha gelmeden her şey, her nev', her taife onun geleceğini sevecek ve bekleyecek ve hüsn-ü istikbal edecek ve alkışlayacak ve Hâlıkı tarafından bildirilirse, o da bildirecek.

Nasılki sâbık işaretlerde ve misallerde gördük ki; her bir nev'-i mahlukat, onu hüsn-ü istikbal ediyor gibi mu'cizatını gösteriyorlar, mu'cize lisanıyla nübüvvetini tasdik ediyorlar.

Onyedinci İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın Kur'andan sonra en büyük mu'cizesi, kendi zâtıdır.

Yani onda içtima' etmiş **ahlâk-ı âliye**dir ki; *herbir haslette en yüksek tabakada olduğuna, dost ve düşman ittifak ediyorlar.*

Hattâ şecaat kahramanı Hazret-i Ali, **mükerreren** diyordu: "Harbin dehşetlendiği vakit, biz Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın arkasına iltica edip tahassun ediyorduk." Ve hâkeza...

Bütün **ahlâk-ı hamîdede** en yüksek ve yetişilmeyecek bir dereceye mâlik idi.

For this greatest miracle, we refer readers to the *Shifa' al-Sharif* of Qadi Iyad, the learned scholar of the Maghrib, for he described and proved beautifully this miracle of praiseworthy moral qualities.

A further great miracle of Muhammad (UWBP) which is verified by friend and foe alike is his illustrious Shari'a, **the like of which neither came before it nor will come after it.**

For a partial explanation of it, we refer readers to all the thirty-three Words, thirty-three Letters, thirty-one Flashes, and thirteen Rays which we have written.

Among his greatest miracles, a certain one, the many reports of which are unanimous, is **the Splitting of the Moon.**

This miracle is related through many chains of transmission from many of **the leading Companions** like Ibn Mas'ud, Ibn 'Abbas, Ibn 'Umar, 'Ali, Anas, and Hudhayfa. In addition, the Qur'an announced this **supreme miracle** to the whole world with the verse:

The Hour is nigh, and the moon split. (54:1)

#107

The obdurate idolators of the Quraysh at that time could not deny what this verse states; they could only declare that it was "magic." That is to say, the unbelievers also confirmed the splitting of the moon as certain.

For this supreme miracle, we refer readers to the Addendum of the Thirty-First Word.

Furthermore, **just as the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) showed the inhabitants of the earth the miracle of the Splitting of the Moon, so too he showed the inhabitants of the heavens his supreme miracle of the Ascension.**

Referring that greatest miracle to the Treatise on the Ascension, the Thirty-First Word, which demonstrates with decisive proofs *-even to deniers-* how **luminous**, exalted, and true a miracle it was,

we shall mention here only his journey to Jerusalem, *the preliminary part of the miracle of the Ascension.* For it was a miracle too that when asked by the Quraysh the following morning, he provided them with a **description of the Masjid al-Aqsa**. It was as follows:

The morning after the night of the Ascension, he informed the Quraysh about the Ascension. They dismissed it as false, and said: "If you really went to the *Masjid al-Aqsa* in Jerusalem, then describe to us its doors, walls, and **condition.**"

Şu mu'cize-i ekberi, Allâme-i Mağrib Kadî İyaz'ın Şifa-i Şerif'ine havale ediyoruz. Elhak o zât, o mu'cize-i ahlâk-i hamîdeyi pek güzel beyan edip isbat etmiştir.

Hem pek büyük ve dost ve düşmanla musaddak bir mu'cize-i Ahmediye (A.S.M) şeriat-ı kübrasıdır ki, **ne misli gelmiş ve ne de gelecek.**

Şu mu'cize-i a'zamın bir derece beyanını, bütün yazdığımız otuzüç Söz ve otuzüç Mektub'a ve otuzbir Lem'aya ve onüç Şua'ya havale ediyoruz.

Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın mütevatir ve kat'î bir mu'cize-i kübrası, **şakk-ı Kamer**'dir.

Evet şu inşikak-ı Kamer; çok tarîklerle mütevatir bir surette, İbn-i Mes'ud, İbn-i Abbas, İbn-i Ömer, İmam-ı Ali, Enes, Huzeyfe gibi pek çok **eazim-i sahabeden** müteaddid tarîklerle haber verilmekle beraber, nass-ı Kur'anla

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

âyeti, o **mu'cize-i kübrayı** âleme ilân etmiştir.

O zamanın inadcı Kureyş müşrikleri, şu âyetin verdiği habere karşı inkâr ile mukabele etmemişler, belki yalnız "sihirdir" demişler. Demek kâfirlerce dahi Kamer'in inşikakı kat'îdir.

Şu mu'cize-i kübrayı, şakk-ı Kamer'e dair yazdığımız Otuzbirinci Söz'e zeyl olan Şakk-ı Kamer Risalesi'ne havale ederiz.

Hem **Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, nasilki Arz ahalisine inşikak-ı Kamer mu'cizesini göstermiş; öyle de Semavat ahalisine Mi'rac mu'cize-i ekberini göstermiştir.**

İşte Mi'rac denilen şu mu'cize-i a'zamı, Otuzbirinci Söz olan Mi'rac Risalesi'ne havale ederiz. Çünkü o risale, o mu'cize-i kübrayı, ne kadar **nuranî** ve âlî ve doğru olduğunu kat'î bürhanlarla, *hattâ mülhidlere karşı* da isbat etmiştir.

Yalnız *mu'cize-i Mi'racın mukaddimesi olan Beyt-ül Makdis seyahati ve sabahleyin Kureyş kavmi, ondan Beyt-ül Makdis'in tarifatını istemesi üzerine* hasıl olan bir mu'cizeyi bahsedeceğiz. Şöyle ki:

Mi'rac gecesinin sabahında, Mi'racını Kureyş'e haber verdi. Kureyş tekzip etti. Dediler: "Eğer Beyt-ül Makdis'e gitmiş isen, Beyt-ül Makdis'in kapılarını ve duvarlarını ve **ahvalini** bize tarif et!"

God's Noble Messenger later said: "*I was annoyed by their question and denial in a way that I had never been annoyed before. Suddenly, God Almighty lifted the veil between me and the Masjid al-Aqsa and showed it to me; I looked at it, and saw and described it.*"* Then the Quraysh understood that he was giving the correct and complete description.

*{Bukhari, *Manaqib al-Ansar* 41; *Tafsiru Sura 17*; Muslim, *Iman* 276, 278; *Tafsiru Sura 17*; Musnad i, 309; iii, 377; Qadi Iyad, *al-Shifa' i*, 191.}

God's Noble Messenger (UWBP) also told them: "During the journey, I saw one of your caravans. It will arrive here tomorrow at such-and-such a time." They waited for the caravan.

It was delayed for an hour, so in order that the Messenger's (UWBP) prediction should be right, the sun was arrested for an hour, as is confirmed by those who investigated the event.

That is to say, in order to prove what he said was right, the earth stopped its journeying, its duty, for an hour, and that immobility was shown as the sun being arrested in its motion.

{Qadi Iyad, *al-Shifa' i*, 284; 'Ali al-Qari, *Sharh al-Shifa' i*, 591-2; Suyuti, *al-Durar al-Muntathira* 193; al-Haythami, *Majma' al-Zawa'id* viii, 296; al-Sa'ati, *al-Fath al-Rabbani* vi, 155; al-Albani, *Silsilat al-Ahadith al-Da'ifa* 972.}

Thus, the mighty earth abandoned its duty in order to confirm a single statement of Muhammad the Arabian (UWBP), and the mighty sun witnessed it.

#108

And so you may understand how unfortunate are those who do not affirm him nor obey his commands, and how fortunate are those who affirm him and say: "*We have heard and we obey!*"; so offer praise and thanks to God for Islam and belief!

Eighteenth Sign

The greatest miracle of God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), an eternal one, is **the All-Wise Qur'an**, which comprises hundreds of evidences of his prophethood, and forty aspects of whose own miraculousness have been proven.

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm ferman ediyor ki:

فَكَرَبْتُ كَرَبًا لَمْ أَكْرُبْ مِثْلَهُ قَطُّ فَجَلَّى اللَّهُ لِي بَيْتَ
الْمَقْدِسِ وَكَشَفَ الْحُجُبَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ حَتَّى رَأَيْتُهُ فَنَعْتُهُ
وَ أَنَا أَنْظُرُ إِلَيْهِ

Yani: "Onların tekziblerinden ve suallerinden pek çok sıkıldım. Hattâ öyle bir sıkıntı hiç çekmemiştim. Birden Cenab-ı Hak, Beyt-ül Makdis'i bana gösterdi; ben de Beyt-ül Makdis'e bakıyorum, birer birer her şeyi tarif ediyordum." İşte o vakit Kureyş baktılar ki, Beyt-ül Makdis'ten doğru ve tam haber veriyor.

Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm Kureyş'e demiş ki: "Yolda giderken sizin bir kafilenizi gördüm, kafileniz yarın filan vakitte gelecek. Sonra o vakit, kafileye muntazır kaldılar.

Kafile bir saat tehhür etmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın ihbarı doğru çıkmak için, *ehl-i tahkikin tasdikiyle*, Güneş bir saat tevakkuf etmiş.

Yani Arz, onun sözünü doğru çıkarmak için vazifesini, seyahatını bir saat **ta'til etmiştir** ve o ta'tili, Güneş'in sükûnetiyle göstermiştir.

İşte Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâm'ın birtek sözünün tasdiki için koca Arz vazifesini terkeder, koca Güneş şahid olur.

Böyle bir zâtı tasdik etmeyen ve emrini tutmayanın ne derece bedbaht olduğunu ve onu tasdik edip emrine **سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا** diyenlerin ne kadar bahtiyar olduklarını anla, "Elhamdülillahi ale-l iman ve-l İslâm" de.

Onsekizinci İşaret

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın en büyük ve ebedî ve **yüzer delail-i nübüvveti câmi'** ve **kırk vecihle i'cazi isbat edilmiş** bir mu'cizesi dahi, **Kur'an-ı Hakîm**'dir.

The Twenty-Fifth Word has explained concisely and proved those forty aspects in its approximately one hundred and fifty pages. Therefore, referring that supreme miracle, [a treasury of miracles](#), to that Word, here we shall explain only one or two points.

First Point

If it is asked: The miraculousness of the Qur'an lies in its eloquence. But all classes of men have the right to have a share of its understanding, and only one learned scholar out of a thousand can understand [the miraculousness in its eloquence](#)?

The Answer: The All-Wise Qur'an has a different kind of miraculousness corresponding to the understanding of each class; it indicates the existence of its miraculousness to each in a different way.

For example, to [the scholars of rhetoric and eloquence](#), it exhibits the miraculousness of its extraordinary eloquence.

To the poets and orators, it shows its exalted, beautiful, and [original style](#), which no one can imitate although it pleases everyone. [The passage of time](#) does not cause its style to age, it always remains fresh and new. Its [prose](#) and word-order are so well-ordered that it is both elevated and pleasant.

To soothsayers and other diviners of the Unseen, it displays its miraculousness in its extraordinary reports concerning the Unseen.

To historians, it demonstrates its miraculousness by giving information concerning [events of past ages](#), as well as those of the future, and of [the Intermediate Realm](#), and of the hereafter.

To social and [political scientists](#), it shows the miraculousness in its [sacred principles](#). Yes, [the Supreme Shari'a](#), which proceeds from the Qur'an, indicates that mystery of miraculousness.

To those occupied with [knowledge of God](#) and [cosmic truths](#), it shows the miraculousness of the [sacred Divine truths in the Qur'an](#), or else it indicates the existence of that miraculousness.

To [the Sufis and saints](#), it shows the miraculousness in the hidden mysteries of its verses, which constantly rise and fall like waves in the sea of the Qur'an. And so on. To each of forty classes of men, it opens up a window and shows its [miraculousness](#).

#109

[The ordinary people](#) even, who only listen to the Qur'an understanding a little of its meaning, confirm that it does not resemble any other book.

They say: "The Qur'an is either inferior to all the other books we have heard read, which not even an enemy could claim -just as it is impossible- or it is superior to all of them and is thus a miracle."

İşte şu mu'cize-i ekberin beyanına dair Yirmibeşinci Söz takriben yüzelli sahifede, kırk vech-i i'cazını icmalen beyan ve isbat etmiştir. Öyle ise, şu [mahzen-i mu'cizat](#) olan mu'cize-i a'zamı o Söz'e havale ederek, yalnız iki-üç nükteyi beyan edeceğiz:

Birinci Nükte

Eğer denilse: İ'caz-ı Kur'an belâgattadır. Halbuki umum tabakatin hakları var ki, i'cazında hisseleri bulunsun. Halbuki [belâgattaki i'cazı](#), binde ancak bir muhakkik âlim anlayabilir?

Elcevab: Kur'an-ı Hakîm'in her tabakaya karşı bir nevi i'cazı vardır. Ve bir tarzda, i'cazının vücudunu ihsas eder.

Meselâ, [ehl-i belâgat ve fesahat](#) tabakasına karşı, hârikulâde belâgattaki i'cazını gösterir.

Ve ehl-i şiir ve hitabet tabakasına karşı; garib, güzel, yüksek [üslûb-u bedîin](#) i'cazını gösterir. O üslûb herkesin hoşuna gittiği halde, kimse taklid edemiyor. [Mürur-u zaman](#) o üslûbu ihtiyarlatmıyor, daima genç ve tazedir. Öyle muntazam bir [nesir](#) ve mensur bir nazımdır ki; hem âli, hem tatlıdır.

Hem kâhinler ve gaibden haber verenler tabakasına karşı, hârikulâde ihbarat-ı gaybiyedeki i'cazını gösterir.

Ve ehl-i tarih ve hâdisat-ı âlem üleması tabakasına karşı, Kur'andaki ihbarat ve [hâdisat-ı ümem-i sâlîfe](#) ve ahval ve vakiat-ı istikbaliye ve [berzahîye](#) ve uhreviyedeki i'cazını gösterir.

Ve [içtimaiyat-ı beşeriye üleması](#) ve ehl-i siyaset tabakasına karşı, Kur'anın [desatir-i kudsiyesindeki](#) i'cazını gösterir. Evet o Kur'andan çıkan [şeriat-ı kübra](#), o sırr-ı i'cazı gösterir.

Hem [maarif-i İlahiye](#) ve [hakaik-i kevnîye](#)de tevaggul eden tabakaya karşı, Kur'andaki [hakaik-i kudsiye-i İlahiyedeki](#) i'cazı gösterir veya i'cazın vücudunu ihsas eder.

Ve [ehl-i tarikat ve velayete](#) karşı, Kur'an bir deniz gibi daima temevvüde olan âyâtının esrarındaki i'cazını gösterir ve hâkeza... Kırk tabakadan her tabakaya karşı bir pencere açar, [i'cazını](#) gösterir.

Hattâ yalnız kulağı bulunan ve bir derece mana fehmeden [avam](#) tabakasına karşı, Kur'anın okunmasıyla başka kitablara benzemediğini, kulak sahibi tasdik eder.

Ve o âmi der ki: "Ya bu Kur'an bütün dinlediğimiz kitabların aşağısındadır. Bu ise, hiçbir düşman dahi diyemez ve hem yüz derece muhaldir. Öyle ise, bütün işitilen kitabların fevkindedir. Öyle ise, mu'cizedir."

Now, in order to help him, we shall explain further the miraculousness which the ordinary man understood by just listening. It is as follows:

When the Qur'an of Miraculous Exposition appeared challenging the whole world, it aroused passionate feelings of two kinds in people:

The First: In friends, [the desire to imitate it](#); that is, the desire to resemble the style of their beloved Qur'an, and a wish to speak like it.

The Second: In enemies, [the desire to criticize and dispute it](#); that is, the wish to invalidate its claim of miraculousness by competing with its style.

Thus, because of these two [intense emotions](#), millions of books were written in Arabic, and are to be seen.

Now, whoever listens to the most eloquent, the most brilliant, of these books being read together with the Qur'an is bound to say that the Qur'an does not resemble any of them.

That means that the Qur'an is not of the same level as them.

In which case, it must either be inferior to all of them, which together with being impossible a hundred times over, no one, not even Satan, could claim,* or the Qur'an of Miraculous Exposition is superior to all of them.

**(The important First Topic of the Twenty-Sixth Letter forms an explanation and elucidation of this sentence.)*

Furthermore, the All-Wise Qur'an demonstrates its miraculousness before the uneducated mass of people, who do not understand its meaning, [by not wearying them](#).

Indeed, they say: "If I hear the finest and best known poems two or three times, I become bored of them.

But the Qur'an never wearies me; even, the more I listen to it even, the more it pleases me. It cannot therefore be written by man."

And to [children who try to memorize it](#), the All-Wise Qur'an shows its miraculousness by settling in their memories with the greatest of ease, despite their small, delicate, weak and simple heads being unable to retain for long a single page of other books, and many of the verses and phrases of that large Qur'an [resembling one another](#), which should cause [muddle](#) and [confusion](#).

And even to the sick and the dying, [who are disturbed by the slightest sound and noise](#), the [murmuring](#) sound of the Qur'an makes felt a sort of its miraculousness, by being as sweet and agreeable for them as Zamzam water.

İşte bu kulaklı âminin fehmettiği i'cazı, ona yardım için bir derece izah edeceğiz. Şöyle ki:

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan meydana çıktığı vakit bütün âleme meydan okudu ve insanlarda iki şiddetli his uyandırdı:

Birisi: Dostlarında [hiss-i taklid](#)i; yani sevgili Kur'anın üslûbuna karşı benzemeklik arzusu ve onun gibi konuşmak hissi...

İkincisi: Düşmanlarda bir [hiss-i tenkid ve muaraza](#); yani Kur'an üslûbuna mukabele etmekle dava-yı i'cazı kırmak hissi...

İşte bu iki [hiss-i şedid](#) ile milyonlar Arabî kitaplar yazılmışlar, meydandadır.

Şimdi bütün bu kitapların en beligleri, en fasihleri Kur'anla beraber okunduğu vakit, her kim dinlese, kat'iyyen diyecek ki; Kur'an bunların hiç birisine benzemiyor.

Demek Kur'an, umum bu kitapların derecesinde değildir.

Öyle ise herhalde, ya Kur'an umurunun altında olacak; o ise yüz derece muhal olmakla beraber, hiç kimse, hattâ şeytan bile olsa diyemez. Öyle ise Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan, yazılan umum kitapların fevkindedir.

{(Haşiye): Yirmialtıncı Mektub'un ehemmiyetli Birinci Mebhası, şu cümlelerin haşiyesi ve izahıdır.}

Hattâ manayı da fehmetmeyen cahil âmi tabakaya karşı da Kur'an-ı Hakîm, [usandırmamak suretiyle](#) i'cazını gösterir.

Evet o âmi, cahil adam der ki: "En güzel, en meşhur bir beyti iki-üç defa işitsem, bana usanç veriyor.

Şu Kur'an ise hiç usandırmıyor, gittikçe daha ziyade dinlemesi hoşuma gidiyor. Öyle ise bu insan sözü değildir."

Hem [hıfza çalışan çocukların](#) tabakasına karşı dahi, Kur'an-ı Hakîm o nazik, zaîf, basit ve bir sahife kitabı hıfzında tutamayan o çocukların küçük kafalarında, o büyük Kur'an ve çok yerlerinde [iltibas](#) ve [müşevveşiye](#)te sebebiyet veren birbirine benzeyen âyetlerin ve cümlelerin [teşabüh](#)üyle beraber; kemal-i sühuletle, kolaylıkla o çocukların hâfızalarında yerleşmesi suretinde, i'cazını onlara dahi gösterir.

Hattâ [az sözden ve gürültüden müteessir olan](#) hastalara ve sekeratta olanlara karşı Kur'anın [zemzemesi](#) ve sadâsı; zemzem suyu gibi onlara hoş ve tatlı geldiği cihetle, bir nevi i'cazını onlara da ihsas eder.

In Short: The All-Wise Qur'an demonstrates its miraculousness to forty different classes and groups of people, or it indicates to the existence of its miraculousness. It neglects no one.

#110

Even for those who can comprehend only what their eyes see and who have no ear to hear with, no heart to feel with, and no knowledge to judge with, the Qur'an alludes to its miraculousness in a fashion.* It is like this:

*{Here the mention of the aspect of its miraculousness directed to those without ear, heart and knowledge, and who see only with their eyes, is extremely concise, abbreviated, and even deficient.

But it has been demonstrated most clearly and brilliantly in the Twenty-Ninth and Thirtieth Letters, so that even the blind can see it.

(The Thirtieth Letter had been planned and intended, but it gave up its place to *Isharat al-I'jaz* (Signs of Miraculousness), while itself never materialized.)

We have had written a copy of the Qur'an which shows this aspect of miraculousness, which, God willing, will be published, then everyone will be able to see it.}

In the Qur'an of Miraculous Exposition handwritten by the calligrapher Hafiz Osman and later printed, many of the words look to one another.

For example, if a needle is passed through the word "dog" in the phrase "they were seven, the dog being the eighth" in Sura al-Kahf (18:22) and through the underlying pages, with a slight deviation it will go through the word "Qitmir" in Sura al-Fatir (35:13), thus establishing the dog's name.

In a similar way, the words "they will be all brought before us" (*muhdarun-in*) occur twice in Sura Ya Sin. (36:53 and 75), the first overlying the second. The same words are again repeated twice in Sura al-Saffat (37:57 and 127), and these look both to each other and to those in Sura Ya Sin.

Also, the phrase "in pairs" (*mathna*) occurs only three times in the Qur'an, and two of these corresponding cannot be mere coincidence.

The phrase occurring towards the end of Sura al-Saba' (34:46) corresponds to the same phrase as the beginning of Sura al-Fatir (35:1)

There are numerous similar examples. One word even coincides with slight deviation on five or six underlying pages.

Elhasıl: Kırk muhtelif tabakata ve ayrı ayrı insanlara, kırk vecihle Kur'an-ı Hakım i'cazını gösterir veya i'cazının vücudunu ihsas eder. Kimseyi mahrum bırakmaz.

Hattâ yalnız gözü bulunan kulaksız, kalbsiz, ilimsiz tabakasına karşı da, Kur'anın bir nevi alâmet-i i'cazı vardır. Şöyle ki:

{(Haşiye-1): Yalnız gözü bulunan; kulaksız, kalbsiz tabakasına karşı vech-i i'cazı, burada gayet mücmel ve muhtasar ve nâkıs kalmıştır.

Fakat bu vech-i i'cazı Yirmidokuzuncu ve Otuzuncu Mektublarda gayet parlak ve nuranî ve zahir ve bahir gösterilmiştir, hattâ körler de görebilir.

(Otuzuncu Mektub pek parlak tasavvur ve niyet edilmişti; fakat yerini başkasına, *Işarat-ül İ'caz*'a verdi. Kendisi meydana çıkmadı.)

O vech-i i'cazı gösterecek bir Kur'an yazdırdık. İnşâallah tab' edilecek, herkes de o güzel vechi görecektir.}

Hâfız Osman hattıyla ve basmasıyla olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın yazılan kelimeleri birbirine bakıyor.

Meselâ: Sure-i Kehf'de **وَأَمَانُهُمْ كُتُبُهُمْ** kelimesi altında yapraklar delinse; Sure-i Fâtır'daki **قَطْمِيرٍ** kelimesi, az bir inhırafla görünecek ve o **kelbin** ismi de anlaşılacak.

Ve Sure-i Yâsin'de iki defa **مُحْضَرُونَ** birbiri üstüne;

Vessâffat'taki **مُحْضَرِينَ** ve **مُحْضَرُونَ** hem birbirine, hem onlara bakıyor; biri delinse, ötekiler az bir inhırafla görünecek.

Meselâ: Sure-i Sebe'in âhîrinde, Sure-i Fâtır'ın evvelindeki iki **مَثْنَى** birbirine bakar. Bütün Kur'anda yalnız üç **مَثْنَى** dan ikisi birbirine bakmaları tesadüfî olamaz.

Ve bunların emsali pek çoktur. Hattâ bir kelime, beş-altı yerde yapraklar arkasında, az bir inhırafla birbirine bakıyorlar.

And I have seen a copy of the Qur'an in which passages looking to one another on facing pages were written in red ink. At that time I said that that too indicated another sort of miracle.

Some time later I saw that many phrases looked to others on the reverse of pages, corresponding to one another **in a meaningful way**.

Thus, since **the arrangement of the Qur'an** in the writing and script of printed copies of the Qur'an also is through **the guidance of the Prophet (UWBP)** and **Divine inspiration**, it is a sort of sign of its miraculousness.

For it is neither the work of chance, nor of the human mind. Sometimes there are deviations, but that is generally the fault of the printing, and if it had been absolutely in order, the words would have corresponded to one another exactly.

Furthermore, on every page of the Qur'an's Suras of long and medium length which were revealed in Madina, **the word "Allah"** has been repeated **in the most wondrous manner**.

Ve Kur'anın birbirine bakan iki sahifesinde, birbirine bakan cümleleri kırmızı kalemle yazılan bir Kur'anı ben gördüm. "Şu vaziyet dahi, bir nevi mu'cizenin emaresidir", o vakit dedim.

Daha sonra baktım ki: Kur'anın, müteaddid yapraklar arkasında birbirine bakar çok cümleleri var ki, **manidar bir surette** birbirine bakar.

İşte **tertib-i Kur'an irşad-ı Nebevî** ile, münteşir ve matbu' Kur'anlar da **ilham-ı İlahî** ile olduğundan; Kur'an-ı Hakîm'in nakşında ve o hattında, bir nevi alâmet-i i'caz işareti var.

Çünkü o vaziyet, ne tesadüfün işi ve ne de fikr-i beşerin düşüncesidir. Fakat bazı inhiraf var ki, o da tab'ın noksanıdır ki; tam muntazam olsaydı, kelimeler tam birbiri üzerine düşecekti.

Hem Kur'anın Medine'de nâzil olan mutavassıt ve uzun surelerinin herbir sahifesinde **"Lafzullah"** **pek bedî' bir tarzda** tekrar edilmiş.

www.risaleglobal.com

In addition to being repeated **mostly** five, six, seven, eight, nine or eleven times on the same page, the repetitions of the two sides of the same page or on facing pages display beautiful and significant **numerical relationships**. *1, *2, *3, *4

*1. {Also, for those who practise the recitation of the Divine Names and praises and supplicate God, the Qur'an's **adorned** and **rhymed** words, and **eloquent** and artistic style, and the many virtues of its eloquence, which draw attention to itself, afford an elevated seriousness and sense of the Divine presence, and a **collectedness of mind**; they do not mar or spoil these.

Whereas, rhetoric, artistic wording, rhyme and poetic composition of that sort usually weaken **seriousness**, **make their elegance felt**, **disturb the sense of God's presence**, and distract attention.

In fact, I used to recite Imam al-Shafi'i's famous supplication frequently, which is the most subtle and serious of supplications, is composed in an elevated versified form, and once caused the end of **dearth and famine** in Egypt.

On reading it, I observed that since it was in verse and rhymed, and that this spoilt its lofty seriousness.

I recited it constantly for eight or nine years, and **I was unable to reconcile** the verse and rhyme with its serious nature.

I understood from this that there is a sort of miraculousness in the rhyming and ordering and **qualities** of the Qur'an's words, which are particular and natural and original to it, that preserves completely the seriousness and sense of the Divine presence, not spoiling them.

Thus, even if *those who recite supplications and the Divine Names and praises* do not understand this sort of miraculousness with the mind, they perceive it with the heart.}

*2. {Another aspect of the Qur'an of Miraculous Exposition's miraculousness is that it expresses the most elevated and brilliant degree of the Noble Messenger's (UWBP) belief, who manifested the Greatest Name.

It also expresses and instructs in a natural manner the religion of truth, which, being most vast, extensive, and lofty, sets forth **the lofty truths of the worlds of the hereafter and of dominicality like** a sacred map.

And it conveys in all His infinite glory and majesty, the address of the Creator of the Universe, in respect of His being **the Sustainer** of all beings.

Ağleben ya beş, ya altı, ya yedi, ya sekiz, ya dokuz, ya onbir aded tekrar ile beraber bir yaprağın iki yüzünde ve karşı karşıya gelen sahifede güzel ve manidar bir **münasebet-i adediye** gösterir.

{Haşiye-1, 2, 3, 4.}

{(Haşiye-1): Hem ehl-i zikir ve münacata karşı, Kur'anın **zînetli** ve **kafiyeli** lafzı ve **fesahatlı**, san'atlı üslûbu ve nazarı kendine çevirecek belâgatın mezayası çok olmakla beraber; ulvî ciddiyeti ve İlahî huzuru ve **cem'iyet-i hatırı** veriyor, ihlâl etmiyor.

Halbuki o çeşit mezaya-yı fesahat ve san'at-ı lafzîye ve nazm ve kafiye; **ciddiyeti** ihlâl eder, **zarafeti işmam ediyor**, **huzuru bozar**, nazarı dağıtır.

Hattâ münacatın en latifi ve en ciddîsi ve en ulvî nazımlı ve Mısır'ın **kaht u galasının** sebab-i ref'i olan İmam-ı Şafî'nin meşhur bir münacatını çok defa okuyordum;

gördüm ki: Nazımlı, kafiyeli olduğu için münacatın ulvî ciddiyetini ihlâl eder.

Sekiz-dokuz senedir virdimdir. Hakikî ciddiyeti, ondaki kafiye ve nazımla **birleştiremedim**.

Ondan anladım ki: Kur'anın has, fitrî, mümtaz olan kafiyelerinde, nazm ve **mezayasında** bir nevi i'cazı var ki; hakikî ciddiyeti ve tam huzuru muhafaza eder, ihlâl etmez.

İşte *ehl-i münacat ve zikr*, bu nevi i'cazı aklen fehmetmezse de kalben hisseder.}

{(Haşiye-2): Kur'an-ı Mu'cizü'l-Beyan'ın **manevî bir sır-ı i'cazı şudur ki: Kur'an, ism-i a'zama mazhar olan Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm'ın pek büyük ve pek parlak derece-i imanını ifade ediyor.**

Hem mukaddes bir harita gibi **âlem-i âhiretin ve âlem-i rububiyetin yüksek hakikatlarını** beyan eden, gayet büyük ve geniş ve âlî olan hak dinin mertebe-i ulviyesini fitrî bir tarzda ifade ediyor, ders veriyor.

Hem Hâlık-ı Kâinat'ın umum mevcudatın **Rabbî** cihetinde, hadsiz izzet ve haşmetiyle hitabını ifade ediyor.

Certainly, in the face of its exposition being thus, if, in accordance with the verse,

Say: If the whole of mankind and the jinn were to gather together to produce the like of this Qur'an, they could not produce its like (17:88), all the minds of mankind were to unite and become a single mind, they could not contest it or oppose it.

How could they? They are as distant from the Qur'an as the earth is from the Pleiades. For in view of the three above principles, it is certainly not possible to imitate the Qur'an, nor to compose its like.}

*3. {At the bottom of every page of the Qur'an, the verses are complete, and they end rhyming in a fine way.

The reason is this: when the verse called Mudayana (2:292) provides the standard for the pages, and the Suras Ikhlas and Kawthar, the standard for the lines, this fine quality of the All-Wise Qur'an and sign of its miraculousness become apparent.}

*4. {Because of unfortunate haste, we had to content ourselves in this section with some slight indications and brief instances and small signs of a highly important and magnificent wonder, one which from the point of view of the Risale-i Nur's success is beautiful, illuminating, and encouraging.

Now, that important truth and encouraging wonder - under the name of coincidence' (tawafuq), and five or six sorts at that- forms a chain of wonders of the Risale-i Nur, and flashes of a visible sort of the Qur'an's miraculousness, and a source of signs to the ciphers of the Unseen.

Later, we had a copy of the Qur'an written that showed in gilded letters a flash of its miraculousness which appeared from the 'coinciding' of the word 'Allah.'

And I wrote eight short pieces, called the Eight Symbols (Rumûzat-i Semaniye), which explain the subtle relationships evident in the coinciding of the Qur'an's letters, and their allusions concerning the Unseen.

I also wrote five treatises, one about the wonders of 'Ghauth al-Gilani', three about those of 'Ali, and one called Indications of the Qur'an (Ishârât-i Kur'aniye), which by means of tawafuq or 'coincidences', confirm, commend, and applaud the Risale-i Nur.

That is to say, that important truth was perceived and written in summary fashion in the writing of the Miracles of Muhammad, but unfortunately the author saw and described only a tiny part of it; he continued without further pursuing it.}

Second Point

Elbette bu suretteki ifade-i Furkan'a ve bu tarzdaki beyan-ı Kur'ana karşı,

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ

sırrıyla bütün ukûl-ü beşeriye ittihad etse, bir tek akıl olsa dahi karşısına çıkamaz, muaraza edemez.

أَيْنَ الثَّرَا مِنَ الثُّرَيَّا

Çünkü şu üç esas nokta-i nazarında, kat'iyen kabil-i taklid değildir ve tanzir edilmez!..}

{(Haşiye-3): Kur'an-ı Hakîm'in umum sahifeleri âhirinde âyet tamam oluyor. Güzel bir kafiye ile nihayeti hitam buluyor.

Bunun sırrı şudur ki: En büyük âyet olan Müdayene âyeti sahifeler için, Sure-i İhlas ve Kevser satırlar için bir vâhid-i kıyasî ittihaz edildiğinden, Kur'an-ı Hakîm'in bu güzel meziyeti ve i'caz alâmeti görülüyor.}

{(Haşiye-4): Bu makamın bu mebhasında gayet ehemmiyetli ve haşmetli ve büyük ve Risale-i Nur'un muvaffakiyeti noktasında gayet zînetli ve sevimli ve müşevvik kerametini, pek az ve cüz'î vaziyet ve kısacık nûmunelerine ve küçücük emarelerine, acelelik belasıylaiktifa edilmiş.

Halbuki o büyük hakikat ve o sevimli keramet ise, tevafuk namıyla beş-altı neveleri ile Risale-i Nur'un bir silsile-i kerametini ve Kur'anın göze görünen bir nevi i'cazının lemaatını ve rumuzat-ı gaybiyenin bir menba-ı işaretini teşkil ediyor.

Sonradan, Kur'anda "Lafzullah"ın tevafukundan çıkan bir lem'a-i i'cazı gösteren yıldız ile bir Kur'an yazdırıldı.

Hem Rumuzat-ı Semaniye namındaki sekiz küçük risaleler, hurufat-ı Kur'aniyenin tevafukatından çıkan münasebet-i latife ve işaret-ı gaybiyelerinin beyanında te'lif edildi.

Hem Risale-i Nur'u tevafuk sırrıyla tasdik ve takdir ve tahsin eden Keramet-i Gavsîye ve üç Keramet-i Aleviye ve İşarat-ı Kur'aniye namındaki beş adet risaleler yazıldı.

Demek Mu'cizat-ı Ahmediye'nin te'lifinde o büyük hakikat icmalen hissedilmiş; fakat maatteessüf müellif yalnız bir tırnağını görüp göstermiş, daha arkasına bakmayarak koşup gitmiş.}

İkinci Nükte

At the time of Moses (Upon whom be peace), it was magic that was prevalent, so his most important miracles resembled it.

And at Jesus (Upon whom be peace)'s time, it was medicine that was prevalent and his miracles were mostly of that kind. Similarly,

at the time of the Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace), in the Arabian Peninsula four things were prevalent:

The First: Eloquence and rhetoric.

The Second: Poetry and oratory.

The Third: Soothsaying and divining matters of the Unseen.

The Fourth: Knowledge of [past events](#) and cosmology.

#112

Thus, when the Qur'an of Miraculous Exposition appeared, it challenged those with knowledge of these four fields.

Firstly, it made the men of rhetoric and eloquence bow before it; they all listened to it [in astonishment](#).

Secondly, it filled the poets and orators with amazement, that is, those who spoke well and declaimed fine poetry, so that they bit their fingers in astonishment.

It [nullified](#) the value of their finest poems inscribed in gold, causing them to remove the famous '[Seven Hanging Poems](#)', their pride and glory, from the walls of the Ka'ba.

It silenced the soothsayers and sorcerers, who gave news of the Unseen, and made them forget the knowledge they had received. [It drove away the jinns](#), and put an end to soothsaying.

It saved those with knowledge of the past and cosmology from superstition and falsehood, and instructed them in true facts and luminous knowledge.

Thus, these four groups bowed before the Qur'an [in perfect wonder and veneration](#), becoming its students. At no time could any of them attempt to contest it.

If it is asked: How do we know that no one could dispute or contest it?

The Answer: If it had been possible [to dispute](#) it, for sure someone would have attempted it.

For their religion, their possessions, their lives, and their families had been put into peril.

If they had disputed it, they would have been saved. If it had been possible, they were bound to contest it.

Hazret-i Musa Aleyhisselâm'ın zamanında sihrin revacı olduğundan, mühim mu'cizati ona benzer bir tarzda geldiği;

ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın zamanında ilm-i Tıbb revaçta olduğundan, mu'cizatının galibi o cinsten geldiği gibi,

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın dahi zamanında Ceziret-ül Arab'da en ziyade revaçta dört şey idi:

Birincisi: Belâgat ve fesahat.

İkincisi: Şiir ve hitabet.

Üçüncüsü: Kâhinlik ve gaibden haber vermek.

Dördüncüsü: Hâdisat-ı maziye ve vakıat-ı kevnîyeyi bilmek idi.

İşte Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan geldiği zaman, bu dört nevi malûmat sahiblerine karşı meydan okudu:

Başta ehl-i belâgata birden diz çöktürdü. [Hayretle](#) Kur'anı dinlediler.

İkincisi ehl-i şiir ve hitabet, yani muntazam nutuk okuyan ve güzel şiir söyleyenlere karşı öyle bir hayret verdi ki, parmaklarını ısırıttı.

Altın ile yazılan en güzel şiirlerini ve Kâ'be duvarlarına medar-ı iftihar için asılan meşhur "[Muallakat-ı Seb'a](#)"larını indirtti, [kıymetten düşürdü](#).

Hem gaibden haber veren kâhinleri ve sahirleri susturdu. Onların gaybî haberlerini onlara unutturdu. [Cinnîlerini taredtirdi](#). Kâhinliğe hâtime çekti.

Hem ümem-i salifenin vekayiine ve hâdisat-ı âlemin ahvaline vâkıf olanları hurafattan ve yalandan kurtarıp, hakikî hâdisat-ı maziye ve nurlu olan vekayi-i âlemi onlara ders verdi.

İşte bu dört tabaka, Kur'ana karşı [kemal-i hayret ve hürmetle](#) onun önüne diz çökerek şakird oldular. Hiçbirisi, hiçbir vakit birtek sureyle muarazaya kalkışamadılar.

Eğer denilse: Nasıl biliyoruz ki, kimse muaraza edemedi ve muaraza kabil değil?

Elcevab: Eğer [muaraza](#) mümkün olsaydı, herhalde teşebbüs edilecekti.

Çünkü muarazaya ihtiyaç şedit idi. Zira dinleri, malları, canları, iyalleri tehlikeye düşüyor.

Muaraza edilseydi kurtulurlardı. Eğer muaraza mümkün olsaydı, herhalde muaraza edecektiler.

And if they had done so, since those who wished to do this, the unbelievers and **dissemblers** were many, **and truly many**, they were sure to have supported such a contest, and would have advertised it widely. *Just as they spread everything that was against Islam.*

#113

And if someone had disputed the Qur'an and they had made it known to everyone, it would certainly have been recorded in the books of history in glittering terms.

But all the histories and books are in evidence; apart from a few passages about **Musaylima the Liar**, there is nothing in any of them.

Whereas for twenty-three years the All-Wise Qur'an **continuously** taunted and challenged them in a way that would increase their **obduracy**. It in effect said:

"Let someone **unlettered** like **Muhammad the Trustworthy** compose the like of the Qur'an.

You won't be able to, so, come on, not an unlettered person, let someone very learned and literary do it.

You won't be able to do that either, so rather than a single person, gather together all your scholars and **men of eloquence**, and let them assist one another, and the false gods *on which you rely* can also lend a hand.

You won't be able to do this either, so use the literary works of the past, and even call on those of the future to help you, and then compose the like of the Qur'an.

And if you can't do this, don't compose all the Qur'an, but only ten Suras.

You won't be able to manage ten which are truly like the Qur'an's Suras, so put it together out of stories and **fictitious tales**; just produce something similar to the **word-order** and **eloquence**.

...

And don't write a long Sura, just a short one.

But if you can't do this, your religion, lives, property, and families will all be in danger, both in this world and in the next!"

With these eight alternatives, the Wise Qur'an has challenged and silenced men and jinn, not for twenty-three years, but for one thousand three hundred.

Nonetheless, in those early times, those unbelievers did not have recourse to the easiest way, dispute or contest, but chose the most difficult way, that of war, putting their lives, possessions, and families into danger.

That means, it was not possible to dispute it.

Eğer muaraza edilseydi, muaraza taraftarları kâfirler, **münafıklar** çok, **hem pek çok** olduğundan herhalde muarazaya taraftar çıkıp iltizam ederek, herkese neşrederlerdi. *-Nasılki İslâmiyetin aleyhinde her şeyi neşretmişler.-*

Eğer neşretseydiler ve muaraza olsaydı; her halde tarihlere, kitablara şaşaalı bir surette geçecekti.

İşte meydanda bütün tarihler, kitablar; hiçbirisinde **Müseylime-i Kezzab**'ın birkaç fıkrasından başka yoktur.

Halbuki Kur'an-ı Hakîm, yirmiüç sene **mütemadiyen** damarlara dokunduracak ve **inad**ı tahrik edecek bir tarzda meydan okudu. Ve der idi ki:

"Şu Kur'anın, **Muhammed-ül Emin** gibi bir **ümmiden** nazirini yapınız ve gösteriniz.

Haydi bunu yapamıyorsunuz; o zât ümmi olmasın, gayet âlim ve kâtib olsun.

Haydi bunu da getiremiyorsunuz; birtek zât olmasın, bütün âlimleriniz, **beliğ**leriniz toplansın, birbirine yardım etsin.. hattâ **güvendiğiniz** âliheleriniz size yardım etsin.

Haydi bununla da yapamayacaksınız; eskiden yazılmış belig eserlerden de istifade edip, hattâ geleceklere de yardıma çağırıp, Kur'anın nazirini gösteriniz, yapınız.

Haydi bunu da yapamıyorsunuz; Kur'anın mecmuuna olmasın da, yalnız on suresinin nazirini getiriniz.

Haydi on suresine mukabil hakikî doğru olarak bir nazire getiremiyorsunuz; haydi hikâyelerden, **asılsız kıssalardan** terki ediniz. Yalnız **nazm**ına ve **belâgat**ına nazire olsun getiriniz.

Haydi bunu da yapamıyorsunuz; birtek suresinin nazirini getiriniz.

Haydi sure uzun olmasın, kısa bir sure olsun nazirini getiriniz.

Yoksa din, can, mal, iyalleriniz; dünyada da âhirette de tehlikeye düşecektir!"

İşte sekiz tabakada, ilzam suretinde, Kur'an-ı Hakîm yirmiüç senede değil, belki bin üçyüz senede bütün ins ü cinne karşı bu meydanı okumuş ve okuyor.

Halbuki evvelki zamanda o kâfirler can, mal ve iyalini tehlikeye atıp en dehşetli yol olan harb yolunu ihtiyar ederek, en kolay ve en kısa olan muaraza yolunu terkettiler.

Demek muaraza yolu mümkün değildi.

Wouldn't any intelligent person, particularly the people of Arabia at that time -and the Quraysh, who were very clever- have ensured that one of their literary men composed a Sura similar to one of the Qur'an's and so be saved from its attacks; would they have abandoned the short and easy way, cast all they possessed into peril, and travelled the way most fraught with difficulties?

In Short: As the famous Jahiz put it: "**Dispute with words was not possible, so they were compelled to fight with the sword.**"

If it is asked: Some learned scholars have said that not one of the Qur'an's Suras, but not a single of its verses can be disputed, nor even a single sentence, nor a word, nor have they been disputed.

But this appears to be **exaggerated** and unacceptable to reason, for many human words resemble those of the Qur'an. Why do they say this?

#114

The Answer: There are two schools of thought concerning the Qur'an's miraculousness and inimitability.

The prevailing and preferred school states that **the subtle qualities of eloquence and meaning** in the Qur'an are beyond human power.

The second and **less preferred** school states that it is within human ability to dispute one of the Qur'an's Suras, but Almighty God has prevented this as a miracle of Muhammad (UWBP).

Like a man may rise to his feet, but if a Prophet (UWBP) tells him that he cannot and he is unable to, then it is a miracle.

This opinion is called the Sarfa School. That is, Almighty God prevented men and jinn from successfully disputing a single of the Qur'an's Suras.

According to this school, scholars who state that *a single of its words cannot be disputed*, are correct.

Because since on account of its miraculousness Almighty God prevented them, they could not so much as open their mouths to dispute it. And even if they had done so, they could not have uttered a word.

However, according to the first-mentioned prevalent and **preferred school of thought**, that statement of scholars includes the following subtlety:

the All-Wise Qur'an's phrases and words look to one another. It sometimes happens that a single word looks to ten places; in it are ten relationships and ten fine points of eloquence.

İşte hiçbir âkil, hususan o zamanda Ceziret-ül Arab'daki adamlar, hususan *Kureyşiler gibi zeki adamlar*; birtek edibleri, Kur'anın birtek suresine nazire yapıp Kur'anın hücumundan kurtulmasını temin ederek, kısa ve kolay yolu terkedip can, mal, iyalini tehlikeye atıp en müşkilâtlı yola sülûk eder mi?

Elhasıl: Meşhur Cahız'ın dediği gibi: "**Muaraza-i bilhuruf mümkün olmadı, muharebe-i bissüyufa mecbur oldular...**"

Eğer denilse: Bazı muhakkik ülema demişler ki: "Kur'anın bir suresine değil; birtek âyetine, hattâ birtek cümlesine, hattâ birtek kelimesine muaraza edilmez ve edilmemiş."

Bu sözler **mübalağa** görünüyor ve akıl kabul etmiyor. Çünkü beşerin sözlerinde Kur'an cümlelerine benzeyen çok cümleler var. Bu sözün sırr-ı hikmeti nedir?

Elcevab: İ'caz-ı Kur'anda iki mezheb var.

Mezheb-i ekser ve racih odur ki, Kur'andaki **letaif-i belâgat ve mezaya-yı maânî**, kudret-i beşerin fevkindedir.

İkinci **mercuh** mezheb odur ki: Kur'anın bir suresine muaraza, kudret-i beşer dâhilindedir. Fakat Cenab-ı Hak, mu'cize-i Ahmediye (A.S.M.) olarak men'etmiş.

Nasilki bir adam ayağa kalkabilir, fakat eser-i mu'cize olarak bir Nebi dese ki: "Sen kalkamayacaksın!" O da kalkamazsa, mu'cize olur.

Şu mezheb-i mercuha, Sarfe Mezhebi denilir. Yani Cenab-ı Hak cinn ü insi men'etmiş ki, Kur'anın bir suresine mukabele edemesinler.

Eğer men'etmeseydi, cinn ü ins bir suresine mukabele ederdi. İşte şu mezhebe göre, "*Bir kelimesine de muaraza edilmez*" diyen ülemanın sözleri hakikattir.

Çünkü madem Cenab-ı Hak, i'caz için onları men'etmiş; muarazaya ağızlarını açamazlar. Ağızlarını açsalar da; izn-i İlahî olmazsa, kelimeyi çıkaramazlar.

Amma **mezheb-i racih** ve ekser olan mezheb-i evle göre dahi, o ülemanın beyan ettiği fikrin şöyle bir ince vechi vardır ki:

Kur'an-ı Hakîm'in cümleleri, kelimeleri birbirine bakar. Bazı olur bir kelime, on yere bakar; onda, on nükte-i belâgat, on münasebet bulunuyor.

We have pointed out examples of some of these in the commentary called *Isharat al-I'jaz* (Signs of Miraculousness) in the phrases of Sura al-Fatiha and those of,

*Alif. Lam. Mim. * This is the Book; in it is guidance sure, without doubt. (2:1-2.)*

For example, take a highly decorated palace; **to situate in relation to all the decorations** a stone which is like the central point of many **varied** decorations, is **dependent** on knowing the entire wall together with all its decorations.

And to situate the pupil of the eye in a human head is dependent on knowing its **relations** with the whole body and all the body's **wondrous functions**, together with the eye's **position** in the face of those duties.

In just the same way, the most advanced of the people of reality have demonstrated numerous relationships between the Qur'an's words and their **aspects** and **connections**, and other verses and phrases.

Scholars of the Hurufi School in particular, have gone further, explaining and demonstrating to their followers a page of hidden meanings in a single of the Qur'an's letters.

Furthermore, since it is the speech of **the Creator of all things**, each of its words may be like a heart or seed. (That is, a heart contained in *an immaterial body formed of mysteries*, or the seed of an **immaterial tree**.)

Thus, words like those of the Qur'an, and even phrases or verses, may occur in man's speech,

but an all-encompassing knowledge is necessary to situate them exactly as they are in the Qur'an, *taking into account the many relationships*.

#115

Third Point

A brief but **true reflection** on **the essential nature** of the Qur'an of Miraculous Exposition was once inspired in my heart as a Divine bounty.

.....

Nasılki İsharat-ül İ'caz namındaki tefsirde, Fatiha'nın bazı cümleleri içinde ve **الم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ** cümleleri içinde, şu nüktelerden bazı nümuneleri göstermişiz.

Meselâ: Nasılki münakkaş bir sarayda, müteaddid, **muhtelif** nakışların düğümü hükmünde bir taş, **bütün nakışlara bakacak bir yerde yerleştirmek**; bütün o duvarı nukuşuyla bilmeye **mütevakkıf**tır.

Hem nasılki insanın başındaki gözbebeğini yerinde yerleştirmek, bütün cesedin **münasebatını** ve **vezaif-i acibesini** ve gözün o vezaife karşı **vaziyetini** bilmekle oluyor.

Öyle de: Ehl-i hakikatın çok ileri giden bir kısmı, Kur'anın kelimatında pek çok münasebatı ve sair âyetlerdeki cümlelere bakan **vücutları**, **alâkaları** göstermişler.

Hususan ülema-i ilm-i huruf daha ileri gidip, bir harf-i Kur'anda, bir sahife kadar esrarı, ehline beyan ederek isbat etmişler.

Hem madem **Hâlık-ı Külli Şey**'in kelâmıdır; herbir kelimesi, kalb ve çekirdek hükmüne geçebilir. (Etrafında, *esrardan müteşekkil bir cesed-i manevîye* kalb ve bir **şecere-i manevîyeye** çekirdek hükmüne geçebilir.)

İşte insanın sözlerinde, Kur'anın kelimeleri gibi kelimeler, belki cümleler, âyetler bulunabilir.

Fakat Kur'anda, **çok münasebat gözetilerek** bir tarz ile yerleştirildiği yerde; bir ilm-i muhit lâzım ki, öyle yerli yerine yerleşsin.

Üçüncü Nükte

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın hülâsat-ül hülâsa bir **icmal-i mahiyeti** için bir vakit Arabî ibare ile bir **tefekkür-ü hakikîyi**, Cenab-ı Hak benim kalbime ihsan etmişti.

Şimdi aynen o tefekkürü, Arabî olarak yazacağız, sonra manasını beyan edeceğiz. İşte:

سُبْحَانَ مَنْ شَهِدَ عَلَى وَحْدَانِيَّتِهِ وَصَرَاحِ بَأَوْصَافِ جَمَالِهِ
 وَجَلَالِهِ وَكَمَالِهِ الْقُرْآنُ الْحَكِيمُ الْمُنَوَّرُ جِهَاتُهُ السِّتُّ
 الْحَاوِي لِسِرِّ إِجْمَاعِ كُلِّ كُتُبِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْأَوْلِيَاءِ
 وَالْمُوَحِّدِينَ الْمُخْتَلِفِينَ فِي الْأَعْصَارِ وَالْمَشَارِبِ
 وَالْمَسَالِكِ الْمُتَّفِقِينَ بِقُلُوبِهِمْ وَعُقُولِهِمْ عَلَى تَصْدِيقِ
 آسَاسَاتِ الْقُرْآنِ وَكُلِّيَّاتِ أَحْكَامِهِ عَلَى وَجْهِ الْإِجْمَالِ وَهُوَ
 مُحْضُ الْوَحْيِ بِإِجْمَاعِ الْمُنْزَلِ وَالْمُنْزَلِ وَالْمُنْزَلِ عَلَيْهِ
 وَعَيْنُ الْهَدَايَةِ بِالْبَدَاهَةِ وَمَعْدَنُ أَنْوَارِ الْإِيمَانِ بِالضَّرُورَةِ
 وَمُجْمَعُ الْحَقَائِقِ بِالْيَقِينِ وَمُوَصِّلٌ إِلَى السَّعَادَةِ بِالْعَيَانِ
 وَذُو الْأَثْمَارِ الْكَامِلِينَ بِالْمُشَاهَدَةِ وَمَقْبُولُ الْمَلِكِ
 وَالْإِنْسِ وَالْجَنِّ بِالْحَدِيثِ الصَّادِقِ مِنْ تَفَارِيقِ الْأَمَارَاتِ
 وَالْمُؤَيَّدُ بِالذَّلَائِلِ الْعَقْلِيَّةِ بِاتِّفَاقِ الْعُقَلَاءِ الْكَامِلِينَ
 وَالْمُصَدِّقُ مِنْ جِهَةِ الْفِطْرَةِ السَّلِيمَةِ بِشَهَادَةِ إِطْمِئِنَانِ
 الْوُجْدَانِ وَالْمُعْجِزَةُ الْأَبَدِيَّةُ الْبَاقِي وَجْهٌ إِعْجَازِهِ عَلَى مَرِّ
 الزَّمَانِ بِالْمُشَاهَدَةِ وَالْمُنْبَسِطُ دَائِرَةُ إِرْشَادِهِ مِنَ الْمَلَا
 الْأَعْلَى إِلَى مَكْتَبِ الصِّبْيَانِ يَسْتَفِيدُ مِنْ عَيْنِ دَرَسِ
 الْمَلِكَةِ مَعَ الصِّبْيَانِ وَكَذَا هُوَ ذُو الْبَصَرِ الْمُطْلَقِ يَرَى
 الْأَشْيَاءَ بِكَمَالِ الْوُضُوحِ وَالظُّهُورِ وَيُحِيطُ بِهَا وَيُقَلِّبُ
 الْعَالَمَ فِي يَدِهِ وَيُعَرِّفُهُ لَنَا كَمَا يُقَلِّبُ صَانِعُ السَّاعَةِ
 السَّاعَةَ فِي كَفِّهِ وَيُعَرِّفُهَا لِلنَّاسِ فَهَذَا الْقُرْآنُ الْعَظِيمُ
 الشَّانِ هُوَ الَّذِي يَقُولُ مُكْرَّرًا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاعْلَمْ
 أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

Now I will give below a translation of that Arabic piece.

The six aspects of the Qur'an of Miraculous Exposition are brilliant and luminous; neither doubt nor misgiving can penetrate it.

For its back leans on **God's Throne**; there is **the light of Revelation** in that aspect.

İşte şu tefekkür-ü Arabînin tercümesi ve meali şudur ki, yani:

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın altı ciheti parlaktır ve nurludur. Evham ve şübehat içine giremez.

Çünkü arkası **Arş'a** dayanıyor; o cihette **nur-u vahiy** var.

Before it and its goal is **the happiness of this world and the next**; it has laid its hand on post-eternity and the hereafter, and contains the light of happiness and Paradise.

Above it shines **the seal of miraculousness**.

Beneath it lie the pillars of proof and evidence.

Its inner face is pure guidance,

while its right causes the mind to affirm it with phrases like **"Will they not think?"**

Providing spiritual sustenance to hearts, its left **causes the conscience to testify to God's blessings**.

So from what side, what corner, can the thieves of doubt and misgiving enter the Qur'an of Miraculous Exposition?

Yes, the Qur'an of Miraculous Exposition **encompasses all the points of agreement found in the books of the prophets, the saints, and those who affirm Divine Unity, whose centuries, ways, and temperaments were all different**.

That is, those who sought the truth through either the intellect or heart mentioned in their books the All-Wise Qur'an's concise **decrees** and **principles**, in such a way as to confirm them.

Thus, they are like the roots of **the heavenly tree** of the Qur'an.

The All-Wise Qur'an is also founded on Revelation and is Revelation.

For **the Glorious One** Who revealed it, demonstrated and proved it was Revelation **through the miracles of Muhammad** (UWBP).

And the Qur'an too, which reveals, shows through the miraculousness upon it that it comes from the Divine Throne.

Then the alarm of the Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) **to whom it was revealed**, when it was first revealed and his **unconscious state** during its revelation and his **sincerity and veneration** towards the Qur'an, which were greater than everyone's, all demonstrate that it was Revelation coming from pre-eternity; it was his guest.

Moreover, the Qur'an is **self-evidently pure guidance**, for **observedly** its opposite is **the misguidance of unbelief**.

It is also **of necessity the source of the lights of belief**, and the reverse of this is of course, darkness. We have proved this decisively in many of the Words.

Furthermore, the Qur'an is **of a certainty the assembly of truths**; **illusion** and **superstition** cannot intrude on it.

Önünde ve hedefinde **saadet-i dâreyn** var. Ebede, âhirete el atmış; Cennet ve saadet nuru var.

Üstünde **sikke-i i'caz** parlıyor.

Altında bürhan ve delil direkleri var.

İçî hâlis hidayet.

Sağı **أَفَلَا يَعْقِلُونَ** ler ile ukûlü istintakla "Sadakte" dedirtiyor.

Solunda; kalblere ezvak-ı ruhanî vermekle, **vicdanları istişhad ederek "Bârekâllah" dediren**

Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'a hangi köşeden, hangi cihetten evham ve şübehatın hırsızları girebilir?

Evet Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan **asırları, meşrepleri, meslekleri muhtelif olan enbiyanın, evliyanın, muvahhidînin** kitaplarının **sırr-ı icma'ını câmi'**dir.

Yani bütün o ehl-i kalb ve akıl, Kur'an-ı Hakîm'in mücmel **ahkâmını** ve **esasatını** tasdik eder bir surette, o esasatı kitaplarında zikredip kabul etmişler.

Demek onlar, Kur'an **şecere-i semavîsinin** kökleri hükmündedirler.

Hem Kur'an-ı Hakîm, vahye istinad ediyor ve vahiydir.

Çünkü Kur'anı nâzil eden **Zât-ı Zülcelal, mu'cizat-ı Ahmediye** (A.S.M.) ile, Kur'an vahiy olduğunu gösterir, isbat eder.

Ve nâzil olan Kur'an dahi, üstündeki i'caz ile gösterir ki, Arş'tan geliyor.

Ve **münzel-i aleyh olan** Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın bidayet-i vahyideki telaşı ve nüzul-i vahiy vaktindeki **vaziyet-i bihuşu** ve herkesten ziyade Kur'ana karşı **ihlas ve hürmeti** gösteriyor ki: Vahiy olup ezelden geliyor, ona misafir oluyor.

Hem o Kur'an **bilbedahe mahz-ı hidayettir**. Çünkü onun muhalifi, **bilmüşahede küfrün dalaletidir**.

Hem **bizzarure** Kur'an **envâr-ı imaniyenin madeni**dir. Elbette envâr-ı imaniyenin aksi, zulümatdır. Çok Sözlerde bunu kat'î olarak isbat etmişiz.

Hem Kur'an **bilyakîn hakaikın mecma'**ıdır. **Hayalât ve hurafat**, içine giremez.

The elevated perfections which the World of Islam, to which it gave form, and the Shari'a, which it put forward, display testify and prove that it is **pure truth** and **contains no contradictions**. Its discussions concerning the World of the Unseen testify to this too, like those concerning the Manifest World.

Without doubt, the Qur'an also leads to the happiness of this world and the next, and **urges man to it**. If anyone doubts this, let him read the Qur'an once and heed what it says.

Moreover, the fruits the Qur'an produces are both perfect and living. In which case, the roots of the tree of the Qur'an are founded in reality and are **living**.

For the life of the fruit points to the life of the tree. See, how many perfect, living, **luminous** fruits it has produced each century, such as the saints and **purified scholars**!

Also, with a conviction arising from innumerable various signs, it may be said the Qur'an is **accepted** and **sought after** by both men, and jinn, and angels, for when it is recited, they gather around, drawn to it like **moths**.

And together with being Revelation, the Qur'an has been strengthened and **fortified** with rational proofs; the unanimity of the wise and intelligent testifies to this.

The great scholars of theology, and the geniuses of philosophy like Ibn Sina and Ibn Rushd **unanimously** demonstrated the Qur'anic principles, *in accordance with their own methods and proofs*.

The Qur'an is also **affirmed** by all **sound natures**. So long as it is not corrupted in any way, human nature confirms it. For an easy conscience and peace of mind are to be found through its lights.

That is to say, unspoilt human nature affirms it through the testimony of a tranquil conscience, and says to the Qur'an through **the tongue of disposition**: "*Our natures cannot be perfected without you!*" We have proved this truth in many places.

The Qur'an is also observedly and self-evidently an eternal and perpetual miracle; it always displays its miraculousness. It never dies away like **other** miracles, its time never comes to an end; it is everlasting.

Furthermore, there is such breadth in the Qur'an's guidance that the Angel Gabriel and **a young child** may listen to its same lesson side by side, and both receive their **share**.

And a brilliant philosopher like Ibn Sina may study the same of its lessons side by side with **an ordinary reciter**, and they both will receive their instruction.

It may even happen that due to the strength and **purity of his belief**, the common man may benefit more than Ibn Sina.

Teşkil ettiği hakikatlı âlem-i İslâmiyet, izhar ettiği esaslı şeriat ve gösterdiği âlî kemalâtın şهادetiyle, âlem-i gayba ait olan bahislerinde dahi, âlem-i şهادetteki bahisleri gibi, **ayn-ı hakaik** olduğunu ve **içinde hilaf bulunmadığını** isbat eder.

Hem Kur'an bil'ayân ve şübhesiz, saadet-i dâreyne îsal eder, **beşeri ona sevkeder**. Kimin şübhesi varsa, bir defa Kur'anı okusun ve dinlesin ne diyor?

Hem Kur'anın verdiği meyveler; hem mükemmeldir, hem hayatdardır. Öyle ise, Kur'an ağacının kökü hakikattadır, **hayatdardır**.

Çünkü meyvenin hayatı, ağacın hayatına delalet eder. İşte bak; her asırda ne kadar **asfiya** ve evliya gibi mükemmel ve kâmil zîhayat ve **zînur** meyveler vermiş.

Hem hadsiz müteferrik emarelerden neş'et eden bir hads ve kanaatla, Kur'an hem ins, hem cinn, hem meleğin **makbulü** ve **mergubudur** ki; okunduğu vakit onlar iştiaqla **pervane** gibi etrafına toplanıyorlar.

Hem Kur'an vahiy olmakla beraber, delail-i akliye ile teyid ve **tahkim edilmiş**. Evet kâmil ukalânın ittifakı buna şahiddir.

Başta ülema-i ilm-i Kelâmın allâmeleri ve İbn-i Sina, İbn-i Rüşd gibi felsefenin dâhîleri **müttefikan** esasat-ı Kur'aniyeyi **usûlleriyle, delilleriyle isbat etmişler**.

Hem Kur'an, **fitrat-ı selime** cihetiyle **musaddaktır**. Eğer bir âriza ve bir maraz olmazsa; herbir fitrat-ı selime onu tasdik eder. Çünkü itminan-ı vicdan ve istirahat-ı kalb, onun envârıyla olur.

Demek fitrat-ı selime, vicdanın itminanı şهادetiyle, onu tasdik ediyor. Evet fitrat, **lisan-ı haliyle** Kur'ana der: "*Fitratımızın kemali sensiz olamaz!*" Şu hakikatı çok yerlerde isbat etmişiz.

Hem Kur'an bilmüşahede ve bilbedahe, ebedî ve daimî bir mu'cizedir. Her vakit i'cazını gösterir. **Sair** mu'cizat gibi sönmez, vakti bitmez, ebedîdir.

Hem Kur'anın mertebe-i irşadında öyle bir genişlik var ki; birtak dersinde, Hazret-i Cibril (A.S.), bir **tıfl-ı nevresîde** ile omuz omuza o dersi dinler, **hisselerini alırlar**.

Ve İbn-i Sina gibi en dâhî feylesof, en **âmi bir ehl-i kiraatla** diz dize aynı dersi okurlar, derslerini alırlar.

Hattâ bazan olur ki; o âmi adam, kuvvet ve **safvet-i iman** cihetiyle, İbn-i Sina'dan daha ziyade istifade eder.

Also, there is in the Qur'an an eye that sees and **encompasses** the whole universe, and holds it before it like the pages of a book, describing its **levels** and worlds.

Like a watchmaker turns, opens, shows, and describes his clock, the Qur'an does the same with the universe, as though it were holding it in its hand.

The Qur'an of Mighty Stature is thus; it declares: "**Know that there is no god but God,**" and proclaims the Divine Unity.

#117

O God! Make the Qur'an our companion in this world, and a friend for us in the grave, and at the resurrection an intercessor, and on the Bridge a light, and from the Fire a shield and screen, and in Paradise a companion, and in all good works, a guide and leader. O God! Illuminate our hearts and graves with the light of belief and the Qur'an; and illumine the proof of the Qur'an for the sake of and in veneration of the one to whom the Qur'an was revealed, and grant blessings and peace to him and his Family from the Most Merciful One, the Gentle One. Amen.

Nineteenth Sign

It has been proved in the previous Signs most decisively and indubitably that the Most Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was God Almighty's Messenger.

His messengership being thus established through thousands of certain evidences, Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace) was the most brilliant and conclusive proof of **Divine Unity** and eternal happiness.

In this Sign, we shall offer a concise and summary definition of that **shining** evidence, that **articulate** proof.

For since he is the proof and his conclusion is **knowledge of God**, we must surely recognize the proof and learn **the manner of his evidence**.

With an extremely brief summary, therefore, we shall describe in what ways he is a proof of it, and its correctness. It is as follows:

Like all the beings in the universe, God's Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) pointed through his own self to **the Creator of the Universe's existence and Unity**; and he proclaimed with his tongue that **evidence of his self, together with the evidence offered by all beings**.

Hem Kur'anın içinde öyle bir göz var ki; bütün kâinatı görür, **ihata eder** ve bir kitabın sahifeleri gibi kâinatı göz önünde tutar, **tabakatını** ve âlemlerini beyan eder.

Bir saatin san'atkârı nasıl saatini çevirir, açar, gösterir, tarif eder; Kur'an dahi, elinde kâinatı tutmuş öyle yapıyor.

İşte şöyle bir Kur'an-ı Azîmüştân'dır ki **فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** der, vahdaniyeti ilân eder.

اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِينًا وَفِي الْقَبْرِ مُؤْنَسًا
وَفِي الْقِيَامَةِ شَفِيعًا وَعَلَى الصِّرَاطِ نُورًا وَمِنَ النَّارِ سِتْرًا
وَ حِجَابًا وَفِي الْجَنَّةِ رَفِيقًا وَ إِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيلًا وَ
إِمَامًا اللَّهُمَّ نَوِّرْ قُلُوبَنَا وَ قُبُورَنَا بِنُورِ الْإِيمَانِ وَ الْقُرْآنِ وَ
نَوِّرْ بُرْهَانَ الْقُرْآنِ بِحَقِّ وَ مُحْرَمَةٍ مَنْ أُنزِلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ
عَلَيْهِ وَ عَلَى آلِهِ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
آمِينَ

Ondokuzuncu Nükteli İşaret

Sâbık işaretlerde, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm Cenab-ı Hakk'ın resulü olduğu gayet kat'î ve şübhesiz bir surette isbat edildi.

İşte risaleti binler delail-i kat'iyeye ile sabit olan Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm, **vahdaniyet-i İlahiyenin** ve saadet-i ebediyenin en parlak bir delili ve en kat'î bir bürhanıdır.

Biz şu işarete; o **müşrik**, parlak delile ve **nâtik-ı sadık** bürhana, hülâsat-ül hülâsa bir icmal ile küçük bir tarif yapacağız.

Çünkü madem o delildir ve neticesi **marifet-i İlahiyedir**; elbette delili tanımak ve **vech-i delaletini** bilmek lâzımdır.

Öyle ise, biz de gayet **muhtasar bir hülâsa ile**, vech-i delaletini ve sıhhatını beyan edeceğiz. Şöyle ki:

Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, şu kâinatın mevcudatı gibi, **Hâlik-ı Kâinat'ın vücuduna ve vahdetine** kendi zâtı delalet ettiği gibi; o kendi **delalet-i zâtiyesini**, **bütün mevcudatın delaletiyle beraber**, lisanıyla ilân etmiştir.

Since he himself was the evidence, we shall point in fifteen Principles to his proof and integrity, his truthfulness and veracity.

First Principle: This proof, who indicated to the universe's Maker with both his self, and his tongue, and his conduct, and his **speech**, was both **verified by the reality of the universe**, and was veracious.

For the evidence to Divine Unity made by all beings is surely confirmation of the one who proclaimed that Unity.

That is to say, the cause he proclaimed is verified by the whole universe.

Also, since the perfection of Divine Unity and absolute good of eternal happiness he expounded are in agreement and conformity with the beauty and perfection of all the truths of the world, he was certainly veracious in his cause.

That is to say, the Noble Messenger (Upon whom be blessings and peace) was an articulate proof of Divine Unity and eternal happiness who was both veracious and verified.

#118

Second Principle: Also, since that veracious and verified proof performed thousands of miracles greater than all the previous prophets, came with **a Shari'a that will never be abrogated**, and his call was to all men and jinn, he was surely the chief of the prophets,

and therefore gathered together in himself the essence and unanimity of all their miracles.

That means the strength of the prophets' consensus and the testimony of their miracles forms a **support** for his **truthfulness and veracity**.

He is also the master and leader of all the saints and purified scholars who attain to perfection through his training and guidance and the light of his Shari'a.

In which case, gathered together in him were **the mystery of their wonders**, **their unanimous affirmation**, and **the strength of their verifications**.

For they travelled the way their master opened up and left open, and they found the truth.

In which case, all their wonder-working and verifications and consensus forms a support for their sacred master's truthfulness and veracity.

Also, as was seen in the previous Signs, this proof of Divine Unity was equipped with such certain, evident, and definite miracles and wondrous *irhasat*, and his prophethood was proved by such irrefutable evidences that their affirmation could not be disputed, **even if the whole universe were to unite against him**.

Madem delildir; biz o delilin hüccet ve istikametini ve sıdk ve hakkaniyetine, onbeş esasta işaret ederiz:

Birinci Esas: Hem zâtıyla, hem lisanıyla, hem delalet-i haliyle, hem **kaliyle** kâinatın Sâni'ine delalet eden şu delil; hem **hakikat-ı kâinatça musaddak**, hem sadıktır.

Çünkü bütün mevcudatın vahdaniyete delaletleri, elbette vahdaniyeti söyleyen zâtı tasdik hükmündedir.

Demek söylediği dava da, umum kâinatça musaddaktır.

Hem beyan ettiği kemal-i mutlak olan vahdaniyet-i İlahiye ve hayr-ı mutlak olan saadet-i ebediye, bütün hakaik-i âlemin hüsün ve kemaline muvafık ve mutabık olduğundan; o, davasında elbette sadıktır.

Demek Resul-i Ekrem Aleyhissalâtu Vesselâm, vahdaniyet-i İlahiyeye ve saadet-i ebediyeye bir bürhan-ı nâtık-ı sadık ve musaddaktır.

İkinci Esas: Hem o delil-i sadık ve musaddak, madem umum enbiyanın fevkinde binler mu'cizat ve **neshedilmeyen bir şeriat** ve umum cinn ü inse şamil bir davet sahibi olduğundan, elbette umum enbiyanın reisidir.

Öyle ise, umum enbiyanın mu'cizatlarının sırrını ve ittifaklarını câmi'dir.

Demek bütün enbiyanın kuvvet-i icma'ı ve mu'cizatlarının şahadeti, onun **sıdk u hakkaniyetine** bir **nokta-i istinad** teşkil eder.

Hem onun terbiyesi ve irşadı ve nur-u şeriatıyla kemal bulan bütün evliya ve asfiyanın sultanı ve üstadıdır.

Öyle ise, onların **sırr-ı kerametlerini** ve **icma'kârane tasdiklerini** ve **tahkiklerinin kuvvetini** câmi'dir.

Çünkü onlar üstadlarının açtığı ve kapıyı açık bıraktığı yolda gitmişler, hakikatı bulmuşlar.

Öyle ise, onların bütün kerametleri ve tahkikatları ve icma'ları, o mukaddes üstadlarının sıdk u hakkaniyeti için bir nokta-i istinad temin eder.

Hem o bürhan-ı vahdaniyet, sâbık işaretlerde görüldüğü gibi; o kadar kat'î, yakînî ve bahir mu'cizeleri ve hârîka irhasatları ve şübhesiz delail-i nübüvveti var ve o zâtı öyle bir tasdik ediyor ki, **kâinat toplansa onların tasdikini ibtal edemez!**

Third Principle: And in that herald of Divine Unity and giver of the tidings of eternal happiness **who was himself a clear miracle were such elevated moral qualities**, and in the duties of his messengership such sublime attributes, and in the Shari'a he propagated such high virtues, that even his most bitter enemy had to confirm them, being unable to deny them.

Since the highest and best moral qualities, the most elevated and perfect attributes, and the most precious and acceptable virtues were present in his self, his duties, and his religion,

for sure, that person was the exemplar, model, personification, and master of the perfections and elevated moral qualities in beings.

In which case, these perfections in his self, his duty, and his religion form a support for his veracity and truthfulness so powerful that it can in no way be shaken.

Fourth Principle: And that herald of Divine Unity and happiness, who was the source of perfections and teacher of elevated virtues, did not speak of himself; he was made to speak.

Yes, he was made to speak by the Creator of the Universe. He received instruction from his Pre-Eternal Master, then he taught.

For the Creator of the Universe showed through the thousands of proofs of his prophethood, in part described in the above Signs, through all those miracles He created through his hand, that he was not speaking on his own account, but conveying His speech.

Furthermore, the Qur'an that came to him shows through its forty aspects of miraculousness, outer and inner, that he was Almighty God's interpreter.

#119

Also, through all his sincerity, fear of God, seriousness, reliability, and all his other qualities and conduct, he showed that he was not speaking his own ideas in his own name, but was speaking in the name of his Creator.

In addition, all those who penetrate to reality who heed him have affirmed him with the truths they have investigated and laid open; they have believed with 'knowledge of certainty' (ilmelyakîn) that he was not speaking on his own behalf, but that the Creator of the universe was causing him to speak and teaching, teaching by means of him.

In which case, his veracity and truthfulness are supported by the consensus of these four powerful principles.

Fifth Principle: And that Interpreter of Pre-Eternal Speech saw spirit beings, conversed with angels, and offered guidance to men and jinn.

Üçüncü Esas: Hem o mu'cizat-ı bahire sahibi olan vahdaniyet dellâli ve saadet-i ebediye müjdecisi, kendi zât-ı mübarekinde öyle ahlâk-ı âliye ve vazife-i risaletinde öyle secaya-yı sâmiye ve tebliğ ettiği şeriat ve dininde öyle hasail-i galiye vardır ki; en şedid düşman dahi onu tasdik ediyor, inkâra mecal bulamıyor.

Madem zâtında ve vazifesinde ve dininde, en yüksek ve güzel ahlâkları ve en ulvî ve mükemmel seciyeleri ve en kıymetdar ve makbul hasletleri bulunuyor;

elbette o zât, mevcudattaki kemalâtın ve ahlâk-ı âliyenin misali ve mümessili ve timsali ve üstadıdır.

Öyle ise, zâtında ve vazifesinde ve dininde şu kemalât ise; hakkaniyetine ve sıdkına o kadar kuvvetli bir nokta-i istinaddır ki, hiçbir cihette sarsılmaz.

Dördüncü Esas: Hem maden-i kemalât ve muallim-i ahlâk-ı âliye olan o dellâl-ı vahdaniyet ve saadet, kendi kendine söylemiyor; belki söylettiriliyor.

Evet Hâlık-ı Kâinat tarafından söylettiriliyor. Üstad-ı Ezelîsinden ders alır, sonra ders verir.

Çünkü sâbık işaretlerde kısmen beyan edilen binler delail-i nübüvvetle; Hâlık-ı Kâinat bütün o mu'cizatı onun elinde halketmekle gösterdi ki; o, O'nun hesabına konuşuyor, O'nun kelâmını tebliğ ediyor.

Hem ona gelen Kur'an ise içinde, dışında kırk vech-i i'caz ile gösterir ki, o Cenab-ı Hakk'ın tercümanıdır.

Hem o kendi zâtında bütün ihlâsıyla ve takvasıyla ve ciddiyetiyle ve emanetiyle ve sair bütün ahval ü etvarıyla gösterir ki; o kendi namına, kendi fikriyle demiyor.. belki Hâlıkı namına konuşuyor.

Hem onu dinleyen bütün ehl-i hakikat, keşif ve tahkik ile tasdik etmişler ve ilmelyakîn iman etmişler ki; o kendi kendine konuşmuyor, belki Hâlık-ı Kâinat onu konuşturuyor, ders veriyor, onunla ders verdiriyor.

Öyle ise onun sıdk u hakkaniyeti, bu dört gayet kuvvetli esasların icmainsine istinad eder.

Beşinci Esas: Hem o Tercüman-ı Kelâm-ı Ezelî ervahları görüyor, melâikelerle sohbet ediyor, cinn ü insi de irşad ediyor.

He received knowledge surpassing the world of men and jinn, and even the worlds of spirits and the angels; he had access to, and relationships with, [the realms that lie beyond theirs](#).

The miracles mentioned previously and the story of his life, which have the authenticity of 'consensus,' all prove this fact.

In which case, unlike soothsayers and others who give news of the Unseen, no jinn, no [spirit being](#), no angel, and apart from Gabriel, not even [the highest angels in attendance on God Almighty](#), could interfere in the tidings he gave.

And [on some occasions](#), he even left Gabriel, his companion, behind.

Sixth Principle: And that person, [the lord of the angels, jinn, and men](#), was [the most illumined and perfect fruit of the tree of the universe](#), and the personification of Divine Mercy, and the exemplar of dominical love, and the most luminous proof of the Truth, and [the most radiant lamp of reality, and the key to the talisman of the universe, and the solver of the riddle of creation, and the expounder of the wisdom of the world, and the herald of Divine sovereignty, and the describer of the beauties of dominical art, and in regard to the comprehensiveness of his disposition, he was the most complete example of the perfections of beings](#).

In which case, these attributes of his and his spiritual personality indicate, [indeed](#), show that this being was [the ultimate cause of the universe's existence](#);

that is to say, the universe's Creator looked to this being and created the universe.

It may be said that if He had not created him, He would not have created the universe.

Yes, the truths of the Qur'an and lights of belief he brought to men and jinn, and the elevated virtues and exalted perfections apparent in his being are [a decisive witness](#) to this fact.

Seventh Principle: And that proof of the Truth and lamp of reality demonstrated a religion and Shari'a that [comprise principles ensuring the happiness of this world and the next](#).

Moreover, besides being comprehensive, they explain with complete correctness the universe's truths and functions, and [the Creator of the Universe's Names and attributes](#).

#120

Thus, Islam and the Shari'a are so comprehensive and perfect, and describe the universe and Himself in such a way, that [anyone who studies them carefully is bound to understand that his religion is a declaration, a manifesto, describing both the One Who made this beautiful universe, and the universe itself](#).

Değil ins ü cinn âlemi, belki âlem-i ervah ve âlem-i melaike fevkinde ders alıyor. Ve [mâverasında](#) münasebeti var ve ittılai vardır.

Sâbık mu'cizati ve tevatürle kat'î macera-yı hayatı şu hakikatı isbat etmiştir.

Öyle ise kâhinler ve sair gaibden haber verenler gibi, onun haberlerine değil cinn, değil [ervah](#), değil melaike, belki Cibril'den başka [Melaike-i Mukarrebîn](#) dahi karışmıyor.

Hattâ ekser evkatta onun arkadaşı olan Hazret-i Cebrail'i dahi [bazı](#) geri bırakıyor.

Altıncı Esas: Hem o [melek, cinn ve beşerin seyyidi](#) olan zât, [şu kâinat ağacının en münevver ve mükemmel meyvesi](#) ve rahmet-i İlahiyenin timsali ve muhabbet-i Rabbaniyenin misali ve Hakk'ın en münevver bürhanı ve [hakikatın en parlak siracı ve tılsım-ı kâinatın miftahı ve muamma-yı hilkatın keşşafı ve hikmet-i âlemin şârihi ve saltanat-ı İlahiyenin dellâli ve mehasin-i san'at-ı Rabbaniyenin vassafı ve câmiyet-i istidad cihetiyle o zât, mevcudattaki kemalâtın en mükemmel enmuzecidir](#).

Öyle ise o zâtın şu evsafı ve şahsiyet-i maneviyesi işaret eder, [belki](#) gösterir ki; o zât, [kâinatın illet-i gaiyesidir](#).

Yani o zâta şu kâinatın Hâlıkı bakmış, kâinatı halletmiştir.

Eğer onu icad etmeseydi, kâinatı dahi icad etmezdi denilebilir.

Evet cinn ü inse getirdiği hakaik-i Kur'aniye ve envâr-ı imaniye ve zâtında görünen ahlâk-ı âliye ve kemalât-ı sâmiye, şu hakikata [şahid-i katı](#)'dır.

Yedinci Esas: Hem o bürhan-ı Hak ve sirac-ı hakikat, öyle bir din ve şeriat göstermiştir ki; [iki cihanın saadetini temin edecek desatiri câmi](#)'dir.

Ve câmi' olmakla beraber, kâinatın hakaikını ve vezaifini ve [Hâlık-ı Kâinat'ın esmasını ve sıfâtını](#), kemal-i hakkaniyetle beyan etmiştir.

İşte o İslâmiyet ve şeriat, öyle bir tarzda muhit ve mükemmeldir ve öyle bir surette kâinatı kendiyile beraber tarif eder ki, [onun mahiyetine dikkat eden elbette anlar ki; o din, bu güzel kâinatı yapan zâtın, o kâinatı kendiyile beraber tarif edecek bir beyannamesidir ve bir tarifesidir](#).

In the same way that a palace's builder writes an instruction sheet suitable to the palace so that he may describe himself through its features,

the religion and Shari'a of Muhammad (UWBP) demonstrate through their clear **elevatedness**, **comprehensiveness**, and truth that his religion proceeded *from the pen of the One Who creates and regulates the universe.*

Whoever ordered the universe so well is the One Who ordered this religion equally well.

Yes, the perfect order of the one requires the perfect order of the other.

Eighth Principle: Thus **qualified by the above-mentioned attributes** and **sustained by totally unshakeable, powerful supports**, Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace)

proclaimed his message over the heads of men and jinn **in the name of the World of the Unseen**, turned to the Manifest World;

he addressed the peoples and nations waiting beyond the centuries of the future; he called out to all jinn and men; he made all places and all times hear. Yes, we too hear!..

Ninth Principle: His address is so elevated and powerful that all the centuries heed it. Yes, all the centuries hear **the echo of his voice.**

Tenth Principle: It is apparent from that person's (UWBP) manner that he saw, and spoke accordingly.

For at times of greatest peril, he spoke **unhesitatingly, fearlessly, with utter steadfastness.** On occasion he challenged the whole world on his own.

Eleventh Principle: With all his strength he made so powerful a call and summons that he caused half the earth and a fifth of mankind to respond to his voice, declaring: **"Yes, we have heard and we obey!"**

Twelfth Principle: **He called with such seriousness** and **instructed so fundamentally** that he inscribed his principles on the face of the centuries and on the very stones of all corners of the world; he **engraved** them on the face of time.

Thirteenth Principle: He proclaimed the soundness of the injunctions he conveyed with such confidence and **sureness**, that should the whole world have gathered, they could not have made him revoke or abjure a single of those precepts. *Witness to this are all his life and his illustrious biography.*

Nasilki bir sarayın ustası, o saraya münasib bir tarife yapar. Kendini vasıflarıyla göstermek için, bir tarife kaleme alır;

öyle de: Din ve şariat-ı Muhammediyede (A.S.M.) öyle bir **ihata**, bir **ulviyet**, bir hakkaniyet görünüyor ki; *kâinatı halk ve tedbir edenin kaleminden çıktığını gösterir.*

Ve o kâinatı güzelce tanzim eden kim ise, şu dini güzelce tanzim eden yine odur.

Evet o nizam-ı ekmel, elbette bu nazm-ı ecmeli ister.

Sekizinci Esas: İşte **mezkûr sıfatlarla muttasıf** ve **her cihet ile sarsılmaz kuvvetli istinad noktalarına dayanan** Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtu Vesselâm,

âlem-i şهادete müteveccih olarak, **âlem-i gayb namına**, cinn ü insin başları üzerine ilân ederek;

istikbalde gelecek asırlar arkasında duran akvama ve milletlere hitab edip öyle bir nida eder ki; umum cinn ü inse, umum yerlere, umum asırlara işittiriyor. Evet, işitiyoruz!..

Dokuzuncu Esas: Hem öyle yüksek, kuvvetli hitab ediyor ki; bütün asırlar onu dinler. Evet **aks-i sadâsını** herbir asır işitiyor.

Onuncu Esas: Hem o zâtın gidişatında görünüyor ki; görüyor, öyle haber veriyor.

Çünkü en tehlikeli vakitlerde, **kemal-i metanetle tereddüdsüz, telaşsız** söylüyor. Bazı olur tek başıyla dünyaya meydan okuyor.

Onbirinci Esas: Hem bütün kuvvetiyle öyle kuvvetli davet edip çağırır ki: Yarı yeri ve nev'-i beşerin beşte birini sesine karşı **"Lebbeyk"** dedirtti, **سَمِعْنَا وَ أَطَعْنَا** söylettirdi.

Onikinci Esas: Hem **öyle bir ciddiyetle davet** ve **öyle esaslı bir surette terbiye eder ki**; düsturlarını asırların cebhesinde ve aktarın taşlarında nakşediyor ve dehirlerin yüzlerinde **payidar ediyor.**

Onüçüncü Esas: Hem tebliğ ettiği ahkâmın sağlamlığına öyle bir **vüsuk** ve güvenmekle söylüyor ve davet ediyor ki; dünya toplansa, onu bir hükmünden geri çevirip pişman edemez. *Buna şahid, bütün tarih-i hayatı ve siyer-i seniyesidir.*

Fourteenth Principle: He called and summoned with such confidence and trust that he became obliged to no one and no difficulty upset him; **with complete sincerity and honesty**, he accepted before anyone the **precepts** he had brought, and acted accordingly, and proclaimed them.

Ondördüncü Esas: Hem öyle bir itminan ile, bir itimad ile davet eder, tebliğ eder ki; kimseden minnet almaz, hiçbir müşkilâta karşı telaş etmez, tereddüdsüz, **kemal-i samimiyetle ve safvetle** ve herkesten evvel kendisi amel edip kabul ederek getirdiği **ahkâmı** ilân eder.

www.risaleglobal.com

Witness to this were his famous asceticism and independence, and his never stooping to [the ephemeral glitter of this world](#), which were well-known by everyone, friend and foe.

Fifteenth Principle: His obedience to the religion he brought, and his worship of his Maker, and his abstaining from whatever was forbidden, all of which he performed to a greater degree than everyone else, demonstrate conclusively that *he was the envoy and herald of the Monarch of Pre-Eternity and Post-Eternity; he was the most sincere servant of the One Who is worshipped by right, and the interpreter of His pre-eternal word.*

The conclusion of these Fifteen Principles is this: the one qualified by the above-mentioned attributes proclaimed Divine Unity with all his strength repeatedly and constantly throughout his life, saying: "So know that there is no god but God."

O God, grant him blessings and peace to the number of good deeds of his community, and to his Family.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed You are All-Knowing, All-Wise!

Buna şahid ise; herkesçe, dost ve düşmanca malûm olan meşhur zühdü ve istiğnası ve [dünyanın fânî müzeyyenatına](#) adem-i tenezzülüdür.

Onbeşinci Esas: Hem getirdiği dine herkesten ziyade itaati ve Hâlıkına karşı herkesten ziyade ubudiyeti ve menhiyata karşı herkesten ziyade takvası, kat'iyyen gösterir ki: *O, Sultan-ı Ezel ve Ebed'in mübelliğidir, elçisidir ve o Mabud-u Bilhakk'ın en hâlis abdidir ve Kelâm-ı Ezelî'nin tercümanıdır.*

Şu onbeş aded esasların neticesi şudur ki: Mezkûr evsaf ile muttasıf şu zât; bütün kuvvetiyle, bütün hayatında mükerreren ve mütemadiyen **فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** der, vahdaniyeti ilân eder.

**اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ عَدَدَ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ
سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ**

A Divine Gift And A Mark Of Dominical Favour

In the hope of complying with the meaning of the verse,

But the favour of your Sustainer, rehearse and proclaim, (93:11)

I shall mention a mark of Almighty God's favour and mercy that was apparent in the writing of this treatise, so that those who read it may understand its importance.

I had no intention of writing this treatise, for the Nineteenth and Thirty-First Words about the messengership of Muhammad (UWBP) had been written. Then suddenly I felt a compelling impulse to write it.

Also my power of memory had been extinguished due to the calamities I had suffered.

Moreover, in accordance with my way, I had not taken the path of narrative, that is, "he said that," "it was said that," in the works I had written.

Furthermore, I had no books of Hadith or the Prophet's (UWBP) biography available to me.

Nevertheless, saying: "I place my trust in God," I began. It was extremely successful, and my memory assisted me in a way that surpassed even that of the Old Said.

Bir İkrâm-ı İlahî Ve Bir Eser-i İna-yet-i Rabbaniye

وَ أَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ mazmununa mâsadak olmak emeliyle deriz:

Şu risalenin te'lifinde, Cenab-ı Hakk'ın bir eser-i inayetini ve rahmetini zikredeceğim. Tâ, şu risaleyi okuyanlar, ehemmiyetle baksınlar.

İşte şu risalenin te'lifi hiç kalbimde yoktu. Çünkü risalet-i Ahmediyeye (A.S.M.) dair Otuzbirinci ve Ondokuzuncu Sözler yazılmıştı. Birdenbire, şu risaleyi yazmak için mücbir bir hatıra kalbe geldi.

Hem kuvve-i hâfızam, musibetler neticesi olarak sönmüştü.

Hem meşrebimde, yazdığım eserlerde, nakil suretiyle ("Kale-Kıyle" suretiyle) gitmemiştim.

Hem yanımda kütüb-ü hadîsiye ve siyer kitabları yoktur.

Bununla beraber, "Tevekkeltü Alallah" diyerek başladım. Öyle bir muvaffakiyet oldu ki, Eski Said'in kuvve-i hâfızasından ziyade hâfızam yardım etti.

Thirty to forty pages were written at speed every two or three hours. Once fifteen pages were written in a single hour.

It was mostly narrated from such books as *Bukhari*, *Muslim*, *Bayhaqi*, *Tirmidhi*, *Shifa' al-Sharif*, *Abu Nu'aym*, and *Tabari*.

My heart was trembling, because if there had been any error in relating them -since they are Hadiths- it would have been a sin.

But it was clear that Divine favour was with us and there was need for the treatise. God willing, what has been written is sound.

If perhaps there are any errors in the wording of some of the Hadiths or in the names of the narrators, I request that my brothers will look on them tolerantly and correct them.

Said Nursi

Ustad Said Nursi, our master, dictated and we wrote the first draft. He had no books with him, nor did he refer to any. He would suddenly dictate at great speed, and we wrote. We would write thirty, forty, and sometimes more, pages in two or three hours. We formed the conviction that this ease was itself a wonder proceeding from the miracles of the Prophet Muhammad (UWBP).

Abdullah Çavuş

His student in permanent attendance on him.

Süleyman Sami

His scribe of rough drafts in permanent attendance on him.

Hâfiz Halid

His scribe of rough drafts in permanent attendance on him.

Hâfiz Tevfik

His scribe of rough and final drafts.

Her iki-üç saatte, sür'atle otuz-kırk sahife yazıldı. Birtek saatte, onbeş sahife yazılıyordu.

Ekser Buharî, Müslim, Beyhakî, Tirmizî, Şifa-i Şerif, Ebu Nuaym, Taberî gibi kitablardan naklediliyor.

Halbuki bu nakilde hata olsa -hadîs olduğu için- günah olması lâzım geldiğinden, kalbim titriyordu.

Fakat anlaşıldı ki inayet var ve şu risaleye ihtiyaç var. İnşâallah sahîh bir surette yazılmıştır.

Şayet bazı elfaz-ı hadîsiyede veya râvilerin isminde bir yanlış bulunsa, tashih edilerek müsamaha ile bakmalarını ihvanlarımdan rica ediyorum.

Said Nursî

Evet biz müsveddeyi yazıyorduk, Üstadımız da söylüyordu. Yanında hiç kitab yoktu; hiç müracaat da etmiyordu. Birdenbire gayet sür'atli söylüyordu, biz de yazıyorduk. İki-üç saatte, otuz-kırk, daha fazla sahife yazıyorduk. Bizim de kanaatımız geldi ki: Bu muvaffakiyet, mu'cizat-ı Nebeviyenin bir kerametidir.

Daimî hizmetkârı: Abdullah Çavuş

Hizmetkârı ve müsvedde kâtibi: Süleyman Sâmî

Müsvedde kâtibi ve âhiret kardeşi: Hâfiz Hâlid

Müsvedde ve tebyiz kâtibi: Hâfiz Tevfik

#123

The First Addendum To The Miracles Of Muhammad (UWBP)

The Nineteenth Word about **the Messengership of Muhammad** (UWBP) and **the Miracle of the Splitting of the Moon** have been included here because of their relevance (lit. station - makam)

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

This Word consists of fourteen 'Droplets.' and is also the Fourteenth Flash.

First Droplet

Mu'cizat-ı Ahmediye'nin Birinci Zeyli

On Dokuzuncu Söz, **Risâlet-i Ahmediye**'ye (a.s.m.) ve zeyli **şakk-ı kamer mu'cizesine** dair olduğundan; makam münâsebetiyle buraya alınmıştır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

"Ondört Reşehât"ı tâzammun eden Ondördüncü Lem'anın

Birinci Reşhası

There are three great and **universal** things which make known to us **our Sustainer**.

One is **the book of the universe**, a jot of whose testimony we have heard from the thirteen Flashes together with the thirteenth lesson from the Arabic Risale-i Nur.

"The Thirteenth Lesson" of the Arabic Risale-i Nur: "Nūr Min Anwār Nujūm al-Qur'ān," in al-Mathnawī al-'Arabī al-Nūrī. Taḥqīq: İhsān Qāsim al-Şāliḥī (Istanbul: Sözleryayınevi, 1994), 435-82.

Another is **the Seal of the Prophets** (Upon whom be blessings and peace), *the supreme sign of the book of the universe*.

And the other is **the Qur'an of Mighty Stature**.

Now we must become acquainted with the Seal of the Prophets (UWBP), who is the second and **articulate proof**, and must listen to him.

Yes, behold **the collective personality** of this proof: **the face of the earth** has become his mosque, Mecca, his mihrab, and Medina, his **pulpit**.

Our Prophet (Upon whom be blessings and peace), this **clear proof**, is the leader of all the believers, **preacher** to all mankind, the chief of all the prophets, the **lord** of all the saints, **the leader of a circle for the remembrance of God comprising all the prophets and saints**.

He is **a luminous tree whose living roots are all the prophets**, and **fresh fruits are all the saints**; whose claims all the prophets relying on their miracles and all the saints relying on their **wonder-working** confirm and corroborate.

#124

For he declares and claims: **"There is no god but God!"** All on left and right, that is, **those luminous reciters of God's Names lined up in the past and the future**, repeat the same words, and **through their consensus as though** declare: **"You speak the truth and what you say is right!"**

What **false idea** has the power to intrude on a **claim** that is thus affirmed and corroborated by thousands?

Second Droplet

Just as that luminous **proof of Divine unity** is affirmed by the **unanimity** and **consensus** of those two wings,

so was he confirmed and corroborated by hundreds of allusions in such **revealed scriptures** as the Torah and Bible,*

*{In his Risale-i Hamidiye, Husain Jisri found one hundred and fourteen indications in those scriptures. If this many remained **after the texts have become corrupted**, there must surely have been many **explicit mentions** previously.}

Rabbimizi bize târif eden üç büyük, **küllî** muarrif var.

Birisi: Şu **kitab-ı kâinattır** ki, bir nebze şehadetini onuç lem'a ile arabî Nur Risalesinden Onüçüncü dersten işittik.

...

Birisi: Şu **kitab-ı kebirin âyet-i kübrâsı olan Hâtem-ül Enbiya** Aleyhissalâtü Vesselâm'dır.

Birisi de **Kur'an-ı Azîmüşşan**'dır.

Şimdi şu ikinci **bürhân-ı nâtikî** olan Hâtem-ül Enbiya Aleyhissalâtü Vesselâm'ı tanımalıyız, dinlemeliyiz.

Evet, o bürhânın **şahs-ı mânevîsine** bak: **Sath-ı Arz** bir mescid, Mekke bir mihrab, Medine bir **minber**...

O **bürhân-ı bâhir** olan Peygamberimiz Aleyhissalâtü Vesselâm bütün ehl-i îmânâ imam, bütün insanlara **hatib**, bütün enbiyaya reis, bütün evliyaya **seyyid**, **bütün enbiya ve evliyadan mürekkebe bir halka-i zikrin serzâkiri**...

Bütün enbiya hayattar kökleri, **bütün evliya taravettar semereleri bir şecere-i nuraniye**dir ki; herbir dâvasını, mu'cizâtlarına istinad eden bütün enbiya ve **kerametlerine** itimad eden bütün evliya tasdik edip imza ediyorlar.

Zira o, **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** der, dâva eder. Bütün sağ ve sol, yâni mâzi ve müstakbel taraflarında **saf tutan o nuranî zâkirler**, aynı kelimeyi tekrar ederek, **icmâ'** ile **mânen "Sadakte ve bil-hakkı natakte"** derler.

Hangi **vehmin** haddi var ki, böyle hesabsız imzalarla teyid edilen bir **müddeaya** parmak karıştırırsın.

İkinci Reşha

O nûrânî **bürhân-ı tevhid**, nasilki iki cenahın **icmâ'** ve **tevatür**üyle teyid ediliyor.

Öyle de, Tevrat ve İncil gibi **Kütüb-ü Semâviyenin** yüzler işaretleri

{(Haşiyeye): Hüseyin-i Cisrî "Risale-i Hamîdiye"sinde yüzondört işaretleri, o kitablardan çıkarmıştır. **Tahriften sonra** bu kadar bulunsa, elbette daha evvel çok tasrihat varmış.}

So too, the thousands of **signs** that appeared before the beginning of his mission,

and the well-known tidings of **the voices from the Unseen** and the **unanimous testimony** of the **soothsayers**,

the **indications** of the thousands of his miracles like the Splitting of the Moon, and the justice of Shari'a all confirmed and corroborated him.

Similarly, in his person, his **laudable morals**, **which were at the peak of perfection**;

and in his duties, his **complete confidence** and **elevated qualities**, which were of the highest excellence,

and his **extraordinary fear of God**, **worship**, **seriousness**, and **fortitude**, **which demonstrated the strength of his belief**, and his **total certainty and his complete steadfastness**, – these all showed **as clearly as the sun** how utterly faithful he was to his cause.

Third Droplet

If you wish, come! Let us go to **Arabian Peninsula**, to **the Era of Bliss**!

In our imaginations we shall see him at his duties and visit him.

Look! We see a person distinguished by his **fine character** and **beautiful form**.

In his hand is a miraculous book and on his tongue, a truthful address; he is delivering a **pre-eternal sermon to all mankind**, indeed, to man, jinn, and the angels, and to all beings.

He solves and expounds **the obscure riddle of the world's creation**;

he **discovers** and solves **the abstruse talisman** which is the mystery of the universe;

and he provides **convincing** and satisfying answers to **the three awesomely difficult questions** that are asked of all beings and **have always bewildered and occupied minds**: "Where do you come from? What are you doing here? Where are you going?"

Fourth Droplet

See! He spreads such **a light of truth** that if you look at the universe **as being outside the luminous sphere of his truth and guidance**,

#125

you see it to be **a place of general mourning**, and **beings strangers to one another** and hostile,

and **inanimate beings** to be like ghastly corpses and **living creatures** like orphans weeping at **the blows of death and separation**.

ve irhasatın binler **rumuzatı** ve

hâtiflerin meşhur beşârâtı ve **kâhinlerin mütevâtir şehâdâtı**

ve şakk-ı Kamer gibi binler mu'cizâtının **delâlâtı** ve şeriatın hakkaniyeti ile teyid ve tasdik ettikleri

gibi, zâtında **gâyet kemâldeki ahlâk-ı hamîdesini**

ve vazifesinde nihayet hüsnündeki **secâya-yı galiyesini** ve **kemâl-i emniyetini**

ve **kuvvat-i îmânını** ve **gâyet itminanını** ve **nihayet vüsûkunu gösteren fevkalâde takvâsı**, fevkalâde **ubûdiyeti**, fevkalâde **ciddiyeti**, fevkalâde **metâneti**; dâvâsında nihayet derecede sâdık olduğunu **güneş gibi âşikâre** gösteriyor.

Üçüncü Reşha

Eğer istersen gel **Asr-ı Saadet'e**, **Ceziret-ül Arab'a** gideriz.

Hayâlen olsun onu vazife başında görüp ziyaret ederiz.

İşte bak: **Hüsn-ü sîret** ve **cemâl-i sîret** ile mümtaz bir zâtı görüyoruz ki;

elinde mu'ciznümâ bir kitab, lisanında hakaik-âşina bir hitab, **bütün benî-Âdeme**, **belki cin ve inse ve meleğe**, **belki bütün mevcûdata karşı** bir **hutbe-i ezeliyeyi** tebliğ ediyor.

Sırr-ı hilkat-ı âlem olan **muamma-i acibânesini** hal ve şerh edip

ve sırr-ı kâinat olan **tılsım-ı muğlâkını** fetih ve **keşfederek**,

bütün mevcûdâtın sorulan, **bütün ukûlü hayret içinde meşgul eden üç müşkil** ve **müdhiş sual-i azîm** olan "Necisin? Nereden geliyorsun? Nereye gidiyorsun?" suallerine **mukni**, makbul cevap verir.

Dördüncü Reşha

Bak! Öyle bir **ziya-yı hakikat** neşreder ki: Eğer onun o nuranî **daire-i hakikat-ı irşadından hariç bir sûrette** kâinata baksan;

elbette kâinatın şeklini bir **matemhâne-i umumî** hükmünde ve **mevcûdatı birbirine ecnebi**, belki düşman

ve **câmidâtı** dehşetli cenazeler ve bütün **zevil-hayatı zeval** ve **fırakın sillesiyle** ağlayan yetimler hükmünde görürsün.

Now look! Through the Light he spreads, that place of universal mourning has been transformed into a place where God's Names and praises are recited in joy and ecstasy.

The foreign, hostile beings have become friends and brothers.

While the dumb, dead inanimate creatures all become familiar officials and docile servants.

And the weeping, complaining orphans are seen to be either reciting God's Names and praises or offering thanks at being released from their duties.

Fifth Droplet

Also, through his Light, the motion and movement of the universe, and its variations, changes and transformations cease being meaningless, futile, and the playthings of chance

and rise to the level of being dominical missives, pages inscribed with the signs of creation, and mirrors to the Divine Names, while the world itself becomes a book of the Eternally Besought One's wisdom.

Man's boundless weakness and impotence make him inferior to all other animals

and his intelligence, an instrument of grief, sorrow, and sadness, makes him more wretched,

yet when he is illumined with that Light, he rises above all animals and all creatures.

Through entreaty, his illuminated impotence, poverty, and intelligence make him a petted monarch;

due to his complaints, he becomes a spoiled vicegerent of the earth.

That is to say, if it were not for his Light, the universe and man, and all things, would be nothing.

Yes, certainly such a person is necessary in such a wondrous universe;

otherwise it and the firmament would not be in existence.

Sixth Droplet

That person (UWBP) announces and brings the good news of eternal happiness;

he is the discoverer and proclaimer of an infinite mercy,

the herald and observer of the beauties of the sovereignty of dominicality,

and the discloser and displayer of the treasures of the Divine Names.

Şimdi bak: Onun neşrettiği nur ile o matemhâne-i umumî, şevk u cezbe içinde bir zikirhâneye inkılâb etti.

O ecnebi, düşman mevcûdat, birer dost ve kardeş şekline girdi.

câmidât-ı meyyite-i samite; birer munis memur, birer müsahhar hizmetkâr vaziyetini aldı

ve o ağlayıcı ve şekva edici kimsesiz yetimler, birer tesbih içinde zâkir veya vazife paydosundan şâkir sûretine girdi.

Beşinci Reşha

Hem o nur ile; kâinattaki harekât, tenevvüât, tebeddülât, tegayyürât mânâsızlıktan ve abesiyetten ve tesadüf oyunculığından çıkıp

birer Mektûbât-ı Rabbâniye, birer sahife-i âyât-ı tekviniye, birer meraya-yı Esmâ-i İlahiye ve âlem dahi bir kitab-ı hikmet-i Samedâniye mertebesine çıktılar.

Hem insanı bütün hayvanâtın mâdûnuna düşüren hadsiz za'f ve aczi, fakr ve ihtiyacı

ve bütün hayvanlardan daha bedbaht eden, vasıta-i nakl-i hüzn ve elem ve gam olan akli,

o nur ile nurlandığı vakit, insan bütün hayvanat, bütün mahlukat üstüne çıkar.

O nurlanmış acz, fakr, akıl ile niyaz ile nâzenin bir sultan

ve fizar ile nazdar bir halife-i zemin olur.

Demek o nur olmazsa kâinat da, insan da, hattâ her şey dahi hiçe iner.

Evet elbette böyle bedi' bir kâinatta, böyle bir zât lâzımdır.

Yoksa kâinat ve eflâk olmamalıdır.

Altıncı Reşha

İşte o zât, bir saadet-i ebediyenin muhbiri, müjdecisi,

bir rahmet-i bînihayenin kâşifi ve ilâncısı

ve saltanat-ı Rubûbiyetin mehâsininin dellâli, seyircisi

ve künûz-u Esmâ-i İlahiye'nin keşşâfı, göstericisi olduğundan;

If you regard him in that way, *that is in regard to his being a worshipful servant of God*, you will see him to be **the model of love**, **the exemplar of mercy**, **the glory of mankind**, and **the most luminous fruit of the tree of creation**.

While if you look in this way, *that is, in regard to his Messengership*, you see him to be **the proof of God**, **the lamp of truth**, **the sun of guidance**, and **the means to happiness**.

And look! His Light has lit up east and west like **dazzling lightning!** **Half the earth** and **a fifth of mankind** has accepted the gift of his guidance and **preserved it like life itself**.

#126

So how is it that our **evil-commanding souls** and satans do not accept with all its degrees, the basis of all such a person (UWBP) claimed, that is, **"There is no god but God"**?

Seventh Droplet

Now, consider how, **eradicating in no time** at all their **evil**, **savage customs** and **habits** to which they were fanatically attached, he decked out the various wild, unyielding peoples of that **broad peninsula** with **the finest virtues**,

and made them **teachers** of all the world and masters to **the civilized nations**.

See, *it was not just an outward domination*, he conquered and **subjugated** their minds, spirits, hearts, and souls.

He became **the beloved of hearts**, **the teacher of minds**, **the trainer of souls**, **the ruler of spirits**.

Eighth Droplet

You know that a small **habit** like cigarette smoking among a small nation can be eradicated **permanently** only by a powerful ruler **with great effort**.

But look! This person (UWBP) eliminated numerous ingrained habits from **intractable**, **fanatical** large nations with slight **outward** power and little effort in a short period of time,

and in their place he so **established exalted qualities** that they became **as firm as if they had mingled with their very blood**.

He achieved very many extraordinary feats like this.

Thus, we present the Arabian Peninsula as a challenge to those who refuse to see the testimony of the blessed age of the Prophet (UWBP).

Let them each take a hundred **philosophers**, go there, and strive for a hundred years;

böyle baksan *-yâni ubûdiyeti cihetiyle-* onu bir **misâl-i muhabbet**, bir **timsal-i rahmet**, bir **şeref-i insâniyet**, en nuranî bir **semere-i şecere-i hilkat** göreceksin.

Şöyle baksan, *-yâni Risâleti cihetiyle-* bir **bürhân-ı Hak**, bir **sirâc-ı hakikat**, bir **şems-i hidâyet**, bir **vesile-i saadet** görürsün.

İşte bak nasıl **berk-i hâtif** gibi onun nuru, şarktan garbı tuttu ve **nısf-ı arz** ve **hums-u beşer**, onun hediye-i hidâyetini kabûl edip **hırz-ı can etti**.

Bizim **nefis** ve şeytanımıza ne oluyor ki; böyle bir Zâtın bütün dâvalarının esâsı olan **"Lâ ilahe illallah"**ı, bütün merâtibiyle beraber kabûl etmesin?

Yedinci Reşha

İşte bak: Şu **cezire-i vasiâda** vahşî ve âdetlerine mutaassıb ve inadçı muhtelif akvamı, ne çabuk **âdât** ve **ahlâk-ı seyyie-i vahşiyâne**lerini **def'aten kal' ve ref ederek** bütün ahlâk-ı **hasene** ile techiz edip

bütün âleme **muallim** ve **medenî ümeme** üstad eyledi.

Bak! *Değil zâhirî bir tasallut*, belki akılları, ruhları, kalbleri, nefisleri fetih ve **teshir** ediyor.

Mahbûb-u kulûb, **muallim-i ukûl**, **mürebbe-i nüfûs**, **sultan-ı ervah** oldu.

Sekizinci Reşha

Bilirsin ki, sigara gibi küçük bir **âdeti**, küçük bir kavimde büyük bir hâkim, **büyük bir himmetle** ancak **daimî** kaldırabilir.

Halbuki bak bu zât, büyük ve çok âdetleri; hem **inadçı**, **mutaassıb** büyük kavimlerden, **zâhirî** küçük bir kuvvetle, küçük bir himmetle, az bir zamanda ref'edip

yerlerine öyle **secayâ-yı âliye**yi ki, **dem ve damarlarına karışmış derecede sâbit** olarak **vaz' ve tesbit** ediyor.

Bunun gibi daha pek çok hârîka icraatı yapıyor.

İşte şu Asr-ı Saadeti görmeyenlere, Ceziret-ül Arab'ı gözlerine sokuyoruz.

Haydi yüzer **feylesofu** alsınlar, oraya gitsinler. Yüz sene çalışsınlar.

would they be able to carry out in that time one hundredth of what he achieved in a year?

Ninth Droplet

Also, you know that an insignificant man of small standing among a small community in a disputed matter of small importance cannot tell a small but shameful lie brazen-faced and fearlessly without displaying anxiety or disquiet enough to inform the enemies at his side of his deception.

Now look at that person (UWBP); although he undertook a tremendous task which required an official of great authority and great standing and a situation of great security, **can any contradiction at all be found in the words he uttered** among a community of great size in the face of great hostility concerning a great cause and matters of great significance, with great ease and freedom, without fear, hesitation, diffidence, or anxiety, with pure sincerity, great seriousness, and in an intense, elevated manner that angered his enemies?

#127

Is it at all possible that any trickery should have been involved? God forbid!

It is naught but Revelation inspired. (Qur'an, 53:4)

The truth does not deceive, and one who perceives the truth is not deceived.

His way, which is truth, is free of deception.

How could a fancy appear to one who sees the truth to be the truth, and deceive him?

Tenth Droplet

Now, look! What curiosity-arousing, attractive, necessary, and awesome truths he shows, what matters he proves!

You know that what impels man most is curiosity.

Even, if it was to be said to you:

"Hand over half of your life and property, someone will come from the Moon and Jupiter and tell you all about them.

He will also tell you the truth about your future and what will happen to you,"

you would be sure to give them if you have any curiosity at all.

Whereas that person (UWBP) tells of a Monarch in whose realm, the moon flies round a moth like a fly,

O Zâtın, o zamânâ nisbeten bir senede yaptığının yüzden birisini acaba yapabilirler mi?

Dokuzuncu Reşha

Hem bilirsin: Küçük bir adam, küçük bir haysiyetle, küçük bir cemâatte, küçük bir mes'elede, münazaralı bir dâvâda hicabsız, pervasız; küçük, fakat hacaletâver bir yalanı, düşmanları yanında hilesini hissettirmeyecek derecede teessür ve telâş göstermeden söyleyemez.

Şimdi bak bu Zâta; pek büyük bir vazifede, pek büyük bir vazifedâr, pek büyük bir haysiyetle, pek büyük emniyete muhtaç bir halde, pek büyük bir cemâatte, pek büyük husumet karşısında, pek büyük mes'elelerde, pek büyük dâvâda, pek büyük bir serbestiyetle, bilâ-perva, bilâ-tereddüd, bilâ-hicab, telâşsız, samimî bir safvetle, büyük bir ciddiyetle, hasımlarının damarlarına dokunduracak şedid, ulvî bir sûrette **söylediği sözlerinde hiç hilaf bulunabilir mi?**

Hiç hile karışması mümkün müdür? Kellâ!

إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ

Evet, hak aldatmaz, hakikatbîn aldanmaz.

Hak olan mesleği hileden müstağnidir;

Hakikatbîninin gözüne hayâlin ne haddi var ki, hakikat görünsün aldatsın...

Onuncu Reşha

İşte bak: Ne kadar merak-âver, ne kadar câzibedâr, ne kadar lüzumlu, ne kadar dehşetli hakaikî gösterir ve mesâilî isbat eder.

Bilirsin ki: En ziyade insanı tahrik eden meraktır.

Hattâ eğer sana denilse:

"Yarı ömrünü, yarı malını versen; Kamer'den ve Müşteri'den biri gelir, Kamer'de ve Müşteri'de ne var ne yok, ahvâlini sana haber verecek.

Hem doğru olarak senin istikbalini ve başına ne geleceğini doğru olarak haber verecek."

Merakın varsa vereceksin.

Halbuki şu Zât, öyle bir Sultan'ın ahbarını söylüyor ki: Memleketinde Kamer bir sinek gibi bir pervane etrafında döner.

and the moth, the earth, flutters round the lamp, and the lamp, the sun, is merely one lamp among thousands in one of his guest-houses out of thousands.

Also, he speaks truly of a world so wondrous and a revolution so tremendous that if the earth were a bomb and exploded, it would not be all that strange.

Look! Listen to some of the Suras he is reciting, "When the sun is folded up." (Qur'an, 81:1.) * "When the sky is cleft asunder" (Qur'an, 82:1.) * "[The Day] of Noise and Clamour" (Qur'an, 101:1).

Also, he speaks truly about a future in comparison with which the future in this world is a tiny mirage.

And he describes most earnestly such happiness that it resembles an eternal sun in comparison with the fleeting lightning-flash of happiness in this world.

Eleventh Droplet

Surely wonders await us beneath the outer veil of the universe, which is thus strange and perplexing.

So one thus wonderful and extraordinary, a displayer of marvels, is necessary to tell of its wonders.

It is apparent from that person's conduct that he has seen them, and sees them, and says that he has seen them.

He instructs us most soundly concerning what the God of the heavens and the earth, Who nurtures us with His bounties, wants and desires of us.

Everyone, therefore, should leave everything and hasten to this person and heed the numerous other necessary and curiosity-arousing truths like these that he teaches.

So how is it that most people are deaf and blind, and mad even, that they do not see this truth, and not listen to it and understand it?

#128

Twelfth Droplet

Just as this person (UWBP) is an articulate proof and true evidence as true as the unity of the Creator of beings,

so is he a decisive proof and clear evidence for the resurrection of the dead and eternal happiness.

Indeed, with his guidance he is the reason for eternal happiness coming about and is the means of attaining it;

O Arz olan o pervane ise, bir lâmba etrafında pervaz eder ve o Güneş olan lâmba ise, o Sultan'ın binler menzillerinden bir misafirhanesinde binler misbahlar içinde bir lâmbasıdır.

Hem öyle acıib bir âlemden hakikî olarak bahsediyor ve öyle bir inkılâbdan haber veriyor ki: Binler Küre-i Arz bomba olsa patlasalar, o kadar acıib olmaz.

Bak! Onun lisanında

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ * إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ * الْقَارِعَةُ

gibi Sûreleri işit...

Hem öyle bir istikbalden doğru olarak haber veriyor ki: Şu dünyevî istikbal, ona nisbeten bir katre serab hükmündedir.

Hem öyle bir saadetten pek ciddî olarak haber veriyor ki: Bütün saadet-i dünyeviye ona nisbeten bir berk-i zâilin, bir şems-i sermede nisbeti gibidir...

Onbirinci Reşha

Böyle acıib ve muamma-âlûd şu kâinatın perde-i zâhiriyesi altında elbette ve elbette böyle acıib bizi bekliyor.

Böyle acıibi haber verecek, böyle hârîka ve fevkalâde mu'ciznümâ bir Zât lâzımdır.

Hem bu Zâtın gidişatından görünüyor ki; O görmüş ve görüyor ve gördüğünü söylüyor.

Hem «Bizi nimetleriyle perverde eden şu Semâvat ve Arzın İlahı bizden ne istiyor, marziyatı nedir?» Pek sağlam olarak bize ders veriyor.

Hem bunlar gibi daha pekçok merak-âver, lüzumlu hakaiki ders veren bu Zâta karşı her şeyi bırakıp Ona koşmak, onu dinlemek lâzım gelirken;

ekser insanlara ne olmuş ki, sağır olup, kör olmuşlar, belki divane olmuşlar ki; bu hakkı görmüyorlar bu hakikatı işitmiyorlar, anlamıyorlar!

Onikinci Reşha

İşte şu Zât, şu mevcûdat Hâlıkının vahdâniyetinin hakkaniyeti derecesinde hak bir bürhân-ı nâtık, bir delil-i sâdik olduğu gibi;

haşrin ve saadet-i ebediyenin dahi bir bürhân-ı kâtı, bir delil-i sâtıdır.

Belki nasilki o Zât; hidâyetiyle saadet-i ebediyenin sebebi husûlü ve vesile-i vusûlüdür.

so too through his prayers and supplications, he is the cause of **its existence and reason for its creation**.

We repeat here this mystery, which is mentioned in the Tenth Word, because of its relevance.

See! This person (UWBP) prays with a **prayer** so **supreme** it is as if the Arabian **Peninsula** and the earth too perform the prayers through his **majestic** prayer, and offers entreaties.

See, he entreats in a **congregation** so **vast** it is as if all the luminous and perfected members of mankind from the time of Adam till our age and until the end of time, are **following** him and saying "Amen" to his supplications.

And see! He is beseeching for a need so universal that not only the dwellers of the earth, but those of the heavens, and all beings, **join** in his prayer, declaring: "Yes! O our Sustainer! Grant it to us! We too want it!"

He supplicates with such want, **so sorrowfully**, in such a loving, **yearning**, and **beseeching fashion** that he brings the whole cosmos to tears, making them join in his prayer.

See! The purpose and aim of his prayer is such it raises man and the world, and all creatures, **from the lowest of the low, from inferiority, worthlessness, and uselessness to the highest of the high**; that is to having **value, permanence, and exalted duties**.

See! He seeks and **pleads** for help and mercy in a manner so elevated and sweet, it is as if he makes all beings and the heavens and the earth hear, and bringing them to **ecstasy**, to exclaim: "Amen, O our God! Amen!"

And see! He seeks his needs **from One so Powerful, Hearing, and Munificent, One so Knowing, Seeing, and Compassionate**, that He sees and hears the **most secret** need of the most obscure living being and its **entreaties**, accepts them, and has mercy on it.

For He gives what is asked for, if only through the tongue of disposition.

And He gives it **in so Wise, Seeing, and Compassionate a form** that it leaves no doubt that that His **nurturing and regulation** is particular to Him, the **All-Hearing and All-Seeing One**, the **Most Generous and Most Compassionate One**.

#129

Thirteenth Droplet

What does he want, this **pride of the human race**, who taking behind him all **the eminent of mankind**, stands on top of the world, and raising up his hand, is praying? What is this **unique being**, who is truly **the glory of the cosmos**, seeking?

Öyle de; duasıyla, niyazıyla o saadetin **sebeb-i vücudu ve vesile-i îcâd**ıdır.

Haşır mes'elesinde geçen şu sırrı, makam münasebetiyle tekrar ederiz:

İşte bak: O Zât öyle bir **salât-ı kübrâ**da dua ediyor ki: Güya şu **cezire**, belki Arz, Onun **âzametli** namazıyla namaz kılar, niyaz eder.

Bak, hem öyle bir **Cemâat-ı uzmâ**da niyaz ediyor ki: Güya benî-Âdem'in zaman-ı Âdem'den asrımıza, kıyamete kadar bütün nuranî kâmil insanlar, Ona ittiba ile **iktida** edip duasına âmîn diyorlar.

Hem bak, öyle bir hacet-i âmme için dua ediyor ki: Değil ehl-i arz, belki ehl-i semâvat, belki bütün mevcûdât, niyazına "**Evet yâ Rabbena ver, biz dahi istiyoruz**" deyip **iştirakediyorlar**.

Hem öyle fakirâne, **öyle hazînâne**, öyle mahubâne, öyle **müştakâne**, öyle **tazarrukârâne** niyaz ediyor ki; bütün kâinatı ağlattırıyor, duasına **iştirâk** ettiriyor.

Bak! Hem öyle bir maksad, öyle bir gaye için dua ediyor ki: İnsanı ve âlemi, belki bütün mahlûkatı **esfel-i sâfilînden, sukuttan, kıymetsizlikten, faydasızlıktan a'lâ-yı illiyyîne**, yâni kıymete, bekaya, ulvî vazifeye çıkarıyor.

Bak! Hem öyle yüksek bir fizar-ı istimdâdkârane ve öyle tatlı bir niyaz-ı istirhamkârane ile istiyor, **yalvanıyor** ki: Güya bütün mevcûdâta ve semâvata ve Arşa işittirip, **vecde** getirip duasına "**Âmîn Allahümme âmîn**" dedirtiyor.

Bak! Hem **öyle Semi'**, **Kerim bir Kadîr'den**, **öyle Basîr, Rahîm bir Alîm'den** hacetini istiyor ki: Bilmüşahede **en hafî** bir zîhayatın en hafî bir hacetini, bir **niyâzını** görür, işitir, kabûl eder, merhamet eder.

Çünkü: istediğini, -velev lisan-ı hal ile olsun- verir

ve **öyle bir sûret-i hakîmane, basîrâne, rahîmânede** verir ki, şübhe bırakmaz Bu **terbiye** ve **tedbir** öyle bir **Semi' ve Basîr** ve öyle bir **Kerim ve Rahîm'e** hastır.

Onüçüncü Reşha

Acaba bütün **efâzıl-ı benî-Âdem**i arkasına alıp, Arz üstünde durup, Arş-ı âzama müteveccihen el kaldırıp dua eden şu **şeref-i nev-i insan** ve **ferîd-i kevn** ü zaman ve bihakkın **fahr-ı kâinat** ne istiyor?

Listen! He is seeking eternal happiness. He is asking for eternal life, and **to meet with God**. He wants Paradise. And he wants all **the Sacred Divine Names**, which display their beauty and decrees in **the mirrors of beings**.

Even, if it were not for reasons for the fulfilment of those countless requests, like mercy, grace, wisdom, and justice, a single of that Person's (UWBP) prayers would have been sufficient for the construction of Paradise, the creation of which is as easy for Divine power as the creation of the spring.

Yes, just as his Messengership was the reason for the opening of this place of examination and trial, so his worship and servitude of God were the reason of the opening of the next world.

Would **the perfect order observed in the universe**, which has caused scholars and the intelligent to pronounce:

"It is not possible for there to be anything better than what exists;"

and **the faultless beauty of art within mercy**, the incomparable beauty of dominicality,

permit the ugliness, **the cruelty**, the lack of order of its hearing and responding to the least significant, the least important desires and voices,

and its considering **unimportant** the most important, the most necessary wishes, and its not hearing or understanding them, and not carrying them out?

God forbid! A hundred thousand times, God forbid! Such a **beauty** would not permit such ugliness; it would not become ugly.

My imaginary friend! That is enough for now, we must return.

For if we remain a hundred years in this age in the Arabian Peninsula, we still would only completely comprehend one hundredth of **the marvels of that Person's (UWBP) duties** and **the wonders he carried out**, and we would never tire of **watching** him.

Now, come! We shall look at the centuries, which will turn above us.

See how each has opened like a flower through the **effulgence** it has received from that **Sun of Guidance**!

They have produced millions of enlightened fruits like Abu Hanifa, Shafi'i, Abu Bayazid Bistami, Shaikh 'Abd al-Qadir Gilani, Shah Naqshband, Imam Ghazali and Shaikh Ahmad Sirhindi.

But **postponing the details of our observations** to another time, we must recite some benedictions for that dispenser of miracles and **bringer of guidance**, which mention a number of his certain miracles:

Bak dinle: Saadet-i ebediye istiyor, beka istiyor, **lika** istiyor, Cennet istiyor. Hem **meraya-yı mevcûdâtta** ahkâmını ve cemâllerini gösteren bütün **Esmâ-i Kudsiye-i İlahiye** ile beraber istiyor.

Hattâ eğer rahmet, inayet, hikmet, adâlet gibi hesabsız o matlubun esbab-ı mûcibesi olmasa idi; şu Zâtın tek duası, baharımızın îcadı kadar kudretine hafif gelen şu Cennet'in binasına sebebiyet verecekti.

Evet nasilki Onun Risâleti şu dâr-ı imtihanın açılmasına sebebiyet verdi.

Öyle de, Onun ubûdiyeti dahi öteki dârın açılmasına sebebidir.

Acaba ehl-i akıl ve tahkika

لَيْسَ فِي الْإِمْكَانِ أَبَدُ عُمَمًا كَانِ

dediren **şu meşhud intizâm-ı faik**, **şu rahmet içinde kusursuz hüsn-ü san'at** ve misilsiz Cemâl-i Rubûbiyet;

hiç böyle bir çirkinliği, böyle bir **merhametsizliği**, böyle bir intizâmsızlığı kabûl eder mi ki; en cüz'î, en ehemmiyetsiz arzuları, sesleri ehemmiyetle işitip ifâ etsin..

en ehemmiyetli, en lüzumlu arzuları **ehemmiyetsiz** görüp işitmesin, anlamasın, yapmasın?

Hâşâ ve kellâ!. Yüzbin defa hâşâ! Böyle bir **cemâl**, böyle bir çirkinliği kabûl etmez. Çirkin olmaz.

Yahu ey hayâlî arkadaşım! Şimdilik kâfidir, geri gitmeliyiz.

Yoksa yüz sene şu zamanda, şu cezirede kalsak, yine O Zâtın **garâib-i icraatını** ve **acaib-i vezaifini**, yüzden birisine tamamen ihâta edip **temaşasında** doyamayız.

Şimdi gel! Üstünde döneceğimiz her asra birer birer bakacağız.

Bak nasıl her asır, o **Şems-i Hidâyet**'ten aldıkları **feyz** ile çiçek açmışlar!

Ebu Hanife, Şafiî, Bayezid-i Bistamî, Şah-ı Geylanî, Şah-ı Nakşibend, İmam-ı Gazâlî, İmam-ı Rabbânî gibi milyonlar münevver meyveler veriyor.

Meşhudatımızın tafsilâtını başka vakte **ta'lik** edip, o mu'ciznüma ve **hidâyet-edâ'**ya bir kısım kat'î mu'cizâtına işaret eden bir salavat getirmeliyiz:

Endless peace and blessings be upon our master Muhammad, to the number of the good deeds of his community, to whom was revealed the All-Wise Criterion of Truth and Falsehood, from One Most Merciful, Most Compassionate, from the Sublime Throne; whose Messengerhood was foretold by the Torah and Bible, and told of by wondrous signs, the voices of jinn, saints of man, and soothsayers; at whose indication the moon split; our master Muhammad! Peace and blessings be upon him thousands and thousands of times, to the number of the breaths of his community; at whose beckoning came the tree, on whose prayer rain swiftly fell; and whom the cloud shaded from the heat; who satisfied a hundred men with his food; from between whose fingers three times flowed water like the Spring of Kawthar; and to whom God made speak the lizard, the gazelle, the wolf, the torso, the arm, the camel, the mountain, the rock, and the clod; the one who made the Ascension and whose eye did not waver;

عَلَىٰ مَنْ أُنزِلَ عَلَيْهِ الْفُرْقَانُ الْحَكِيمُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 مِنَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ أَلْفَ صَلَاةٍ وَ
 أَلْفَ سَلَامٍ بَعْدَ حَسَنَاتِ أُمَّتِهِ عَلَىٰ مَنْ بَشَّرَ
 بِرِسَالَتِهِ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَالزَّبُورَ وَبَشَّرَ بِبُؤْتِهِ
 الْأَرْهَاصَاتُ وَهَوَاتِفُ الْجِنَّ وَأَوْلِيَاءُ الْإِنْسِ وَكَوَاهِنُ
 الْبَشَرِ وَأَنْشَقَ بِإِشَارَتِهِ الْقَمَرُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ أَلْفَ
 مَلَاةٍ وَ سَلَامٍ بَعْدَ أَنْفَاسِ أُمَّتِهِ عَلَىٰ مَنْ جَاءَتْ لِدَعْوَتِهِ
 الشَّجَرُ وَ نَزَلَ سُرْعَةً بِدُعَائِهِ الْمَطْرُ وَأَظْلَتُهُ الْعِمَامَةُ
 مِنَ الْحَرِّ وَ شَبَعَ مِنْ صَاعٍ مِنْ طَعَامِهِ مِائَةٌ مِنَ الْبَشَرِ وَ
 نَبَعَ الْمَاءُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ كَأَلْكَوْثَرٍ وَ
 أَنْطَقَ اللَّهُ لَهُ الضَّبَّ وَ الطَّبْيَ وَ الْجِدْعَ وَ الدِّرَاعَ وَ الْجَمَلَ
 وَ الْجَبَلَ وَ الْحَجَرَ وَ الْمَدَرَ صَاحِبِ الْمِعْرَاجِ وَ مَا زَاغَ
 الْبَصْرُ

our master and intercessor, Muhammad! Peace and blessings be upon him thousands and thousands of times, to the number of the letters of the Qur'an formed in the words represented with the permission of the Most Merciful in the mirrors of the airwaves at the reciting of all the words of the Qur'an by all reciters from when it was first revealed to the end of time. And grant us forgiveness and have mercy on us, O God, for each of those blessings. Amen.

سَيِّدِنَا وَ شَفِيعِنَا مُحَمَّدٍ أَلْفَ صَلَاةٍ وَ سَلَامٍ بَعْدَ
 كُلِّ الْحُرُوفِ الْمُتَشَكِّلَةِ فِي الْكَلِمَاتِ الْمُتَمَثِّلَةِ بِأَذْنِ
 الرَّحْمَنِ فِي مَرَايَا تَمُوجَاتِ الْهَوَاءِ عِنْدَ قِرَاءَةِ كُلِّ كَلِمَةٍ
 مِنَ الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ قَارِئٍ مِنْ أَوَّلِ النَّزُولِ إِلَىٰ آخِرِ الزَّمَانِ
 وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا يَا إِلَهَنَا بِكُلِّ صَلَاةٍ مِنْهَا آمِينَ

[I have described the evidences for Muhammad's (UWBP) Prophethood which I have here indicated briefly, in a Turkish *treatise* called *Şuaat-ı Mâ'rifeti'n-Nebî* and in [the Nineteenth Letter \(The Miracles of Muhammad\)](#).

[Şuaat-ı mârifet-ün Nebi namındaki Türkçe bir risalede ve [Ondokuzuncu Mektub](#)'da ve şu sözde icmâlen işaret ettiğimiz delâil-i Nübüvvet-i Ahmediyeyi (A.S.M.) Beyân etmişim.

There too aspects of the All-Wise Qur'an's miraculousness have been mentioned briefly.

Hem onda Kur'an-ı Hakîm'in vücuh-u i'câzı icmâlen zikredilmiş.

Again, in a Turkish treatise called *Lemeat (Gleams)* and in [the Twenty-Fifth Word \(The Miraculousness of the Qur'an\)](#) I have explained concisely forty ways in which the Qur'an is a miracle, and indicated *forty aspects of its miraculousness*.

Yine "Lemaat" namında Türkçe bir risalede ve [Yirmibeşinci Söz](#)'de Kur'anın kırk vecihle mu'cize olduğunu icmâlen Beyân ve *kırk vücuh-u i'câzına* işaret etmişim.

Of those forty aspects, only the eloquence in the composition and ordering, I have written in forty pages in an Arabic commentary called [Signs of Miraculousness \(Isharat al-I'jaz\)](#).

O kırk vecihte, yalnız nazımda olan belâgatı, "[İsharat-ül İ'caz](#)" namındaki bir tefsir-i arabîde kırk sahife içinde yazmışım.

If you have the need, you may refer to those three works.]

Eğer ihtiyacın varsa şu üç kitaba müracaat edebilirsin..]

Fourteenth Droplet

The All-Wise Qur'an, the treasury of miracles and supreme miracle, proves [the Prophethood of Muhammad](#) (UWBP) together with [divine unity](#) so decisively that it leaves no need for further proof.

We shall therefore give its definition and indicate one or two [flashes of its miraculousness](#) [which have been the cause of criticism](#). The All-Wise Qur'an, which makes known to us our Sustainer, is as follows:

Ondördüncü Reşha

Mahzen-i mu'cizât ve mu'cize-i kübrâ olan Kur'an-ı Hakîm; [nübüvvet-i Ahmediye](#) (A.S.M.) ile [Vahdâniyet-i İlahiyeyi](#), o derece kat'î isbat ediyor ki: Başka bürhâna hacet bırakmıyor.

Biz de Onun târifine ve [medâr-ı tenkid olmuş](#) bir-iki [lem'a-i i'câzına](#) işaret ederiz. İşte, Rabbimizi bize târif eden Kur'an-ı Hakîm;

www.risaleglobal.com

it is **the pre-eternal translator** of the great book of the universe;

the discloser of **the treasures of the Divine Names** concealed in the pages of the earth and the heavens;

the key to the truths hidden beneath the lines of events;

the treasury of **the Most Merciful's favours** and of the **pre-eternal addresses**, which issue forth from the **World of the Unseen** beyond the veil of this Manifest World;

the sun, foundation, and plan of **the spiritual world of Islam**,

and the map of **the worlds of the hereafter**;

the distinct expounder, lucid exposition, **articulate proof**, and **clear translator** of the Divine Essence, attributes, and deeds;

the **instructor**, true wisdom, guide, and **leader** of the world of humanity;

it is both **a book of wisdom and law**,

and **a book of prayer and worship**,

and **a book of command and summons**,

and a book of invocation and knowledge of God -

it is book for all spiritual needs;

and it is a **sacred library** offering books appropriate to the ways of all the **saints** and **veracious**, and the purified and the **scholars**, whose ways and paths are all different.

Consider **the flashes of miraculousness** in its **repetitions**, which are imagined to be a fault:

since the Qur'an is both **a book of invocation**, and of **prayer**, and of **summons**, the repetition in it is desirable, indeed, it is essential and **most eloquent**.

It is not as the faulty imagine.

For **the mark of invocation** is illumination through **repetition**.

The mark of prayer is strengthening through **repetition**.

The mark of command and summons is confirmation through **repetition**.

Moreover, not everyone is capable of always reading the whole Qur'an, but **mostly** is able to read one Sura.

Therefore, since **the most important purposes of the Qur'an** are **included** in the longer Suras, each is like a small Qur'an.

Şu kitab-ı kebir-i kâinatın bir **tercüme-i ezeliyesi**...

Şu sahaif-i Arz ve Semâda müstetir **künuz-u Esmâ-i İlahiyenin keşşafı**...

Şu sutûr-u hâdisatın altında muzmer **hakaikın miftâhı**...

Şu âlem-i şehadet perdesi arkasındaki **âlem-i gayb cihetinden gelen iltifatât-ı Rahmâniye** ve **hitabât-ı ezeliyenin hazinesi**...

Şu âlem-i mâneviye-i İslâmiyenin **Güneşi**, temeli, hendeseşi...

Âlem-i uhreviyenin haritası...

Zât ve Sifât ve şunun-u İlahiyenin kavli-şârihi, tefsir-i vâzihı, **bürhân-ı nâtıkı**, **tercüman-ı sâtı**...

Şu âlem-i insâniyetin **mürebbsi**, hikmet-i hakikîsi, mürşid ve **hâdîsi**...

Hem bir kitab-ı hikmet ve şeriat,

hem bir kitab-ı dua ve ubûdiyet,

hem bir kitab-ı emir ve davet,

hem bir kitab-ı zikir ve mârifet gibi;

bütün hâcât-ı mâneviyesine karşı birer kitab

ve bütün muhtelif ehl-i mesâlik ve meşârib olan evliya ve **siddikînin**, asfiya ve **muhakkikînin** (herbirinin) meşreplerine lâyük birer risale ibraz eden bir **kütübhane-i mukaddese**dir...

Sebeb-i kusur tevehhüm edilen tekrârâtındaki lem'a-i i'câza bak ki:

Kur'an hem **bir kitab-ı zikir**, hem **bir kitab-ı dua**, hem **bir kitab-ı dâvet** olduğundan içinde tekrar müstahsendir, belki elzendir ve eblâğdır.

Ehl-i kusurun zannı gibi değil...

Zira zikrin **şe'ni**; tekrar ile tenvidir.

Duânın şe'ni; **terdâd** ile takrirdir.

Emir ve davetin şe'ni; tekrar ile te'kidir.

Hem herkes her vakit bütün Kur'anı okumağa muktedir olamaz. Fakat bir sûreye **galiben** muktedir olur.

Onun için **en mühim makasid-ı Kur'aniye** ekser uzun Sûrelerde **derc** edilerek her bir Sûre bir küçük Kur'an hükmüne geçmiş.

That is to say, so that no one should be deprived, its purposes such as **Divine unity**, **the resurrection of the dead**, and **the story of Moses** have been repeated.

Also, like bodily needs, **spiritual needs** are **various**. Man is in need of some things each breath; like the body needs air, the spirit needs the word “**Hû**” (He).

Some he is in need of each hour, like “In the Name of God.” And so on.

This means *the repetition of verses arises from the repetition of need*.

It makes the repetition in order to point out the need and awaken and excite it, and to arouse **desire** and appetite.

Moreover, the Qur’an is a **founder**; it is the basis of **the Clear Religion**, and **the foundation of the world of Islam**.

It transformed **human social life**, and is the answer to the **repeated questions** of its **various classes**.

Repetition is necessary for a founder **in order to establish things**.

It is necessary to **corroborate** them. Confirmation and **repetition** are necessary to **emphasize** them.

#132

Furthermore, it speaks of such **mighty matters** and **minute truths** that numerous repetitions are necessary in different forms to establish them in the hearts of everyone.

However, they are only apparently repetitions, for each verse has numerous meanings, numerous benefits, and many **aspects** and levels.

Each place a verse is found, it is mentioned for a different meaning, benefit, and purpose.

Also, **the Qur’an’s being unspecific and concise in certain cosmic matters** is a flash of miraculousness, **for the purpose of guidance**.

It is not **a cause of criticism**, nor a fault, as some **atheists** imagine.

If you ask: “Why does the All-Wise Qur’an not speak of beings in the same way as philosophy and science?”

Why does it leave some matters **in concise form**, and speak of others **simply and superficially** so as to facilitate **general** understanding, and not wound people’s feelings or weary and tax the minds of ordinary people?”

By way of an answer we say: Philosophy has strayed from the path of truth, that’s why.

Also, of course you have understood from the previous Words and what they teach that the All-Wise Qur’an speaks of the universe **in order to make known the Divine Essence, attributes, and Names**.

Demek, hiç kimseyi mahrum etmemek için **Tevhid** ve **Haşir** ve **Kıssa-i Mûsa** gibi bâzı maksadlar tekrar edilmiş.

Hem cismanî ihtiyaç gibi, **mânevî hâcat** dahi **muhtelif**dir. Bazısına insan her nefes muhtaç olur. (isme hava, ruha Hû gibi).

Bâzısına her saat (Bismillâh gibi) ve hâkezâ...

Demek *tekrar-ı âyet, tekerrür-ü ihtiyaçtan ileri gelmiş*

ve o ihtiyaca işaret ederek uyandırıp teşvik etmek, hem **iştıyakı** ve iştihayı tahrik etmek için tekrar eder.

Hem Kur’an **müessistir**. Bir **Din-i Mübin**’in esâsıdır ve şu **âlem-i İslâmiyet**’in temelleridir

ve **hayat-ı içtimaiye-i beşeriye**yi değiştirip, **muhtelif tabakata**, **mükerrer suallerine** cevabdır.

Müessise, **tesbit etmek için** tekrar lâzımdır.

Te’kid için terdad lâzımdır. **Te’yid için** takrir, tahkik, **tekrir** lâzımdır.

Hem, öyle **mesâil-i azîme** ve **hakaik-i dakikadan** bahsediyor ki: Umumun kalblerinde yerleştirmek için çok defa muhtelif sûretlerde tekrar lâzımdır.

Bununla beraber; sûreten tekrardır, fakat mânen herbir âyetin çok mânâları, çok faideleri, çok **vücut** ve tabakatı vardır.

Herbir makamda ayrı bir mânâ ve faide ve maksadlar için zikrediliyor.

Hem **Kur’anın**, **mesâil-i kevnîyenin bâzısında ibham ve icmâli** ise; **irşadî** bir lem’a-i i’câzdır.

Ehl-i ilhâdın tevehhüm ettikleri gibi medâr-ı tenkid olamaz ve sebep-i kusur değildir.

Eğer desen: «Acaba neden Kur’an-ı Hakîm felsefenin mevcûdattan bahsettiği gibi etmiyor?»

Bâzı mesâili **mücmel** bırakır, bazısını nazar-ı umumîyi okşayacak, **hiss-i âmmeyi** rencide etmeyecek, **fıkr-i avâmı** tâciz edip yormayacak bir **sûret-i bâsitâne-i zâhirâne**de söylüyor?»

Cevaben deriz ki: Felsefe, hakikatın yolunu şaşırmış, onun için...

Hem, geçmiş derslerden ve Sözlere elbette anlamışsın ki: Kur’an-ı Hakîm, şu kâinattan bahsediyor; **tâ, Zât ve Sîfât ve Esmâ-i İlâhiye**yi bildirsin.

That is, it explains the meanings of the book of the universe to make known its Creator.

That means it looks at beings, not for themselves, but for their Creator. Also, it addresses everyone,

while, philosophy and science look at beings for themselves, and address scientists in particular.

In which case, since the All-Wise Qur'an makes beings evidences and proofs, the evidence has to be superficial so that it will be quickly understood generally.

And since the Qur'an of Guidance addresses all classes of men, the ordinary people, which form the most numerous class,

want guidance which is concise with unnecessary things being vague;

in a way that brings subtle things close with comparisons,

and does not change things which in their superficial view are obvious into an unnecessary or even harmful form, lest it causes them to fall into error.

For example, it says about the sun: "The Sun is a revolving lamp or lantern." This is because it does not speak of the sun for itself and its nature,

but because it is a sort of mainspring of an order and centre of a system, and order and systems are mirrors of the Maker's skill.

It says: The Sun runs its course. (Qur'an, 36:38.)

that is, the Sun revolves.

Through calling to mind the orderly disposals of Divine power in the revolutions of winter and summer, and day and night with the phrase, The Sun revolves, it makes known the Maker's tremendousness.

Thus, whatever the reality of this revolving, it does not affect the order, which is woven and observed, and which is the purpose.

#133

It also says,

And set the sun as a lamp. (Qur'an, 71:16.)

Here, by depicting with the word "lamp" the world in the form of a palace, and the things within it as decorations, necessities, and provisions prepared for man and living beings, and the Sun as a subjugated candleholder, it makes known the Creator's mercy and bestowal.

Now look and see what this foolish and prattling philosophy says:

Yâni; bu kitab-ı kâinatın maânîsini anlattırıp, tâ Hâlıkını tanıttırın.

Demek mevcûdâta kendileri için değil, belki Mûcidleri için bakıyor. Hem umuma hitab ediyor.

İlm-i hikmet ise, mevcûdata mevcûdat için bakıyor. Hem hususan ehl-i fenne hitab ediyor.

Öyle ise mâdemki Kur'an-ı Hakîm, mevcûdatı delil yapıyor, bürhân yapıyor. Delil zâhirî olmak, nazar-ı umuma çabuk anlaşılacak gerektir.

Hem mademki Kur'an-ı Mürşid, bütün tabakat-ı beşere hitab eder. Kesretli tabaka ise, tabaka-i avâmdır.

Elbette irşâd ister ki; lüzumsuz şeyleri ibham ile icmâl etsin

ve dakik şeyleri temsil ile takrîb etsin

ve mugalâtalara düşürmemek için zâhirî nazarlarında bedihî olan şeyleri, lüzumsuz belki zararlı bir sûrette tağyir etmemektir.

Meselâ Güneşe der: "Döner bir siracdır, bir lâmbadır." Zira Güneşten, Güneş için, mahiyeti için bahsetmiyor.

Belki bir nevi intizâmın zenbereği ve nizâmın merkezi olduğundan, intizâm ve nizâm ise Sâniin âyine-i mârifeti olduğundan bahsediyor.

Evet der:

الشَّمْسُ تَجْرِي

«Güneş döner.»

Bu döner tâbiriyle; kış yaz, gece gündüzün deveranındaki muntâzam tasarrufat-ı kudreti ihtar ile âzamet-i Sâniî ifham eder.

İşte bu dönmek hakikatı ne olursa olsun, maksud olan ve hem mensuc, hem meşhud olan intizâma tesir etmez.

Hem der:

وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا

Şu sirac tâbiriyle, âlemi bir kasır sûretinde, içinde olan eşya ise; insana ve zihayata ihzâr edilmiş müzeyyenat ve mat'umat ve levazimat olduğunu ve Güneş dahi müsahhar bir mumdar olduğunu ihtar ile rahmet ve ihsan-ı Hâlıkı ifham eder.

Şimdi bak şu serser ve geveze felsefe ne der? Bak diyor ki:

“The sun is a vast burning liquid mass. It causes the planets which have been flung off from it to revolve around it. Its mass is such-and-such. It is this, it is that.”

Apart from a terrible dread and fearful wonder, philosophy imparts to the spirit no knowledge that will perfect it. It does not speak of it as the Qur'an does.

You may understand from this the value of the matters of philosophy, whose inside is hollow and outside, ostentatious.

So do not be deceived by its glittering exterior and be disrespectful towards the miraculous expositions of the Qur'an!

O God! Make the Qur'an healing for us, the writer of this and his peers, for all our ills, and a companion to us in our lives and after our deaths, and in this world, and in the grave, and at the Last Judgement an intercessor, and on the Bridge a light, and from the Fire a screen and shield, and in Paradise a friend, and in all good deeds a guide and leader, through Your grace and munificence and beneficence and mercy, O Most Munificent of the Munificent and Most Merciful of the Merciful! Amen.

O God! Grant blessings and peace to the one to whom was revealed the All-Wise Qur'an, the Distinguisher between Truth and Falsehood, and to all his Family and Companions. Amen. Amen.

[NOTE: The six “Drops” of the Fourteenth Droplet in the Arabic Risale-i Nur, and especially the six ‘Points’ of the fourth ‘Drop,’ explain fifteen of the approximately forty sorts of the All-Wise Qur'an's miraculousness. Deeming those to be sufficient, we have limited the discussion here. If you wish, refer to them, and you will find a treasury of miracles.]

#134

About The Miracle Of The Splitting Of The Moon

[An Addendum to the Nineteenth and Thirty-First Words]

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.

The Hour is nigh, and the moon is split. * But if they see a sign, they turn away, and say: "This is evident magic."(Qur'an, 54:1-2.)

«Güneş, bir kitle-i azîme-i mayia-yi nâriyedir. Ondan fırlamış olan seyyaratı etrafında döndürüp, cesameti bu kadar, mahiyeti böyledir şöyledir.»

Muvahhiş bir dehşetten, müdhiş bir hayretten başka, ruha bir kemâl-i ilmî vermiyor. Bahs-i Kur'an gibi etmiyor.

Buna kıyasen bâtinen kof, zâhiren mutantan felsefi mes'elelerin ne kıymette olduğunu anlarsın.

Onun şâşaa-i sûriyesine aldanıp, Kur'anın gâyet mu'ciznümâ beyânına karşı hürmetsizlik etme!..

اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ شِفَاءً لَنَا وَ لِكَاتِبِهِ وَ أَمْثَالِهِ مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَ مُؤَسَّسًا لَنَا وَ لَهُمْ فِي حَيَاتِنَا وَ بَعْدَ مَوْتِنَا وَ فِي الدُّنْيَا قَرِينًا وَ فِي الْقَبْرِ مُؤَسَّسًا وَ فِي الْقِيَامَةِ شَفِيعًا وَ عَلَى الصِّرَاطِ نُورًا وَ مِنَ النَّارِ سِتْرًا وَ حِجَابًا وَ فِي الْجَنَّةِ رَفِيقًا وَ إِلَى الْخَيْرَاتِ كُلِّهَا دَلِيلًا وَ إِمَامًا وَ بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ وَ كَرَمِكَ وَ رَحْمَتِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ وَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مَنْ أَنْزَلَ عَلَيْهِ الْفُرْقَانَ الْحَكِيمُ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ أَجْمَعِينَ آمِينَ آمِينَ

İHTAR: Arabî Risale-i Nur'da Ondördüncü Reşha'nın Altı Katresi, bâhusus Dördüncü Katre'nin Altı Nüktesi; Kur'an-ı Hakîm'in kırk kadar enva-ı i'cazından onbeşini Beyân eder. Ona iktifaen burada ihtisar ettik. İstersen ona müracaat et, bir hazine-i mu'cizât bulursun...

Şakk-ı Kamer Mu'cizesine Dairdir

(Ondokuzuncu ve Otuzbirinci Sözlerin Zeyli)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَ انشَقَّ الْقَمَرُ وَ اِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَ يَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمَرٌّ

Philosophers and **their unreasoning imitators**, who want to **eclipse with their vicious delusions the Splitting of the Moon, which is a miracle of Muhammad (UWBP) that shines like the moon**, say:

"If the Splitting of the Moon had occurred, it would have been known to the whole world and would have been related throughout the subsequent history of man."

The Answer: Since the Splitting of the Moon was demonstrated as an evidence of prophethood, and happened instantaneously, at night **when people were asleep**, and before a gathering who, although they witnessed such an evidence, denied it; and since there were obstacles hindering the sighting of it such as mist, clouds, and time-differences between different parts of the world; and since at that time science and civilization were not widespread, and **observation of the skies was very limited, and the event itself was exceptional**, there was, therefore, nothing to necessitate that it should have been seen all over the world and been recorded in the general histories.

For now, listen to Five Points out of many that will scatter those **clouds of delusion** concerning the Splitting of the Moon.

First Point

The extreme **stubbornness** of the unbelievers there at that time is well-known and is recorded in history.

And yet, when the All-Wise Qur'an announced this event to the whole world through saying: "**And the moon is split**", not one of those **unbelievers**, who denied the Qur'an, spoke up to give the lie to this verse; that is, not one of them denied the event it was announcing.

#135

If the event had not been considered a definite fact by the unbelievers, **they would have made the verse a pretext**, denied it strenuously, and tried to attack and nullify Muhammad's (UWBP) claim to prophethood.

However, the biographies of the Prophet (UWBP) and histories mentioning the event relate nothing to suggest that the unbelievers denied it.

The only thing that history relates is, as the verse

And [they] say, "This is evident magic"

points out, the unbelievers who saw the event declared it to be magic,

and said that if the caravans in other places had seen it, it was true, otherwise he had bewitched them.

The caravans arriving the following morning from the Yemen and other places announced that they had seen such a happening.

Kamer gibi parlak bir mu'cize-i Ahmediye (A.S.M.) olan inşikak-ı Kamer'i, evham-ı faside ile inhisafa uğratmak isteyen feylesoflar ve onların muhakemesiz mukallidleri diyorlar ki:

"Eğer inşikak-ı Kamer vuku bulsa idi umum âleme malûm olurdu. Bütün tarih-i beşerin nakletmesi lâzım gelirdi?"

Elcevab: İnşikak-ı Kamer; **dava-yı nübüvvet**e delil olmak için **o davayı işiten ve inkâr eden hazır bir cemaate**, gecede, vakt-i gaflette âni olarak gösterildiğinden; hem ihtilaf-ı metali' ve sis ve bulut gibi rü'vete mani esbabın vücudu ile beraber, **o zamanda medeniyet taammüm etmediğinden ve hususî kaldığından ve tarassudat-ı semaviye pek az olduğundan**; bütün etraf-ı âlemde görülmek, umum tarihlere geçmek, elbette lâzım değildir.

Şakk-ı Kamer yüzünden bu **evham bulutlarını** dağıtacak çok noktalardan şimdilik beş noktayı dinle.

Birinci Nokta

O zaman, o zemindeki küffarın gayet şedid derecede **inadları**, tarihen malûm ve meşhur olduğu halde;

Kur'an-ı Hakîm'in **وَإِنْشَقَّ الْقَمَرَ** demesiyle şu vak'ayı umum âleme ihbar ettiği halde; Kur'anı inkâr eden o **küffar**dan hiçbir kimse, şu âyetin tezkibine, yani ihbar ettiği şu vakianın inkârına ağız açmamışlar.

Eğer o zamanda o hâdis, o küffarca kat'i ve vaki' bir hâdis olmasa idi; **şu sözü serrişte ederek**, gayet dehşetli bir tezkibe ve Peygamber'in ibtal-i davasına hücum göstereceklerdi.

Halbuki şu vak'aya dair siyer ve tarih, o vak'a ile münasebetdar küffarın adem-i vukuuna dair hiçbir şeyini nakletmemişlerdir.

Yalnız **وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ** âyetinin beyan ettiği gibi, tarihçe menkul olan şudur ki: O hâdiseyi gören küffar, "Sihirdir" demişler

ve "Bize sihir gösterdi. Eğer sair taraflardaki kervan ve kabileler görmüşlerse hakikattir. Yoksa bize sihir etmiş." demişler.

Sonra sabahleyin Yemen ve başka taraflardan gelen kabileler ihbar ettiler ki: "Böyle bir hâdiseyi gördük."

So the unbelievers said of **the Pride of All the Worlds** (UWBP) that, God forbid, "*the magic of Abu Talib's orphan had affected the heavens.*"

Second Point

The majority of the most illustrious scholars, like Sa'd al-din Taftazani, declared that

like the Prophet (UWBP) had satisfied the thirst of a whole army with water flowing from his fingers, and the whole congregation had heard a dry wooden post against *he had leant while delivering the sermon weep on being separated from him, the Splitting of the Moon* had been transmitted by numerous authorities.

That is to say, these events had been passed down from group to group forming such a **vast congregation** that a **conspiracy to lie** would have been impossible.

Like the appearance of the famous Haley's **Comet** a thousand years ago had been unanimously reported,

and the existence of the island of Ceylon was certain because of the **unanimous reports** concerning it, although we had not seen it.

It is therefore unreasonable to **foster baseless doubts** about such certain, **witnessed matters**. It is enough that they are not **impossible**.

And as for the Splitting of the Moon, it is quite as possible as a mountain's splitting with a volcanic eruption.

Third Point

Miracles are for proving claims to prophethood and for convincing those who deny such claims, they are not for compelling people to believe.

They have therefore to be shown to those who hear such claims to an extent that will persuade them.

It would be **contrary** to the **All-Wise and Glorious One's wisdom** to display them all over the world or in so self-evident a manner that everyone would be compelled to believe. It would also be contrary to **the mystery of man's accountability**.

#136

For this requires "**opening the door to the reason without cancelling the power of choice.**"

If the All-Wise Creator had left the moon split apart for a couple of hours so as to show it to the whole world **as the philosophers wished**, and it had been recorded in all the general histories of mankind,

then it would have been like all other occurrences in the heavens and would not have been an evidence for **Muhammad's (UWBP) claim to prophethood**, nor been special to it.

Sonra küffar, **Fahr-i Âlem** (A.S.M.) hakkında (hâşâ) "*Yetim-i Ebu Talib'in sihri, semaya da tesir etti.*" dediler.

İkinci Nokta

Sa'd-ı Taftazanî gibi eazım-ı muhakkikînin ekseri demişler ki:

İnşikak-ı Kamer; parmaklarından su akması umum bir orduya su içirmesi, *câmide hutbe okurken dayandığı kuru direğin müfarakat-ı Ahmediyeden (A.S.M.) ağlaması* umum cemaatin işitmesi gibi mütevatirdir.

Yani, öyle tabakadan tabakaya bir **cemaat-ı kesîre** nakletmiştir ki, **kizbe ittifakları** muhaldir.

Hâle gibi meşhur bir **kuyruklu yıldızın** bin sene evvel çıkması gibi mütevatirdir.

Görmediğimiz Serendib Adası'nın vücudu gibi **tevatürle** vücudu kat'îdir, demişler.

İşte böyle gayet kat'î ve **şuhudî mesailde teşkikat-ı vehmiye** yapmak, akılsızlıktır. Yalnız **muhal** olmamak kâfidir.

Halbuki şakk-ı Kamer, bir volkanla inşikak eden bir dağ gibi mümkündür.

Üçüncü Nokta

Mu'cize dava-yı nübüvvetin isbatı için, münkirleri ikna etmek içindir, icbar etmek için değildir.

Öyle ise dava-yı nübüvveti işitenler için, ikna edecek bir derecede mu'cize göstermek lâzımdır.

Sair taraflara göstermek veyahut icbar derecesinde bir bedahetle izhar etmek, **Hakîm-i Zülcelal'in hikmetine münafî** olduğu gibi, **sırr-ı teklife** dahi muhaliftir.

Çünkü "**Akla kapı açmak, ihtiyarı elinden almamak**" sırr-ı teklif iktiza ediyor.

Eğer Fâtır-ı Hakîm, inşikak-ı Kamer'i, **feylesofların hevesatına göre** bütün âleme göstermek için bir-iki saat öyle bıraksa idi ve beşerin umum tarihlerine geçse idi,

o vakit sair hâdisat-ı semaviye gibi ya dava-yı nübüvveti delil olmazdı ve **risalet-i Ahmediyeye (A.S.M.)** hususiyeti kalmazdı

Or else it would have been so self-evident a miracle that it would have annulled the reason's power to choose, and compelled it to accept it; willy-nilly, it would have had to assent to his prophethood.

People with a coal-like spirits like Abu Jahl would have remained on the same level as people with diamond-like spirits like Abu Bakr the Veracious; the mystery of man's accountability would have been lost.

It was due to this mystery that, being both instantaneous, and at nighttime, and at a time of sleep, and due to time differences, mist, and cloud and other factors concealing it, it was not shown to the whole world and did not pass into the histories.

Fourth Point

Since this event occurred instantaneously at night while everyone was sleeping, of course it was not seen all over the world.

Even if some people had seen it, they would not have believed their eyes.

And if it had made them believe, such a significant event would not have become lasting material for future histories due to isolated individual reports.

In some books it is written that after the moon split into two halves, it fell to earth, but veracious scholars have rejected such additions, saying that they were perhaps added by dissemblers with the intention of disparaging this evident miracle, and depreciating it.

Also, in England and Spain, which were then enveloped in mists of ignorance, the time it occurred would have been just after sunset, in America it would have been daytime, and in China and Japan, morning.

Elsewhere there would have been other obstacles preventing it from being seen.

Now consider those unreasoning objectors who say that the histories of peoples like the English, Chinese, Japanese, and Americans do not mention it, and that therefore it did not occur.

A thousand curses be on the heads of those who toady to Europe and repeat such things.

Fifth Point

The Splitting of the Moon happened neither of its own accord due to certain causes, nor as a result of chance, nor was it a natural event that occurred through the ordinary laws of nature.

#137

It was rather something out of the ordinary which the All-Wise Creator of the Sun and the Moon caused to happen in order to confirm His Messenger's messengership and to illuminate his claim.

veyahut bedahet derecesinde öyle bir mu'cize olacaktı ki, akli icbar edecek, aklın ihtiyarını elinden alacak, ister istemez nübüvveti tasdik edecek.

Ebucehil gibi kömür ruhlu, Ebubekir-i Sıddık gibi elmas ruhlu adamlar bir seviyede kalıp, sırr-ı teklif zayi' olacaktı.

İşte bu sır içindir ki: Hem âni, hem gece, hem vakt-i gaflet, hem ihtilaf-ı metali' ve sis ve bulut gibi sair mevanii perde ederek umum âleme gösterilmedi veyahut tarihlere geçirilmedi.

Dördüncü Nokta

Şu hâdise, gece vakti herkes gaflette iken âni bir surette vuku bulduğundan etraf-ı âlemde elbette görülmeyecek.

Bazı efrada görünse de, gözüne inanmayacak.

İnandırırsa da, elbette böyle mühim bir hâdise, haber-i vâhid ile tarihlere bâki bir sermaye olmayacak.

Bazı kitablarda "Kamer iki parça olduktan sonra yere inmiş" ilâvesi ise, ehl-i tahkik reddetmişler. "Şu mu'cize-i bahireyi kıymetten düşürmek niyetiyle, belki bir münafık ilhak etmiş." demişler.

Hem meselâ o vakit, cehalet sisiyle muhat İngiltere, İspanya'da yeni gurub; Amerika'da gündüz; Çin'de, Japonya'da sabah olduğu gibi,

başka yerlerde başka esbab-ı maniaya binaen elbette görülmeyecek.

Şimdi bu akılsız muterize bak, diyor ki: "İngiltere, Çin, Japon, Amerika gibi akvamın tarihleri bundan bahsetmiyor. Öyle ise vuku bulmamış."

Bin nefrin onun gibi Avrupa kâselislerinin başına!

Beşinci Nokta

İnşikak-ı Kamer, kendi kendine bazı esbaba binaen vuku bulmuş, tesadüfî, tabîî bir hâdise değil ki; âdi ve tabîî kanunlarına tatbik edilsin.

Belki Şems ve Kamer'in Hâlik-ı Hakîm'i, Resulünün risaletini tasdik ve davasını tenvir için hârikulâde olarak o hâdiseyi îka etmiştir.

As required by the mysteries of guidance and human responsibility and the wisdom of prophethood, it was shown as a **convincing proof** to a number of people specified by dominical wisdom.

The mystery of wisdom required that it was not shown to people in every region of the world, who had not yet heard of Muhammad's (UWBP) claim to prophethood. Numerous obstacles prevented them, therefore, **such as mist, cloud, and time-differences, and the fact that in some countries the moon had not risen, and in others the sun had risen, while in others it was morning, and in yet others the sun had just set.**

If it had been shown to all and sundry, it would have been shown as a Sign of Muhammad (UWBP) and a miracle of his prophethood, in which case his messengership would have been so obvious that **everyone would have been compelled to affirm it.**

Human reason and will would have been cancelled, and belief is attained through the faculties of reason and will. Human responsibility and accountability would have been nullified.

If it had been shown merely as **an occurrence in the heavens**, its connection with Muhammad's (UWBP) messengership would have been cut, and there would have been nothing about it that pertained to him.

To Conclude: No doubt remains concerning the possibility of the Splitting of the Moon; it has been proved decisively. Now we shall mention six* of the many evidences pointing to its **occurrence**.

**{That is to say, there are six proofs concerning the event in the form of a sixfold consensus. Unfortunately, the explanation of them is brief, and they deserve more.}*

The concurrence of the Prophet's (UWBP) Companions, who were all men of justice, on its occurrence.

The agreement of all exacting commentators on the Qur'an in their explanations of the verse, **"And the moon is split"**.

The fact that, relying on numerous different chains of authorities and lines of transmission, **all the scholars of the Prophetic Traditions and transmitters of the sound narrations** narrated the event.

{Musnad i, 377, 413, 447, 456; iii, 207, 220, 275, 278; iv, 81; Tafsir Ibn Kathir vi, 469}

#138

The testimony of all the saints and the veracious, **those who receive inspiration, and uncover the mysteries of the creation.**

The confirmation of learned scholars and theologians, **whose ways differ greatly from one another.**

Sırr-ı irşad ve sırr-ı teklif ve hikmet-i risaletin iktizasıyla, hikmet-i rububiyetin istediği insanlara ilzam-ı hüccet için gösterilmiştir.

O sırr-ı hikmetin iktiza etmedikleri, istemedikleri ve davayı nübüvveti henüz işitmedikleri aktar-ı zemindeki insanlara göstermemek için, **sis ve bulut ve ihtilaf-ı metali' haysiyetiyle; bazı memleketin kameri daha çıkmaması ve bazılarının güneşleri çıkması ve bir kısmının sabahı olması ve bir kısmının güneşi yeni gurub etmesi gibi**, o hâdiseyi görmeye mani pekçok esbaba binaen gösterilmemiştir.

Eğer, umum onlara dahi gösterilse idi, o halde ya işaret-i Ahmediyenin (A.S.M.) neticesi ve mu'cize-i nübüvvet olarak gösterilecekti; o vakit risaleti bedahet derecesine çıkacaktı. **Herkes tasdike mecbur olurdu,**

aklın ihtiyarı kalmazdı. İman ise aklın ihtiyarıyladır. Sırr-ı teklif zayı' olurdu.

Eğer sırf **bir hâdis-i semaviye** olarak gösterilse idi; risalet-i Ahmediye (A.S.M.) ile münasebeti kesilirdi ve onunla hususiyeti kalmazdı.

Elhasıl: Şakk-ı Kamer'in **imkânında şübhe kalmadı, kat'î isbat edildi.** Şimdi, **vukuuna delalet eden çok bürhanlarından altısına (Haşiye) işaret ederiz.** Şöyle ki:

{Haşiye: Yani, altı defa icma sûretinde, vukuuna dair altı hüccet vardır. Bu makam çok izaha muhtaç iken, maatteessüf kısa kalmıştır.}

Ehl-i adalet olan sahabelerin, vukuuna **icmai**

ve ehl-i tahkik umum müfessirlerin, **وَادْشَقَّ الْقَمَرُ** tefsirinde onun vukuuna ittifakı

ve **ehl-i rivayet-i sadıka bütün muhaddisînin**, pek çok senedlerle ve muhtelif tarîklerle vukuunu nakletmesi

ve **ehl-i keşif ve ilham bütün evliya ve siddikînin** şahadeti

ve ilm-i Kelâm'ın **meslekçe birbirinden çok uzak olan imamlarının ve mütebahhir ülemanın tasdiki**

The fact that Muhammad's (UWBP) community accepted its occurrence, which, on an established principle, never agrees upon error.

These six evidences prove the Splitting of the Moon as clearly as the sun.

Conclusion

Up to here this Addendum has aimed to establish the truth, and to silence those enemies who deny it.

The following sentences speak in the name of the truth and for the sake of belief. In the former, establishing the truth spoke; now the truth speaks:

The Seal of the Office of Prophethood, who was the luminous moon of the heavens of messengership, proved his sainthood through his Ascension. It was his greatest wonder and the supreme miracle of sainthood, achieved through his worship, which was so elevated as to make him God's beloved. That is to say, by travelling with his earthly body through the heavens, his superiority and his being God's beloved were demonstrated to the dwellers of the heavens and inhabitants of the lofty worlds.

So too, through the moon, which is bound to the earth and suspended in the heavens, being split into two halves at the sign of an earth dweller, it displayed a miracle to the other inhabitants of the earth, which indicated the former's messengership.

Thus, the person of Muhammad (UWBP) flew to the peak of perfections on the two luminous wings of messengership and sainthood -like the two luminous unfolded wings of the moon; he ascended to the distance of two bow-lengths; he became the cause of pride of the dwellers of both the heavens and the earth.

Upon him and upon his Family be blessings and peace such as will fill the earth and the heavens.

Glory be unto You! we have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise.

#139

The Third Addendum To The Miracles Of Muhammad (UWBP)

[This is about the Messengership of Muhammad (UWBP) and is the answer, in concise index-like form, to the first of the three questions and difficulties in the Third Principle of the Thirty-First Word, about his Ascension.]

ve nass-ı kat'ı ile dalalet üzerine icma'ları vaki' olmayan ümmet-i Muhammediyenin (A.S.M.) o vak'ayı telakki-i bilkabul etmesi;

güneş gibi inşıkak-ı Kamer'i isbat eder.

Elhasıl

Buraya kadar tahkik namına ve hasmı ilzam hesabına idi.

Bundan sonraki cümleler, hakikat namına ve iman hesabınadır. Evet tahkik öyle dedi, hakikat ise diyor ki:

Sema-yı risaletin kamer-i müniri olan Hâtem-i Divan-ı Nübüvvet, nasilki mahbubiyet derecesine çıkan ubudiyetindeki velayetin keramet-i uzması ve mu'cize-i kübrası olan Mi'rac ile, yani bir cism-i Arzı semavatta gezdirmekle semavatın seknesine ve âlem-i ulvî ehline rüchaniyeti ve mahbubiyeti gösterildi ve velayetini isbat etti.

Öyle de: Arza bağlı, semaya asılı olan Kamer'i, bir arzının işaretiyle iki parça ederek arzın seknesine, o arzının risaletine öyle bir mu'cize gösterildi ki:

Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) Kamer'in açılmış iki nuranî kanadı gibi; risalet ve velayet gibi iki nuranî kanadıyla, iki ziyadar cenah ile, evc-i kemalâta uçmuş; tâ Kab-ı Kavsey'n'e çıkmış, hem ehl-i semavat hem ehl-i arza medar-ı fahr olmuştur.

عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ الصَّلَاةُ وَالتَّسْلِيمَاتُ مِلًّا الْأَرْضِ
وَالسَّمَوَاتِ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

Mu'cizat-ı Ahmediye (A.s.m.) Zeylinin Bir Parçasıdır

[Risalet-i Ahmediye (A.S.M.) delaili hakkında olup, Mi'rac Risalesinin Üçüncü Esasının nihayetindeki üç mühim müşkilden birinci müşkile ait suale, muhtasar bir fihriste suretinde verilen cevabdır.]

Question: Why is this **mighty Ascension** special to Muhammad the Arabian (Upon whom be blessings and peace)?

The Answer to your first difficulty: It has been analysed in detail in the first thirty Words. So here we shall set out a concise list briefly alluding to the perfections of Muhammad (UWBP), to the signs of his prophethood, and to the fact that he was the **most worthy** to make the Ascension.

Firstly: Despite numerous **corruptions** in the texts of such Holy Scriptures like the Torah, Gospels, and Psalms, in recent times even, an **exacting scholar** like Husain Jisri extracted one hundred and fourteen allusions to Muhammad's (UWBP) prophethood; these **good tidings** he set forth in his *Risale-i Hamidiye*.

Secondly: It has been proved historically that there were many predictions accurately forecasting Muhammad's (UWBP) **prophethood**, like those of the two soothsayers Shiqq and Satih, which, *a while previously to it*, gave news of it and the fact that he was to be the prophet of the end of time.

Thirdly: There were hundreds of extraordinary happenings, famous in history, called *irhasat*, that is, signs forewarning men of a coming prophet. Among them were the **idols** in the Ka'ba falling from their places on the night of Muhammad's (UWBP) birth, and the famous palace of Chosroes the Persian being **rent asunder**.

#140

Fourthly: History and **the Prophet's (UWBP) biographies** show that he satisfied the thirst of an army with water flowing from his fingers, that in the presence of a large congregation in the mosque, the dry wooden support against which he (UWBP) used to lean moaned like a camel and wept on being separated from him when he mounted the pulpit, and that he was distinguished by close on a thousand miracles attested to by the such verses of the Qur'an as, **And the moon split**, (Qur'an, 54:1) referring to the splitting of the moon, and verified by those who investigated them.

Fifthly: *Anyone who considers the facts and is fair and just* cannot hesitate to agree that, as is unanimously agreed by friend and foe alike, **good moral qualities** were to be found at the highest degree in his person, and that, in accordance with the testimony of all his dealings and actions, **attributes and character of the loftiest excellence** were apparent in the way he performed his duties and proclaimed Islam. And in accordance with the fine qualities and conduct enjoined by the religion of Islam, **laudable virtues** of the highest order were to be found in the law he brought.

Sual: Şu **Mi'rac-ı Azîm**, ne için Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'a mahsustur?

Elcevab: Şu birinci müşkiliniz, otuzüç aded Sözlere tafsilen halledilmiştir. Yalnız şurada Zât-ı Ahmediye'nin (A.S.M.) kemalâtına ve delail-i nübüvvetine ve o Mi'rac-ı A'zama **en elyak** o olduğuna icmalî işaretler nev'inde, bir muhtasar fihriste gösteriyoruz. Şöyle ki:

Evvelâ: Tevrat, İncil, Zebur gibi Kütüb-ü Mukaddese, pek çok **tahrifata** maruz oldukları halde, şu zamanda dahi, Hüseyin-i Cisrî gibi bir **muhakkik**, nübüvvet-i Ahmediyeye (A.S.M.) dair o kitablardan yüzondört işaret **beşaretleri** çıkarıp "Risale-i Hamîdiye"de göstermiştir.

Sâniyen: Tarihçe müsbettir ki: Şikk ve Satih gibi meşhur iki kâhinin, *nübüvvet-i Ahmediyeden* (A.S.M.) biraz *evvel*, **nübüvvetine** ve âhîrzaman peygamberi olduğuna beyanatları gibi çok **beşaretler**, sahih bir surette tarihen nakledilmiştir.

Sâlisen: Veladet-i Ahmediye (A.S.M.) gecesinde Kâ'be'deki **sanemlerin** sukutu ile, Kısra-yı Faris'in saray-ı meşhuresi olan Eyvan'ı **inşikak** etmesi gibi, *irhasat* denilen yüzer hârikalar tarihçe meşhurdur.

Râbian: Bir orduya parmağından gelen suyu içirmesi ve câmide bir cemaat-ı azîmenin huzurunda, kuru direğin, minberin naklinden dolayı müfarekat-ı Ahmediyeden (A.S.M.) deve gibi enin ederek ağlaması; **وَإِنْشَقَّ الْقَمَرُ** nassı ile, Şakk-ı Kamer gibi, muhakkiklerin tahkikatiyle bine baliğ olan mu'cizatiyle serfiraz olduğunu tarih ve **siyer** gösteriyor.

Hâmisen: Dost ve düşmanın ittifakıyla **ahlâk-ı hasenenin şahsında en yüksek derecede**; ve bütün muamelatının **şehadetiyle secaya-yı sâmiye**, vazifesinde ve tebliğatında **en âlî bir derecede**; ve Din-i İslâm'daki mehasin-i ahlâkın **şehadetiyle**, şeriatında **en âlî hisal-i hamîde en mükemmel derecede** bulunduğunu *ehl-i insaf ve dikkat* tereddüd etmez.

Sixthly: As is alluded to in the Second Indication of the Tenth Word, it is a **requirement of wisdom** that **the Godhead** be manifested. And this desire to be manifested is met **at the widest level** and **in the most brilliant fashion** by the comprehensive **worship** performed by Muhammad (UWBP) in the practice of his religion.

Also, wisdom and truth require that the Creator of the world displays **His beauty in its utter perfection** through some means. And the one who met that wish, and displayed and described the Creator's beauty in the most perfect fashion was self-evidently the person of Muhammad (UWBP).

It was also **clearly** Muhammad (UWBP) who, in response to the desire of the world's Maker to exhibit **His perfect art and infinite beauty** and **attract attentive gazes towards** them, heralded them with the loudest voice.

Again it was **necessarily** Muhammad (UWBP) who, in response to the desire of *the Sustainer of All the Worlds* to proclaim His Unity in **the levels of multiplicity**, announced all **the degrees of Unity**, each at its highest level.

And, **as is indicated by the utter beauty in beings** and **is required by truth and wisdom**, the world's Owner desires to see **His infinite essential beauty** and **the subtle qualities of His exquisiteness** and display in mirrors. Again it was self-evidently Muhammad (UWBP) who *in response to that desire* acted as a mirror and displayed that beauty **most radiantly**, and loved it and made others love it.

Sâdisen: Onuncu Söz'ün İkinci İşaretinde işaret edildiği gibi: **Uluhiyet, mukteza-yı hikmet** olarak tezahür istemesine mukabil, **en a'zamî bir derecede** Zât-ı Ahmediye (A.S.M.) dinindeki a'zamî **ubudiyetle en parlak bir derecede** göstermiştir.

Hem Hâlık-ı Âlem'in **nihayet kemaldeki cemalini** bir vasıta ile mukteza-yı hikmet ve hakikat olarak göstermek istemesine mukabil; en güzel bir surette gösterici ve tarif edici, bilbedahe yine O Zât'tır.

Hem Sâni-i Âlem'in **nihayet cemalde olan kemal-i san'atı üzerine enzar-ı dikkati celb etmek**, teşhir etmek istemesine mukabil; en yüksek bir sadâ ile dellâlık eden, yine **bilmüşahede** O Zât'tır.

Hem **bütün âlemlerin Rabbi, kesret tabakatında vahdaniyeti ilân etmek** istemesine mukabil, en a'zamî bir derecede bütün **meratib-i tevhidi** ilân eden yine **bizzarure** O Zât'tır.

Hem Sahib-i Âlem'in **nihayet derecede âsârındaki cemalin işaretiyle, nihayetsiz hüsn-ü zâtîsini** ve cemalinin mehasinini ve **hüsnünün letaifini** âyinelerde **mukteza-yı hakikat ve hikmet olarak** görmek ve göstermek **istemesine mukabil; en şaşıalı bir surette** âyinedarlık eden ve gösteren ve sevip, başkasına sevdiren yine bilbedahe O Zât'tır.

www.risale.com

And, in response to the desire of **the Maker of the palace of this world** to exhibit His hidden treasures, *filled as they are with wondrous miracles and priceless jewels*, and through them to describe and make known His perfections, it was again **self-evidently** Muhammad (UWBP) who exhibited, described, and displayed them **in the most comprehensive fashion**.

And, since the Maker of the universe **adorns it with various wonders and embellishments** and **has included conscious creatures in it so that they might make tours and excursions and ponder over it and take lessons**, wisdom requires that He should desire to make known the meanings and value of those works of art to those **who observe and ponder over them**. And it was again self-evidently Muhammad (UWBP) who, **in response to this desire** of the universe's Maker, by means of the All-Wise Qur'an, acted as a guide in the most comprehensive fashion to jinn and man, and to spirit beings and angels.

Also, the All-Wise Ruler of the universe wishes, *by means of an envoy, to cause all conscious beings to unravel* **the obscure talisman containing the aim and purpose of the change and transformations in the universe** and to solve **the riddle of the three perplexing questions**: "Where do beings come from?", "Where are they going?", and, "What are they?" And again it was self-evidently Muhammad (UWBP) who in response to this wish of the All-Wise Ruler unravelled the talisman and solved the riddle **by means of the truths of the Qur'an**, in the clearest and most comprehensive fashion.

Also, the All-Glorious Maker of the universe desires **to make Himself known to conscious beings by means of His fine artefacts** and **to make them love Him through all His precious bounties**, and, *most certainly*, to make known to them by means of an envoy the Divine wishes and what will please Him in return for those bounties. And again it was self-evidently Muhammad (UWBP) who, *in response to this desire* of the All-Glorious Maker, by means of the Qur'an, expounded those wishes and things that please Him by word and deed **in the most exalted and perfect fashion**.

Also, since the Sustainer of All the Worlds **has given to man, who is the fruit of the universe, a comprehensive disposition which encompasses the universe and has prepared him for universal worship**; and since, because of man's faculties and senses, **multiplicity and the world afflict man**; *the Sustainer desires to turn his face from multiplicity to Unity, from transience to permanence*. And again it was self-evidently Muhammad (UWBP) who, *in response to this desire*, by means of the Qur'an, acted as guide in the most comprehensive and complete fashion, and in the best way, and carried out the duty of prophethood in the most perfect manner.

Hem şu **saray-ı âlemin Sâni'i**, *gayet hârika mu'cizeler ile ve gayet kıymetdar cevherler ile dolu* hazine-i gaybiyelerini izhar ve teşhir istemesi ve onlarla kemalâtını tarif etmek ve bildirmek istemesine mukabil, **en a'zamî bir surette** teşhir edici, tavsif edici ve tarif edici yine **bilbedahe O Zât'tır**.

Hem şu kâinatın Sâni'i, **şu kâinatı enva'-ı acaib ve zînetlerle süslendirmek suretinde yapması ve zîşuur mahlukatını seyr ü tenezzüh ve ibret ü tefekkür için ona idhal etmesi ve mukteza-yı hikmet olarak onlara o âsâr ve sanayiin manalarını, kıymetlerini, ehl-i temaşa ve tefekküre bildirmek istemesine mukabil**; en a'zamî bir surette cinn ü inse, belki ruhanîlere ve melaikelere de Kur'an-ı Hakîm vasıtasıyla rehberlik eden, yine bilbedahe O Zât'tır.

Hem şu kâinatın Hâkim-i Hakîm'i, **şu kâinatın tahavvülâtındaki maksad ve gayeyi tazammun eden tılsım-ı muğlak**ını ve mevcudatın "Nereden? Nereye? Ve ne oldukları" olan **şu üç sual-i müşkilin muammasını bir elçi vasıtasıyla umum zîşuurlara açtırmak istemesine mukabil**, en vazîh bir surette ve en a'zamî bir derecede **hakaik-i Kur'aniye vasıtasıyla** o tılsımı açan ve o muammayı halleden, yine bilbedahe O Zât'tır.

Hem şu âlemin Sâni'-i Zülcelal'i, **bütün güzel masnuatıyla kendini zîşuur olanlara tanıttırması ve kıymetli nimetler ile kendini onlara sevdirmesi**, *bizzarure* onun mukabilinde zîşuur olanlara marziyatı ve arzu-yu İlahiyelerini bir elçi vasıtasıyla bildirmesini **istemesine mukabil**, en a'lâ ve ekmel bir surette, Kur'an vasıtasıyla o marziyat ve arzuları beyan eden ve getiren, yine bilbedahe O Zât'tır.

Hem Rabb-ül Âlemîn, **meyve-i âlem olan insana, âlemi içine alacak bir vüs'at-ı istidad verdiği**nden ve **bir ubudiyet-i külliyeye müheyya ettiği**nden ve **hissiyatça kesrete, dünyaya mübtela olduğundan**, bir rehber vasıtasıyla, **yüzlerini kesretten vahdete, fâniden bâkiye çevirmek istemesine mukabil**; en a'zam bir derecede, en eblağ bir surette, Kur'an vasıtasıyla en ahsen bir tarzda rehberlik eden ve **risaletin vazifesini en ekmel bir tarzda îfa eden**, yine bilbedahe O Zât'tır.

Thus, among beings the most superior are animate beings, and among animate beings the most superior are conscious beings, and among conscious beings the most superior are true human beings, and among true human beings the one who carried out the above-mentioned duties at the most comprehensive level and in the most perfect form, would of a certainty rise through an all-embracing Ascension to "the distance of two bow-lengths", knock at the door of eternal happiness, open the treasury of Mercy, and see the hidden truths of belief. Again it would be him.

Seventhly: As is plain to see, beings are made beautiful with the very finest embellishment.

This demonstrates that their Maker possesses a powerful will to make beautiful and intention to adorn.

And this shows that the Maker necessarily possesses a strong desire and holy love towards His art.

And among beings it was again most certainly he who displayed altogether in himself the most comprehensive and subtle wonders of art, and knew them and made them known and himself loved, and who appreciated the beauties to be found in other beings, declaring: "What wonders God has willed!", and was most beloved in the sight of his Maker, who nurtures and loves His art.

Thus, it was again self-evidently he (UWBP) who, declaring: "All glory be to God! What wonders God has willed! God is most Great!" in the face of the exquisite qualities that gild beings and the subtle perfections that illuminate them, causes the heavens to ring out, and who, through the strains of the Qur'an, causes the universe to reverberate, and through his admiration and appreciation, his contemplation and display, his mentioning of the divine names and affirmation of Divine Unity, brings land and sea to a state of ecstasy.

Thus, in accordance with the saying 'the cause is like the doer,' it is pure truth and sheer wisdom that the one on whose scales shall be found the equivalent of all the good deeds performed by his community, and whose spiritual perfections draw strength from the benedictions of all his community, and who, as a result of the duties he discharged in his prophethood, received immaterial recompense and boundless emanations of Divine Mercy and love, should advance by the stairway of the Ascension as far as Paradise, "the Lote-tree of the farthest limit", the Divine Throne, and "the distance of two bow-lengths". (Qur'an, 53:1-18.)

İşte mevcudatın en eşrefi olan zihayat ve zihayat içinde en eşref olan zıhuur ve zıhuur içinde en eşref olan hakikî insan ve hakikî insan içinde geçmiş vezaifi en a'zamî bir derecede, en ekmel bir surette ifa eden zât; elbette bir Mi'rac-ı A'zam ile Kab-ı Kavseyn'e çıkacak, saadet-i ebediye kapısını çalacak, hazine-i rahmeti açacak, imanın hakaik-i gaybiyesini görecek, yine o olacaktır.

Sâbian: Bilmüşahede şu masnuatta gayet güzel tahsinat, nihayet derecede süslü tezyinat vardır.

Ve bilbedahe şöyle tahsinat ve tezyinat, onların Sâni'inde, gayet şiddetli bir irade-i tahsin ve kasd-ı tezyin var olduğunu gösterir.

Ve irade-i tahsin ve tezyin ise, bizzarure o Sâni'de, san'atına karşı kuvvetli bir rağbet ve kudsi bir muhabbet olduğunu gösterir.

Ve masnuat içinde en câmi' ve letaif-i san'atı birden kendinde gösteren ve bilen ve bildiren ve kendini sevdiiren ve başka masnuattaki güzellikleri "Mâşâallah" deyip istihsan eden, bilbedahe o san'atperver ve san'atını çok seven Sâni'in nazarında en ziyade mahub, O olacaktır.

İşte masnuatı yıldızlayan mezaya ve mehasine ve mevcudatı ışıklandıran letaif ve kemalâta karşı, "Sübhanallah, Mâşâallah, Allahü Ekber" diyerek semavatı çınlattıran ve Kur'anın nağamatıyla kâinatı velveleye verdiren, istihsan ve takdir ile, tefekkür ve teşhir ile, zikir ve tevhid ile, berr ve bahri cezbeye getiren, yine bilmüşahede O Zât'tır.

İşte böyle bir zât ki: **السَّبَبُ كَالْفَاعِلِ** sırımca bütün ümmetinin işlediği hasenatın bir misli, onun kefe-i mizanında bulunan ve umum ümmetinin salavati, onun manevî kemalâtına imdad veren ve risaletinde gördüğü vezaifin netaicini ve manevî ücretleriyle beraber rahmet ve muhabbet-i İlahiyenin nihayetsiz feyzine mazhar olan bir zât, elbette Mi'rac merdiveniyle Cennet'e, Sidret-ül-Münteha'ya, Arş'a, Kab-ı Kavseyn'e kadar gitmek, ayn-ı hak, nefis-i hakikat, mahz-ı hikmettir.

الْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî

...
((Haşiye): En mühim bir ceride-i İslâmiyede, umum âlem-i İslâma taalluk eden ve gayet ehemmiyetli siyasîlerden ve hayat-ı içtimaiye ile çok alâkadar olan umum hukukçulardan 1927 senesinde Avrupa'da toplanan bir kongrede mühim ecnebi feylesoflar, şeriat-ı Muhammediyeye (A.S.M.) dair bu aşağıda yazılan Arabî fıkranın aynını kendi lisanlarıyla söylemişler. O Arabî ceridenin naklettiği Arabî ifadeyi aynen yazıyoruz ve tercümesini de Arabî ifadenin altına ilâve ediyoruz. Nur Çeşmesi'nin âhirinde yazılan ecnebi feylesoflardan kırkûç tanesinin beyanatı, bu iki kahraman feylesofun beyanatıyla kırkbeş tane şahid-i sadık oluyor. **الْفَضْلُ مَا شَهِدَتْ بِهِ**

الْأَعْدَاءُ "Fazilet odur ki; düşmanlar dahi onu tasdik etsin."

...
Arabî ceridenin beyanatı:

وَقَدْ اعْتَرَفَ حَتَّىٰ عُلَمَاءُ الْغَرْبِ بِسُمُومِ مَبَادِي الْإِسْلَامِ
وَصَلَاحِهَا لِلْعَالَمِ... قَالَ عَمِيدُ كَلِيَّةِ الْحُقُوقِ بِجَامِعَةِ بَيْنَا
الْأُسْتَاذُ شَبُولُ فِي مُؤْتَمَرٍ: (١٩٢٧) لِحُقُوقِيَيْنِ الْمُنْعَقِدِ فِي
سَنَةِ ١

إِنَّ الْبَشَرِيَّةَ لَتَفْتَخِرُ بِإِنْتِسَابِ رَجُلٍ كَمُحَمَّدٍ (ع ص م)
إِلَيْهَا إِذْ إِنَّهُ رَعَمٌ أُمِّيَّتِهِ اسْتَطَاعَ قَبْلَ بَضْعَةِ عَشَرَ قَرْنًا
أَنْ يَأْتِيَ بِتَشْرِيعِ سَنَكُونُ نُحْنُ الْأَوْرُوبَائِيِّينَ أَسْعَدَ مَا
نَكُونُ لَوْ وَصَلْنَا إِلَى قِيَمَتِهِ بَعْدَ أَلْفِي عَامٍ وَقَالَ بَرْنَارْد
شَو: لَقَدْ كَانَ دِينَ مُحَمَّدٍ (ع ص م) مَوْضِعَ التَّقْدِيرِ
السَّامِي دَائِمًا لِمَا يَنْطَوِي عَلَيْهِ مِنْ حَيَوِيَّةٍ مُدْهِشَةٍ لِأَنَّهُ
عَلَى مَا يَلُوحُ لِي هُوَ الدِّينُ الْوَحِيدُ الَّذِي لَهُ مَلَكَتُهُ الْهَضْمُ
لِأَطْوَارِ الْحَيَاةِ الْمُخْتَلِفَةِ وَالَّذِي يَسْتَطِيعُ لِذَلِكَ أَنْ يُجَذِبَ
إِلَيْهِ كُلَّ جَيْلٍ مِنَ النَّاسِ وَآرَى وَاجِبًا أَنْ يُدْعَى مُحَمَّدٌ
(ع ص م) مُنْقِذَ الْإِنْسَانِيَّةِ وَاعْتَقِدُ أَنْ رَجُلًا مِثْلَهُ إِذَا
تَوَلَّى زَعَامَةَ الْعَالَمِ الْحَدِيثِ نَجَحَ فِي حَلِّ مُشْكَلَاتِهِ وَاحْتَلَّ
فِي الْعَالَمِ السَّلَامَةَ وَالسَّعَادَةَ (يَعْنِي الْمُسَالَمَةَ وَالصُّلْحَ
الْعُمُومِيَّ) وَمَا أَشَدَّ حَاجَةَ الْعَالَمِ الْيَوْمَ إِلَيْهَا

...

Tercümesinin bir hülâsası:

Evet garb üleması ve feylesofları itiraf ve ikrar etmişler ki: "İslâmiyetin kanunları, yüksek bir tarzda âlemin ıslahına kâfidir."

Hem Külliyyet-ül Hukuk Kongresinin cem'iyetinde, bütün hukukiyyunun toplandığı o kongrede 1927 senesinde onun reisi feylesof üstad Shebol demiş ki: "Muhammed'in (A.S.M.) beşeriyete intisabıyla bütün beşeriyet muhakkak iftihar eder. Çünkü o zât ümmi olmasıyla beraber, onüç asır evvel öyle bir şeriat getirmiş ki; biz Avrupalılar iki bin sene sonra onun kıymetine ve hakikatine yetişsek, en mes'ud, en saadetli oluruz."

...

İkincisi veyahut Nur Çeşmesi'nin âhiline ilâve edilenlerle kırkbeşincisi olan Bernard Shaw demiş: "Din-i Muhammedi'nin (A.S.M.) en yüksek makam-ı takdire çıkmasının sebebi: Gayet acib ve sağlam bir hayatı temin etmesidir. Bana açılan budur ki: O din tek, yekta, emsalsiz bir din-i ferîd olup, bütün muhtelif ayrı ayrı hayatın etvarlarını ve çeşitlerini hazmettiriyor. Yani, ıslah ve istihale tarzında tasfiye ve terakki ettiriyor. Hem Muhammed'in (A.S.M.) dini öyle bir dindir ki, insanın ayrı ayrı bütün milletlerini kendine celbedebilir. Ben görüyorum ve itikad ediyorum ki: Beşere vâcibdir ki desin: "Muhammed (A.S.M.) insaniyetin halaskârıdır. Ve halaskârlık namı, ona verilmek lâzımdır."

...

Hem diyor: "Ben itikad ediyorum ki: Muhammed'in misli, yani sîretinde, tarzında bir adam şimdiki yeni âleme reis olsa, hükmetse; bu yeni âlemin müşkilâtını halledip, bu yeni karmakarışık âlemde müsâlemet-i umumiyeye ve saadet-i hayatın husulüne sebep olacak. Evet, bu yeni âlemin müsâlemet ve saadet-i hayatiyeye ne kadar şedid ihtiyacı var olduğunu herkes anlar!"

#143

The Fourth Addendum To The Miracles Of Muhammad (UWBP)

[The Sixteenth Degree, on the Messengership of Muhammad (UWBP), from the Supreme Sign.]

Then that traveller through the world addressed his own intellect saying: "Since I am seeking my Master and Creator by means of the creatures of the cosmos,

I ought before all else to visit **the most celebrated of all these creatures**, the greatest and most accomplished commander among them, according to the testimony even of his enemies, **the most renowned ruler, the most exalted in speech and the most brilliant an intellect, who has illuminated fourteen centuries with his excellence and with his Qur'an**, Muhammad the Arabian Prophet (May God's peace and blessings be upon him)." In order thus to visit him and seek from him the answer to his quest, he entered the blessed age of the Prophet (UWBP) in his mind,

Ayetü'l-kübra Risalesinin Risalet-i Ahmediyeden Bahseden Onaltıncı Mertebesi

(Makam münasebetiyle buraya ilhak edilmiştir.)

Sonra o dünya seyyahı, kendi aklına dedi ki: "Madem bu kâinatın mevcudatıyla Mâlik'imî ve Hâlık'imî arıyorum.

Elbette her şeyden evvel **bu mevcudatın en meşhuru** ve a'dasının tasdikiyle dahi en mükemmeli ve en büyük kumandanı **ve en namdar hâkimi ve sözce en yükseği ve akılca en parlağı** ve **ondört asrı faziletiyle ve Kur'anıyla ışıklandırılan Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm'ı** ziyaret etmek ve aradığımı ondan sormak için Asr-ı Saadete beraber gitmeliyiz" diyerek, aklıyla beraber o asra girdi.

and saw that age to be one of true **felicity**, thanks to that being.

For **through the light he had brought**, he had turned the most primitive and **illiterate** of peoples into the masters and teachers of the world.

He said too to his own intellect, "Before asking him concerning our Creator, we should first learn that value of this extraordinary being, **the veracity of his words** and the truthfulness of his **warnings**."

Thus he began investigating, and of the numerous conclusive proofs that he found we will briefly indicate here only nine of the most general ones.

The First: All excellent qualities and characteristics were to be found in that extraordinary being, *according to the testimony even of his enemies*.

Hundreds of miracles were made manifest at his hands, according to explicit Qur'anic verses or traditions enjoying the status of tawatur. *1 Examples of these miracles are his splitting of the moon, "**And the moon split**", *2 with a single indication of his finger; his casting of a handful of dust into the eyes of his enemies, causing them to flee, "**It was not your act when you threw, but God's**", *3 and his giving his thirsting army to drink from the water that flowed forth from his five fingers like the Spring of Kawthar.

*1. *[Tawatur is the kind of report transmitted by numerous authorities, about which there is consensus, and no room for doubt. [Tr.]]*

*2. *(Qur'an, 54:1.)*

*3. *(Qur'an, 8:17.)*

#144

Since some of those miracles, numbering more than three hundred, have been set forth with decisive proofs in the remarkable and wondrous work known as The Miracles of Muhammad (The Nineteenth Letter), we leave discussion of the miracles to that book, and permit the traveller to continue speaking:

"A being who in addition to noble characteristics and perfections has all these luminous miracles to demonstrate, must certainly be the most truthful in speech of all men. It is inconceivable that he would stoop to trickery, lies and error, the deeds of the vile."

The Second: He holds in his hand a decree from the Lord of the universe, a decree accepted and affirmed in each century by more than three hundred million people. This decree, the Qur'an of Mighty Stature, is wondrous in seven different ways.

Gördü ki: O asır, hakikaten o zât (A.S.M.) ile, bir **saadet-i beşeriye** asrı olmuş.

Çünkü en bedevi ve en **ümmi** bir kavmi, **getirdiği nur vasıtasıyla**, kısa bir zamanda dünyaya üstad ve hâkim eylemiş.

Hem kendi aklına dedi: "Biz, en evvel bu fevkalâde zâtın (A.S.M.) bir derece kıymetini ve **sözlerinin hakkaniyetini** ve **ihbaratının doğruluğunu** bilmeliyiz, sonra Hâlık'ımızı ondan sormalıyız" diyerek

taharriye başladı. Bulduğu hadsiz kat'î delillerden, burada, yalnız dokuz külliyyetine birer kısa işaret edilecek.

Birincisi: Bu zâtta (A.S.M.) -*hattâ düşmanlarının tasdikiyle dahi*- bütün güzel huyların ve hasletlerin bulunması ve

وَ اَنْشَقَّ الْقَمَرُ * وَمَا رَمَيْتَ اِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى

âyetlerinin sarahatıyla, bir parmağının işaretiyle Kamer iki parça olması ve bir avucu ile, a'dasının ordusuna attığı az bir toprak, umum o ordunun gözlerine girmesiyle kaçmaları ve susuz kalmış kendi ordusuna, beş parmağından kevser gibi akan suyu kifayet derecesinde içirmesi gibi; nakl-i kat'î ile ve bir kısmı tevatür ile, **yüzer mu'cizatın onun elinde zahir olmasıdır**.

Bu mu'cizattan üçyüzden ziyade bir kısmı, Ondokuzuncu Mektub olan Mu'cizat-ı Ahmediye (A.S.M.) namındaki hârika ve kerametli bir risalede kat'î delilleriyle beraber beyan edildiğinden onları ona havale ederek dedi ki:

Bu kadar ahlâk-ı hasene ve kemalâtla beraber, bu kadar mu'cizat-ı bahiresi bulunan bir zât (A.S.M.) elbette en doğru sözlüdür. Ahlâksızların işi olan hileye, yalana, yanlışa tenezzül etmesi kabil değil.

İkincisi: Elinde bu kâinat sahibinin bir fermanı bulunduğu ve o fermanı her asırda üçyüz milyondan ziyade insanların kabul ve tasdik ettikleri ve o ferman olan Kur'an-ı Azîmüştân'ın yedi vecihle hârika olmasıdır.

The fact that the Qur'an has forty different aspects of miraculousness and that it is the word of the Creator of all beings has been set forth in detail with strong proofs in *the Twenty-Fifth Word, The Miraculousness of the Qur'an*, a celebrated treatise that is like the sun of the Risale-i Nur. We therefore leave such matters to that work and listen to the traveller as he says,

"There can never be any possibility of lying on the part of the being who is the conveyor and proclaimer of this decree, for that would be a violation of the decree and treachery toward the One Who issued it."

The Third: Such a Sacred Law, an Islam, a code of worship, a cause, a summons, and a faith did that being bring forth that

the like of them does not exist, nor could it exist. Nor does a more perfect form of them exist, nor could it exist.

For the Law appearing with that unlettered being has no rival in its administration of **one fifth of humanity** for fourteen centuries, in a just and precise manner through its numerous injunctions.

Moreover **the Islam that emerged from the deeds, sayings, and inward states of that unlettered being** has no peer, nor can it have, **for in each century it has been for three hundred million men a guide and a refuge, the teacher and educator of their intellects and the illuminator and purifier of their hearts, the cause for the refinement and training of their souls, and the source of progress and advancement of their spirits.**

The Prophet (UWBP) is similarly unparalleled in the way in which he was the foremost in practising all the forms of worship found in his religion, and the first in piety and the fear of God; in his observing the duties of worship fully and with attention to their profoundest dimensions, even while engaged in **constant struggle** and activity; in his practice of worship combining in perfect fashion **the beginning and end** of worship and servitude to God without imitation of anyone.

#145

With the Jaushan al-Kabir, from among his thousands of supplicatory prayers and invocations, he describes his Sustainer with such a degree of gnosis that all the **gnostics and saints** who have come after him have been unable, with their joint efforts, to attain a similar **degree of gnosis** and accurate description. This shows that

in prayer too he is without peer.

Whoever looks at the section **at the beginning of the Treatise On Supplicatory Prayer**, which sets forth some part of the meaning of one of the ninety-nine sections of the Jaushan al-Kabir will say that the Jaushan too has no peer.

In his conveying of the message and his summoning men to the truth, he displayed such steadfastness, firmness and courage that

Ve bu Kur'anın kırk vecihle mu'cize olduğu ve kâinat Hâlik'ının sözü bulunduğu kuvvetli delilleriyle beraber, "Yirmibeşinci Söz, Mu'cizat-ı Kur'aniye" namlarındaki ve Risale-i Nur'un bir güneşi olan meşhur bir risalede tafsilen beyan edilmesinden; onu, ona havale ederek dedi:

Böyle ayn-ı hak ve hakikat bir fermanın tercümanı ve tebliğ edicisi bir zâtta (A.S.M.) fermana cinayet ve ferman sahibine hıyanet hükmünde olan yalan olamaz ve bulunamaz!..

Üçüncüsü: O zât (A.S.M.), öyle bir şeriat ve bir İslâmiyet ve bir ubudiyet ve bir dua ve bir davet ve bir iman ile meydana çıkmış ki,

onların ne misli var ve ne de olur. Ve onlardan daha mükemmel ne bulunmuş ve ne de bulunur.

Çünkü ümmi bir zâtta (A.S.M.) zuhur eden o şeriat; ondört asrı ve **nev'-i beşerin humsu**nu, âdilane, hakkaniyet üzere, müdakkikane, hadsiz kanunlarıyla idare etmesi emsal kabul etmez.

Hem ümmi bir zâtın (A.S.M.) efal ve akval ve ahvalinden çıkan İslâmiyet; her asırda üçyüz milyon insanın rehberi ve mercii ve **akıllarının muallimi ve mürşidi** ve kalblerinin **münevvi**ri ve **musaffisi** ve nefislerinin mürebbisi ve müzekkisi ve ruhlarının medar-ı inkişafatı ve **maden-i terakkiyatı olması cihetiyle** misli olamaz ve olamamış.

Hem dininde bulunan bütün ibadatın bütün enva'ında en ileri olması ve herkesten ziyade takvada bulunması ve Allah'tan korkması ve fevkalâde **daimî mücahedat** ve dağdağalar içinde, tam tamına ubudiyetin en ince esrarına kadar müraat etmesi ve **hiç kimseyi taklid** etmeyerek ve tam manasıyla ve mübtediyane fakat en mükemmel olarak, hem **ibtida veintihayı** birleştirerek yapması; elbette misli görülmez ve görülmemiş.

Hem binler dua ve münacatlarından Cevşen-ül Kebir ile, öyle bir marifet-i Rabbaniye ile, öyle bir derecede Rabbini tavsif ediyor ki; o zamandan beri gelen **ehl-i marifet ve ehl-i velayet**, telahuk-u efkâr ile beraber, ne o **mertebe-i marifete** ve ne de o derece-i tavsife yetişememeleri gösteriyor ki,

duada dahi onun misli yoktur.

Risale-i Münacat'ın başında, Cevşen-ül Kebir'in doksan dokuz fıkrasından bir fıkrasının kısacık bir mealinin beyan edildiği yere bakan adam, Cevşen'in dahi misli yoktur diyecek.

Hem **tebliğ-i risalette ve nâsi hakka davette** o derece metanet ve sebat ve cesaret göstermiş ki;

although great states and religions, and even his own people, tribe and uncle opposed him in the most hostile fashion,

he exhibited not the slightest trace of hesitation, anxiety or fear.

The fact that he successfully challenged the whole world and made Islam the master of the world likewise proves that there is not and cannot be anyone like him in his conveying of the message and summons.

In his faith, he had so extraordinary a strength, so marvellous a certainty, so miraculous a breadth, and so exalted a conviction, illumining the whole world, that

none of the ideas and beliefs then dominating the world, and none of the philosophies of the sages and teachings of the religious leaders, was able, despite extreme hostility and denial, to induce in his certainty, conviction, trust and assurance, the slightest doubt, hesitation, weakness or anxiety.

Moreover, the saintly of all ages, headed by the Companions, the foremost in the degrees of belief, have all drawn on his fountain of belief and regarded him as representing the highest degree of faith. This proves that

his faith too is matchless.

Our traveller therefore concluded, and affirmed with his intellect, that *lying and duplicity have no place in the one who has brought such a unique sacred law, such an unparalleled Islam, such a wondrous devotion to worship, such an extra-ordinary excellence in supplicatory prayer, such a universally acclaimed summons to the truth and such a miraculous faith.*

The Fourth: In the same way that the consensus of the prophets is a strong proof for the existence and unity of God,

so too it is a firm testimony to the truthfulness and messengerhood of this being.

For all the sacred attributes, miracles and functions that indicate the truthfulness and messengerhood of the prophets (Upon whom be peace) existed in full measure in that being according to the testimony of history.

#146

The prophets have verbally predicted the coming of that being and given good tidings thereof in the Torah, the Gospels, the Psalms, and other scriptures;

more than twenty of the most conclusive examples of these glad tidings, drawn from the scriptures, have been set forth and proven in the Nineteenth Letter.

Similarly, through all the deeds and miracles associated with their prophethood

büyük devletler ve büyük dinler, hattâ kavim ve kabilesi ve amucası ona şiddetli adavet ettikleri halde,

zerre miktar bir eser-i tereddüd, bir telaş, bir korkaklık göstermemesi ve

tek başıyla bütün dünyaya meydan okuması ve başa da çıkarması ve İslâmiyeti dünyanın başına geçirmesi isbat eder ki; tebliğ ve davette dahi misli olmamış ve olamaz.

Hem imanda, öyle fevkalâde bir kuvvet ve hârîka bir yakîn ve mu'cizane bir inkişaf vecihanı ışıklandıran bir ulvî itikad taşımış ki;

o zamanın hükümrânı olan bütün efkârı ve akideleri ve hükemanın hikmetleri ve ruhanî reislerin ilimleri ona muarız ve muhalif ve münkir oldukları halde; onun ne yakînine, ne itikadına, ne itimadına, ne itminanına hiçbir şübhe, hiçbir tereddüd, hiçbir za'f, hiçbir vesvese vermemesi

ve maneviyatta ve meratib-i imaniyede terakki eden başta sahabeler ve bütün ehl-i velayet, onun her vakit mertebe-i imanından feyz almaları ve onu en yüksek derecede bulmaları, bilbedahe gösterir ki;

imanı dahi emsalsizdir.

İşte böyle emsalsiz bir şeriat ve misilsiz bir İslâmiyet ve hârîka bir ubudiyet ve fevkalâde bir dua ve cihanpesendane bir davet ve mu'cizane bir iman sahibinde, elbette hiçbir cihetle yalan olamaz ve aldatmaz diye anladı ve aklı dahi tasdik etti.

Dördüncüsü: Enbiyaların (Aleyhimüsselâm) icma'ı, nasilki vücud ve vahdaniyet-i İlahiyeye gayet kuvvetli bir delildir;

öyle de, bu zâtın (A.S.M.) doğruluğuna ve risaletine gayet sağlam bir şehadettir.

Çünkü Enbiya Aleyhimüsselâm'ın doğruluklarına ve peygamber olmalarına medar olan ne kadar kudsî sıfatlar ve mu'cizeler ve vazifeler varsa; o zâta (A.S.M.) en ileride olduğu tarihçe musaddaktır.

Demek onlar, nasilki lisan-ı kal ile; Tevrat, İncil ve Zebur ve suhurlarında bu zâtın (A.S.M.) geleceğini haber verip insanlara beşaret vermişler

ki, kütüb-ü mukaddesenin o beşaretli işaretinden yirmiden fazla ve pek zahir bir kısmı, Ondokuzuncu Mektub'da güzelce beyan ve isbat edilmiş.

Öyle de, lisan-ı halleriyle, yani nübüvvetleriyle ve mu'cizeleriyle;

they have affirmed and, as it were, put their signature to the mission of that being which is the foremost and most perfect in the tasks and functions of prophethood.

Just as through verbal consensus they indicate the Divine Unity,

through the unanimity of their deeds they bear witness to the truthfulness of that being. This too was understood by our traveller.

The Fifth: Similarly, the thousands of saints who have attained truth, reality, perfection, wondrous deeds, unveiling and witnessing through the instruction of this being and following him, bear unanimous witness not only to the Divine Unity but also to the truthfulness and messengerhood of this being.

Again, the fact that they witness, through the light of sainthood, some of the truths he proclaimed concerning the World of the Unseen,

and that they believe in and affirm all of those truths through the light of belief, either with 'knowledge of certainty', or with the 'vision of certainty', or with 'absolute certainty'.

He saw that this too demonstrates like the sun the degree of truthfulness and rectitude of that great being, their master.

The Sixth: The millions of purified, sincere, and punctilious scholars and faithful sages, who have reached the highest station of learning through the teaching and instruction contained in the sacred truths brought by that being, despite his unlettered nature, the exalted sciences he invented and Divine knowledge he discovered —

they not only prove and affirm, unanimously and with the strongest proofs, the Divine unity which is the foundation of his mission,

but also bear unanimous witness to the truthfulness of this supreme teacher and great master, and to the veracity of his words. This is a proof as clear as daylight.

The Risale-i Nur too with its one hundred parts is but a single proof of his truthfulness.

The Seventh: The Family and Companions of the Prophet - who with their insight, knowledge, and spiritual accomplishment are the most renowned, the most respected, the most celebrated, the most pious and the most keensighted of men after the prophets -

examined and scrutinized, with the utmost attention, seriousness and exactitude, all the states, thoughts and conditions of this being, whether hidden or open.

kendi mesleklerinde ve vazifelerinde en ileri ve en mükemmel olan bu zâtı tasdik edip, davasını imza ediyorlar.

Ve lisan-ı kal ve icma' ile vahdaniyete delalet ettikleri gibi,

lisan-ı hal ile ve ittifakla bu zâtın sadıkiyetine şahadet ediyorlar diye anladı.

Beşincisi: Bu zâtın düsturlarıyla ve terbiyesi ve tebaiyetiyle ve arkasından gitmeleriyle hakka, hakikata, kemalâta, keramata, keşfiyata, müşahadata yetişen binlerce evliya vahdaniyete delalet ettikleri gibi; üstadları olan bu zâtın sadıkiyetine ve risaletine, icma' ve ittifakla şahadet ediyorlar.

Ve âlem-i gaybdan verdiği haberlerin bir kısmını nur-u velayetle müşahade etmeleri

ve umumunu nur-u imanla ya ilmelyakîn veya aynelyakîn veya hakkalyakîn suretinde itikad ve tasdik etmeleri;

üstadları olan bu zâtın derece-i hakkaniyet ve sadıkiyetini güneş gibi gösterdiğini gördü.

Altıncısı: Bu zâtın ümmiliğiyle beraber getirdiği hakaik-i kudsiye ve ihtira ettiği ulûm-u âliye ve keşfettiği marifet-i İlahiyenin dersiyile ve talimiyle, mertebe-i ilmiyede en yüksek makama yetişen milyonlar asfiya-i müdakkikîn ve sıddikîn-i muhakkikîn ve dâhî-i hükema-i mü'minîn,

bu zâtın üss-ül esas davası olan vahdaniyeti, kuvvetli bürhanlarıyla bil'ittifak isbat ve tasdik ettikleri gibi;

bu muallim-i ekberin ve bu üstad-ı a'zamın hakkaniyetine ve sözlerinin hakikat olduğuna ittifakla şahadetleri, gündüz gibi bir hüccet-i risaleti ve sadıkiyetidir.

Meselâ: Risale-i Nur, yüz parçasıyla, bu zâtın sadakatının bir tek bürhanıdır.

Yedincisi: Âl ve ashab namında ve nev'-i beşerin enbiyadan sonra feraset ve dirayet ve kemalâtla en meşhuru ve en muhterem ve en namdarı ve en dindarı ve en keskin nazarlı taife-i azîmesi;

kemal-i merak ile ve gayet dikkat ve nihayet ciddiyetle, bu zâtın bütün gizli ve aşikârhallerini ve fikirlerini ve vaziyetlerini taharri ve teftiş ve tedkik etmeleri neticesinde;

They came to the unanimous conclusion that he was the most truthful, exalted, and honest being in the world, and this, their unshakeable affirmation and firm belief, is a proof like the daylight attesting the reality of the sun.

#147

The Eighth: The cosmos indicates its Maker, Inscraper, and Designer, *Who creates, administers, and arranges it*, and through determining its measure and form and regulating it, *has disposal over it as though it was a palace, a book, an exhibition, a spectacle.*

And so too it indicates that it requires and necessitates an elevated herald, a truthful unveiler, a learned master, and a truthful teacher *who will know and make known the divine purposes in the universe's creation, teach the dominical instances of wisdom in its changes and transformations, give instruction in the results of its dutiful motions*, proclaim its essential value and the perfections of the beings within it, and *express the meanings of that mighty book*; it indicates that he is certain to exist.

Thus, the traveller knew that it testified to the truthfulness of this being, who performed these functions better than anyone, and to his being a most elevated and loyal official of the universe's Creator.

The Ninth: There is behind the veil One *who wishes to demonstrate with these ingenious and wise artefacts the perfection of His talent and art; to make Himself known and loved by means of these countless adorned and decorated creations; to evoke praise and thanks through the unnumbered pleasurable and valuable bounties that he bestows; to cause men to worship Him with gratitude and appreciation in the face of His dominicality, through His solicitous and protective sustenance of life, and His provision of nurture and bounty in such manner as to satisfy the most delicate of tastes and appetites; to manifest His Godhead through the change of seasons, the alternation of night and day, and through all His magnificent and majestic deeds, all His awe-inspiring and wise acts and creativity, and thereby to cause men to believe in his Godhead, in submission, humility and obedience; and to demonstrate His justice and truthfulness by at all times protecting virtue and the virtuous and destroying evil and the evil, by annihilating with blows from heaven the oppressor and the liar.*

There will of a certainty be at the side of this Unseen Being *His most beloved creature and most devoted bondsman, who, serving the purposes that have just been mentioned, discovers and unravels the talisman and riddle of the creation of the universe, who acts always in the name of that Creator*, who seeks aid and success from Him, and who receives them from Him - Muhammad of Quraysh (Peace and blessings be upon him!)

The traveller further said, addressing his own intellect:

bu zâtın dünyada en sadık ve en yüksek ve en haklı ve hakikatlı olduğuna ittifak ile ve icma' ile sarsılmaz tasdikleri ve kuvvetli imanları, *güneşin ziyasına delalet eden gündüz gibi bir delildir*, diye anladı.

Sekizincisi: Bu kâinat, nasıllı *kendini icad ve idare ve tertib eden* ve tasvir ve takdir ve tedbir ile *bir saray gibi, bir kitab gibi, bir sergi gibi, bir temaşağâh gibi tasarruf eden* Sâni'ine ve Kâtib'ine ve Nakkaş'ına delalet eder.

Öyle de; *kâinatın hilkatindeki makasid-ı İlahiyeyi bilecek ve bildirecek ve tahavvülâtındaki Rabbanî hikmetlerini talim edecek ve vazifedarane harekâtındaki neticeleri ders verecek* ve mahiyetindeki kıymetini ve içindeki mevcudatın kemalâtını ilân edecek ve *o kitab-ı kebirin manalarını ifade edecek* bir yüksek dellâl, bir doğru keşşaf, bir muhakkik üstad, bir sadık muallim istediği ve iktiza ettiği ve herhalde bulunmasına delalet ettiği cihetle,

elbette bu vazifeleri herkesten ziyade yapan bu zâtın hakkaniyetine ve bu kâinat Hâlık'ının en yüksek ve sadık bir memuru olduğuna şehadet ettiğini bildi.

Dokuzuncusu: Madem *bu san'atlı ve hikmetli masnuatıyla kendi hünerlerini ve san'atkârlığının kemalâtını teşhir etmek ve bu süslü, zinetli nihayetsiz mahlukatıyla kendini tanıttirmek ve sevdirmek ve bu lezzetli ve kıymetli hesabsız nimetleriyle kendine teşekkür ve hamd ettirmek* ve bu şefkatli ve himayetli umumî terbiye ve iâşe ile, hattâ ağızların en ince zevklerini ve iştihaların her nev'ini tatmin edecek bir surette ihzar edilen Rabbanî it'amlar ve ziyafetlerle, kendi rububiyetine karşı minnetdarane ve müteşekkirene ve perestişkârane ibadet ettirmek ve *mevsimlerin tebdili ve gece gündüzün tahvili ve ihtilafı gibi, azametli ve haşmetli tasarrufat ve icraat ve dehşetli ve hikmetli faaliyet ve hallakiyet ile, kendi uluhiyetini izhar ederek, o uluhiyetine karşı iman ve teslim ve inkiyad ve itaat ettirmek ve her vakit iyiliği ve iyileri himaye, fenalığı ve fenaları izale ve semavî tokatlar ile zalimleri ve yalancıları imha etmek cihetle, hakkaniyet ve adaletini göstermek isteyen perde arkasında birisi var.*

Elbette ve herhalde, o gaybî zâtın yanında *en sevgili mahluku ve en doğru abdi ve onun mezkûr maksadlarına tam hizmet ederek, hilkat-i kâinatın tilsimini ve muammasını hall ve keşfeden ve daima o Hâlıkının namına hareket eden ve ondan istimdad eden ve muvaffakiyet isteyen ve onun tarafından imdada ve tevfiğe mazhar olan* ve Muhammed-i Kureyşî denilen bu zât olacak. (A.S.M.)

Hem aklına dedi:

"Since these nine truths bear witness to the truthfulness of this being, he must be the source of glory of mankind and the source of honour for the world.

If we therefore call him the Pride of the World and Glory of the Sons of Adam, it will be fitting.

#148

The fact that the awesome sovereignty of that decree of the Compassionate One, the Qur'an of Miraculous Exposition that he holds in his hand, has conquered half the world, together with his individual perfections and exalted virtues, shows that

He is the most important personage in the world. The most important word concerning our Creator is that which he utters."

Now see: the foundation of the summons of this extraordinary being and the aim of all his life, based on the strength furnished by his hundreds of decisive and evident and manifest miracles, and the thousands of exalted, fundamental truths contained in his religion,

was to prove and bear witness to the existence of the Necessary Existent, His Unity, attributes and names, to affirm, proclaim and announce Him.

He is therefore like a sun in the cosmos, the most brilliant proof of our Creator, this being whom we call the Beloved of God.

There are three forms of great and infallible consensus each of which affirms, confirms, and puts its signature to the witness he bears.

The First: the unanimous affirmation made by that luminous assembly known and celebrated throughout the world as the Family of Muhammad (Upon whom be blessings and peace) including thousands of poles and supreme saints of penetrating gaze and ability to perceive the Unseen, such as Imam 'Ali (May God be pleased with him), who said, "Were the veil to be lifted, my certainty would not increase," and 'Abd al-Qadir al-Gilani, the Ghauth al-A'zam (May his mystery be sanctified), who saw the Supreme Throne and the awesome form of Israfil while yet on the earth.

The Second: the confirmation made with a strong faith that permitted men to sacrifice their lives and their property, their fathers and tribes, by the renowned assembly known as the Companions, who found themselves among a primitive people and in an unlettered environment, devoid of all social life and political thought, without any scripture and lost in the darkness of a period between prophets; and who in a very brief time came to be the masters, guides, and just rulers of the most civilized and politically and socially advanced peoples and states, and to rule the world from east to west in universally approved fashion.

"Madem bu mezkûr dokuz hakikatlar bu zâtın sıdkına şahadet ederler; elbette bu âdem, benî-âdem'in medar-ı şerefi ve bu âlemin medar-ı iftiharıdır.

Ve ona "Fahr-i Âlem" ve "Şeref-i Benî-Âdem" denilmesi pek lâyıktır

ve onun elinde bulunan ferman-ı Rahman olan Kur'an-ı Mu'ciz-ül Beyan'ın haşmet-i saltanat-ı maneviyesinin nısf-ı arzı istilası ve şahsî kemalâtı ve yüksek hasletleri gösteriyor ki;

Bu âlemde en mühim zât budur, Hâlıkımız hakkında en mühim söz onundur."

İşte gel bak! Bu hârîka zâtın yüzer zahir ve bahir kat'î mu'cizelerinin kuvvetine ve dinindeki binler âlî ve esaslı hakikatlarına istinaden, bütün davalarının esası ve bütün hayatının gayesi,

Vâcib-ül Vücut'un vücuduna ve vahdetine ve sıfâtına ve esmasına delalet ve şahadet ve o Vâcib-ül Vücut'u isbat ve ilân ve i'lam etmektir.

Demek bu kâinatın manevî güneşi ve Hâlıkımızın en parlak bir bürhanı bu Habibullah denilen zâttır ki;

onun şahadetini teyid ve tasdik ve imza eden aldanmaz ve aldatmaz üç büyük icma' var:

Birincisi: "Eğer perde-i gayb açılrsa yakînîm ziyadeleşmeyecek" diyen İmam-ı Ali (Radiyallahü Anh) ve yerde iken arş-ı a'zamı ve İsrail'in azamet-i heykelini temaşa eden Gavs-ı A'zam (K.S.) gibi keskin nazar ve gaybbîn gözleri bulunan binler aktab ve evliya-i azîmeyi câmi' ve Âli-i Muhammed namıyla şöretşiar-ı âlem olan cemaat-ı nuraniyenin icma' ile tasdikleridir.

İkincisi: Bedevi bir kavim ve ümmi bir muhitte, hayat-ı içtimaiyeden ve efkâr-ı siyasiyeden hâlî ve kitabsız ve fetret asrının karanlıklarında bulunan ve pek az bir zamanda en medenî ve malûmatlı ve hayat-ı içtimaiyede ve siyasiyede en ileri olan milletlere ve hükûmetlere üstad ve rehber ve diplomat ve hâkim-i âdil olarak, şarktan garba kadar cihanpesendane idare eden ve "Sahabe" namıyla dünyada namdar olan cemaat-ı meşhurenin ittifakla can ve mallarını, peder ve aşiretlerini feda ettiren bir kuvvetli imanla tasdikleridir.

The Third: the confirmation provided with unanimous and certain knowledge by that **lofty group of punctilious and profound scholars** of whom in each age thousands spring forth, who advance in wondrous fashion in every science and work in different fields.

#149

Thus, *the testimony brought by this being to the Divine unity is not particular and individual, but general and universal and unshakeable. If all the demons that exist were to unite, they could not challenge it.* Such was the conclusion reached by the traveller.

In reference to the lesson learned in the School of Light by that traveller from the world, that wayfarer in life, when he visited in his mind the blessed age of the Prophet, we said at the end of the Sixteenth Degree of the First Station:

There is no god but God, the Necessary Existent, the One, the Unique, the Necessity of Whose Existence in Unity is indicated by the Pride of the World and the Glory of the Sons of Adam, through the majesty of the sovereignty of his Qur'an, the splendour of the expanse of his religion, the multiplicity of his perfections, and the exaltedness of his characteristics, as confirmed even by the testimony of his enemies. He bears witness and brings proof through the strength of his hundreds of manifest and evident miracles, that both testify to truth and are themselves the object of true testimony; and through the strength of the thousands of luminous and conclusive truths contained in his religion, according to the consensus of all the possessors of light, the agreement of his illumined Companions, and the unanimity of the scholars of his community, the possessors of proofs and luminous insight.

Üçüncüsü: Her asırda binlerle efradı bulunan ve her fende dâhiyane ileri giden ve muhtelif mesleklerde çalışan, ümmetinde yetişen **hadsiz muhakkik ve mütebahhir ülemasının cemaat-ı uzmasının** tevafukla ve ilmelyakîn derecesinde tasdikleridir.

Demek *bu zâtın vahdaniyete şهادeti şahsî ve cüz'î değil, belki umumî ve küllî ve sarsılmaz ve bütün şeytanlar toplansa karşısına hiçbir cihetle çıkamaz bir şهادettir* diye hükmetti.

İşte Asr-ı Saadette akıyla beraber seyahat eden dünya misafiri ve hayat yolcusunun, o medrese-i nuraniyeden aldığı derse kısa bir işaret olarak, Birinci Makam'ın onaltıncı mertebesinde böyle:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْوَجِدُ الْأَحَدُ الَّذِي دَلَّ
عَلَىٰ وَجُوبِ وَجُودِهِ فِي وَحْدَتِهِ فَخَرُّ الْعَالَمِ وَشَرَفِ نَوْعِ
بَنِي آدَمَ بِعَظَمَةِ سُلْطَنَةِ قُرْآنِهِ وَحَشَمَةِ وَسْعَةِ دِينِهِ وَ
كَثْرَةِ كَمَالَاتِهِ وَعُلُوبِيَّةِ أَخْلَاقِهِ حَتَّىٰ بِتَصْذِيقِ أَعْدَائِهِ وَ
كَذَا شَهَدَ وَبَرَهَنَ بِقُوَّةِ مَاتِ مُعْجَزَاتِهِ الظَّاهِرَةِ الْبَاهِرَةِ
المُصَدِّقَةِ الْمُصَدِّقَةِ وَبِقُوَّةِ الْآفِ حَقَائِقِ دِينِهِ السَّاطِعَةِ
الْقَاطِعَةِ بِإِجْمَاعِ إِلِهِ ذَوِي الْأَنْوَارِ وَبِاتِّفَاقِ أَصْحَابِهِ
ذَوِي الْأَبْصَارِ وَبِتَوَافُقِ مُحَقِّقِي أُمَّتِهِ ذَوِي الْبَرَاهِينِ وَ
الْبَصَائِرِ التَّوَارَةِ

denilmiştir.